

รัฐสภาสาร

สมัชชาแห่งชาติ สภานิติบัญญัติ วุฒิสภา

ปีที่ ๑๔ ฉบับที่ ๔

จดหมายเหตุความเจริญของประเทศ

LIRT

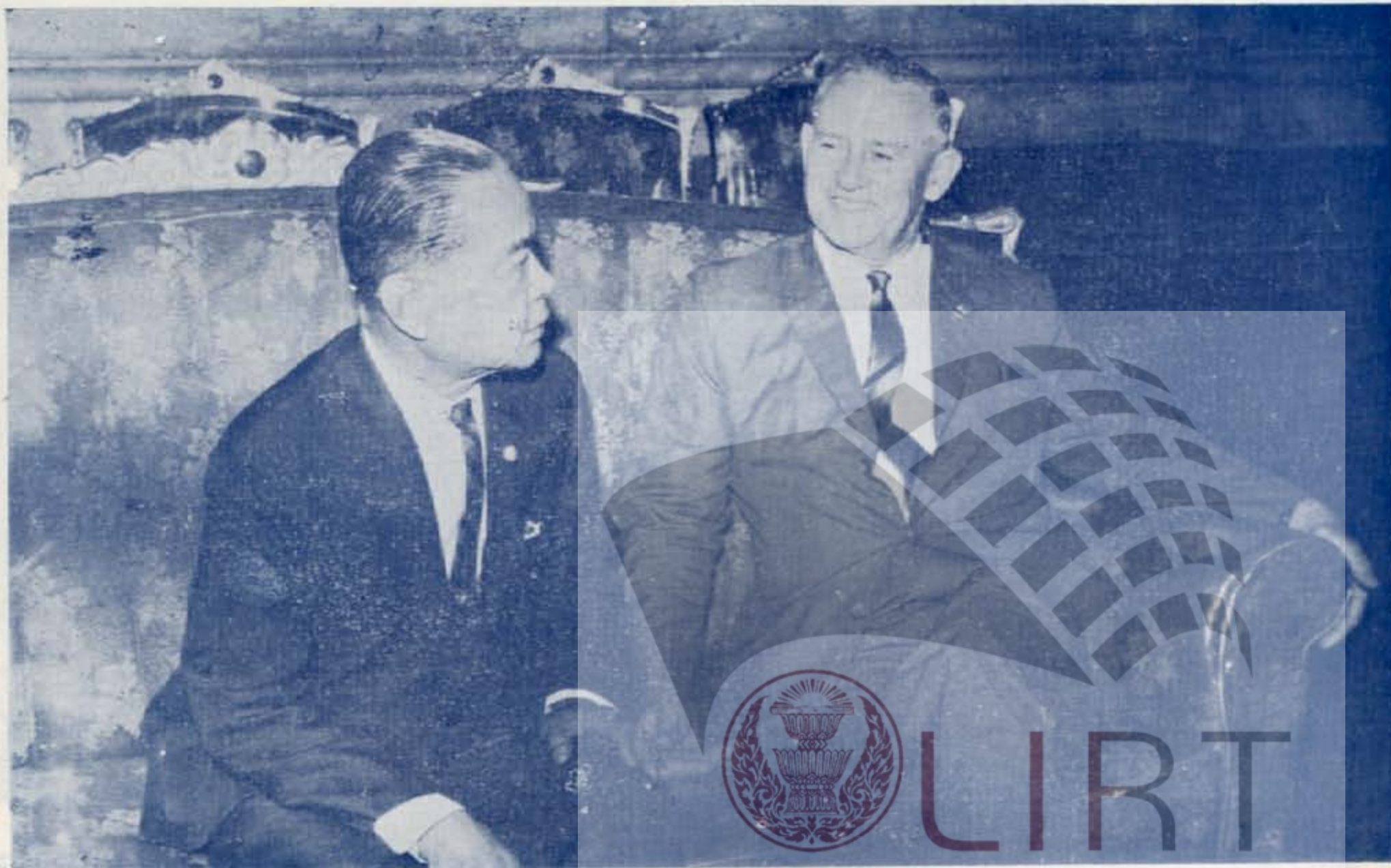
กรกฎาคม ๒๕๐๕

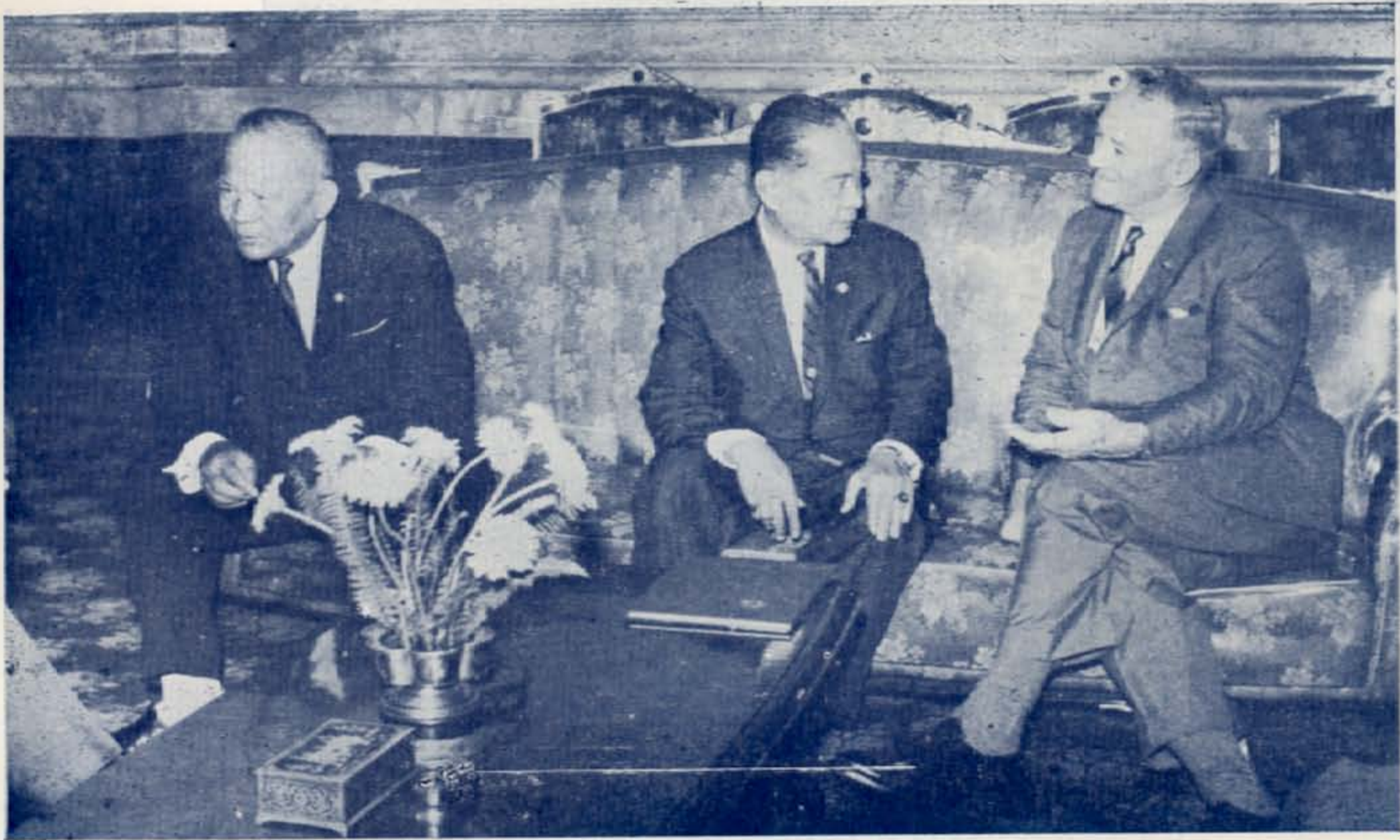
Legislative Institutional Repository of Thailand

△ เศรษฐศาสตร์ - ใช้อะไรได้?

ฯพณฯ เอกอัครราชทูตออสเตรเลียประจำประเทศไทย นำ ฯพณฯ เดวิด แบนด์
รัฐมนตรีแห่งรัฐออสเตรเลียตะวันตกและคณะ ซึ่งเดินทางมาเยือนประเทศไทย
เข้าพบเยี่ยมคำนับ ฯพณฯ ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ เมื่อ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๐๕

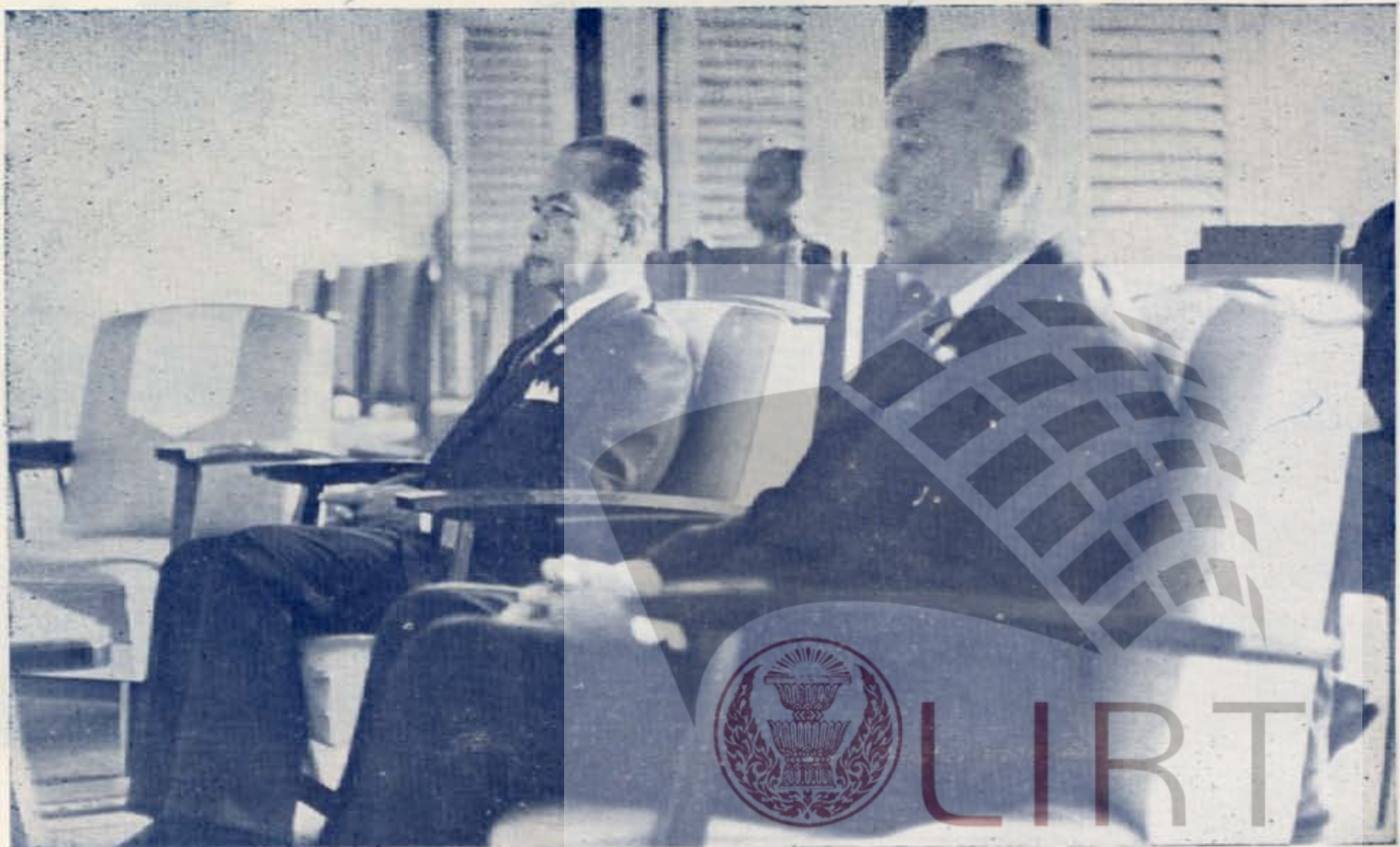

ระหว่างการประชุมคณะกรรมาธิการ
๑ พณ ๑ ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญนำชมพระที่นั่งอนันตสมาคม

๒๘ มิถุนายน ๒๕๐๕ เป็นวันคล้ายวันสถาปนาสำนักงาน
 เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร สำนักงานเลขาธิการสภาฯ ได้จัดให้มี
 พิธีบำเพ็ญกุศลขึ้น ณ สโมสรสภาฯ โดยมี ฯพณฯ ประธาน
 สภาร่างรัฐธรรมนูญเป็นประธานในพิธี พิธีเริ่มเมื่อ ๑๐.๓๐ น.
 ประธานในพิธีจุดธูปเทียนบูชาพระรัตนตรัย พระสงฆ์ ๕ รูป เจริญ
 พระพุทธมนต์

ประธานในพิธี รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ และ
เลขาธิการสภา ฯ ถวายภัตตาหารเพลแด่พระสงฆ์ที่เจริญพระ-
พุทธมนต์

LI RT

Legislative Institutional Repository of Thailand

“— ความไม่โลภ ไม่โกรธ ไม่หลง ซึ่งถ้าผู้ใดปฏิบัติได้ ความ
สุขทางใจย่อมจะมีแก่ผู้นั้น

ความสุขดังกล่าวมานี้ เป็นความสุขที่เราอาจสร้างหรือแสวงหามา
ได้ด้วยตัวเราเอง ทำใจของเราให้เป็นสุขด้วยการไม่อยากได้สิ่งหนึ่ง
สิ่งใดจนเกินควร หรือเกินกว่าสิทธิ์ที่เราควรจะมีพึงได้ รู้จักระงับ
ความโกรธ และไม่อาฆาตเคียดแค้น เมื่อมีผู้มาทำให้ขี้ใจ หรือขี้
ความประสงค์ของเรา และในประการสุดท้ายได้แก่การรู้จักควบคุม
อารมณ์ของเรามีให้วันไหน จนถึงกับตกเป็นทาสของสิ่งที่เข้ายวน
จนไม่สามารถดำรงตน ให้ตั้งมั่นอยู่ในทางที่ชอบที่ควรได้—”

คำปราศรัย ของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี
เนื่องในโอกาส “ขึ้นปีใหม่” พ.ศ. ๒๕๐๕

สำนักงาน อยู่ที่สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
พระที่นั่งอนันตสมาคม พระนคร

โทร. ๕๗๑๕๒ และ ๕๑๒๐๕๑

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

วัตถุประสงค์

เพื่อเผยแพร่ระบอบประชาธิปไตย
เพื่อเสนอข่าวสารวิชาการในวงงานรัฐสภา
และอื่น ๆ ทั้งภายในและต่างประเทศ

นายประเสริฐ คุ้มทะสกันต์

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ผู้อำนวยการ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ

รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

รองผู้อำนวยการ

นายเชอ สุวรรณภาณ

ผู้จัดการ

นายอาสา ทวีชัยอนันต์

บรรณาธิการ ผู้พิมพ์ และผู้โฆษณา

นายชลอ เอี่ยมวัน

ผู้ช่วยบรรณาธิการ

พิมพ์ที่โรงพิมพ์การศาสนา กรมการศาสนา เลขที่ ๓๑๔-๓๑๖

ถนนบำรุงเมือง พระนคร

กำหนดออก

เดือนละ ๓ ฉบับ

อัตราค่าบารุง

๖ เดือน ๓๕ บาท หนึ่งปี ๖๐ บาท

จำหน่ายปลีกฉบับละ ๖ บาท

การเงินและบอกรับ

ส่งเงินล่วงหน้าในนามผู้จัดการที่สำนักงาน
(เช็คไปรษณีย์หรือธนาคาร ไปรษณีย์จ่าย

ป.ณ. บางกระบือ)

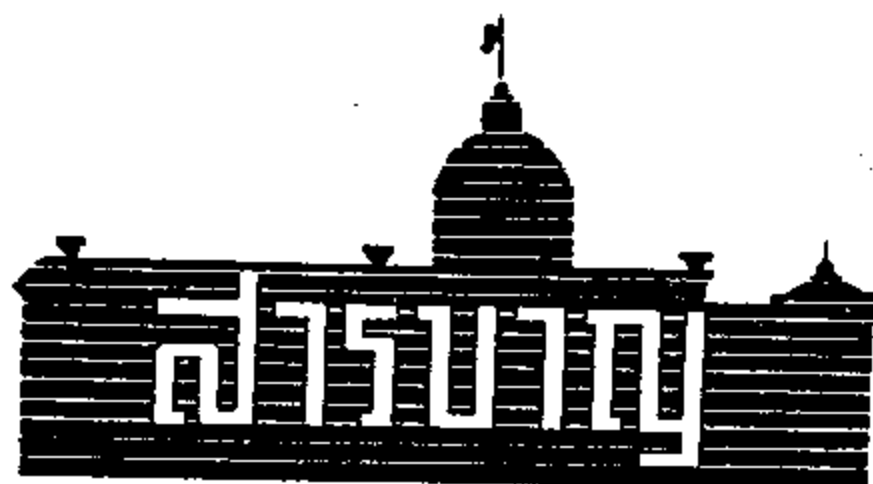
ส่งเรื่องบำรุง

ส่งบรรณาธิการหรือผู้ช่วย

ที่สำนักงาน

LIART

ฉบับที่ ๑๔
ปีที่ ๑๔ ฉบับที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๐๙

	หน้า
การอุตสาหกรรมกับความเจริญของประเทศ	
นายทวี บุญยเกตุ รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ	๕
องค์การฝ่ายนิติบัญญัติของสหรัฐอเมริกา	๑๕
นักเรียนเศรษฐศาสตร์ ไปเรียนอะไรมา ? ใช้อะไรได้ ?	
ดร. ป๋วย อึ๊งภากรณ์	๒๓
เวียดนามใต้ยังแก้ปัญหามืองไม่ตก	๓๙
ผู้นำบักกิงแย่งอำนาจกัน	๔๓
รัฐบาลตอบคำถามและความเห็นประชาชน	๔๗
งานของสภาร่างรัฐธรรมนูญ	
บันทึกการประชุมสภาร่างรัฐธรรมนูญ (ทำหน้าที่ร่างรัฐธรรมนูญ)	
- ครั้งที่ ๕๔	๕๓
- ครั้งที่ ๕๕	๖๐
บันทึกการประชุมสภาร่างรัฐธรรมนูญ (ทำหน้าที่นิติบัญญัติ)	
- ครั้งที่ ๒๑๒	๕๕
- ครั้งที่ ๒๑๓	๖๒
รายงานการประชุมสภาร่างรัฐธรรมนูญ(ทำหน้าที่ร่างรัฐธรรมนูญ)	
ครั้งที่ ๔๑ (สิทธิและเสรีภาพหน้าที่ของประชาชนไทย (ต่อ))	๖๙

LI RT

การประชุมคณะรัฐมนตรี	๑๐๕
ข่าวในพระราชสำนัก	๑๑๗
บันทึกข่าว	๑๒๘

แจ้งความโฆษณา

กองทุนสงเคราะห์อุตสาหกรรมน้ำตาลทราย	๗
การไฟฟ้านครหลวง	๘
สหธนาคารกรุงเทพ ฯ จำกัด	๒๒
องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้	๓๗
ธนาคารออมสิน	๓๘
เบียร์ไทยตราสิงห์	๑๐๕
แม่โขง	๑๑๖
โรงงานยาสูบ	ปกหลัง

Δ

บรรณานุกรมการเกษตร

△

ในฉบับนี้ ขพดฯ รองประธานสภา ฯ
ทวี บุณยเกตุ ได้กรุณามอบบทความเรื่อง “การ
อุตสาหกรรมกับความเจริญของประเทศ” ให้แก่รัฐ-
สภาสาร ซึ่งคณะหนังสือรัฐสภาสารขอกราบขอบ
พระคุณ ขพดฯ ไว้ในโอกาสนี้ด้วย

บทความเรื่อง “การอุตสาหกรรมกับความ
เจริญของประเทศ” เป็นบทความที่ชี้ให้เห็นถึงความ
สำคัญของโรงงานอุตสาหกรรม ที่มีต่อเศรษฐกิจของ
ประเทศ และการดำเนินการอุตสาหกรรมจะเจริญ
รุ่งเรืองไปได้หรือไม่ขึ้นอยู่กัปัจจัยสำคัญในการ
ผลิต อันได้แก่ทุน ทั้งที่เป็นเงินทุน สินค้าประเภท
ทุน วัตถุดิบ และแรงงาน ตลอดจนตัวบุคคลผู้
ประกอบการ ปัจจัยเหล่านี้ท่านผู้เขียนได้แยกแยะ
เป็นหัวข้อไว้โดยสรุปแต่อย่างละเอียดในเนื้อหา เริ่ม
แต่เงินทุนเพื่อการก่อตั้งโรงงาน การตลาด ความ
สัมพันธ์ระหว่างนายจ้างกับคนงาน ตลอดจนโชคและ
โอกาส ซึ่งท่านผู้สนใจจะติดตามตอนต้นได้จากใน
ฉบับนี้ และตอนจบในฉบับหน้า

LIIRT

ตั้งที่ได้เรียนไว้แล้วว่า จะได้นำบทความของ
ท่านศาสตราจารย์ ดร. ป๋วย อึ๊งภากรณ์ มาเสนอ
ท่านผู้อ่าน เป็นลำดับไปนั้น ในฉบับนี้ ขอเสนอ
บทความเรื่อง “นักเรียนเศรษฐศาสตร์ไปเรียนอะไร
มา ? ใช้อะไรได้ ?” แก่ท่านผู้อ่านที่สนใจ บทความนี้
แม้ท่านผู้เขียนจะได้เขียนไว้เป็นเวลาตั้ง ๑๐ กว่าปีมา
แล้วก็ตามแต่เนื้อหาและสาร์กตของเรื่องยังคงใหม่ต่อ
การที่จะติดตามศึกษาอยู่อีกเป็นอันมาก

△

กองทุนสงเคราะห์อุตสาหกรรมน้ำตาลทราย

กองทุนสงเคราะห์อุตสาหกรรมน้ำตาลทราย ตั้งขึ้นโดย
พระราชบัญญัติอุตสาหกรรมน้ำตาลทราย พุทธศักราช ๒๕๐๔
เพื่อส่งเสริม ควบคุม และคุ้มครองแก่อุตสาหกรรมน้ำตาล
ทราย เนื่องจากมีความสำคัญเกี่ยวกับฐานะเศรษฐกิจของ
ประเทศหลายสาขา เช่น ด้านเกษตร อุตสาหกรรม การ
ค้าภายในและต่างประเทศ ทั้งนี้ เพื่อให้อุตสาหกรรมประเภท
นี้พัฒนาสภาพรุดำเนินไปด้วยดี มีประสิทธิภาพและมีผลผลิต
ดีขึ้นทั้งในทางปริมาณและคุณภาพ จะได้ทำผลประโยชน์
รายได้ให้บังเกิดแก่ประชาชน เพิ่มพูนมากยิ่งขึ้น และ
ส่งเสริมอาชีพกับความอยู่ดีกินดีของกสิกรเป็นจำนวนมาก.

สำนักงานกองทุนสงเคราะห์อุตสาหกรรมน้ำตาลทราย
ถนนหลวง (ในบริเวณองค์การน้ำตาลไทย) วรรจักร พระนคร โทร ๒๔๖๕๖
และ ๒๔๖๕๗ โทรเลขย่อ "สงเคราะห์ กรุงเทพ"

LI RT

ตัดปัญหาเรื่องการ

UP

DOWN

บันได

หันมาใช้ลิฟท์
“ชนิดเลอร์”

การไฟฟ้านครหลวง

ผู้แทนจำหน่าย

วิท.2200๙

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

การอุตสาหกรรม กับ

ความเจริญของประเทศ

โดย นายทวี บุญยเกษตร

รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ

Δ

ประเทศที่เจริญแล้วในโลกนี้ล้วนมีกิจการอุตสาหกรรมเป็นบีกแผ่นตัวกันแทบทั้งสิ้น เพราะอุตสาหกรรมทำรายได้ให้แก่ประเทศมากกว่ากิจการอย่างอื่น และทั้งยังช่วยให้คนมีงานทำอีกด้วย เท่ากับเป็นการช่วยรัฐบาลหางานให้แก่เด็กนักเรียนที่เรียนสำเร็จออกจากโรงเรียนมีงานทำ แทนที่จะปล่อยให้เป็นคนว่างงานซึ่งจะเป็นภัยอันใหญ่หลวงแก่ประเทศชาติ โรงงานแต่ละโรงจะทำรายได้ให้แก่รัฐทั้งทางตรงและทางอ้อมด้วยกันทั้งนั้น มากน้อยตามลักษณะ และขนาดของโรงงาน รายได้ทางตรงก็ได้แก่ภาษีอากรต่าง ๆ เช่น ภาษีการค้าของสินค้าที่ผลิตได้ ภาษีขาเข้าของวัตถุดิบ ภาษีรายได้ของกำไรสุทธิ ภาษีรายได้ส่วนบุคคลของคณงานที่ทำงานในโรงงาน โรงงานยังมีคณงานมากเท่าใด ภาษีรายได้ส่วนบุคคลก็ยังมีมากเท่านั้น ฯลฯ เหล่านี้เป็นต้น ส่วนรายได้ทางอ้อมที่รัฐจะพึงได้นั้นก็ได้แก่ ภาษีอากรต่าง ๆ ที่บรรดาคนทำงานอยู่ตามโรงงานซื้อกินและซื้อใช้และเที่ยวเตร่หาความสำราญเพลิดเพลิน เช่น เมื่อคณงานทำงานได้เงินค่าจ้างมากก็ต้องจับจ่ายใช้สอยบำรุงความสุข ซื้อเสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่ม ซื้ออุปกรณ์ของใช้ประจำตัว คีมสุราและเมรัย คุหนั่งकुละคร ซื้ออาหารการกิน เดินทางท่องเที่ยวไปเพื่อกิจธุระหรือพักผ่อนหย่อนอารมณ์ ฯลฯ การใช้จ่ายต่าง ๆ เหล่านี้รัฐบาลได้ภาษีอากรทั้งนั้น เช่น จะซื้อเสื้อเชิ้ตสัก ๑ ตัว เสื้อตัวนั้นเมื่อสั่งเข้ามาจากต่างประเทศก็ต้องเสียอากรขาเข้า และภาษีการค้าเวลานำเข้า จะซื้อบุหรี่สัก ๑ ซอง รัฐก็ได้ค่าอากรแสตมป์ ซื้อเบียร์สัก ๑ ขวด รัฐก็ได้ภาษีสุราและเมรัย จะคุหนั่งकुละครรัฐก็ได้ค่าอากรมหรสพ การใช้จ่ายในสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ยิ่งมากคนเท่าใดรัฐก็ได้ภาษีอากรมากขึ้นเท่านั้น นี้เรียกว่าเป็นรายได้ทางอ้อมของรัฐ และเมื่อคณงานมีจำนวนมากขึ้นตามโรงงานต่าง ๆ ก็จะทำให้เกิดตลาดและร้านค้าขึ้นในท้องถิ่นอันเป็นที่ตั้งโรงงานนั้น ๆ ร้านค้าก็จะขายดี ตลาดก็จะ

LIART

ก็คักก็มีเงินหมุนเวียนมากขึ้นทำให้การเศรษฐกิจ รัฐก็จะได้ภาษีอากรมากขึ้นเป็นเงาตามตัว และเมื่อการเงินหมุนเวียนมีมากขึ้นแล้ว ธนาคารพาณิชย์ก็จะเกิดมากขึ้นอันเป็นการแสดง ถึงความเจริญรุ่งเรืองและฐานะอันมั่นคงทางเศรษฐกิจของท้องถิ่นนั้น ๆ ค้ำย ซึ่งหากเราจะ เอาภาษีต่าง ๆ เหล่านี้ทั้งภาษีทางตรงและทางอ้อมมารวมเข้าด้วยกันแล้วก็จะเงินก้อนโต ที่เกี่ยว โรงงานยังมีจำนวนมากเท่าไรรัฐก็ยังมีรายได้จากโรงงานมากยิ่งขึ้นเท่านั้น ฉะนั้น ที่มีคนบางคนชอบพูดว่า การที่รัฐช่วยให้เอกชนร่ำรวย ช่วยให้ตั้งโรงงานขึ้น โดยรัฐยอม เสียสละรายได้บางอย่างในระยะเริ่มแรกทำให้เจ้าของโรงงานร่ำรวยไปตาม ๆ กันนั้น แล้ว รัฐได้อะไร? เมื่อข้าพเจ้าได้ชี้แจงให้เห็นถึงคำอธิบายข้างต้นนี้แล้ว คงจะทำให้ผู้สงสัยหาย ระวังแกล้งใจลงได้ และที่เกยตังปัญหาถามว่า “แล้วรัฐได้อะไร?” นั้น ควรจะยุติได้ นอกจากนั้นแล้วโรงงานแต่ละโรงยังใช้ไฟฟ้า ใช้บริการต่าง ๆ ที่รัฐบาลจัดทำให้ เช่น ประปา โทรศัพท์ การสื่อสารคมนาคม และความสะดวกอื่น ๆ ซึ่งล้วนนำเงินรายได้มา ให้รัฐทั้งสิ้น

การเศรษฐกิจของประเทศไทยนับตั้งแต่โบราณกาลมานั้นขึ้นอยู่กับการเกษตรกรรม เป็นส่วนใหญ่ (การเกษตรกรรมในที่นี้หมายความรวมถึงการประมง การป่าไม้และการ เหมืองแร่ด้วย) ทั้งนี้ เพราะรายได้ของประเทศประมาณร้อยละ ๘๕ มาจากผลิตผลทาง เกษตรกรรมซึ่งได้แก่ ข้าว ถั่ว กุ้ง ยางพารา ถั่วต่าง ๆ ข้าวโพด ข้าวฟ่าง ละหุ่ง มันสำปะหลัง เป็ด ไก่ ไข่ โคน กระบือ ไม้สัก ไม้กระยาเลย ปลาเค็ม ครั่ง ฯลฯ เหล่านี้เป็นต้น ฉะนั้นก็เป็นธรรมดาอยู่เองที่พลเมืองของประเทศไทยจะต้องคุ้นเคยอยู่กับ อาชีพการทำไร่ไถนา แต่การเกษตรกรรมนั้นต้องอาศัยดินฟ้าอากาศเป็นปัจจัยสำคัญหากมีไต่ ฝนฟ้าตกต้องตามฤดูกาล บั้นนั้นการเก็บเกี่ยวพืชพันธุ์ ธัญญาหารก็ได้ผลเต็มเม็ดเต็มหน่วย แต่ ถ้าหากมีไต่ฝนแล้งหรือฝนชุกมากไปทำให้น้ำท่วมใหญ่ ไร่นาเสียหายเก็บเกี่ยวไม่สุจะได้อผล บั้นนั้นก็จะเกิดข้าวยากหมากแพง การเงินของประเทศก็จะฝืด เพราะไม่สามารถส่งพืชผลออก ไปขายยังตลาดต่างประเทศได้ เมื่อเป็นเช่นนี้การเศรษฐกิจของประเทศก็จะไม่ดี และค้ำย เหตุนี้เองข้าพเจ้าจึงได้กล่าวว่าการเศรษฐกิจของประเทศไทยแต่เดิมมานั้นขึ้นอยู่กับการเกษตร

กรรมแต่อย่างเดียว จนมีคำพูดติดปากพวกเราเสมอว่า “ชาวนาเป็นกระดูกสันหลังของประเทศ”

บัดนี้โลกได้วิวัฒนาการขึ้น วิทยาศาสตร์ได้เจริญมากขึ้น การคมนาคมสะดวกมากยิ่งขึ้น ทุกประเทศก็ติดต่อกันทำการค้าขายกันใกล้ชิดยิ่งขึ้น เมื่อเป็นเช่นนี้ก็เป็นธรรมดาอยู่เองที่ประเทศต่าง ๆ จะต้องพยายามแข่งขันกันในการการค้า เพื่อประโยชน์ในทางเศรษฐกิจของตน ประเทศที่ไม่เคยปลูกข้าวเพื่อการค้ามาก่อนเลย บัดนี้ก็หันมาส่งเสริมการปลูกข้าว และส่งข้าวมาขายแข่งในตลาดข้าวกับเราแล้ว เช่น ประเทศสหรัฐอเมริกา ประเทศอิตาลี ประเทศออสเตรเลีย เป็นต้น ประเทศที่ไม่เคยมีการอุตสาหกรรม บัดนี้ ก็หันมาส่งเสริมกิจการอุตสาหกรรม และส่งผลิตภัณฑ์ที่ผลิตได้มาขายในประเทศของเรา เมื่อเป็นเช่นนี้รัฐบาลไทยเราจึงได้เริ่มเปลี่ยนนโยบายแทนที่จะส่งเสริมการเกษตรกรรมแต่อย่างเดียวเหมือนดังแต่ก่อนก็หันมาเร่งพัฒนาด้านอุตสาหกรรมด้วย คือส่งเสริมให้เกิดมีโรงงานอุตสาหกรรมขึ้นพร้อม ๆ กันไปกับการส่งเสริมด้านเกษตรกรรมเพื่อให้การเศรษฐกิจของประเทศมีเสถียรภาพมั่นคงยิ่งขึ้น เพราะโรงงานอุตสาหกรรมนี้เท่ากับเป็นตลาดรับซื้อผลิตผลทางเกษตรที่เหลือกินเหลือใช้หรือที่ไม่สามารถจำหน่ายได้หมด เพื่อเอามาแปรรูปเป็นสินค้าสำเร็จรูป เช่น รับซื้อฝ้ายมาทอเป็นผ้า รับซื้อปอมาทำเป็นกระสอบใส่ข้าวและพืชผล รับซื้ออ้อยมาทำเป็นน้ำตาล รับซื้อถั่วมาสกัดเป็นน้ำมันพืชไว้ใช้บริโภค รับซื้อสับปะรดมาทำเป็นสับปะรดกระป๋อง รับซื้อปลามาทำเป็นปลากระป๋อง ขุดหินแร่เหล็กเอามาถลุงเป็นเหล็กกล้าและเหล็กรูปอื่นเพื่อใช้ในการก่อสร้าง รับซื้อเกลือมาทำเป็นกรดเกลือ ฯลฯ เหล่านี้ เป็นต้น

เมื่อข้าพเจ้าได้อธิบายให้เห็นความสำคัญของโรงงานอุตสาหกรรมที่มีต่อการเศรษฐกิจของประเทศเช่นนี้แล้ว ปัญหาต่อไปก็มีว่า จะทำอย่างไรกิจการอุตสาหกรรมของประเทศจึงจะเจริญ ความจริงการที่โรงงานอุตสาหกรรมจะเจริญรุ่งเรืองหรือจะเสื่อมโทรมนั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง แต่ที่สำคัญนั้นขึ้นอยู่กับ :-

๑. เงินทุน

๒. ความรอบรู้ในการจัดการ

๓. ความรู้ความสามารถและความชำนาญของบุคคลที่ทำงานในโรงงาน
๔. ต้นทุนในการผลิตที่ต่ำ
๕. วัตถุดิบ
๖. ตลาด
๗. ความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างกับคนงาน
๘. การสนับสนุนช่วยเหลืออย่างรวดเร็วและจริงจังของรัฐบาล
๙. คุณภาพของผลิตภัณฑ์ที่โรงงานผลิตได้
๑๐. โชคและโอกาส

ทั้ง ๑๐ ข้อนี้ นับว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญมากสามารถทำความเจริญหรือความเสื่อมให้โรงงานอุตสาหกรรมได้ทั้งนั้น ซึ่งข้าพเจ้าจะได้อธิบายเป็นข้อ ๆ โดยย่อต่อไป

๑. เงินทุน

เงินทุนนับว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญมากที่สุดสำหรับการประกอบอาชีพทุกชนิด ไม่ว่าจะเป็นการค้า การเกษตรกรรม หรือการอุตสาหกรรม เพราะเมื่อเราขาดเงินเสียอย่างเด็ดขาดแล้ว เราจะทำอะไรไม่ได้เลย การที่เราจะสร้างโรงงานอุตสาหกรรมเราก็ต้องมีเงินทุนเพียงพอสำหรับจะดำเนินงาน เช่น ซื้อที่ดิน ก่อสร้างอาคารโรงเรือน ซื้อเครื่องจักร ซื้อวัตถุดิบ ซื้ออุปกรณ์ต่าง ๆ ที่จำเป็น ตลอดจนเงินทุนหมุนเวียน หากเราขาดเงินเสียอย่างเด็ดขาดแล้ว กิจการก็จะดำเนินไปไม่ได้ ซึ่งข้อนี้คงไม่จำเป็นต้องอธิบายอะไรให้มากกว่านี้ เพราะทุกท่านก็เข้าใจได้ก็อยู่แล้ว

๒. ความรอบรู้ในการจัดการ (Management)

เรื่องการจัดการหรือคำในภาษาอังกฤษเรียกว่า Management นั้นนับว่าสำคัญมากที่สุดอย่างหนึ่ง อาจเรียกได้ว่าเป็นหัวใจของกิจการอุตสาหกรรมก็ได้ แม้ว่าเราจะมีเงินทุนมากพอ มีคนทำงานที่มีความรู้ดีพอ มีเครื่องจักรอันทันสมัย และมีอะไรทุกอย่างที่หมด แต่ถ้ามารจัดการไม่ดีเสียเพียงอย่างเดียวเท่านั้นแล้ว กิจการก็จะเจริญรุ่งเรืองไปไม่ได้ เพราะจะมีการรวบไหล ต้องเสียในสิ่งที่ไม่ควรเสีย ต้องจ้างคนมากแทนที่จะจ้างคนน้อย ที่ควรจะ

ได้ทำไรมากก็ได้ทำไบน้อย แทนที่จะได้ทำไบบ้างก็กลายเป็นขาดทุน เช่นนี้เป็นต้น เหล่านี้ล้วนสืบเนื่องมาจากการจัดการไม่ดีทั้งนั้น และก็มีกิจการมากมายในเมืองไทยที่ต้องขาดทุนหรือล้มละลายเพราะการจัดการไม่ดี ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงกล่าวได้ว่าอย่างเต็มปากว่าการจัดการหรือที่เรียกว่า Management นั้นนับเป็นหัวใจของการดำเนินกิจการทีเดียว

๓. ความรู้ความสามารถและความชำนาญของบุคคลที่ทำงานในโรงงาน

เรื่องความรู้ความชำนาญของบุคคลทั้งที่คำในภาษาอังกฤษเรียกว่า Technical Know-how ก็มีความสำคัญอยู่ไม่น้อย หากเราได้คนที่ไม่มีความรู้ความชำนาญมาทำงานแล้วก็จะทำให้งานไม่สำเร็จลุ่ลงไปด้วยดี อาจทำให้งานล่าช้ากว่าที่ควรและอาจทำให้เกิดผลิตภัณฑ์ที่ผลิตออกมาได้ขายไม่ดี เพราะมีคุณภาพต่ำไม่เข้ามาตรฐาน อาจทำให้ปริมาณของงานที่ผลิตออกมาได้ต่ำกว่าที่ควร ทำให้ต้นทุนในการผลิตสูงทำให้เสียค่าใช้จ่ายมาก อาจทำให้เครื่องจักรบุบสลายและสึกหรอเร็วเกินกว่าเวลาอันควร ฯลฯ ส่วนผู้ที่มีความรู้ความชำนาญนั้น เขาจะสามารถทำงานยากให้เป็นง่าย สามารถประหยัดได้ทั้งต้นทุนในการผลิตและประหยัดได้ทั้งเวลาทำงาน เพราะการเป็นผู้เคยต้องงาน รู้ว่าอะไรควรทำก่อนอะไรควรทำหลัง และควรใส่อะไรหรือทำอะไรมากน้อยเพียงใดจึงจะทำให้ผลิตภัณฑ์ที่ผลิตออกมานั้นมีคุณภาพดีเหล่านี้เป็นต้น ฉะนั้น เรื่องคนจึงนับว่ามีความสำคัญมากสำหรับโรงงาน จนมีนักอุตสาหกรรมชาวต่างประเทศมักจะพูดอยู่เสมอว่า ความสำเร็จของกิจการอุตสาหกรรมนั้นขึ้นอยู่กับตัวอักษร M สามตัวเท่านั้น M หนึ่ง หมายถึง Money คือเงิน หมายความว่าต้องมีเงินทุนมากเพียงพอที่จะดำเนินกิจการได้โดยไม่ขาดมือ เช่น ค่าก่อสร้างโรงงาน ค่าเครื่องจักร ค่าวัตถุดิบ ค่าจ้างแรงงาน และเงินหมุนเวียน M ที่สอง คือ คน (Men) หมายถึงคนที่มีความรู้ความสามารถและความชำนาญที่เรียกว่า Technical Know-how ซึ่งต้องมีความขยันหมั่นเพียร มีมานะอดทน ซื่อสัตย์สุจริต มีความรักงาน และทำงานเพื่อความเจริญรุ่งเรืองของกิจการ ส่วน M ตัวที่สามนั้นได้แก่ความรู้ในการจัดการทั้งที่คำในภาษาอังกฤษเรียกว่า Management คือหมายถึงความรู้จักวางระเบียบงาน รู้จักปกครองผู้คน รู้จักใช้คนให้ถูกต้องต่อหน้าที่ รู้จักควบคุมกิจการให้ดำเนินไปด้วยดี มีประสิทธิภาพสูง

รู้จักการสั่งงาน รู้จักคุณลักษณะและนิสัยของคนงานว่าคนใดควรให้ความไว้วางใจได้เพียงใด ฯลฯ เหล่านี้เป็นต้น

๔. ต้นทุนในการผลิตที่ต่ำ

เรื่องต้นทุนในการผลิตทำนองนี้ก็นับว่าสำคัญมากเหมือนกัน เพราะในการประกอบกิจการอุตสาหกรรมนั้นยิ่งเราสามารถผลิตสินค้าให้ได้ต้นทุนต่ำเท่าใด เราก็จะสามารถมีกำไรมากขึ้นเท่านั้น ส่วนปัญหาที่ว่าจะทำอย่างไรจึงจะสามารถทำให้ต้นทุนต่ำได้ ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง อาทิเช่น ขึ้นอยู่ที่เครื่องจักรจะต้องมีประสิทธิภาพสูงสามารถทำงานได้โดยไม่ติดขัด เครื่องจักรที่ทนทาน คนใช้เครื่องจะต้องรู้จักแก้ไขเครื่องที่ถูกต้องเมื่อเกิดขัดข้องขึ้น และเป็นคนใช้เครื่องมือเป็น คนงานทุกคนต้องรู้งานในหน้าที่ที่ตนทำ และช่วยงานกันได้โดยไม่เกี่ยงงาน การทำงานจะต้องทำตลอด ๒๔ ชั่วโมง เพื่อไม่ให้เครื่องจักรอยู่เฉย ๆ โดยไม่ทำงาน จะต้องมีการบำรุงรักษาบำรุงเข้าโรงงานอย่างสม่ำเสมอ และหาซื้อได้ในราคาถูก เศษของวัสดุต่าง ๆ ที่ใช้ในโรงงาน เช่น ลวด ไม้ ค้าย กระดาษ ฯลฯ จะต้องพยายามเก็บรวบรวมเอาไว้เพื่อว่าเมื่อสามารถจะเอามาใช้เป็นประโยชน์ได้อีก จะได้นำเอามาใช้ได้โดยไม่ต้องซื้อใหม่ ฯลฯ เหล่านี้เป็นต้น

๕. วัสดุดิบ

เรื่องวัสดุดิบนี้ความจริงมีความสำคัญอยู่ไม่ใช่น้อย แต่นักอุตสาหกรรมบางคนมองข้ามไปเสียโดยเห็นเป็นของธรรมดา แต่แท้ที่จริงแล้วนับว่ามีความสำคัญมากทีเดียว เพราะโรงงานอุตสาหกรรมทุกชนิดจะดำเนินกิจการได้ก็ต่อเมื่อมีวัสดุดิบ วัสดุดิบเสียแล้วโรงงานนั้น ๆ ก็ต้องถูกบีบจะดำเนินการต่อไปอีกไม่ได้ ฉะนั้น ผู้ที่รับผิดชอบในการดำเนินงานตามโรงงานจะต้องพยายามหาซื้อวัสดุดิบไว้ให้เพียงพอ ทั้งต้องซื้อในราคาที่ถูกลงสมควร ผู้ที่รับผิดชอบจะต้องคาดการณ์ด้วยว่าวัสดุดิบที่เคยหาซื้อได้จากที่หนึ่งนั้นเมื่อเกิดขัดข้องขึ้นจะควรหาซื้อจากที่ใดมาใช้แทนในราคาที่ใกล้เคียงกัน หรือหากวัสดุดิบชนิดที่เคยใช้เกิดขาดกรหาซื้อไม่ได้จะต้องพิจารณาหาว่าควรจะใช้วัสดุดิบอะไรมาแทนเพื่อโรงงานจะได้ทำงานต่อไปได้เช่นนี้เป็นต้น

(มีต่อ)

△

LIART

องค์การฝ่ายนิติบัญญัติของสหรัฐอเมริกา

△

เรื่องนี้ คณะบรรณาธิการรัฐสภาสาร ได้เรียบเรียง โดยย่อจากบางบทของหนังสือชื่อ "A Government by the People" ซึ่งกระทรวงการต่างประเทศของสหรัฐได้จัดพิมพ์ ขึ้นจากหนังสือเรื่องเดิม ชื่อ "Our Constitution and Government" ซึ่งแต่งโดย Cathryn Seckler Hudson แห่งมหาวิทยาลัยอเมริกา กรุงวอชิงตันป.ก.

อำนาจของฝ่ายนิติบัญญัติ

สภาทั้ง ๒ แห่งรัฐสภาของสหรัฐมีอำนาจเกือบคล้ายกันในการออกกฎหมาย ไม่ว่า สภาใดยอมสามารถริเริ่มการพิจารณาออกกฎหมายใหม่ (เว้นแต่กฎหมายเกี่ยวกับเพิ่มรายได้ แผ่นดิน) และในคราวเดียวกัน แต่ละสภาก็สามารถที่จะปฏิเสธไม่เห็นชอบในร่างกฎหมาย ซึ่งอีกสภาหนึ่งได้ผ่านให้ความเห็นชอบมาแล้วก็ได้

ในรัฐธรรมนูญแห่งสหรัฐ ประชาชนมอบอำนาจบางอย่างโดยเฉพาะให้แก่รัฐบาล สหรัฐ และมีอยู่ ๑๘ เรื่องด้วยกันที่บ่งไว้ว่า รัฐสภาสามารถออกกฎหมายได้ ส่วนอำนาจ ออกกฎหมายอื่น ๆ ทั้งปวง ได้ให้อำนาจไว้แก่มลรัฐต่าง ๆ เป็นผู้กระทำ บรรดาเรื่องที่ได้ บ่งไว้ในมาตรา ๘ แห่งหมวด ๑ ของรัฐธรรมนูญนั้น เป็นเรื่องที่ยกความกว้างและสำคัญ มาก ดังต่อไปนี้

๑. การกำหนดอัตราและเก็บภาษี
๒. การกู้เงิน
๓. การออกกฎและระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับการค้าระหว่างมลรัฐต่าง ๆ และการค้า กับต่างประเทศ
๔. การทำ การแสดงค่า การกำหนดมาตรฐานเกี่ยวกับน้ำหนักของเงินตรา และการกำหนดบทลงโทษเกี่ยวกับการทำเงินตราปลอม
๕. การวางข้อบังคับที่เป็นเอกรูปเกี่ยวกับการแปลงชาติ
๖. การตั้งที่ทำการไปรษณีย์ และสายการไปรษณีย์

LI RT

๗. การออกบรรดากฎหมาย ที่เป็นเอกรูปเกี่ยวกับการล้มละลายสำหรับใช้ทั่วประเทศ
๘. การออกสิทธิบัตรและลิขสิทธิ์
๙. การจัดตั้งศาลที่มีระดับต่ำกว่าศาลสูงสุด
๑๐. การกำหนดบทลงโทษโจรสลัด
๑๑. การประกาศสงคราม
๑๒. การจัดและการบำรุงกองทัพบก
๑๓. การจัดให้มีกองทัพเรือ
๑๔. วางกฎระเบียบข้อบังคับสำหรับกองทัพบกและกองทัพเรือ
๑๕. จัดให้มีการระดมอาสาสมัครเพื่อบังคับใช้ให้เป็นไปตามกฎหมายของสหรัฐเพื่อปราบปรามโจรสลัดและต่อต้านการรุกราน
๑๖. การร่วมมือกับบรรดามลรัฐต่าง ๆ ในการจัดตั้งกองอาสาสมัครและการจัดหาอาวุธให้กองอาสาสมัคร
๑๗. การออกกฎหมายทั้งปวงสำหรับ District of Columbia
๑๘. การบัญญัติกฎหมายทั้งปวงที่จำเป็น เพื่อใช้อำนาจทั้งสิ้นที่รัฐธรรมนูญให้ไว้แก่รัฐบาลแห่งสหรัฐ หรือแก่ตัวแทน หรือข้าราชการใด ๆ แห่งสหรัฐ

รัฐธรรมนูญห้ามมิให้รัฐสภากระทำการดังต่อไปนี้

๑. การระงับใช้หมายเรียกตัวมาศาล (writ of habeas corpus) เว้นแต่ในขณะที่มีการปฏิบัติ หรือการรุกราน
๒. การออกกฎหมายลงโทษผู้ที่ได้กระทำผิดทางอาญาหรือกระทำผิดกฎหมาย โดยมิได้มีการวินิจฉัยคดีในศาล
๓. การออกกฎหมายใด ๆ ที่ประกาศว่า การกระทำใด ๆ ซึ่งในขณะที่ได้กระทำไปนั้น ยังไม่เป็นการกระทำผิดทางอาญาว่าเป็นการกระทำผิดทางอาญา
๔. การเก็บรัชชูปการหรือภาษีโดยตรงจากพลเมืองของมลรัฐต่าง ๆ เว้นแต่จะกระทำในมูลฐานแห่งการสำรวจสำมะโนครัวที่ได้กระทำไว้แล้ว

๕. การเก็บภาษีขาออกจากมลรัฐใด ๆ
๖. การให้ผลปฏิบัติในการค้า หรือการเก็บภาษีที่มีเป็นพิเศษแก่เมืองท่าของมลรัฐใด ๆ หรือแก่เรือที่อาศัยใช้เมืองท่านั้น ๆ
๗. การให้บรรดาคักกั

เจ้าหน้าที่และประธานของรัฐสภา

รัฐธรรมนูญกำหนดให้รองประธานาธิบดีเป็นประธานวุฒิสภา แต่ไม่ให้ลงคะแนนเสียง เว้นแต่ในกรณีที่มิฉะนั้น และได้กำหนดให้สภาผู้แทนเลือกประธานและเจ้าหน้าที่อื่น ๆ ของตนเอง กับให้วุฒิสภาเลือกประธานชั่วคราว (เพื่อควบคุมการประชุมถ้าหากรองประธานาธิบดีไม่อยู่) พร้อมทั้งเลือกเจ้าหน้าที่อื่น ๆ อีกด้วย ประธานสภาผู้แทนย่อมต้องเป็นสมาชิกคณะพรรคการเมืองที่มีจำนวนสมาชิกมากที่สุดในสภาอยู่เสมอ ประธานสภาผู้แทนมีอิทธิพลมาก ทั้งในการเลือกสมาชิกเพื่อเข้าอยู่ในคณะกรรมการสำคัญต่าง ๆ และในการจัดการกิจการของสภาผู้แทน

บรรดาสมาชิกของแต่ละพรรคการเมืองที่มีผู้แทนอยู่ในวุฒิสภา ประชุมกันในตอนเริ่มสมัยประชุมของแต่ละสมัยแห่งรัฐสภา เพื่อเลือก “ผู้นำในสภา” (Floor leader) และแต่งตั้งสมาชิกวุฒิสภาอื่น ๆ จากพรรคของตนเพื่อช่วยเหลือผู้นำที่ว่านั้น สมาชิกแห่งพรรคการเมืองอื่น ๆ ในสภาผู้แทนก็ทำการเช่นเดียวกัน บรรดาผู้นำที่กล่าวนั้น ก็เลือกขึ้นตามขอบประเพณีของแต่ละพรรคการเมือง และทำงานสำคัญในการที่จะช่วยให้กฎหมายต่าง ๆ ซึ่งพรรคของตนเห็นชอบด้วย ผ่านไป กับทั้งในการคัดค้านกฎหมายที่พรรคของตนไม่เห็นชอบ ฉะนั้น ผู้นำเหล่านี้จึงกลายเป็นส่วนสำคัญของกระบวนการนิติบัญญัติตามรัฐธรรมนูญ

กระบวนการนิติบัญญัติ

จำนวนร่างรัฐบัญญัติที่เสนอให้รัฐสภาพิจารณาระหว่างสมัยประชุมนั้น มีนับเป็นพัน ๆ ร่าง และก็แตกต่างกันมากทั้งในเนื้อหาและความสำคัญ ก่อนที่ร่างรัฐบัญญัติใดจะประกาศใช้เป็นกฎหมายได้นั้น วิธีปฏิบัติมีว่า จะต้องได้รับฟังความเห็นของพลเมืองที่มีส่วน

เกี่ยวข้อง เจ้าหน้าที่ของฝ่ายบริหารที่จะได้รับผลกระทบกระเทือน และบางครั้งจากสมาชิก
รัฐสภาเกี่ยวกับผลที่จะมีขึ้นจากบทบัญญัติของร่างรัฐบัญญัตินั้น

เพื่อจะดำเนินงานที่หนักัน ทั้งสองสภาแห่งรัฐสภาก็มักจะอาศัยใช้หน่วยที่ประกอบ
ด้วยสมาชิกส่วนน้อยเพื่อเตรียมงานและพิจารณาด้วยทฤษฎีเกี่ยวกับเรื่องหนึ่งเรื่องใดโดย
เฉพาะ ก่อนที่จะให้สมาชิกทั้งหมดของทั้งสองสภาอภิปรายและลงคะแนนเสียงร่างรัฐบัญญัติ
ที่ว่านั้น หน่วยที่ประกอบด้วยสมาชิกส่วนน้อยนี้ เรียกว่า “คณะกรรมการ” และได้จัด
ตั้งขึ้นเป็นทางการโดยมีสมาชิก ซึ่งเป็นสมาชิกของพรรคที่มีเสียงมากที่สุดของรัฐสภาเป็น
ประธาน ๑ คน พรรคที่มีเสียงส่วนน้อยก็มีผู้แทนตามสัดส่วนในคณะกรรมการทั้งปวงซึ่งมี
สมาชิกสภาผู้แทนหรือสมาชิกวุฒิสภาที่มีอาวุโสในการร่างกฎหมายเป็นประธาน เนื่องจากมี
รัฐบัญญัติว่าด้วยการปรับปรุงการบัญญัติกฎหมาย จึงมี “คณะกรรมการประจำ” (standing
Committee) เป็นจำนวนทั้งสิ้น ๑๕ คณะสำหรับในวุฒิสภา และ ๑๙ คณะสำหรับในสภา
ผู้แทน ชื่อของคณะกรรมการเหล่านี้ ย่อมแสดงให้เห็นถึงเรื่องต่างๆ ที่แต่ละคณะมีความ
ชำนาญเป็นพิเศษ เช่น เรื่องการจัดตั้งงบประมาณ การเกษตรกรรม การจัดการคลังทัพ กิน
แดนสาธารณะ กิจการของทหารผ่านศึก การธนาคารและการเงิน การต่างประเทศ ฯลฯ

ร่างรัฐบัญญัติทุกฉบับไม่ว่าจะเสนอขึ้นไปยังสภาใดสภาหนึ่งก็ตาม จะต้องส่งไปให้
คณะกรรมการคณะหนึ่งทำการศึกษา ตามวิธีดำเนินการออกกฎหมายโดยปกตินั้น เช่น
เสนอร่างรัฐบัญญัติเกี่ยวกับโครงการกำหนดราคาเสมอภาคของผลิตภัณฑ์ทางกสิกรรม ก็
ต้องเสนอไปให้คณะกรรมการว่าด้วยเกษตรกรรมมาพิจารณา เมื่อร่างรัฐบัญญัตินั้นได้ไปถึง
คณะกรรมการนั้นแล้ว สมาชิกในคณะกรรมการนั้นก็จะมีทางที่จะปฏิบัติได้หลายทาง กล่าว
คือร่างรัฐบัญญัตินั้นอาจจะได้รับความเห็นชอบจากกรรมการส่วนมากก็ได้ เมื่อเป็นเช่นนั้น
แล้วก็จะได้รับรายงานจากคณะกรรมการว่า “ไต่ผ่านแล้ว” (reported out) แล้วจึงส่ง
ไปเข้าระเบียบวาระเพื่อให้สมาชิกทั้งหมดของสภาที่เกี่ยวข้องพิจารณาลงคะแนนเสียงต่อไป

ถ้าร่างรัฐบัญญัติที่ว่านั้น ไม่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ คณะกรรมการ
นั้นก็ยังสามารถเปลี่ยนแปลงแก้ไขได้ตามอำเภอใจ อาจเปลี่ยนแปลงแก้ไขเพียงเล็กน้อย

หรือเปลี่ยนแปลงแก้ไขมาก หรือไม่ก็ร่างขึ้นใหม่เสียเลย ก็ได้ คณะกรรมาธิการอาจจะทำลายร่างรัฐบัญญัตินั้นด้วยการชุกเก็บไว้ (pigeon-holing) กล่าวคือ ไม่กระทำการใด ๆ เกี่ยวกับร่างรัฐบัญญัตินั้นเลยก็ได้ การปฏิบัติทำนองนี้ ไม่จำเป็นต้องเป็นการตายตัว เพราะร่างรัฐบัญญัตินั้น สามารถที่จะนำกลับมาสู่สภาเพื่อการอภิปรายได้อีกถ้าหากว่า ในสภาผู้แทนได้มีคำร้องขึ้นเพื่อ “บังคับให้คณะกรรมาธิการปล่อยร่างรัฐบัญญัติออก” และคำร้องนั้นสามารถที่จะหาผู้ลงนามได้เป็นจำนวน ๒๑๘ คน ด้วยกัน ในวุฒิสภาการเสนอญัตติให้คณะกรรมาธิการปล่อยร่างรัฐบัญญัติจากการพิจารณา ถ้าหากได้รับการสนับสนุนจากส่วนมากของสมาชิกแล้วก็จะย่อมมีผลเช่นเดียวกัน

ร่างรัฐบัญญัตินั้น สามารถที่จะเสนอได้โดยวิธีการต่าง ๆ บางฉบับคณะกรรมาธิการต่าง ๆ ก็จัดร่างขึ้นเอง หรือคณะกรรมาธิการพิเศษแห่งรัฐสภาร่างขึ้นเพื่อสนองความประสงค์พิเศษของประชาชน บางฉบับประธานาธิบดีหรือข้าราชการฝ่ายบริหารอื่น ๆ แนะนำให้ออกเพื่อสนองความต้องการใหม่ ๆ ของฝ่ายบริหาร หรือเพื่อจัดให้มีการปฏิบัติที่ใช้อยู่แต่ก่อน ๆ ก็ขึ้น บางฉบับสมาชิกรัฐสภาก็ได้รับคำแนะนำจากพลเมืองหรือองค์การต่าง ๆ ให้จัดทำขึ้น และบางฉบับก็เป็นร่างที่แสดงความเห็นส่วนตัวของบรรดาสมาชิกรัฐสภา แต่เมื่อร่างรัฐบัญญัติใดได้เสนอขึ้นไปยังสภาโลกก็ตาม เลขาธิการแห่งสภานั้นก็มีหน้าที่อ่านชื่อร่างรัฐบัญญัตินั้นให้สมาชิกฟัง กำหนดหมายเลขประจำฉบับให้ แล้วก็ส่งเรื่องนั้นไปยังคณะกรรมาธิการที่เกี่ยวข้อง ถ้าหากคณะกรรมาธิการนั้นกำหนดให้มีการรับฟังความเห็นเกี่ยวกับร่างนั้นแล้ว ผู้ที่เห็นชอบด้วย หรือผู้ที่คัดค้านร่างรัฐบัญญัตินั้นก็สามารถมาแถลงความเห็นของตนต่อคณะกรรมาธิการ บางครั้งการโต้เถียงในทางสนับสนุนหรือคัดค้านต่อร่างรัฐบัญญัติในคณะกรรมาธิการนั้นก็กินเวลาหลายสัปดาห์ หรือหลายเดือน

ระบบคณะกรรมาธิการแห่งรัฐสภานี้ มิใช่แต่ช่วยให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพและทำได้เป็นจำนวนมากเท่านั้น หากยังช่วยให้มีผลอย่างอื่นมากกว่านั้นอีก คือมีผลในทางเกี่ยวกับการสร้างผู้เชี่ยวชาญในเรื่องต่าง ๆ ซึ่งเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการปกครองโดยเฉพาะชั้นด้วย ในเมื่อสมาชิกรัฐสภาคนใดที่ได้รับเลือกตั้งขึ้นใหม่ ได้รับมอบหมายให้ไปประจำอยู่ในคณะกรรมาธิการของสภาผู้แทนเกี่ยวกับเรื่องกรรมกร ความรู้ของตนเกี่ยวกับเรื่องในทางเทคนิคแห่งความสัมพันธ์ระหว่างกรรมกรและนายจ้าง และความรู้เกี่ยวกับปัญหาว่าช่วยสหพันธ์กรรมกรและอุตสาหกรรมก็อาจจะมีบ้างเล็กน้อย และมีขอบเขตไม่กว้างขวาง

และลิกซึ่งพอ สมาชิกผู้นั้นก็ต้องนั่งฟังเรื่องต่าง ๆ เกี่ยวกับกรรมกรเป็นเวลาหลายเดือน ต้องฟังผู้แทนขององค์การต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องโดยตรง ผู้บริหารธุรกิจ และบรรดาผู้นำของ กรรมกรอภิปรายกันโดยละเอียดทุกแง่ทุกมุมของปัญหาต่าง ๆ และก็ต้องฟังคำให้การของ ทนายที่เที่ยงธรรม ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องความสัมพันธ์กรรมกร แล้วก็ต้องศึกษาเอกสาร มากหลายที่จัดทำขึ้นอย่างระมัดระวัง และเสนอไปให้คณะกรรมการของตนทราบและพิจารณา

หลังจากได้ฟังการประชุมเช่นนี้หลาย ๆ ครั้งแล้ว สมาชิกผู้นั้นก็ได้รับการศึกษา โดยละเอียดลิกซึ่ง และเป็นผลซึ่งทำให้สมาชิกผู้นั้นมีคุณสมบัติที่จะตีความว่า รัฐบัญญัติจะมี ผลแก่กรรมกรและนายจ้างประการใด และมีคุณสมบัติที่จะหาทางแก้โดยทางกฎหมายในเมื่อ มีความจำเป็นเกิดขึ้น

เมื่อคณะกรรมการได้ส่งร่างรัฐบัญญัติไปยังสภาผู้แทนแล้ว ตามปกติบรรดา สมาชิกก็อภิปรายกันโดยเปิดเผย แล้วก็ลงคะแนนออกเสียง โดยที่จำนวนสมาชิกในสภาผู้ แทนมีมาก ฉะนั้น ตามปกติ กรรมการว่าด้วยข้อบังคับการประชุมก็จำกัดเวลาการอภิปราย ไว้แต่ในวุฒิสภานั้นตามปกติการอภิปรายย่อมคงทำได้ทราบเท่าที่สมาชิกยังมีข้อความที่จะกล่าว การลงคะแนนออกเสียงเกี่ยวกับร่างรัฐบัญญัติใด อาจจะมีผลให้ผ่านร่างรัฐบัญญัตินั้น หรือ ทำให้ร่างรัฐบัญญัติต้องตกไปหรือ “ทอตกทั้งไว้บนโต๊ะ” (table) กล่าวคือเอาออกไว้อีกทาง หนึ่งซึ่งก็เกือบหมายความว่า รัฐบัญญัตินั้นได้ตกไป หรือส่งร่างรัฐบัญญัตินั้นกลับไปยังคณะ กรรมการใหม่ เมื่อสภาใดได้ผ่านร่างรัฐบัญญัติไปแล้ว ร่างรัฐบัญญัตินั้นก็จะถูกส่งไปยัง อีกสภาหนึ่งเพื่อกำเนินการต่อไป

ในสภาที่สอง การพิจารณาร่างรัฐบัญญัตินั้นก็เป็นไปตามระเบียบการเช่นเดียวกันใน สภาที่หนึ่ง สภาที่สองอาจจะผ่านหรือไม่ผ่านร่างรัฐบัญญัตินั้นก็ได้ ถ้าสภาที่สองผ่านร่างรัฐ บัญญัตินั้นในรูปที่ได้ทำการแก้ไขแล้ว ร่างรัฐบัญญัตินั้นก็ต้องถูกส่งกลับไปยังสภาที่ได้เสนอ เข้าไปครั้งแรก ถ้าสภานั้นปฏิเสธไม่เห็นด้วยกับการเปลี่ยนแปลงนั้น ๆ ร่างรัฐบัญญัตินั้นก็จะ ถูกส่งไปยัง “คณะกรรมการพิจารณาหารือ” ซึ่งประกอบด้วยผู้แทนของแต่ละสภาในจำนวนที่ เท่ากัน ถ้าคณะกรรมการพิจารณาหารือสามารถจัดให้ตกลงกันในข้อที่แตกต่างกันได้แล้ว ร่างรัฐบัญญัติตามที่ได้ตกลงกันนั้น ก็ให้เสนอไปยังแต่ละสภาเพื่อขอความเห็นชอบ.

ในเมื่อร่างรัฐบัญญัติได้ผ่านสภาทั้งสองไปแล้ว ก็ให้ส่งไปยังประธานาธิบดีต่อไป รัฐธรรมนูญบัญญัติไว้ว่า

“ร่างรัฐบัญญัติทุกฉบับ ซึ่งได้ผ่านสภาผู้แทนและวุฒิสภาไปแล้ว ก่อนที่จะมีผลเป็นกฎหมาย จะต้องเสนอไปยังประธานาธิบดีแห่งรัฐ...”

ประธานาธิบดีอาจจะลงนามในร่างรัฐบัญญัตินั้น หรือใช้สิทธิยับยั้งก็ได้ ถ้าหากประธานาธิบดีไม่ได้ลงนามในร่างรัฐบัญญัตินั้นภายในกำหนด ๑๐ วัน หลังจากที่ได้รับร่างรัฐบัญญัตินั้นแล้ว (ไม่นับวันอาทิตย์) ร่างรัฐบัญญัตินั้นก็มีผลเป็นกฎหมายได้โดยประธานาธิบดีไม่ต้องลงนาม อย่างไรก็ตาม ในขณะที่ถ้ารัฐสภาเปิดประชุม ร่างรัฐบัญญัตินั้นก็ไม่มีผลเป็นกฎหมาย เว้นแต่ประธานาธิบดีจะได้ลงนามภายในกำหนด ๑๐ วันดังกล่าว วิธีการเพื่อป้องกันร่างรัฐบัญญัติให้มีผลบังคับใช้เป็นกฎหมายนี้เรียกว่า “pocket veto”

ถ้าประธานาธิบดีได้ใช้สิทธิยับยั้งในขณะที่รัฐสภาอยู่ในสมัยประชุม ร่างรัฐบัญญัตินั้นก็ไม่มีผลบังคับใช้เป็นกฎหมายได้ เว้นแต่แต่ละสภาจะได้ผ่านร่างรัฐบัญญัตินั้นอีกหลังจากประธานาธิบดีได้ใช้สิทธิยับยั้งแล้ว โดยคะแนนเสียง ๒ ใน ๓ ของสมาชิกทั้งหมด

ในจำนวนร่างรัฐบัญญัตินับเป็นพัน ๆ ที่เสนอต่อสภาในแต่ละสมัยประชุมนั้น มีอยู่จำนวนเพียงเล็กน้อยเท่านั้นที่มีผลเป็นกฎหมาย

อำนาจการสอบสวนของรัฐสภา

ทั้งสองสภามีอำนาจการสอบสวน เพื่อการนี้ จะใช้คณะกรรมการสามัญคณะใด หรือคณะกรรมการวิสามัญก็ได้แต่งตั้งขึ้นเป็นพิเศษก็ได้ บางครั้ง สภาทั้งสองแต่งตั้ง “คณะกรรมการร่วม” ซึ่งประกอบด้วยสมาชิกจากสภาทั้งสองเพื่อทำการสอบสวน

จุดประสงค์ของการสอบสวนเหล่านี้ อาจจะเป็นเพื่อศึกษาเหตุการณ์พิเศษบางประการ ซึ่งมีความจำเป็นที่จะให้ออกกฎหมายใหม่ อาจจะเป็นการสอบสวนเพื่อหาทางที่จะทราบว่ามีเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารหรือฝ่ายตุลาการได้ปฏิบัติงานของตนไปอย่างไร อาจจะเป็นเพื่อจัดให้ประชาชนเกิดความสนใจในการปฏิบัติที่จำเป็น บางครั้งรัฐสภาที่ไม่ใช่สมาชิกของตน แต่ใช้ผู้เชี่ยวชาญ หรือร้องขอต่อเอกชนให้ส่งข้อความมาให้ทราบ การสอบสวนเหล่านี้เป็นผลช่วยให้รัฐสภาได้ทราบถึงความประสงค์อันแท้จริงของประชาชนอยู่ตลอดเวลา

สมาชิกรัฐสภาทุกคนได้รับการเรียกร้องให้ปฏิบัติการหลายอย่าง และตามปกติก็พยายามที่จะดำเนินการตามโครงการของพรรคการเมืองของตน เพราะได้รับเลือกตั้งขึ้นด้วยความช่วยเหลือจากองค์การของพรรค ฉะนั้นผู้ที่เลือกตนขึ้น จึงคาดว่า สมาชิกผู้นั้นจะต้องปฏิบัติงานเพื่อความสุขของประชาชนในเขตและมลรัฐของตนเพราะตนได้รับเลือกตั้งให้มาเป็นผู้แทนของเขตและมลรัฐนั้น ๆ ซึ่งได้มอบหมายอำนาจให้ และโดยที่สมาชิกผู้นั้นได้เป็นสมาชิกขององค์การนิติบัญญัติแห่งชาติ ก็ต้องคำนึงถึงสุขภาพและความต้องการของประชาชนและชาติทั้งมวล

มักจะมีหมู่ชนพิเศษที่เป็นตัวแทนของผลประโยชน์หนึ่งใดโดยเฉพาะ กระตุ้นให้สมาชิกรัฐสภาของตนช่วยสนับสนุนความต้องการของตนอยู่เสมอ ฉะนั้น จึงไม่เป็นปัญหาที่เล็กน้อยสำหรับผู้ออกกฎหมายที่จะสนองความประสงค์ของพลเมืองในเขต และมลรัฐของตน ผลประโยชน์พิเศษแห่งท้องถิ่นของตนและประชาชนแห่งชาติทั้งหมดให้ได้รับเท่าเทียมกัน.

△

สหธนาคารกรุงเทพ ฯ จำกัด

สำนักงานใหญ่ ๖๒๔ สามแยก ถนนเยาวราช พระนคร

โทรศัพท์ ๒๗๖๕๑-๓ โทรเลขย่อ "UNION BANK"

สาขา ราชวงศ์ ประตูน้ำ (ปทุมวัน) ธนบุรี (วงเวียนใหญ่) ท่าเตียน บางรัก
มหานาค บางกะปิ บางโพ

สาขา ต่างจังหวัด เลขที่ ๔๖๐ ถนนวิจิตรปารการ จังหวัดชลบุรี โทรศัพท์ ๒๕๗๖

ทำกิจการธนาคารทุกประเภท

รับฝากเงินบัญชีกระแสรายวันธรรมดา และ พิเศษ

มีตู้നിรภัยใต้ดิน มั่นคง แข็งแรง และปลอดภัยให้เป็นที่

อำนวยความสะดวกแก่บริษัท ห้าง ร้าน และประชาชนทั่วไป

นายบรรเจิด ชลวิจารณ์ กรรมการผู้จัดการ

LI RT

นักเรียนเศรษฐศาสตร์

ไปเรียนอะไรมา ? ใช้อะไรได้ ?

โดย ดร. ป๋วย อึ๊งภากรณ์

△

(ผู้เขียนเรื่องนี้ ได้เขียนขึ้นเพื่อเป็นอนุสรณ์แก่นางเซย ประสาทเสรี และนางเซาะเซ็ง อึ๊งภากรณ์ ลงพิมพ์ในหนังสือ “เทศาภิบาล” ฉบับวันสถาปนากระทรวงมหาดไทย ๑ เมษายน ๒๔๘๗)

๑. เศรษฐศาสตร์ เศรษฐกิจ และเศรษฐกิจ

เศรษฐศาสตร์เป็นวิชาเก่าแก่วิชาหนึ่ง น่าจะได้เกิดมีขึ้นเป็นหลักเรียนและปฏิบัติ มาแต่ก่อนพุทธกาล ในทางฝรั่ง ตำราต่าง ๆ เขามักจะอ้างอิงไปถึงนักปราชญ์ชาวกรีกชื่อ อริสโตเติล ผู้มีชีวิตอยู่ภายหลังพุทธกาลประมาณสองร้อยปี และชื่อวิชาเศรษฐกิจในภาษา ฝรั่งก็ยังมีต่อเนื่องมาจากตำราที่นักปราชญ์ผู้นี้ได้เขียนไว้ แต่มาถึงสมัยนี้เศรษฐศาสตร์ได้ตก ทอดเจริญขึ้นอย่างผิดหูผิดตา

อริสโตเติลได้เขียนไว้ตอนหนึ่งว่า “นักเศรษฐกิจพึงมีคุณสมบัติเกี่ยวกับทรัพย์สิน ๔ ประการ คือ พึงรู้จักแสวงหาประการหนึ่ง รู้จักรักษาไว้ประการหนึ่ง พึงรู้จักจัดแจง ทรัพย์ประการหนึ่ง กับใช้ให้ถูกต้องอีกประการหนึ่ง” ทั้งนี้ ย่อมตรงกับความเข้าใจของ สามัญชน แม้ในสมัยปัจจุบันนักเศรษฐกิจต้องรู้จักวิธีที่จะเป็นเศรษฐกิจ

แต่ถ้าท่านมองหาผู้ที่เราเรียกกันว่านักเศรษฐศาสตร์ในปัจจุบันนี้ ท่านจะนับได้ น้อยคนนักที่เป็นเศรษฐกิจเพราะวิชาความรู้ของเขาแต่อย่างเดียว เมื่อเร็ว ๆ นี้มีนักเศรษฐ ศาสตร์ฝรั่งชั้นเอกผู้หนึ่งเข้ามาในประเทศไทย เล่าเรื่องภายในครอบครัวให้ฟังว่า บุตรชาย ของแกไม่ยอมเรียนเศรษฐศาสตร์ เมื่อซักว่าทำไม ปรากฏว่าบุตรชายตอบว่าตนอยากจะรวย เช่นนี้ ย่อมเห็นได้ว่า นักเศรษฐกิจกับนักเรียนเศรษฐศาสตร์ในสมัยนี้ ไม่จำเป็นจะต้อง เป็นบุคคลคนเดียวกันเสียแล้ว นักเรียนเศรษฐศาสตร์ในประเทศไทยอาจจะรำเรียนมาจาก

LIART

ยุโรปหรืออเมริกา หรือแม้แต่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และการเมือง หรือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย แต่นักเศรษฐกิจชั้นเยี่ยมที่สุดของเมืองไทยยังคงมาจากดินแดนแถบชั้วเดา
นั่นเอง

กล่าวมาถึงเพียงนี้ ท่านผู้ใดจะเลยกะโจนลงความเห็น ว่า เศรษฐศาสตร์เป็นวิชา
ที่ไม่มีประโยชน์ ก็ย่อมจะเป็นความเห็นที่ไม่ต้องท้วงเหตุผล เพราะแพทย์ไม่จำเป็นจะต้อง
เป็นผู้ที่แข็งแรงที่สุด หรือนักโลหกิจก็ไม่จำเป็นที่จะต้องเป็นผู้ที่มีแรงแมกมายฉันทใด นัก
เศรษฐศาสตร์ก็ฉันทนั้น ท่านนักปราชญ์กรีกที่กล่าวนามมาข้างต้นนี้เอง ก็ยังได้เขียนไว้ใน
ภาคสองของตำราเศรษฐศาสตร์ของท่านจำแนกเศรษฐกิจไว้เป็น ๔ ประเภท คือเศรษฐกิจ
แห่งพระราชธา เศรษฐกิจแห่งผู้ครองแคว้น เศรษฐกิจแห่งนครและเศรษฐกิจแห่งเอกชน
สามประเภทแรกว่าด้วยการตีเงินตรา การค้าขายเข้าออก การจ่ายราชทรัพย์ การเก็บภาษี
อากรจากสินค้าทรัพย์สินสมบัติและบุคคล ส่วนประเภทหลังนั้น ท่านอริสโตเติลกล่าวไว้ว่า มี
วิธีการและความมุ่งหมายแตกต่างกันมากมายหลายประการนัก อย่างไรก็ตาม นักเรียนเศรษฐ-
ศาสตร์ปัจจุบันนี้เรียนหนักไปใน ๓ ประเภทแรก ซึ่งในการปกครองสมัยนี้ย่อมแยกจากกัน
ไม่ออก เรียกได้ว่าเป็นวิชาว่าด้วยทรัพย์สินของแผ่นดินและมหาชน มิได้ว่าด้วยทรัพย์สินของ
เอกชนผู้ใดผู้หนึ่งโดยเฉพาะ

อาจารย์ผู้หนึ่งในสำนักลอนดอนได้กล่าวไว้ว่า เศรษฐศาสตร์เป็นวิชาว่าด้วยการ
บำบัดความต้องการของมหาชน และเนื่องด้วยปัจจัยต่าง ๆ ในโลกนี้เท่าที่จะนำมาใช้
ประโยชน์ได้ในขณะใดขณะหนึ่งจำนวนจำกัด นักเรียนเศรษฐศาสตร์จึงต้องเรียนรู้ถึงวิธีจะ
นำเอาทรัพยากรในโลกมาใช้ให้ได้ประโยชน์ดีที่สุดในที่สุดที่จะทำได้

มีนักเศรษฐศาสตร์บางสำนักพะวงหนักไปในทางการแบ่งทรัพย์สินในหมู่ประชาชน
กล่าวคือ ในขณะที่เดียวกันกับที่ก่อให้เกิดทรัพย์สิน ก็จำเป็นต้องแบ่งเฉลี่ยออกไปให้ทั่วถึงกันโดย
ให้เหมาะสมกับความต้องการของแต่ละคน

อย่างไรก็ดี ไม่ว่าจะเป็เศรษฐศาสตร์สำนักไหน เศรษฐศาสตร์ย่อมเป็นวิชา
ว่าด้วยความต้องการของมนุษย์ในทางทรัพย์สิน และว่าด้วยวิธีการใช้ทรัพยากรมาบำบัดความ
ต้องการของมนุษย์ด้วยกันทั้งนั้น

๒. แขนงของเศรษฐศาสตร์

นักเรียนเศรษฐศาสตร์เขาเรียนอะไรกันบ้างเล่า ? ชั้นนี่ย่อมจะหาคำตอบได้จากหลักสูตรของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ที่สอนวิชาที่กล่าวถึงนี้ จำแนกได้เป็นเศรษฐศาสตร์โดยเฉพาะและวิชาที่เกี่ยวข้อง

เศรษฐศาสตร์แท้ๆ แยกออกเป็นทฤษฎีและประยุกต์ ทฤษฎีก็คือหลักวิชาว่าด้วยแก่นของความรู้ เปรียบได้กับโครงกระดูกและวิญญาณ ส่วนประยุกต์คือการนำเอาหลักวิชามาใช้ให้ได้สาระ เปรียบได้กับเนื้อหนัง สายเลือด เส้นเอ็น ต้องมีทั้งแก่นและสารผสมกัน จึงจะเป็นตัวมนุษย์ สิ่งสารสัจหรือพืชผลออกมาได้ จะขาดอย่างใดอย่างหนึ่งก็ไม่ได้ ผู้ใดเรียนทฤษฎีมากเกินไปจนหลงก็อาจมีสติวิปลาศเหมือนผู้ที่หลงทางวิบัติสนาจนเกินเหตุไป อาจะพังชานโดยไร้สาระ ฝรั่งเขาเรียกว่า “ชั้นวิมานงาช้าง” ผู้ใดเรียนแต่ทางประยุกต์ก็เหมือนเข้าป่า เห็นต้นไม้ทีละต้นสองต้นแต่ไม่มีแผนที่ เดินวกเวียนไปมาหลงเสียเปล่า

ถ้าจะให้แยกเศรษฐศาสตร์ออกให้ละเอียดยิ่งขึ้น ก็เห็นจะต้องกลับไปหาท่านนักปราชญ์อริสโตเติลอีก เพียงแต่จัดแปลงการจัดประเภทของท่านให้เหมาะสมกับกาลสมัยขึ้นเท่านั้น กล่าวคือ มีวิชาว่าด้วยการก่อให้เกิดเครื่องอุปโภคบริโภคที่เรียกกันให้ขลังขึ้นว่า “การผลิต” อย่างหนึ่ง ว่าด้วยการตีเงินตรารวมทั้งการให้สินเชื่อซึ่งในปัจจุบันนี้ก็คือ การธนาคารกลาง การธนาคารพาณิชย์ และสถานที่ให้สินเชื่ออื่น ๆ อย่างหนึ่ง ว่าด้วยการเก็บภาษีอากรและจ่ายทรัพย์สินของกลางของแผ่นดินที่เรียกกันว่า “การคลัง” อย่างหนึ่ง ว่าด้วยการนำเอาเครื่องอุปโภคบริโภคมาซื้อขายแลกเปลี่ยนกับเงินตราและสินเชื่อ ซึ่งเป็นแขนงของเศรษฐศาสตร์เกี่ยวกับราคา ค่าครองชีพและสินจ้างอย่างหนึ่ง ว่าด้วยการ “ค้าม้าค้าช้าง” (พ่อขุนรามคำแหง) และค้าของอื่น ๆ อันจัดได้ว่าเป็นการค้าทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างหนึ่ง และว่าด้วยการอุปโภคบริโภคของประชาชนหลังจากก่อให้เกิดทรัพย์สิน และเปลี่ยนมือกันโดยทางซื้อขายแลกเปลี่ยนให้ และชักภาษีอากรเสร็จแล้วเหลือเท่าใต้นำมาใช้สอยจริง ๆ เรียกเป็นศัพท์ว่า “บริโภคกรรม” อีกอย่างหนึ่ง

การแบ่งสรรเป็นแขนง ๆ อย่างนี้ ตำราต่าง ๆ ไม่จำเป็นที่จะจัดให้สอดคล้องต้องกันทุกตำรา แต่ส่วนมากเป็นทำนองคล้าย ๆ กัน และแต่ละแขนงก็ยังแยกแยะออกไป

เป็นสาขาอีกมากมาย เช่น วิชาว่าด้วยการก่อทรัพย์ อาจแยกออกเป็นการทำนา ทำสวน ชุกแร่ การประมง การดำเนินโรงงาน การทำเครื่องจักรเป็นอาทิ ในที่นี้ผู้เขียนมิได้มี เจตนาที่จะกล่าวแยกให้ละเอียดถี่ถ้วน เพียงแต่ประสงค์จะแสดงให้เห็นว่า วิชาที่เรียกว่า เศรษฐศาสตร์นี้ก็คล้ายวิชาอื่น ๆ คือ มีกิ่งก้านสาขามากมาย จะเล่าเรียนให้รู้จบนั้นย่อม เหลือวิสัยมนุษย์ นักเรียนแต่ละคนจึงจำต้องฝึกฝนให้รู้ทฤษฎีเป็นแก่นไว้เสียก่อนแล้วเรียน ให้ชำนาญจริงเพียงไม่กี่สาขา สำหรับสาขาอื่น ๆ เมื่อมีหลักแก่นแล้วก็ย่อมจะฝึกฝนเพิ่มเติม เพียงเท่าที่จำเป็นมีโอกาสดูที่จะต้องใช้

อนึ่ง การแยกสาขาวิชาดังกล่าวนี้ ก็เป็นเพียงการแยกให้เห็นตัววิชาเพื่อความชัดเจน แข็งขัน ไม่บังควรที่จะแยกออกถึงเด็ดขาดจนไม่เหลือวแต่ถึงแขนงอื่นนอกจากที่ตนเอาใจใส่ อยู่ เป็นต้นว่า การค้า การก่อทรัพย์ และการขนส่ง ผู้ที่ไม่ใช้ความคิดอาจจะคิดว่า การค้า หรือการขนส่งนั้นไม่ใช่การกระทำที่ก่อให้เกิดทรัพย์ขึ้นนั้น เป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วย หลักธรรม ทั้งนี้ หาได้คำนึงถึงไม่ว่า ถ้าเพียงชาวนาปลูกข้าวที่รังสิต แล้วไม่มีเรือล่องมา กรุงเทพฯ ฯ หรือแม้ว่ามีข้าวอยู่ในกรุงเทพฯ ฯ แล้วก็ตาม หากไม่มีร้านโรงขายปลีกขายย่อย ผู้บริโภคในกรุงเทพฯ ฯ จะได้ประโยชน์น้อยนัก การก่อให้เกิดทรัพย์นี้ หากจะวิเคราะห์ให้ละเอียดลงไปแล้ว ก็คือการแปรสถานที่และการเปลี่ยนที่ของทรัพย์ให้เข้ามาใกล้ปากใกล้มือ ของผู้ใช้นั้นเอง จะเห็นได้ง่ายจากตัวอย่างเรื่องแร่ เช่น เหล็กเป็นต้น ผู้ที่ขุดแร่ก็เคลื่อน จากบ่อแร่ได้คืนขึ้นมา ผู้ตลุงแร่ก็แปรรูปแร่ให้ใกล้กับความต้องการ รถไฟเรือไฟขนส่งแร่ เข้าไปใกล้ผู้ใช้ ฯลฯ ผู้ที่มีส่วนจักงานเหล่านี้ย่อมอนุโลมได้ว่าเป็นผู้ที่ก่อให้เกิดทรัพย์ทั้งสิ้น

อันตรายจากการแยกแขนงวิชาเศรษฐศาสตร์ออกเรียนต่างหากจากกันอีกข้อหนึ่ง ก็คือ ทำให้ผู้เรียนหรือใช้วิชานี้มองเหตุการณ์ต่าง ๆ แยกไป ในตำราฝรั่งบางตำราซึ่งเขียน ในระยะร้อยปีที่แล้วมา ผู้เขียนมักจะแบ่งวิชาการเงิน การคลัง การผลิต ฯลฯ ออกเด็ด ขาดจากกัน เป็นอย่างละเอียดอย่างละเอียด ไม่มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกัน ในปัจจุบัน นักเศรษฐศาสตร์ได้มองเห็นชัดแจ่มขึ้นแล้วว่า การเงินกับการคลังแยกกันไม่ออก เพราะ รัฐบาลที่มีก่ง่ายและจ่ายเงินเก็บ มักจะตั้งเงินตราขึ้นใช้เองจนฟุ่มเฟือย อนึ่ง การคลังของ รัฐบาลกับการทำมาหากินของราษฎรก็ย่อมมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด คือ ถ้าราษฎร

นักเศรษฐศาสตร์ไปเรียนอะไรมา? ใช้อะไรได้?

๒๗

หาง่ายใช้คล่อง รัฐบาลก็เก็บภาษีได้มากขึ้นและในบางกรณีรัฐบาลยังมีหน้าที่ที่จะเก็บภาษีอากรให้มากขึ้นไปเสียด้วย เพื่อกันเงินเพื่อ เพราะฉะนั้น ในวิธีการทำงบประมาณของประเทศที่จะเจริญเขามีได้มุ่งพิจารณาจ่ายรายได้ของรัฐบาลแต่อย่างเดียว เขาเริ่มด้วยการประมาณการเข้ามาหากินของราษฎรทั่วประเทศเสียก่อน เท่ากับเป็นการคิดบัญชีของประเทศแล้วจึงคิดงบประมาณของรัฐบาลให้เหมาะสมเข้ากับบัญชีของประเทศ สรุปความว่าการเงินของรัฐบาลกับการเงินของราษฎรแยกกันไม่ออก (ทั้งนี้ โปรดอย่าเข้าใจจนเลยธงไปว่า “ทรัพย์สินของหลวงเป็นลาภของฉัน” ซึ่งเป็นคติที่นิยมใช้กันในบางประเทศ โดยไม่ได้มีหลักเศรษฐศาสตร์สนับสนุนเลย)

สรุปความได้ว่า การเรียนเศรษฐศาสตร์นั้นต้องมีทั้งทางทฤษฎีและประยุกต์ และจะต้องแบ่งแขนงออกเรียนโดยไม่แยกกันเสียอย่างไม่มีสัมมูลิตา

อีกประการหนึ่ง เมื่อนักเรียนแยกกันเรียนวิชาเป็นแขนง ๆ ไปแล้วเช่นนี้ ก็ย่อมต้องมีการอาศัยซึ่งกันและกัน เช่นผู้ที่ชำนาญทางการเงิน ก็ย่อมต้องอาศัยผู้ชำนาญทางการคลัง หรือกลับกัน เช่นนี้ จึงจะได้ผลดีด้วยกันทั้งนั้น อนึ่ง องค์วิชานี้เป็นองค์ที่นักเรียนอาจารย์ ได้สร้างสะสมกันมาแล้วนานหลายร้อยพันปี ผู้ใดประสงค์จะเข้าใจลึกซึ้งในปัญหาเศรษฐกิจจึงจำเป็นต้องหาหรือค้ำราเก่า ๆ ด้วย จึงทำให้เกิดเป็นวิชาประวัติศาสตร์หรือลัทธิเศรษฐกิจขึ้นในหลักสูตรของสำนักเรียนต่าง ๆ

๓. วิชาประกอบเศรษฐศาสตร์

วิชาอื่น ๆ ที่ต้องเรียนประกอบเศรษฐศาสตร์นั้นมีอยู่มากพอใช้ นักเศรษฐศาสตร์จะรู้เพียงเศรษฐศาสตร์ก็เหมือนกับเด็กที่รับประทานแต่กับหรือของหวานผู้ใหญ่ห้าม ต้องมีข้าวและผักผสมด้วยพอประมาณจึงจะได้โตวันโตคืน วิชาที่เห็นได้ชัดก็คือวิชาบัญชี ผู้ใดจะเรียนการค้าหรือการธนาคาร ก็ย่อมต้องฝึกฝนวิชาบัญชีด้วยจึงจะมีประโยชน์ วิชาสถิติก็เช่นกัน มีประโยชน์สำหรับการคำนวณดูและประมาณความมากน้อยของทรัพย์สิน และปัจจัยที่ก่อให้เกิดทรัพย์สิน และประมาณความเคลื่อนไหวแห่งเศรษฐกิจ เป็นวิชาซึ่งจำเป็น วิชาคำนวณ

LIART

นั้นใช้ในการทำสถิติประการหนึ่ง ก็ยังมีประโยชน์ในการเรียนเศรษฐศาสตร์โดยแท้ก็สถานหนึ่ง กล่าวคือ การสร้างทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ในระหว่าง ๘๐ ปี ที่แล้วมานี้ ท่านผู้ที่ “เข้าวิมานนางฟ้า” บางท่านมักจะใช้วิชาคำนวณเป็นอาชิต ประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ ที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจนั้นเล่า ก็เป็นบันไดที่นำนักเรียนไปให้เข้าใจซาบซึ้งถึงเหตุการณ์ในอดีต และในประเทศอื่น ๆ และเนื่องจากตำราเศรษฐศาสตร์มีมากมายหลายภาษา นักเรียนเศรษฐศาสตร์จึงมีความจำเป็นที่จะต้องรู้ภาษาต่างประเทศด้วย อย่างน้อยหนึ่งหรือสองภาษา นอกจากนี้ เครื่องมือสำคัญของนักเศรษฐศาสตร์ก็คือ การรู้จักใช้เหตุผล เพราะวิชาเศรษฐศาสตร์เป็นวิชาที่สืบสาวผลจากเหตุการณ์อันประจักษ์แจ้ง และแน่ชัดเพียงไม่กี่ข้อ เช่นใคร ๆ ก็รู้ว่าถ้าฝนแล้งข้าวจะแพง แต่ถ้าในเวลาใดฝนแล้ง แล้วข้าวถูกลง นักเศรษฐศาสตร์ควรสาวหาเหตุว่า ทำไมจึงเป็นเช่นนั้น อาจเป็นเพราะคนเลิกรับประทานข้าว หรือข้าวพ่ามีมากจนเกินธรรมดาส่งเข้ามาขายได้ถูก หรือเหตุอื่นใดก็เป็นได้ และเมื่อเข้าใจเหตุแล้วเสียคราวหนึ่ง คราวต่อ ๆ ไปก็จะรู้ได้ว่า จะต้องนำเอาเหตุแวดล้อมอื่นใดมาประกอบพิจารณาบ้าง วิชานี้เรียกว่า “ตรรกวิทยา” เป็นความรู้ที่มนุษย์ปกติมีระดับปัญญาอยู่โดยธรรมชาติแล้ว บางสำนักเขานิยมให้เรียนฝึกฝนขึ้นอีกให้แตกฉาน

ความเกี่ยวพันระหว่างเศรษฐศาสตร์กับรัฐศาสตร์ หรือเรียกนัยหนึ่งวิชาว่าด้วยการปกครองและการเมืองนั้น เป็นความเกี่ยวพันอันสนิทสนมยิ่งนัก เพราะเศรษฐศาสตร์เป็นเครื่องมือการปกครองในส่วนที่เกี่ยวกับทรัพย์สินเงินทอง บางตำรากล่าวว่า ปัญหาการเมืองต่าง ๆ เป็นปัญหาเศรษฐกิจทั้งนั้น บางตำราก็ว่า นักการเมืองเป็นช่างเท้าหน้า นักเศรษฐศาสตร์เป็นช่างเท้าหลัง หมายความว่า เศรษฐศาสตร์นั้นเป็นวิชาที่เป็นกลาง แล้วแต่นักการเมืองจะใช้เพื่อให้เป็นไปตามนโยบายของตน ความเห็นสองประการนี้ ก็มีความจริงอยู่ไม่มากนักน้อย เพราะฉะนั้น ตามสำนักเรียนเศรษฐศาสตร์ต่าง ๆ จึงต้องมีวิชากฎหมาย การปกครอง และปรัชญาการเมือง ปรัชญาสังคม เรียนกล่าอยู่แทบทุกแห่ง และกลับกัน นักรัฐศาสตร์จำเป็นต้องรู้เศรษฐศาสตร์อยู่บ้าง เศรษฐศาสตร์จึงแยกในชั้นนี้เป็น ๒ แขนง คือ เศรษฐศาสตร์แท้ ๆ หรือหลักเศรษฐศาสตร์ กับเศรษฐศาสตร์การเมือง ในสำนักเรียนของฝรั่งเดิมเขาจัดเศรษฐศาสตร์ไว้กับวิชาการเมือง รวมเรียกว่า “ปรัชญา

การเมือง” (Political Philosophy) ส่วนในสำนักเรียนของไทย เศรษฐศาสตร์ก็เคยเป็นวิชาเรียนในหลักสูตรปริญญาธรรมศาสตร์บัณฑิต

สรุปความที่กล่าวมาในตอนนี ก็สมจริงทั้งคำของนักเศรษฐศาสตร์เรื่องนามผู้หนึ่ง ของอังกฤษ ชื่อเคนส์ (John Maynard, Lord Keynes) ได้กล่าวไว้ในบทประพันธ์ กล่าวถึงชีวิตของปรมาจารย์เศรษฐศาสตร์อีกผู้หนึ่งคือ มาซัล (Alfred Marshall) แห่งมหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ เคนส์กล่าวไว้ดังนี้ “นักเศรษฐศาสตร์ชั้นเลิศจะต้องมีความสามารถหลายอย่าง ที่มักจะไม่ค่อยได้พบรวมกันในคน ๆ เดียวกัน คือ จะต้องเป็นนักคำนวณ นักประวัติศาสตร์ รัฐบุรุษ นักปรัชญา แต่ละอย่างจะต้องเป็นให้ได้ถึงขีดสมควร นักเศรษฐศาสตร์ที่ดีจะต้องเข้าใจเครื่องหมายในวิชาคำนวณและพูดออกมาได้เป็นคำสามัญ จะต้องพิจารณาปัญหาเฉพาะเรื่องให้กลืนเกลียวกับหลักใหญ่ทั่วไป และในความคิดชั่วแล่นหนึ่ง ๆ จะต้องระลึกได้ทั้งรูปธรรม (สิ่งที่เห็นได้) และนามธรรม (สิ่งที่เห็นไม่ได้) นักเศรษฐศาสตร์ที่ดีจะต้องเรียนรู้ถึงการปัจจุบันจากเหตุการณ์ในอดีตเพื่อประโยชน์แห่งอนาคต จะต้องไม่เฉยในเรื่องธรรมชาติของมนุษย์และสิ่งที่มนุษย์ทำและก่อตั้งขึ้นแม้แต่อย่างเดียว นักเศรษฐศาสตร์ที่ดีจะต้องรู้ทั่วว่าตนต้องการอะไร และในอารมณ์เดียวกันนั้นเอง จะต้องกึ่งตนเป็นกลาง คือ ไม่นินทินร้ายในประโยชน์ได้เสียของตน ทั้ง ๆ ที่ลอยเลื่อนอยู่เหนือความยั่วยวนแห่งลาภสักการะ ประดุจหนึ่งศิลปิน นักเศรษฐศาสตร์ในบางครั้งก็จักต้องลคมมาสู่ความจริงของโลกในฐานะนักการเมือง”

๔. ความง่ายและความยากของเศรษฐศาสตร์

ขอยกเอาข้อความของเคนส์อีกตอนหนึ่งมาบรรยายในที่นี้ เพื่อแสดงให้เห็นว่าเศรษฐศาสตร์เป็นวิชาที่ง่าย และเป็นวิชาที่ยากทั้งสองอย่างคือ เคนส์กล่าวไว้ในบทความเรื่องเดียวกันนั้นว่า “การเรียนเศรษฐศาสตร์ ดู ๆ ก็ไม่น่าจะต้องใช้สติปัญญาชนิดพิเศษพิศดารอย่างใด... แต่ถึงกระนั้นก็ดี จะหานักเศรษฐศาสตร์ที่ดี หรือแม้แต่ที่พอใช้งานได้ก็เหมือนงมเข็มในท้องทะเล เป็นวิชาที่ง่ายแต่บ่อยคนนักที่จะมีความรู้ทราบซึ่งดี”

ความง่ายของเศรษฐศาสตร์ แต่เพียงกล่าวถึงหลักใหญ่ก็เพียงจะเป็นที่เข้าใจได้ ตัวอย่าง เช่น ใคร ๆ ก็ทราบแล้วว่า ของสิ่งใดเมื่อมีน้อยและมีคนต้องการมาก ก็ย่อมมีค่าแพง และเมื่อของมากกว่าความต้องการ ราคาของก็ย่อมจะตก ไม่เห็นมีความจำเป็นที่จะต้องหาอาจารย์ที่ศึษาไปโมกซ์มานั่งอธิบายเลย และวิชาเศรษฐกิจส่วนมากก็ประกอบไปด้วยหลักใหญ่ที่สารกมานี้ เป็นเรื่องที่ท่านผู้รู้เรียกในภาษาไทยว่า หลักอุปสงค์ (จะซื้อ) และอุปทาน (จะขาย) (ที่ไม่เรียกกันว่า “หลักจะซื้อขาย” อย่างสามัญชน ก็คงจะเป็นด้วยประสงค์จะใช้ภาษาคำแขกให้ขลังขึ้นบ้างกระมัง) และแก่นของเศรษฐศาสตร์ ก็ไม่มีอะไรอื่น เช่น ในเรื่องเงินตราจะทองคำว่า “เงินทองของแพง เงินแดงของถูก” ก็จะได้ทั้งแก่นของเรื่องและยังมีสัมผัสดูใจคนไทย ทองง่ายจาง่ายอีกโศกหนึ่งด้วย หวนไปพูดถึงแก่นการค้าระหว่างประเทศ ก็ก้อมมือก็ย้อมรู้ยู่ที่ว่า ถ้าประเทศใดซื้อของเขามากกว่าขาย ถ้าไม่เป็นลูกหนี้เขาไว้ก็ต้องใช้เงิน (ซึ่งอาจจะเป็นทอง) ให้เขา จะหนีไปอย่างอื่นไม่ได้ ที่นี้หน้าคาถาเรื่องเงินมาประกอบเข้า สมมุติว่าใช้เงินเขาไปแล้ว เงินในประเทศของเราก็แดงของก็คงถูกลง ขึ้นต่อไปก็คือ เมื่อของของเราถูกลงแล้ว เราก็อาจจะขายของของเรามากกว่าซื้อของของเขา เป็นการเก้กนอยู่ในตัว แต่ที่พูดมานี้ท่านผู้อ่านผู้ฟังอาจจะท้วงว่า พูดวนเวียนเป็นวัฏพันหลัก ซึ่งก็จริงของท่าน แต่ถ้าท่านพลิกตำราเศรษฐศาสตร์แล้ว จะเห็นจริงคงที่บรรยายยกอุทาหรณ์มานี้ เหมือนกับเมื่อเด็ก ๆ จำคำของผู้ใหญ่ท่านได้ว่า “น้ำขึ้นปลาकिनมค พอน้ำลดคคคคคคปลา” ถ้าใครรู้คาถานี้แล้วนำเอาไปเปรียบเทียบกับเศรษฐศาสตร์ ก็ได้ชื่อว่าเป็นผู้รู้เศรษฐศาสตร์แล้วแล ฯ นี้แหละเป็นข้อง่ายของเศรษฐศาสตร์ แต่แน่ละอาจารย์เศรษฐศาสตร์ทุก ๆ ท่าน คงจะไม่ยอมรับว่า วิชาของท่านง่าย บางท่านยังอุคส์ท่าหากำบายลี สันสกฤต (หรือถ้าเป็นฝรั่งก็หากำลาตินยาวสองสามหลา) มาทำให้ขลังขึ้น หรือบางท่านที่ชำนาญทางวาดเขียนหรือคำนวณ อาจะพลาางเอาหลักง่าย ๆ มาแปรรูปเสียเขียนสิ่งที่เขาเรียกกันว่า “กราฟ” หรือเอาตัวเลขมาใส่เข้าเรียกว่า สมการ ทั้ง ๆ ที่บางครั้งก็ไม่มีมีความจำเป็นเลย แต่มีผลในทางที่ทำให้ศิษย์ใหม่ท้อใจไปตาม ๆ กัน

ที่นี้จะกล่าวถึงความยากของเศรษฐศาสตร์ ความยากนี้มีอยู่ ๒ สถาน สถานที่ ๑ ได้แก่อ้อที่เคนส์ได้กล่าวไว้ ดังที่ได้นำมาแปรข้างต้นแล้ว คือ จะต้องประกอบด้วยความสามารถหลายอย่างรวมกันจึงจะใช้งานได้ อีกสถานหนึ่งได้แก่อความยากในการที่จะ

นักเรียนเศรษฐศาสตร์ไปเรียนอะไรมา ? ใช้อะไรได้ ?

๓๑

เรียนรู้ให้ทราบซึ่งในวิชาจริงๆ สถานแรกได้กล่าวไว้พอเข้าใจได้แล้ว สถานหลังจำเป็นต้องอธิบายเพิ่มเติม

ขอเริ่มด้วยข้ออุปมาเสียก่อน คือ “กาลาน้ำขึ้นปลากินมด พอน้ำลดมดกินปลา” ฟังดูเผิน ๆ ก็รู้สึกเข้าใจง่าย แต่อาจจะชักต่อไปว่า น้ำขึ้นก่อนหรือน้ำลดก่อน ? เพราะถ้า น้ำขึ้นก่อนปลาจะเป็นฝ่ายได้เปรียบ ถ้า น้ำลดก่อนมดก็ได้เปรียบ นอกจากนี้ยังมีข้อชักอีกหลายข้อซึ่งตอบได้ยาก เช่น น้ำขึ้นก็คอก ปลาจะกินมดได้ก็ตัว ? และน้ำจะต้องขึ้นนานเท่าใด ปลาจึงจะกินมดสูญไป ? เช่นนี้เป็นต้น

หวนกลับมาถึงหลักใหญ่ของเศรษฐศาสตร์จะเห็นว่า ในจำนวนนักเศรษฐศาสตร์ที่ท่องจำหลักใหญ่ ๆ ได้แม่นยำนั้นไม่มีคนที่ตอบข้อชักที่ลึกซึ้งออกไปอีกได้แน่นอน เช่น ชักว่า ถ้ามีของน้อยเท่านั้นคนอยากซื้อเท่านั้น ราคาจะถีบสูงขึ้นสักเท่าใดแน่ หรือในเรื่องการค้าระหว่างประเทศ ก็อาจชักว่า ถ้าซื้อเข้ามากกว่าขายออกแล้ว เงินออกไป ๆ จะต้องเสียเงินไปสักเท่าใดจึงจะกลับมาทำให้ขายได้มากกว่าเดิม ให้ได้ตามที่ต้องการ ทั้งนี้เพราะเหตุว่า การที่ระบายเงินออกนอกประเทศโดยหวังผลจะให้ของของเราถูกลงนั้น บางทีจะต้องระบายออกไปจนเกือบเกลี้ยงกระเป๋าก็เคยจึงจะได้ผล และอาจจะชักต่อไปอีกว่า เมื่อของของเราถูกลงแล้ว จะมีข้อเสียหายอย่างใดบ้าง เช่น พ่อค้าขาดทุน รัฐบาลก็เก็บภาษีได้น้อย ฯลฯ คนต้องออกจากงานกลับไม่มีอาชีพไป เมื่อยังชักก็ยังมีปัญหาอีก และล้วนแล้วแต่เป็นปัญหาที่ตอบไม่ได้ง่าย ๆ ทั้งนี้

สรุปความว่า เศรษฐศาสตร์เป็นวิชาที่เรียนหลักกว้าง ๆ โดยง่ายพอๆ แต่จะนำมาปฏิบัติกับข้อเท็จจริงให้ลึกซึ้งแม่นยำได้ยากนัก นักเรียนวิชาจึงจำเป็นต้องใส่ใจในความรู้รอบตัวเรื่องอื่น และใช้สติปัญญาพิจารณาพิจารณาความเป็นจริงให้ถูกต้องพอสมควร

๕. ปัญหาบางประการของนักเรียนเศรษฐศาสตร์

ความยากของเศรษฐศาสตร์ที่ได้บรรยายมาโดยสังเขปในตอนก่อนนั้น เป็นความยากที่แท้จริงไม่มีใครแก่งให้ยากก็คงยากอยู่แล้ว เป็นไปตามธรรมชาติของวิชาความรู้ ซึ่งจะต้องมีส่วนยากอยู่บ้างทุกวิชา แต่นอกเหนือไปจากนี้ ก็ยังมีปัญหาที่นักเรียนเศรษฐศาสตร์

LIART

ทั้งชั้นศิษย์และอาจารย์จะต้องขบอยู่เป็นจำนวนมาก และเป็นปัญหายุ่งยากพอที่จะช่วยกัน
ขจัดได้บ้างไม่มากนักน้อย จึงน่าจะนำมาเล่าสู่กันฟังในที่นี้

ปัญหาข้อแรกของศิษย์ใหม่ก็คือ เรื่องศัพท์ซึ่งได้กล่าวไว้บ้างแล้วในตอนก่อน ๆ
ศัพท์เศรษฐศาสตร์แม้แต่ในตำราฝรั่งก็ยุ่งยากพอใช้ พอตกมาถึงตำราไทยก็ยิ่งเพิ่มความยาก
ยิ่งขึ้นไปอีก จนนักเรียนทั้งหลายพากันเอือมวิธาของตนไปตาม ๆ กัน สมมุติฐานของความ
ยากมีอยู่ ๒ ประการ คือ. —

๑. อาจารย์ของไทยเราที่แต่งตำราเศรษฐศาสตร์ (หรือแม้แต่วิชาอื่นก็ตาม) เมื่อ
จนแก่ด้อยคำก็มักจะหันเข้าหาคำแขกตะพึดตะพือ ไม่ค่อยจะคิดถึงคำไทยง่าย ๆ พยางค์เดียว
ซึ่งอาจนำมาใช้ได้ จริงอยู่ ภาษาไทยเราเป็นภาษาที่กำลังจะเจริญเติบโตขึ้น จะต้องเพิ่ม
ศัพท์เพิ่มคำกันอยู่เสมอ และพื้นเดิมของภาษาเราก็มักจะขาดคำที่เป็นนามธรรม เป็นของ
ธรรมดาอยู่เองที่จะต้องอาศัยภาษาบาลีสันสกฤตเข้าช่วย และขณะนี้ท่านผู้ใดพยายามจะใช้
คำพยางค์เดียวของไทยเต็มล้น ๆ ท่านผู้นั้นก็ไม่ต้องเปิดปากสนทนากับผู้ใดเลย ในที่นี้
มิได้ประสงค์จะห้ามใช้ภาษาบาลีสันสกฤตเสียเด็ดขาด แม้ในเรื่องความเรื่องนี้เองก็มีคำยาวๆ
คาซึ่นไป เพียงแต่ควรจะใช้กันอย่าให้พร้าเพื่อนัก ตัวอย่างเช่นจะพูดถึง “การช่วยเหลือ
พลเมือง” หรือ “การรับใช้ราษฎร” ก็ไม่จำเป็นที่จะต้องพูดว่า “บริการสาธารณะ” หรือ
ถ้าจะใช้ “การแบ่งทรัพย์สิน” แทนคำว่า “วิภาคกรรม” ก็จะทำให้นักเรียนโง่อกไปมาก และ
ไม่ต้องทำให้เขาเสียเงินซื้อปทานุกรมมาพลิกดูเสียอีก (โดยบางครั้งก็หาไม่พบคำที่ต้องการ)
หรือแม้แต่ “อุปสงค์ อุปทาน” ก็อาจจะประหยัดเอาไว้ใช้แต่ในที่จำเป็นจริง ๆ ถ้าตอบไหน
เทียบว่า “จะซื้อ จะขาย” ได้ก็น่าจะเพียรใช้บ้างจะได้ทำให้วิชาของเราง่ายขึ้นพอดู

๒. ปัญหาเกี่ยวกับการใช้ถ้อยคำในวิชาเศรษฐศาสตร์อีกข้อหนึ่ง เกิดจากการที่
ผู้แต่งตำรา มักจะเป็นผู้ที่เรียนวิชานี้มาจากต่างประเทศเป็นภาษาต่างประเทศ จึงมักจะคิด
เป็นทำนองภาษาต่างประเทศแล้วตัดแปลงมาเป็นไทยอีกครั้งหนึ่ง บางท่านก็แปลตำรา
จากภาษาอื่นโดยตรงทีเดียว อันวิชาแปลนั้นก็ป็นวิชาที่ยากอยู่ และนักเศรษฐศาสตร์ก็ไม่
จำเป็นต้องแปลเก่งทุกคน และถึงจะแปลเก่งก็อาจจะแปลไม่ได้เหมือนกันทุกคน ขออ้าง
ตัวอย่างคำจะซื้อจะขายอีก ถ้าท่านเปิดตำราเศรษฐศาสตร์ภาษาไทย ท่านจะเห็นว่าบาง

อาจารย์ใช้ เสนอสนอง บางท่านใช้ “ประสงค์-อำนาจ” บ้างใช้ “อุปสงค์ อุปทาน” บ้าง ก็ใช้ “คิมานต์ซัพพลาย” คือๆ อย่างนี้ นักเรียนที่ขยันอ่านตำราหลายเล่มย่อมจะต้องกินยา แก้ปวดศีรษะหลายเม็ดทีเดียว หรือบางทีคำฝรั่งเขาเป็นคำแผลงหรือคำย่อ ไม่ได้ความหมายกระจ่างแล้ว ไทยเรานำเอาคำแผลงคำย่อนั้นมาแปลตรงตัว ก็ทำให้งงได้เหมือนกัน เช่น คำว่า Foreign Exchange ซึ่งหมายความว่า เงินตราต่างประเทศ (ซึ่งเราจะเอาเงินของเราแลกเปลี่ยนมาได้) บางทีฝรั่งใช้คำว่า Exchange สั้นๆ ถ้าไทยเราแปลว่า “ปริวรรต” นักเรียนใหม่ ๆ เปิดพจนานุกรมของกรมตำรา กระทรวงศึกษาธิการ ก็อาจจะเข้าใจว่าหมายถึงสิ่งที่หมุนไปหรือแปรเปลี่ยนไป ซึ่งมีช่องทางที่จะสอบตกได้ง่าย หรือบางทีผู้แปลศัพท์เป็นเฉกรรจ์เช่น เห็นเขาแปลคำว่า Service เป็น “บริการ” ก็เลยแปล Civil Service เป็น “บริการประชาชน” ไป แทนที่จะใช้คำว่า “ข้าราชการพลเรือน” หรือเห็นว่า Payment แปลว่า การชำระหนี้ Balance แปลว่าตาชั่งหรือตล Balance of Payment ก็เลยแปลว่า “ดุลชำระหนี้” ห้วนๆ หาได้คำนึงว่า (ก) เรื่องนี้เป็นการเงินระหว่างประเทศ และ (ข) การชำระหนี้ไม่จำเป็นที่จะต้องเป็น “การชำระหนี้” เสมอไป เพราะอาจจะเป็น Balance of Payment on Current Account ซึ่งยังไม่มีความสัมพันธ์กันมาก่อนเลย เป็นเรื่องการชำระเงินกันระหว่างประเทศในงบเดินสะพัด (เทียบศัพท์เงินฝากธนาคาร) ผิดกับการชำระหนี้หรือการให้กู้ยืมซึ่งเข้าประเภท International payment on capital account.

เมื่อได้กล่าวถึงเรื่องถ้อยคำมาเพียงเท่านั้นพอเป็นสังเขปแล้ว หวังใจว่าท่านผู้อ่านคงจะไม่ทำให้ผู้เขียนแปลศัพท์ที่อ้างมาไว้ในที่นี้ เพราะถึงทำก็คงไม่รับ ผู้เขียนแปลศัพท์ที่อ้างมาเพื่อประสงค์แต่จะชี้ให้เห็นว่า การใช้ถ้อยคำในวิชานี้เป็นสิ่งที่ยากยิ่งและสำคัญยิ่ง นอกจากเจ้าตำราทั้งหลายจะอุตสาห์หลักเลียงคำยากๆ แล้ว เมื่อจำเป็นจริงก็น่าจะเชิญให้มาประชุมปรึกษากันถึงคำที่จะใช้เพื่อให้ได้ประโยชน์ในความกระจ่างแจ้งและความถูกต้องยิ่งขึ้น ประโยชน์ที่จะได้จากการปรึกษาเช่นนี้คงจะมีใช้น้อย

ข้อที่หนักใจนักเศรษฐศาสตร์ในประการต่อไป ได้แก่เรื่องสถิติ เพราะนักเศรษฐศาสตร์ต้องอาศัยตัวเลขสถิติต่าง ๆ ในการที่จะตรวจสอบฐานะเศรษฐกิจว่าดีร้ายเป็นอย่างไร

และใช้เป็นหลักในการประมาณและวิธีแก้ไขหรือส่งเสริมเศรษฐกิจ ถ้าตัวเลขสถิติไม่มีหรือมีชนิดที่เชื่อไม่ได้ ก็เหมือนหมอตีที่ไม่มีประทัดความร้อนของคนไข้ หรือปรอทนั้นเสียเชื่อไม่ได้ หรือคนไข้บอกอาการไข้ของท่านเพี้ยนไปจากความจริง จะให้ยาได้ถูกต้องก็เห็นจะต้องอาศัยโชคอำนาจ

ตัวเลขสถิติอาจจะบกพร่องได้หลายสถาน เช่น ไม่ได้สำรวจรวบรวมไว้ หรือรวบรวมไว้แต่ไม่ได้ดี ถ้าไม่ได้รวบรวมไว้มีข้อแก้ที่เห็นได้ง่ายก็จะต้องรวบรวมกันเสียที ไม่ควรคิดว่า เมื่อตั้งกรุงเทพฯ มาได้เกือบสองร้อยปีแล้ว ไม่มีสถิติยังอยู่กันมาได้ ฯลฯ และไม่ควรถอดอวลยว่า ตัวเลขนั้นใครจะแปลไปอย่างไรก็แปลได้ ไม่เห็นมีประโยชน์ จริงอยู่การแปลตัวเลขเข้าข้างตนเองนั้นมีผู้นิยมกระทำกันอยู่ แต่ก็กระทำกันไปไม่ได้นานนัก ความจะต้องแก่งขันสักวันหนึ่ง ถ้าไม่มีเหตุผลสนับสนุนพอเพียง

การรวบรวมสถิติไว้ได้ไม่ขึ้นเป็นเรื่องที่แก้ได้ยาก ข้อบกพร่องในการรวบรวมมีหลายอย่าง เช่น วิธีไม่ดี หรือรวบรวมไว้สัก ๒-๓ เวลาแล้วหยุด หรือเริ่มทำใหม่ หรือรวบรวมไว้อย่างเสียไม่ได้ นายเขาใช้ก็ทำไปวันหนึ่ง ๆ หรือเจตนาให้ผิดจากความเป็นจริง หรือแม้ที่สุดมักง่าย ทำอย่างกำตลาตเขาเรียกกันว่า “นั่งเทียนยกเมฆ” ทั้งนี้ไม่ว่าจะบกพร่องในสถานใดก็ย่อมเป็นอันตรายร้ายแรงยิ่งนัก ยกตัวอย่างเช่น สมมุติว่า ในประเทศ ก. ข้าราชการได้รับเงินเดือนน้อยและจิตเสื่อม จึงนิยมรับค่าน้ำชาจากแพจากราชฎร ช่วยให้ราชฎรเสียภาษีแก่รัฐบาลน้อยลง และอีกส่วนหนึ่งถือเป็นภาษีส่วนตัวเก็บเข้าคลังของตนเองเสีย เช่นนี้ก็ย่อมจะทำให้พ่อค้าวานิชมีช่องทางหลีกเลี่ยงภาษีสำหรับรัฐบาลได้ง่าย ส่วนรัฐบาลเมื่อเห็นสถิติเงินเข้าคลังน้อยลง ก็จัดการขึ้นภาษีแล้วก็เกิดการหนีภาษีอีกต่อไป วนเวียนเป็นกงเกวียนผลก็คือ ภาษีตกหนักอยู่กับผู้สุจริต และภาษีนั้นแทนที่จะเป็นศุลกากรภาษีเงินได้ หรืออะไรเทือกนั้น แท้จริงกลายเป็นภาษีสุจริตไป อีกประการหนึ่ง เมื่อมีภาษีสูงขึ้นเกินขีดก็ย่อมเป็นอันตรายแก่การทำมาหากินของราชฎร เพราะเมื่อถูกเก็บภาษีมาก และเดือดร้อนกับความซื้อ พ่อค้าวานิชก็ย่อมจะเกิดความท้อถอยไม่เป็นอันประกอบสัมมาชีพ ส่วนรัฐบาลเล่าก็จะดำเนินนโยบายปกครองบ้านเมืองให้ราบรื่นหาได้ไม่ นักเศรษฐศาสตร์เองก็ย่อมจะวางสมมุติฐานแห่งโครงการเศรษฐกิจไม่ได้ถูกต้อง เพราะตัวเลขลวง กลายเป็นผู้ที่เสื่อม

นักเรียนเศรษฐศาสตร์ไปเวียนอะไรมา ? ไร้อะไรได้ ?

๓๕

จนถึงมีผู้ออกปากว่า “วิชาเศรษฐศาสตร์นั้นนำมาใช้ในประเทศ ก. ไม่ได้” หนัก ๆ เขาก็อาจจะต้องหันเข้าหาวิชานักสถิติใช้กินสอพองห้คยยกเมฆอย่างผู้อื่นเขา

ปัญหาอีกข้อหนึ่งของนักเศรษฐศาสตร์ ก็คือ จะต้องสำนึกไว้เสมอว่าเศรษฐศาสตร์กับการบ้านเมืองเป็นของคู่กัน สมมุติว่าพันปัญหาเรื่องศัพท์เรื่องสถิติไป และวิชาเศรษฐกิจเจริญพอที่จะช่วยให้นักเศรษฐศาสตร์ทำประโยชน์ให้แก่บ้านเมืองได้ แต่พอจะแนะนำใครขึ้นที่ใด ก็ไม่เป็นที่เชื่อถือผู้รับคำแนะนำมัวพะวงถึงเรื่องอื่นเสีย ขอยกเอาเรื่องครอบครัวมาอธิบายเป็นตัวอย่างให้ชัดเจนยิ่งขึ้น สมมุติว่า หัวหน้าครอบครัวเป็นผู้ทำรายได้รายจ่ายของครอบครัวไว้ล่วงหน้า รายได้นั้นพอจะคาดได้ว่าปีหนึ่งเดือนหนึ่งเป็นจำนวนเท่าใด จำนวนนี้อาจจะนำมาจ่ายได้ทั้งในทางที่มีประโยชน์และไม่มีประโยชน์แก่ครอบครัว และในรายจ่ายที่มีประโยชน์ ประโยชน์นั้นก็อาจจะแยกได้ว่าเป็นประโยชน์ในปัจจุบัน หรือประโยชน์ในอนาคต ทั้งนี้ ไม่ต้องนำคำวาทเศรษฐศาสตร์ออกมาวาง เราก็คงจะกล่าวได้ว่ารายจ่ายชนิดที่ไม่มีประโยชน์แก่ส่วนรวม เช่น การพนัน หรือซื้อขนมของแสดงให้เด็ก ๆ หรือการซื้อไม้ขีดซื้อขวานให้เด็กเล็ก ๆ เล่นเหล่านี้จะตัดออกเสียเด็ดขาด สำหรับรายจ่ายที่มีประโยชน์ก็ควรสรรจ่ายเพื่อประโยชน์ทันตากับประโยชน์อนาคตให้ได้ส่วนเหมาะสมแก่กาลเทศะจึงจะชอบ เพราะถ้าจ่ายเพื่อซื้อกินในวันนี้เสียจนสิ้นเหลือ ลูกหลานวันข้างหน้าก็จะอด หากจ่ายเพื่ออนาคตมากเกินไป ลูกหลานในวันนี้ก็จำเป็นต้องอดโรยอ่อนเพลีย

ที่นี้สมมุติว่า หัวหน้าครอบครัวนั้นเป็นผู้จ่ายเคิบและใจอ่อนเสียอ่อนวอนลูกหลานไม่ได้ ตนจะซอบุหรือซอบเอง ลูกอายุ ๒ ขวบอยากซอบบ้างก็ให้ซอบ ซื้อผ้าอ้อมมาให้ลูกแดง ๆ แต่หลานอายุ ๑๖-๑๗ ปี อยากใช้สวมไปโรงเรียนก็ซัดไม่ได้ (น่ากลัวครูจะไล่ให้กลับบ้าน ขอดภัยตัวอย่างที่ยกมานี้ไม่น่าเชื่อ แต่บางที่เปลี่ยนตัวละครในตัวอย่างเสียอาจจะจริงซนก็ได้) ทั้งนี้ เพราะหัวหน้าครอบครัวนั้น ๆ ประสงค์จะเอาใจลูกหลานให้ทั่วถึงกันทุกคน มิฉะนั้นจะเกิดพยศซน เมื่อการเป็นไปดังนี้ มิใช่ที่นักเศรษฐศาสตร์จะชี้ให้เห็นว่า เมื่อมีขนมก้อนเดียวจะเก็บไว้ทั้งก้อนแล้วกินไปทั้งก้อนขณะเดียวกันก็ยอมทำไม่ได้ หัวหน้าครอบครัวเมื่ออยู่ในฐานะเช่นนี้แล้ว ก็เห็นจะลำบากอยู่สักหน่อย มีเงินเดือน ๆ ละพันบาท ใช้เสียพันห้าร้อยบาท อีกห้าร้อยก็ต้องอาศัยผู้อื่นเช่นเอกชน ผู้ให้กู้ยืม หรือโรงรับจำนำ เป็นต้น

LIERT

ฐานะหัวหน้าครอบครัวกับรัฐบาลผู้ปกครองประเทศ ผิดกันอยู่ที่หัวหน้าครอบครัวเมื่อใช้เงินได้ก็มีอยู่วิธีเดียว คือกู้เงินเขา ส่วนรัฐบาลนั้นก็มีอีกวิธีหนึ่งคือ พิมพ์ธนบัตรเพิ่มขึ้น หรือกู้จากธนาคารที่พิมพ์ธนบัตรได้ วิธีนี้ล่อแหลมอันตรายนัก เพราะอาจจะทำให้เงินเฟ้อหรือเงินนอง ของย่อมแพงและค่าของเงินตราลดลงไปตามส่วน และถ้าไม่รู้จักยับยั้งขึ้นใช้วิธีนี้บ่อย ๆ ย่อมจะทำให้ราษฎรหมดความเชื่อถือในเงินตรา เมื่อค่าของเงินตราเสื่อม รัฐบาลก็จำต้องพิมพ์เงินตราเพิ่มขึ้นอีก ฯลฯ วนอยู่เช่นนี้จนหาที่สิ้นสุดมิได้ ลงท้ายจะไปรับประทานอาหารกลางวันสักมื้อหนึ่งอาจจะต้องหิ้วตระกร้าใบใหญ่ๆ ใส่ธนบัตรไป แล้วต่อมาก็เกิดปัญหาอื่นเข้าแทรกแซง เพราะเมื่อเกิดเงินเฟ้อขึ้น ผู้ที่มีรายได้ประจำ เช่นข้าราชการมักจะเสียเปรียบ ทำให้รายได้จริงของเขาตกต่ำลง ก็อาจจะเกิดเรื่องทีกล่าวไว้ในตัวอย่างเรื่องสถิติแล้ว

ปัญหาที่นักเศรษฐศาสตร์จะต้องเผชิญนั้นมีอีกมากมาย ที่นำมากล่าวโดยสังเขป และโดยย่อนี้ ก็ประสงค์จะแสดงตัวอย่างเท่านั้น ข้อยุ่งยากอื่นยังมีมากชนิดที่มักจะคาดหมายไม่ถึง แต่นักเศรษฐศาสตร์ก็ยอมจำเป็นที่จะศึกษาและสำนึกได้ เพื่อที่จะได้ปฏิบัติหน้าที่ของตนได้ตามกาลเทศะ สมมุติว่ามีนักเศรษฐศาสตร์จากโลกพระจันทร์ลงมาเยี่ยมโลกมนุษย์ แล้วคาดไม่ถึงว่าโลกเราบางแห่งผู้ใดจะขอตังโทรศัพท์หรือใช้โทรศัพท์หรือขออนุญาตขับซีพาทนะ หรือขอเช่ารถตู้บรรทุกสินค้า หรือ ฯลฯ ก็อาจจะต้องชำระเงินเช่นไหว้พระภูมิเจ้าที่ต่าง ๆ โดยไม่มีใบเสร็จรับเงินเป็นทางการ หรือคาดไม่ถึงว่าพ่อค้าวานิชมักจะนิยมทำบัญชีกันเป็นสองบัญชี แต่ส่วนกรมกองราชการบางแห่งทำบัญชีชนิดที่เรียกว่าบัญชีหาได้ไม่ หรือคาดไม่ถึงว่าความสัมพันธ์ทางญาติมิตร และความสามารถใช้วาจาอันอ่อนหวาน เป็นสิ่งที่นิยมนับถือกันมากกว่าความสามารถในเชิงความรู้ และคำพูดชนิดสัตย์จริง ฯลฯ เช่นนี้แล้ว นักเศรษฐศาสตร์แห่งโลกพระจันทร์ผู้นั้นก็ยอมเป็นที่บกพร่องในวิชาของตน ไม่สามารถนำวิชาไปใช้ประโยชน์ได้จริง ๆ

๖. คตินักเศรษฐศาสตร์

เมื่อนักเศรษฐศาสตร์ต้องเผชิญกับปัญหายุ่งยากเป็นจำนวนมากเช่นนี้ จะควรทำ
 นั้นใด ในที่นี้จะขอเชิญชาวอเมริกัน ๒ ท่านมาตอบแทน คนแรกคือ ประธานาธิบดีวู้ด

LIART

นักเรียนเศรษฐศาสตร์ไปเรียนอะไรมา ? ใช้อะไรได้ ?

๓๗

โรวิลสัน อีกคนหนึ่งคือนักปราชญ์ชื่อ เอ็มเมอร์สัน คำตอบของนายเอ็มเมอร์สันยืดยาว จึง
ขอนำไปแยกเรียบเรียงไว้ต่างหาก ส่วนนายวุฒโรวิลสัน ได้กล่าวสุนทรพจน์ในโอกาสเปิด
ธนาคารของสหรัฐอเมริกาไว้ดังนี้

“อันปัญหาเศรษฐกิจของเรานั้น เราจะจัดการแก้ไขในสภาพที่เป็น
จริงอยู่และในสภาพที่อาจเปลี่ยนแปลงได้ จะไม่มีมัวเพื่ออาลัยว่า ถ้าเราได้ตั้งกัน
กันใหม่ไม่มีอะไรเปราะเปื้อนแล้ว เราจะทำได้ดีถึงเพียงใด และเราจะค่อย
พยายามปฏิบัติทีละขั้นสองขั้น เพื่อให้เศรษฐกิจของเราเป็นไปตาม สภาพที่
ควรเป็น”

△

ไม้สักไม้ยางแท้แปรรูป

คุณภาพมาตรฐาน ขนาด ราคาถูกต้อง

อบไม้ไสไม้มาตรฐาน

โปรดติดต่อได้ที่ โรงเลื่อยโรงงาน ขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้
โรงเลื่อยไม้ไทย (ไม้สักแปรรูป) โทร. ๔๗๐๕๔, ๔๗๐๕๕
โรงเลื่อยเกษตร 1 (ไม้ยางแปรรูป) โทร. ๖๐๓๖๕, ๖๐๕๘๓
โรงเลื่อยเกษตร 2 (ไม้ยางแปรรูป) ปากคลองสวนพลู อโยธยา

โรงงานอบไม้และประดิษฐ์ประตูหน้าต่าง โทร. ๔๗๑๓๙

องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ กระทรวงเกษตร

ถนนราชดำเนินนอก พระนคร โทร. ๒๖๖๗๐-๑-๒-๓

LI RT

จะเดินทางไปไหน อย่างนำเงินติดตัวไป

ไม่ปลอดภัย ใช้ตัวแลกเงินเพื่อเดินทาง

ของธนาคารออมสิน ดีกว่า สะดวกปลอดภัย

ตัวหาย ขอรับเงินคืนได้ ซื้อและขั้เงินได้

ธนาคารออมสินทุกแห่งทั่วประเทศ.

LIRT

เวียดนามใต้ยัง

แก้ปัญหามืองไม่ตก

△

รัฐบาลทหารของเวียดนามใต้ที่มีพลอากาศตรีเวียนเกากีเป็นนายกรัฐมนตรี กำลังพยายามอย่างเต็มความสามารถที่จะปรองดองกับพุทธบริษัท เพื่อแก้ไขภาวะปั่นป่วนทางการเมืองของประเทศให้เรียบร้อยไปโดยเร็วที่สุด และเพื่อให้รัฐบาลสามารถจัดการให้การเลือกตั้งสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญในวันที่ ๑๑ กันยายนนี้ดำเนินไปได้ ในสัปดาห์ที่แล้ว นายพลเวียนเกากี นายกรัฐมนตรีกับนายพลเวียนวันเทียวประมุขแห่งรัฐได้เจรจากับผู้นำของพุทธบริษัท คณะผู้แทนของพุทธบริษัทนั้นมีพระภิกษุทัมเซาเป็นหัวหน้า พระภิกษุรูปนี้เป็นผู้มีอิทธิพลอยู่มาก เพราะนอกจากเป็นประมุขของพุทธบริษัททุกนิกายในเวียดนามใต้แล้ว ยังเป็นเจ้าของวัดเวียนฮัวเต้าเหววัดใหญ่ในไซ่ง่อน และเป็นประมุขฝ่ายธุรการสถาบันพระพุทธรศาสนาอันมีสำนักงานอยู่ที่วัดแห่งนั้นด้วย วัดและสำนักงานของสถาบันที่กล่าวมานั้น ตามปรกติเป็นที่ชุมนุมของชาวพุทธทั้งพระภิกษุ ซี อุบาสกอุบาสิกาตลอดจนนักศึกษาชาวพุทธที่เดินขบวนต่อต้านรัฐบาลอยู่ตลอดเวลา

การเจรจาทกลงกันได้สำเร็จเพราะเหตุที่ฝ่ายรัฐบาลยอมโอนอ่อนให้แก่ข้อเรียกร้องของพุทธบริษัท กล่าวคือรัฐบาลตกลงยอมให้มีพลเรือน ๑๐ คนเข้าร่วมในสภาทหารที่บริหารประเทศขณะนี้ และจำนวน ๑๐ คนนี้จะเท่ากับสมาชิกสภานั้นที่เป็นทหาร โดยจะให้เป็นผู้แทนขององค์การของประชาชน ผู้แทนของฝ่ายศาสนาและฝ่ายการเมืองในประเทศทั่วไป กำหนดจะแต่งตั้งให้เสร็จตั้งแต่วันวาน นอกจากนั้นรัฐบาลยังตกลงจะให้พลเรือนเข้าร่วมเป็นสมาชิกการทหารของรัฐบาลด้วยภายในวันที่ ๑๕ เดือนนี้ การตกลงกันได้เช่นนี้ กวที่พุทธบริษัทจะพอใจ แต่แล้วก็มีเหตุการณ์ใหม่เกิดขึ้นอีก แสดงให้เห็นว่าขณะนี้พุทธบริษัทในเวียดนามใต้เองก็แตกแยกกันเป็นหลายฝ่าย ที่ชุมนุมพระภิกษุและพุทธบริษัทได้กล่าวกำหนดพระภิกษุทัมเซาและคณะอย่างรุนแรงที่ตกลงกับรัฐบาลเช่นนั้น ในที่สุดพระภิกษุทัมเซาได้ยื่นใบลาออกจากตำแหน่งที่กล่าวมาแล้วข้างต้น พระภิกษุชั้นผู้ใหญ่อีกบางรูปก็ลาออกจากตำแหน่งในสถาบันพระพุทธรศาสนาด้วย เนื่องจากเหตุว่าพระภิกษุทัมเซา

LIART

นั้นเป็นหัวหน้าของชาวพุทธทุกฝ่ายประการหนึ่งและอีกประการหนึ่ง เป็น ที่ นับถือ ของ ชาว พุทธส่วนมาก ฉะนั้นผู้นำของพุทธบริษัทคนอื่น ๆ จึงไม่ยอมให้ลาออก อย่างไรก็ตามก็หัวหน้า ชาวพุทธส่วนมากก็ยังยื่นกรานต่อที่รัฐบาลอยู่ตามเดิม และจะไม่ยอมพอใจในข้อผ่อนปรน ประการอื่นของรัฐบาล นอกจากนายพลเงียนเกาก็และนายพลเงียนวันเทียวจะต้องลาออก จากตำแหน่งนายกรัฐมนตรีและตำแหน่งประมุขแห่งรัฐ ให้มีรัฐบาลพลเรือนขึ้นรับช่วงการ บริหารจากรัฐบาลโดยไม่ต้องรอให้การเลือกตั้งในเดือนกันยายนผ่านพ้นไปเสียก่อน

ท่าทีของพระภิกษุและฆราวาสที่เป็นผู้นำของพุทธบริษัทในขณะนี้เกิดแตกกันเป็น ๒ ฝ่าย ฝ่ายแรกที่ไม่นิยมวิธีรุนแรงประกาศว่าจะยอมปรองดองและร่วมมือกับรัฐบาล ฝ่ายนี้พระภิกษุทัมเข่าเป็นหัวหน้า ฝ่ายหลังที่เป็นฝ่ายนิยมวิธีรุนแรงประกาศว่าบาตรไม่ ยอมเกี่ยวข้องกับกาเลือกตั้งรายไหนที่รัฐบาลเป็นผู้ทำ จะไม่ยอมส่งผู้แทนเข้าร่วมในสภา ของทหาร และยังเรียกร้องอยู่ตามเดิมให้นายกรัฐมนตรีและประมุขแห่งรัฐลาออกจาก ตำแหน่ง ฝ่ายหลังนี้เองที่เป็นตัวการสำคัญยุงให้ประชาชน พระภิกษุและนักศึกษาชุมนุม เงินชบวนและก่อเหตุทั้งในไซ่ง่อน คานัง เว้และที่อื่น ๆ ตลอดจนการยุงให้พุทธบริษัทใช้ วิธีรุนแรงและเหยียดเรียมประท้วงรัฐบาล นั่นคือการเผาตัวตาย ปราบกฏว่ามีผู้ฆ่าตัวตาย ด้วยวิธีนี้ถึง ๔ รายด้วยกันในสัปดาห์ที่แล้วเพียงสัปดาห์เดียว แต่มีที่น่าสังเกตว่า ส่วนใหญ่ เป็นชี ๒ รายเป็นนักศึกษาและนักเรียนหญิง ที่เป็นพระภิกษุและสามเณรมีเพียง ๒ ราย เท่านั้น ผู้ที่เป็นหัวหน้าฝ่ายนี้ก็คือพระภิกษุศรีกวางที่อยู่ถึเว้

ผู้สื่อข่าวต่างประเทศในเวียดนามได้ยืนยันว่า พุทธบริษัทที่ต่อต้านรัฐบาลขณะนี้ แยกกันออกแน่นอน ฝ่ายที่นิยมวิธีรุนแรงเรียกร้องให้ชาวพุทธทั่วประเทศระงับพิธี วิชาบูชาเพื่อประท้วงรัฐบาล แต่พุทธบริษัทส่วนใหญ่ไม่ได้ปฏิบัติตาม ส่วนวิธีส่งเสริมให้ เงินชบวนก่อการจลาจลต่อที่รัฐบาล และการเผาตัวเองนั้น พุทธบริษัทฝ่ายที่ไม่นิยม วิธีรุนแรงไม่สนับสนุนและไม่เห็นด้วยเช่นเดียวกัน

การชุมนุมเงินชบวนของชาวพุทธในไซ่ง่อนที่มีนักศึกษา เป็น กำลัง สำคัญ สงบ ไป หลายวันแล้ว ทั้งนี้เนื่องจากรัฐบาลประกาศว่า หากจับนักศึกษาที่ก่อการจลาจลได้จะ เกณฑ์เข้าเป็นทหารและส่งไปรบกับเวียตกง เหตุผลอีกประการหนึ่งที่ทำให้การชุมนุมเงิน

ชบวนอาละวาดตามถนนขนาดปะทะกับทหารและตำรวจ สงบเงียบ ลงไป นั้นเป็นเพราะ ชาวพุทธเองเกิดแตกแยกกันเป็นสองเสียงกังก้าวแล้ว ผู้สังเกตการณ์ที่ไซ่ง่อนยังให้ความเห็นไว้ด้วยว่า วิธีการรุนแรงที่ชาวพุทธใช้ต่อต้านและขับไล่รัฐบาลนั้นแสดงให้เห็นว่าไม่ได้ผล เพราะฉะนั้นชาวพุทธส่วนใหญ่จึงหันไปใช้วิธีเจรจากับรัฐบาล แม้ว่าจะไม่ได้เปลี่ยนความคิดที่จะให้รัฐบาลลาออกก็ตาม

เหตุการณ์ในภาคเหนือของประเทศเกิดขึ้นเป็นลำดับ ในสัปดาห์ที่แล้วทหารรัฐบาลเข้ายึดเมืองเว้ไว้ได้ เมืองนี้ตั้งที่รู้จักอยู่แล้ว เป็นที่มั่นสำคัญของพุทธบริษัทที่ต่อต้านรัฐบาลมาตั้งแต่เดือนมีนาคมที่แล้ว รัฐบาลส่งทหารเข้ายึดเมืองดานังได้ในเดือนที่แล้ว แต่นายพลเจียนเกาเกียยังตั้งใจไม่กล้าที่จะส่งทหารยึดเมืองเว้ เพราะไม่ต้องการจะให้เกิดขึ้นชีวิตและเลือดเนื้อโดยไม่จำเป็น อย่างไรก็ตาม ในระยะเดียวกันที่พุทธบริษัทเกิดความเห็นไม่ลงรอยกันนี้เอง ทหารกองพลใหญ่ที่ ๑ ที่เมืองเว้ก็เปลี่ยนใจประกาศสนับสนุนรัฐบาล แต่ก็ยังไม่กล้าจะใช้กำลังเข้ายึดเมืองนั้นไว้โดยเด็ดขาด เพราะเหตุนี้เองจึงปรากฏว่า นักศึกษาที่เป็นตัวการก่อเหตุที่นั่นยกกันไปรื้อทำลาย และวางเพลิงเผาสำนักข่าวสารอเมริกกันและสถานกงสุลอเมริกกันโดยเจ้าหน้าที่ตำรวจและทหารที่นั่นไม่ได้ พยายาม ชัก ขวาง แต่อย่างไร เหตุผลของพุทธบริษัทที่เมืองเว้ที่ก่อเหตุร้ายแรงอย่างนี้ก็คือ โกรธที่ประธานาธิบดีจอห์นสันและรัฐบาลอเมริกกันไม่เลิกสนับสนุนรัฐบาลของนายพลเจียนเกาเกีย ด้วยเหตุนี้ทางวอชิงตันจึงกล่าวว่า การกระทำของพุทธบริษัทที่นั่นมีลักษณะเป็นการบีบบังคับรัฐบาลอเมริกกันเพื่อให้บีบบังคับรัฐบาลเวียดนามอีกทอดหนึ่ง การก่อเหตุของชาวพุทธที่เมืองเว้ นั้นทำให้พุทธบริษัทยังมีความยับยั้งชั่งใจมองเห็นว่า เหตุการณ์กำลังจะลุกลามไปใหญ่โตและชาวพุทธที่เลือกรื้อนก่อเหตุรุนแรงเกินสมควรไปมากแล้ว ด้วยเหตุนี้จึงปรากฏว่าเมื่อทหารรัฐบาลนอกเมืองเว้และจากดานังรวมกำลังกันเข้ายึดเมืองนั้นเมื่อปลายสัปดาห์ที่แล้ว จึงทำได้สะดวก โดยพุทธบริษัทที่นั่นไม่ได้ต่อต้านแต่อย่างใด แม้แต่นักศึกษาเลือกรื้อนที่เป็นตัวการก่อการจลาจลเอง เมื่อเห็นว่าประชาชนส่วนใหญ่ไม่สนับสนุนก็ยอมจำนนมอบอาวุธในครอบครองให้เจ้าหน้าที่รัฐบาลแต่โดยดี

การที่รัฐบาลยึดเมืองดานังและเมืองเว้ไว้ได้นั้น เป็นสัญญาณแสดงว่าฐานะของรัฐบาลดีขึ้น อย่างไรก็ตาม เรื่องนี้ไม่ได้หมายความว่าความปั่นป่วนวุ่นวายทางการเมืองจะ

ยุติไปด้วย ขณะนี้ที่มั่นสำคัญของชาวพุทธฝ่ายต่อต้านรัฐบาลจึงเหลืออยู่เพียงแห่งเดียวเท่านั้น คือ ไซ่ง่อนซึ่งเป็นเมืองหลวง การแตกกันเองระหว่างพุทธบริษัททำให้อิทธิพลของฝ่ายนิยมวิธีรุนแรงอ่อนลงไป ด้วยเหตุนี้จึงปรากฏว่า ในระยะหลังพุทธบริษัทจึงเพลาทั้งการเดินขบวน เพลาทั้งการเผาตัวเอง แต่ก็ยังคุกคามรัฐบาลอยู่เรื่อยไปว่าจะก่อความไม่สงบขึ้นอีกหากว่านายพลเงียนเกาก็และนายพลเงียนวันเทียวยังไม่ยอมลาออกจากตำแหน่งตามที่ฝ่ายตนเรียกร้อง เรื่องนี้ชาวพุทธฝ่ายนั้นจะทำได้สำเร็จเพียงไรหรือไม่ย่อมจะอยู่ที่การกระทำของรัฐบาลเวียดนามใต้เองว่า จะสามารถเกลี้ยกล่อมให้ผู้แทนขององค์การของประชาชนส่วนใหญ่ผู้แทนของกลุ่มศาสนาและกลุ่มการเมืองร่วมมือยอมเข้า เป็น สมาชิก สภาของทหาร และรับข้อเสนอของรัฐบาลที่ให้มีส่วนเข้าบริหารประเทศได้เพียงไหน ปัญหาสำคัญของรัฐบาลในขณะนี้อยู่ที่ว่าจะทำเช่นนั้นได้สำเร็จหรือไม่ เพียงไหนและฝ่ายใดบ้างจะร่วมมือกับรัฐบาล หากว่าส่วนใหญ่ยอมร่วมมือด้วยแล้ว ฝ่ายที่นิยมวิธีรุนแรงไม่ได้รับการสนับสนุนจากส่วนใหญ่ ก็ย่อมจะอ่อนกำลังลงไป และยอมผ่อนปรนให้รัฐบาลในที่สุด

สิ่งที่ชาวพุทธเรียกร้องอยู่ในขณะนี้ขัดกับวิธีการที่นายพลเงียนเกาก็ ประารถนา จะทำ รัฐบาลจะจัดให้มีการเลือกตั้งสภาว่างรัฐธรรมนูญในเดือนกันยายน เมื่อสภานั้นร่างรัฐธรรมนูญเสร็จ ก็จะต้องให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนกันอีกครั้งหนึ่งในปีหน้า เพื่อให้มีรัฐบาลที่ประชาชนเป็นผู้เลือกตั้งชอบด้วยระบอบการปกครอง แบบ มี รัฐธรรมนูญ และระบอบประชาธิปไตย รัฐบาลทหารจะมอบอำนาจให้รัฐบาลพลเรือนเมื่อนั้น แต่ชาวพุทธใจร้อนต้องการให้สภาว่างรัฐธรรมนูญนั้นเป็นทั้งสภาว่างและสภาผู้แทน สรุปแล้วก็คือพุทธบริษัทที่มีความคิดรุนแรงต้องการให้รัฐบาลทหารขณะนี้พ้นจากตำแหน่งไปโดยเร็วที่สุดโดยไม่คำนึงถึงเหตุการณ์และผลที่จะเกิดขึ้นแก่ประเทศชาติโดย เฉพาะ อย่างยิ่ง การ ทำ สงครามกับคอมมิวนิสต์ จึงทำให้ปรองดองกันและแก้ไขปัญหายุ่งยากทางการเมืองขณะนี้ไม่สำเร็จ

บทความของกรมประชาสัมพันธ์

๓ มิถุนายน ๒๕๐๕

△

LIART

ผู้นำบักกิ่งแย่งอำนาจกัน

△

โลกภายนอกยังไม่ทราบแน่ชัดว่า ได้เกิดอะไรขึ้นในจีนคอมมิวนิสต์ นอกจากจะสันนิษฐานหรือเดาเหตุการณ์เอาจากการโฆษณาของระบอบบักกิ่งเอง

บักกิ่งได้โฆษณาถึงเรื่องการกวาดล้างสิ่งที่เรียกว่า พวกปัญญาชน ที่ตั้งตนเป็นปฏิปักษ์ต่อพรรคคอมมิวนิสต์จีน กำจัดบุคคลในคณะผู้นำของจีนคอมมิวนิสต์ เช่น กัวโมโจ เป็งเซิน และ เท็งโท เป็นต้น ปลดประธานมหาวิทยาลัยออกจากตำแหน่ง และได้ยุบกองบรรณาธิการของหนังสือพิมพ์ ๓ ฉบับ ที่เป็นเครื่องมือของบุคคลสำคัญ ๆ ที่ถูกกำจัด

ฝ่ายที่ครองอำนาจ ในบักกิ่งกล่าวหาว่า กลุ่มปัญญาชนที่กำจัดกวาดล้างนั้น ได้กระทำตนออกนอกกลุ่มนอกลู่นอกทาง ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งสอนของเม่าเซตุง พยายามทำตนเป็นเครื่องมือของกลุ่มจักรวรรดินิยม และพยายามนำเอาระบอบนายทุนเข้าไปในจีน

กระบอกเสียงของบักกิ่งได้ประกาศเตือนให้ประชาชนพึงสังวรว่า อาจจะมีการลุกฮือโดยมิได้นัดหมาย หรือโดยพร้อมใจกัน แบบการปฏิวัติในฮังการี เมื่อปี ๒๕๕๔ และกล่าวโจมตีว่า มหาชนที่มั่งคั่งในจีนไม่ยอมปฏิบัติตามความต้องการหรือคำแนะนำของพรรคคอมมิวนิสต์ โดยพยายามที่จะเปลี่ยนแปลงระบอบสังคมนิยมในจีนให้เป็นระบอบนายทุน

เมื่อพิจารณาจากข่าวที่เผยแพร่โฆษณา โดยวิทยุและโดยทางหนังสือพิมพ์ของระบอบบักกิ่งแล้ว รู้สึกว่าสถานการณ์ในจีนคอมมิวนิสต์ร้ายแรงมาก อาจจะมีการประหารประหารกันอย่างนองเลือด จนกว่าจะแหลกสลายไปข้างหนึ่ง

หนังสือพิมพ์ของจีนคอมมิวนิสต์ชื่อ “ธงแดง” ได้ลงบทความเน้นถึงความสำคัญในการกวาดล้างครั้งนี้ว่า จำเป็นต้องกำจัดพวกปัญญาชน และกลุ่มที่เป็นปฏิปักษ์กับพรรคคอมมิวนิสต์ให้หมด เพื่อป้องกันมิให้ลุกฮือขึ้นดังเช่นในประเทศฮังการี เมื่อปี ๒๕๕๔ บทความนั้นเตือนว่า พวกเจ้าของที่ดิน ซึ่งแม้จะถูกโค่นอำนาจไปแล้วโดยการปฏิวัติของพวกคอมมิวนิสต์ก็ตาม แต่ในขณะนี้ยังมีอิทธิพลอยู่มาก และอาจพยายามรื้อฟื้นลัทธินายทุนขึ้นมาอีก ซึ่งจะทำให้ประชาชนกลายเป็นจำนวนนับล้านก็ได้ หนังสือพิมพ์ธงแดงแสดง

LIART

ความเห็นว่าจะมีการกวาดล้างกันต่อไปอีก มิฉะนั้น จะเกิดบุคคลประเภททรูซอฟที่ล้มล้างอำนาจของชนกรรมาชีพ

การที่ระบอบปักกิ่งโฆษณาข่าวการจับกุมและการกำจัดกวาดล้างก็ตี และประกาศเตือนให้พึงระมัดระวังการปฏิวัติลูกเสือแบบฮังการีก็ตี แสดงว่า สถานการณ์ในจีนคอมมิวนิสต์ได้รุนแรงเกินกว่าที่ปกปิดไว้ได้แล้ว

แม้ว่า โลกภายนอกจะยังไม่ทราบอย่างแจ่มแจ้งว่า อะไรเกิดขึ้นในจีนคอมมิวนิสต์ แต่ก็พอจะปะติดปะต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้ว่า กลุ่มผู้นำที่กุมอำนาจอยู่ในปักกิ่งได้กวาดล้างบรรดาปัญญาชน ซึ่งได้จับกลุ่มกันแสดงความไม่พึงพอใจระบอบกษัตริย์บงกซ์ของจีนคอมมิวนิสต์ และรวมหัวกันต่อต้านเป็นการลับ เพื่อหาทางโค่นระบอบปักกิ่ง แล้วเปิดทางให้ระบอบจีนคณะชาติที่เกาะใต้หวันเข้าปกครองแทนที่

พร้อมกันนั้น กลุ่มผู้นำที่ปักกิ่งได้ถือโอกาสกำจัดบรรดาบุคคลชั้นหัวหน้าของจีนคอมมิวนิสต์ไปในคราวเดียวกันด้วย เช่น กัวโมโจ และเป็งเซิน ซึ่งเป็นคนสนิทที่ใกล้ชิดเมาเซตุง และมีอิทธิพลพอที่จะเป็นผู้นำของจีนคอมมิวนิสต์สืบแทนเมาเซตุงได้

ฝ่ายที่กุมอำนาจอยู่ในมือ ก็ป้ายผิดให้แก่ฝ่ายที่ตนมุ่งกำจัดกวาดล้างว่า เป็นกลุ่มปัญญาชนที่ตั้งตนเป็นปฏิปักษ์ต่อคณะพรรค ทั้ง ๆ ที่บุคคลที่ถูกกล่าวหา กลุ่มชน อาจเป็นสาวกที่ภักดี และใกล้ชิดกับเมาเซตุง แต่ที่ได้ถูกกำจัดสิ้นอำนาจวาสนาไปนั้น ก็เพราะเป็นอุปสรรคกีดขวางทางเดินของบุคคลที่ทะเยอทะยาน จะครองความยิ่งใหญ่แทนเมาเซตุง

การแรงค้ำกวาดล้างในจีนคอมมิวนิสต์ที่อุบัติขึ้นในปัจจุบันนี้ อาจรุนแรงร้ายกาจกว่าเมื่อครั้งเมาเซตุงประกาศแผน "ดอกไม้บาน" เสียอีก คงจำกันได้ว่า ในครั้งนั้น เมาเซตุงได้ใช้กลวิธีเปิดหน้ากากจับกุมผู้ที่ตั้งตนเป็นปฏิปักษ์ต่อตัวเขา ด้วยการให้เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น เพื่อให้ระบอบคอมมิวนิสต์ถือเป็นหลักประกอบการพิจารณาแก้ไขความผิดพลาด

ครั้นเมื่อกลุ่มปัญญาชนที่รู้เท่าไม่ถึงการณ์ ได้เปิดเผยความรู้สึกอันแท้จริงของตนออกมาให้ประจักษ์แล้ว เมาเซตุงก็จัดการกวาดล้างผู้ที่เป็นเส้นหนามเหล่านั้นอย่างราบเรียบ

แต่สำหรับในครั้งนั้น บรรดาบุคคลสำคัญของจีนคอมมิวนิสต์ที่ถูกชำระล้างไปนั้น ต่างมีสมัครพรรคพวกเป็นจำนวนมากมิใช่น้อย เพราะแต่ละคนต่างก็ได้สร้างตนเองมาพร้อม ๆ กับเม้าเซตุงเหมือนกัน ไม่ว่าจะเป็นกัวโมโจ เป็งเซิน หรือลูปิ่ง ซึ่งถูกปลดจากประธานมหาวิทยาลัยบั๊กกิ่ง

การชิงอำนาจระหว่างบุคคลชั้นผู้นำของจีนคอมมิวนิสต์ในปัจจุบันนี้ คงไม่ผิดอะไรกับเหตุการณ์ในโซเวียต เมื่อสตาลินถึงแก่กรรม ซึ่งในครั้งนั้นมีการเชือดเฉือนกันอย่างเลือดเย็น ระหว่างมาเลนคอฟกับเบเรียว และระหว่างครุสชอฟกับมาเลนคอฟ เป็นต้น

ปัญหามีอยู่ว่า ใครเป็นผู้ครองอำนาจอย่างแท้จริงในจีนคอมมิวนิสต์ขณะนี้ ใครจะเป็นผู้ครองอำนาจสืบแทนเม้าเซตุง และเม้าเซตุงหายไปไหน เขาผู้นี้มีซากากรรมผันแปรเป็นอย่างไร

ข่าวจากจีนคอมมิวนิสต์ที่รั่วไหลออกไปสู่ภายนอกนั้นแจ้งว่า ในระหว่างที่นาย ลิวเซาฉีประธานาธิบดีจีนคอมมิวนิสต์ เดินทางไปเยี่ยมพม่าอย่างเป็นทางการเมื่อเดือนเมษายนที่แล้ว จอมพล ลินเปียว รัฐมนตรีว่าการกลาโหมจีนคอมมิวนิสต์ ได้กักกันเม้าเซตุงไว้ที่เซียงไฮ้ แล้วบังคับให้นายจูเอนไล นายกรัฐมนตรีจีนคอมมิวนิสต์ จอมพล เซนยี รองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีต่างประเทศ กับนายเต็ง เซียวปิ่ง เลขาธิการพรรคคอมมิวนิสต์จีน ร่วมมือกับตนในการกำจัดเม้าเซตุง และวิเคราะอำนาจของนายลิวเซาฉี ให้เป็น “ประมุขแต่รูปภาพ” ไม่มีอำนาจอย่างแท้จริง

จอมพล ลินเปียว และคณะ ได้อ้างเอาเม้าเซตุงเป็นเครื่องบังหน้า ในการกำจัดฝ่ายศัตรูของตน ในการกล่าวหาว่า กลุ่มชนที่ถูกกวาดล้างนั้น ตั้งตนกระด้างกระเดื่อง ต่อหลักการและคำสั่งสอนของเม้าเซตุง

จะเห็นได้ว่า นับแต่เดือนเมษายนที่แล้วเป็นต้นมา กระบอกลีภัยของจีนคอมมิวนิสต์ได้ยกย่องเม้าเซตุงอย่างกรีกโครมผิดสังเกต ซึ่งการกระทำเช่นนั้น เป็นกลวิธีของจอมพล ลินเปียวที่ใช้เม้าเซตุงเป็นเครื่องกำจัดกวาดล้างคนอื่น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสาวกผู้ภักดีของเม้าเซตุง เช่น กัวโมโจ กับเป็งเซิน เป็นต้น วิธีการของลินเปียว มุ่งตบตาประชากรจีนในคราวเดียวกันว่า เขาเป็นสาวกที่ภักดีของเม้าเซตุง เพราะถ้าหากจะ

มีการเผยแพร่ในภายหลังว่า เขาจะเป็นผู้รับช่วงอำนาจสืบต่อจากเมมาเซตุงแล้ว จะได้ไม่เกิดปฏิกิริยาใด ๆ ต่อไปในภายหลัง

หนังสือพิมพ์ตรงแดงของพรรคคอมมิวนิสต์ ก็ได้กล่าวยกย่องนายพลลินเปียวว่า นายพลผู้นี้เป็นลูกศิษย์ที่ซื่อสัตย์ต่อเมมาเซตุง และกำลังทำเนื้องานที่สำคัญยิ่งของชาติในครั้งนี้ เพื่อป้องกันมิให้พวกที่ออกนอกกลุ่มนอกลู่นอกทางมาทำลายคำสั่งสอนของเมมาเซตุง

หนังสือพิมพ์ของกองทัพบกจีนแดงชื่อว่า “ปลุกแอก” มีบทบาทสำคัญในการริเริ่มณรงค์โจมตีกลุ่มปัญญาชนในจีนคอมมิวนิสต์ก่อนฉบับอื่นใด

ความเคลื่อนไหวของเหตุการณ์ดังกล่าวมาแล้ว ทำให้สันนิษฐานได้อย่างใกล้ชิดความจริงว่า จอมพลลินเปียวกำลังชิงอำนาจด้วยวิธีกำจัดหักโค่นบุคคลสำคัญฝ่ายพลเรือนของจีนคอมมิวนิสต์ พร้อมกับกวาดล้างสมักรพรรคพวกของบุคคลเหล่านั้น ที่มีอิทธิพลเหนือประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับสื่อมวลชนสาขาต่าง ๆ

ปฏิวัติจีนคอมมิวนิสต์กำลังปั่นป่วนเดือดพล่านการแย่งอำนาจกัน อย่าง เลือ่ก เข้าตา ทำให้มีการจับกุมกันอย่างขนานใหญ่ เพื่อตัดต้นไฟไม่ให้เกิดปฏิวัติรัฐประหาร ยิ่งการกำจัดกวาดล้างแผ่ขยายออกไปมากขึ้นเพียงใด ความอาฆมมาดร้ายผูกใจเจ็บ ก็ยิ่งขยายตัวออกไปเพียงนั้น ไม่มีใครคาดได้ว่า จะไม่เกิดการประทัดประหารกันอย่างนองเลือดในขณะใดขณะหนึ่ง ในเมื่อความเคียดแค้นได้บรรลุนุ้จุดระเบิด.

บทความของกรมประชาสัมพันธ์

๑๕ มิถุนายน ๒๕๐๕

△

รัฐบาล ตอบ

คำถามและความเห็นประชาชน

△

กองสำรวจประชามติ กรมประชาสัมพันธ์ ได้รับแจ้งผลการพิจารณาจดหมาย
เสนอข้อคิดเห็น และเรียกร้องของประชาชน ดังต่อไปนี้

ขาดกำลังเจ้าหน้าที่ส้วมแพทย์ พนักงานข้าวและกสิกรรม

กสิกรและเกษตรกรเสนอข้อคิดเห็นว่า การพัฒนางานด้านเกษตรกรรมของรัฐนั้น
ส่วนใหญ่ทุ่มเทไปทางชลประทานถึง ๕๐% ทำให้พัฒนาการเกษตรกรรมไม่สมความมุ่งหมาย
และไม่ไต่ผล โดยเฉพาะขาดกำลังเจ้าหน้าที่ส้วมแพทย์ พนักงานข้าวและพนักงานกสิกรรม
ขอให้ปรับปรุงแก้ไขด้วย

นายกรัฐมนตรีได้มีบัญชาให้กระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ กระทรวงเกษตรและ
สำนักงบประมาณพิจารณาแล้ว พอสรุปคำชี้แจงได้ว่า การจัดสรรงบประมาณเพื่อพัฒนา
การเกษตรนั้น ได้จัดเพิ่มมากขึ้นทุกปีและการพัฒนางานด้านนี้ การชลประทานนับเป็นงาน
ขั้นรากฐานที่เดียว จริงอยู่เมื่อมองในแง่จำนวนเงินที่ทุ่มเทไปแล้วจะเห็นว่าเงินจำนวน
มาก แต่ถ้ามองในแง่การชลประทานแล้วยังไม่เพียงพอ เพราะเนื้อที่นาทั้งประเทศมีประมาณ
๕๐ ล้านไร่ เป็นเนื้อที่มีการชลประทานเพียง ๑๑ ล้านไร่หรือประมาณร้อยละ ๒๗ เท่านั้น
โดยเฉพาะในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเนื้อที่นาที่มีการชลประทานเพียงร้อยละ ๗ ของเนื้อ
ที่นาทั้งหมดเท่านั้น ดังนั้นการลงทุนด้านการชลประทานจึงยังไม่เพียงพอ ส่วนด้านอัตรา
กำลังเจ้าหน้าที่ด้านการเกษตรกรรมยังขาดแคลนอยู่นั้น สาเหตุหนึ่งเนื่องมาจากผู้สำเร็จการ
ศึกษาด้านนี้แต่ละปีมีน้อย แต่ส่วนราชการต่าง ๆ มีความต้องการมาก จึงทำให้การเพิ่ม
อัตราเจ้าหน้าที่ด้านนี้ไม่เพียงพอ ซึ่งเรื่องนี้เสด็จในกรม ฯ รองนายกรัฐมนตรีได้ทรง
ทราบแล้วมีรับสั่งให้กระทรวงศึกษาธิการและสภาการศึกษาแห่งชาติรับไปพิจารณาต่อไป

การไปรษณีย์ล่าช้า

ราษฎรตลาดเกรียบ อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ร้องเรียนว่า
การไปรษณีย์อำเภอบางปะอินล่าช้ามาก บางครั้งจดหมายตกค้างเป็นแรมเดือน และมีการ
สูญหายบ่อยครั้ง ราษฎรไม่ได้รับความสะดวก ขอให้ปรับปรุงแก้ไขด้วย

LI RT

นายกรัฐมนตรีได้มีบัญชาให้กระทรวงคมนาคมพิจารณาสอบสวนแล้วชี้แจงว่า เหตุที่การนำจ่ายไปรษณีย์ภัณฑ์ล่าช้าขึ้น ก็เพราะผู้รับส่งไปรษณีย์ (กานัน) ตำบลตลาดเกรียบ มารับไปรษณีย์ภัณฑ์จากที่ทำการไปรษณีย์ อนุญาต อำเภอ บางปะอิน สัปดาห์ละครั้ง เท่านั้น กรมไปรษณีย์โทรเลขจึงได้สั่งการเลื่อนชั้นที่รับส่งไปรษณีย์ตำบลตลาดเกรียบจากชั้น ๒ ขึ้นเป็นชั้น ๑ โดยให้เงินค่าตอบแทนช่วยค่าพาหนะเป็นเดือนละ ๑๐๐ บาท และให้มารับไปรษณีย์ภัณฑ์จากที่ทำการไปรษณีย์อนุญาตอำเภอ บางปะอิน สัปดาห์ละ ๒ ครั้ง ตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๕ เป็นต้นไปแล้ว

ราคาข้าวสูงมากในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

นายสุวิทย์ พิทักษ์พงษ์ ได้ร้องเรียนว่าราคาข้าวในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยเฉพาะที่จังหวัดอุบลราชธานี มีราคาสูงมากขึ้นเรื่อย ๆ หากมิได้แก้ไขโดยด่วนจะต้องสูงถึงกระสอบละ ๕๐๐ บาท ได้สอบถามตามโรงสีต่าง ๆ แล้วทราบว่าสาเหตุที่ข้าวมีราคาสูงเพราะมีการส่งข้าวออกไปประเทศลาวมาก

กระทรวงเศรษฐกิจได้พิจารณาสอบสวนแล้วชี้แจงว่า กรมการค้าภายในได้รับรายงานเมื่อวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๐๖ ปรากฏว่าข้าวสารเหนียวชั้น ๑ ราคาขายส่งกระสอบละ ๒๖๐—๒๗๐ ส่วนข้าวสารเหนียวชนิดสีรวมราคากระสอบละ ๒๒๕—๒๔๐ บาท และยังพอซื้อได้ทั่วไปในจังหวัดอุบลราชธานี สำหรับเรื่องที่ว่าข้าวแพงเพราะมีการส่งออกไปยังประเทศลาวมากขึ้น ขณะนี้ได้ลดปริมาณการส่งออกให้เหลือไม่มากนัก ในการเสนอขายแต่ละครั้งกระทรวงเศรษฐกิจได้อนุญาตแล้ว โดยเห็นว่าข้าวนั้นได้จัดซื้อจากจังหวัดทางภาคเหนือและท้องถิ่นทั้งสิ้น มิได้เป็นข้าวที่ผลิตขึ้นในท้องที่จังหวัดอุบลราชธานีแต่อย่างใด ในเรื่องการแก้นั้น นอกจากจะได้จัดส่งข้าวจากภาคเหนือและจากกรุงเทพฯ ไปมอบให้บริษัทจังหวัดขายเพื่อตรึงราคาแล้ว กรมการค้าภายใน ยังได้จัดซื้อข้าวเปลือกเหนียวสต็อกไว้แล้วจำนวน ๑,๕๐๐ เกวียน เมื่อจำเป็นก็จะจัดส่งออกขายตรึงราคาเพื่อมิให้ราคาข้าวสารเหนียวในท้องที่สูงขึ้นต่อไป ส่วนการที่จะใช้มาตรการในด้านการควบคุมนี้ กระทรวงเศรษฐกิจ เห็นว่ายังไม่เป็นการสมควรในขณะนี้

ราษฎรขาดแคลนน้ำใช้และบริโภค

นายจอมพล โพธิราช และพวก ตำบลสว่าง อำเภอพรรณานิคม จังหวัดสกลนคร ร้องเรียนว่า เครื่องสูบน้ำบาดาลซึ่งหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ของ กรป. กลาง ได้สร้างไว้ เกิดชำรุดเสียหายใช้การไม่ได้ ราษฎรขาดแคลนน้ำใช้และบริโภคเดือดร้อนกันอย่างยิ่ง ขอให้ช่วยเหลือซ่อมแซมให้ด้วย

กรป. กลางได้พิจารณาแล้วชี้แจงว่า กรป. กลางได้รับทราบและรีบติดต่อขอให้กองเจ้าน้ำบาดาล กรมทรัพยากรธรณีวิทยาดำเนินการซ่อมเครื่องสูบน้ำที่ชำรุดให้แล้วเสร็จโดยเร็วที่สุด ขณะนี้กองเจ้าน้ำบาดาล กรมทรัพยากรธรณีวิทยาได้ส่งเจ้าหน้าที่ไปดำเนินการให้แล้ว กำหนดว่าใช้การได้ดีภายในวันที่ ๑๕ เมษายน นี้

ขอให้มติดิสสอบวิชาชุดครู

นายน้อม ทองแกมมาก อำเภอเข็รใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ร้องเรียนว่า พวกผู้ร้องเป็นครูประจำบาล ส่วนใหญ่มีพื้นความรู้ไม่จบชั้นมัธยมปีที่ ๖ แต่ได้เข้ารับราชการมาตั้งแต่ปี ๒๔๘๖ แม้จะได้พยายามสอบเทียบความรู้ชั้นมัธยมปีที่ ๖ หรือ ม.ศ. ๓ แต่ก็สอบกันไม่ค่อยได้ เพราะไม่มีเวลาศึกษาเพียงพอ และโรงเรียนกวดวิชาในชนบทหายาก จึงขอให้ทางการผ่อนผันเพื่อยอมให้มีสิทธิสอบวิชาชุดครูได้

กระทรวงศึกษาธิการได้พิจารณาแล้วชี้แจงว่า เรื่องดังกล่าวนี้เคยมีผู้ร้องเรียนมาหลายครั้งแล้วโดยผ่านทางหนังสือพิมพ์รายวันบ้าง ทางคุรุสภาบ้าง กระทรวงศึกษาธิการได้พิจารณาแล้วไม่ผ่อนผันให้ โดยเห็นว่าการบรรจุบุคคลเข้ารับราชการและเข้าเรียนในโรงเรียนฝึกหัดครูก็ต้องรับผู้ที่มีวุฒิไม่ต่ำกว่าชั้น ม.ศ. ๓ เมื่อผู้ที่ประสงค์จะสมัครสอบวิชาชุดครู มีความรู้ต่ำกว่า ม.ศ. ๓ ก็ควรจะได้ฝึกฝนตัวเองให้มีความรู้เป็นพื้นฐาน เพื่อจะได้มีสิทธิสมัครสอบวิชาชุดครู ตามที่ระเบียบกำหนดไว้ต่อไป

ราษฎรเดือดร้อนขาดน้ำในการทำนา

ราษฎรตำบลหนองบัวบาน อำเภอจัตุรัส จังหวัดชัยภูมิ ร้องเรียนว่าได้มีผู้ทรงอิทธิพลในอำเภอทำการบุกรุกทางน้ำสาธารณะห้วยโสกขามบ่อม ทำให้ราษฎรเดือดร้อนเพราะขาดน้ำในการทำนา ขอให้ช่วยเหลือด้วย เรื่องนี้กระทรวงพัฒนาการแห่งชาติได้

พิจารณาสอบสวนแล้วชี้แจงว่า ข้อเท็จจริงปรากฏว่าได้มีราษฎรบุกรุกเข้าทำนาตามลำธารของลำห้วยโสกขามบ่อม ซึ่งเป็นพื้นที่ลาดเทลงไปทางบ้านหนองบัวบาน ดังนั้นพวกราษฎรที่อยู่ตอนเหนือห้วยก็กักน้ำไว้ใช้ แล้วเปิดช่องให้น้ำไหลผ่านลงไปบ้าง แต่เนื่องจากมีที่แล้งมีน้ำน้อย นาที่อยู่ตอนล่างจึงไม่ได้รับน้ำทำให้เกิดเรื่องร้องเรียนขึ้น เรื่องนี้กรมชลประทานได้แนะนำให้ราษฎรช่วยกันแก้ไข โดยร่วมกันขุดคลองส่งน้ำเพื่อรับน้ำจากอ่างเก็บน้ำห้วยส้มป่อยในบริเวณใกล้เคียง อย่างไรก็ตามในบริเวณหนองบัวบานดังกล่าวนี้อยู่ในโครงการชลประทานลำชี ซึ่งถ้าหากได้สร้างโครงการชลประทานลำชีก่อนบนเสร็จเรียบร้อยแล้วราษฎรในท้องถิ่นนี้จะได้รับน้ำอย่างสมบูรณ์

ราษฎรเดือดร้อนทางน้ำถูกปิดและเปลี่ยนทิศทาง

นายพื่อน สว่างใจ ราษฎรตำบลบ้านเก่า จังหวัดชลบุรี ร้องเรียนว่า ราษฎรบ้านเก่าต่างได้รับความเดือดร้อนอย่างยิ่ง เนื่องจากทางการได้ตัดถนนปิดกั้นทางน้ำและขุดคลองขึ้นใหม่ ทำให้ทางน้ำเดิมถูกปิดและเปลี่ยนทิศทาง บางแห่งน้ำเค็มเข้าทำลายพืชผลเสียหาย ราษฎรต้องทิ้งไร่นาไปประกอบอาชีพในเขตอื่น ขอให้พิจารณาช่วยเหลือและสร้างทำนบปิดกั้นลำคลองพานทองเพื่อเก็บกักน้ำด้วย

กระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ และกระทรวงมหาดไทยได้พิจารณาแล้วพอสรุปคำชี้แจงได้ว่า ถนนที่ทางอำเภอสร้างขึ้นนั้นเพื่อพัฒนาท้องถิ่น โดยสร้างไปทางทิศเหนือซึ่งจะไม่มีผลปิดกั้นทางน้ำธรรมชาติแต่อย่างใด ส่วนการสร้างทำนบปิดกั้นคลองพานทองเพื่อเก็บกักน้ำไว้ในฤดูทำนาและระบายน้ำในฤดูน้ำมากนั้น กรมชลประทานกำลังดำเนินการอยู่แล้วรวมทั้งการสำรวจเขายายนมต้นน้ำพานทองเพื่อสร้างอ่างเก็บน้ำคลองหลวง ส่วนการแก้ไขปัญหาน้ำเค็มเข้าลำคลองนั้น จะได้สร้างประตูระบายน้ำคลองบางนางเพิ่มขึ้นและทำการสำรวจทำคันกั้นน้ำเค็มตามโครงการปี ๒๕๑๐ นอกจากนี้ทางอำเภอพานทองจะได้วางโครงการตัดถนนขนานกับคลองชลประทานไปทะลุออกทางหลวงสายสุขุมวิท มีระยะทางประมาณ ๑๐ ก.ม. โดยจะดำเนินการในปีต่อไปอีกด้วย

การทำนาไม่ได้อผลเพราะขาดน้ำ

นายเจียก แว่วสว่าง ราษฎรตำบลบางแม่นาง อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ร้องเรียนว่า การทำนาในท้องที่ตำบลบางแม่นาง อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรีไม่ได้อผล เพราะขาดแคลนน้ำทำให้ชาวนาเดือดร้อนกันอย่างยิ่ง ขอให้พิจารณาช่วยเหลือ

กระทรวงพัฒนาการแห่งชาติได้พิจารณาแล้วชี้แจงว่า เนื่องจากนาในท้องที่ตำบลบางแม่นาง รวมทั้งตำบลบ้านใหม่ อำเภอบางใหญ่ ตำบลหนองเพรางาย อำเภอไทรน้อย และตำบลบางคูรัด อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี ล้วนแต่เป็นที่นาดอนมีเนื้อที่ทั้งหมด ประมาณ ๕๓,๒๒๐ ไร่ ส่วนใหญ่ได้รับน้ำจาก คลองพระพิมล คลองทวิวัฒนาและคลองบางใหญ่ ซึ่งเป็นคลองชลประทานโครงการทุ่งฝั่งตะวันตก แต่คลองส่งน้ำจากคลองดังกล่าวนี้ส่วนมากเป็นคลองธรรมชาติที่ตื้นเขิน ซึ่งอยู่ในความดูแลของทางอำเภอเจ้าของท้องที่ จึงทำให้ปริมาณน้ำไม่พอเพียงแก่การทำนา อย่างไรก็ตามโครงการร่วมกับทางอำเภอเจ้าของท้องที่ จะทำการขุดคลองส่งน้ำเหล่านี้ตามโครงการ ๕ ปี โดยจะขุดลอกคลองบางไทร-ไต่ะกล่อม ยาว ๑๐.๕๐๐ กม. คลองบางคูรัด-ไต่ะใหม่ คลองบางอีลือ - คลองตาชม นอกจากนี้ทางอำเภอบางใหญ่ยังจะได้มีการพัฒนาชุมชนขุดลอกคลองนายหลัก ระยะทาง ๕ กม. คลองบางไทร ๕.๕๐๐ กม. อีกด้วย ซึ่งเมื่อรวมกับการดำเนินการของกรมชลประทานแล้วจะช่วยให้นาดอนในบริเวณตำบลที่กล่าวมาแล้วทำนาได้อผลดียิ่งขึ้น

ขอให้จับไล่ผู้บุกรุกออกจากเขตที่สาธารณะ

เรื่องที่ ๑ จากราษฎรตำบลคลอง ๑ อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ร้องเรียนว่า ได้มีผู้บุกรุกเข้าไปในเขตที่สาธารณะบึงหลวง สร้างบ้านเรือน ปลูกบัวและทำการจับสัตว์น้ำ ขอให้จับไล่และสงวนไว้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์ปลาด้วย

กระทรวงเกษตรได้พิจารณาสอบสวนแล้วชี้แจงว่า บึงหลวงเป็นแหล่งให้จับสัตว์น้ำประเภทสาธารณประโยชน์ที่ราษฎรทุกคนมีสิทธิเข้าทำการประมง แต่ปรากฏว่ามีผู้บุกรุกเข้าไปสร้างบ้านเรือนและปลูกบัวอยู่รวม ๑๕ ราย ซึ่งขณะนี้ทางกรมประมงร่วมกับทางจังหวัดปทุมธานีจะได้ทำการสำรวจรังวัดปักเขตบริเวณบึงหลวงให้แน่นอนเสียก่อน เมื่อทราบอาณาเขตแน่นอนแล้วจะดำเนินการกับผู้บุกรุกทั้ง ๑๕ รายนี้ตามกฎหมายต่อไป

ขอให้สำรวจเกาะใต้ทะเลทางฝั่งตะวันออกและภาคใต้

นายน้อม อุปรมย์ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช เสนอให้ทางการทำการสำรวจเกาะใต้ทะเลซึ่งมีอยู่เป็นจำนวนมากทางฝั่งทะเลภาคตะวันออกและภาคใต้ แล้วปักป้ายชื่อบอกเขตแสดงความเป็นเจ้าของด้วย

กระทรวงเกษตรและกลาโหมได้พิจารณาแล้วพอสรุปคำชี้แจงได้ว่า การสำรวจทำแผนที่เกาะใต้ทะเลนั้น กรมอุทกศาสตร์ กองทัพเรือได้กระทำเป็นประจำอยู่แล้ว หากเรือสำรวจประมง ของกรมประมง ไปพบเกาะใต้ ทะเลที่ไม่ปรากฏ ในแผนที่ก็ได้แจ้งให้กรมอุทกศาสตร์ทราบทุกครั้งไป ส่วนการตั้งชื่อเกาะเพื่อแสดงความเป็นอธิปไตยเหนือเกาะเหล่านั้นนั้น ไม่เกิดปัญหาแต่อย่างใด เพราะมีอธิปไตยโดยสมบูรณ์ตามกฎหมายระหว่างประเทศ อยู่แล้ว โดยเฉพาะเกาะใต้ทะเลที่อยู่นอกอาณาเขตทะเล แต่อยู่บนไหล่ทวีปของประเทศไทย ก็เป็นสิทธิโดยสมบูรณ์ของประเทศไทยตามอนุสัญญาว่าก้วยไหล่ทวีป ซึ่งมีปรากฏอยู่ในรายชื่อกาะน่านน้ำไทยฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๐๔ และที่กรมอุทกศาสตร์ บางแห่ง แม้จะไม่มีชื่อแต่ก็กำหนดแน่นอนว่าเป็นของประเทศไทย ทั้งนี้จึงไม่มีความจำเป็นต้องประกาศความเป็นเจ้าของอีก

△

งานของ

สภาร่างรัฐธรรมนูญ

บันทึกการประชุมสภาร่างรัฐธรรมนูญ

(ทำหน้าที่ร่างรัฐธรรมนูญ)

ครั้งที่ ๕๔

วันพฤหัสบดีที่ ๒ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๐๙

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๓๕ น.

พลเอก หลวงสุทธีสารรอดเกร ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญกล่าวเปิดประชุม และ
เสนอให้ที่ประชุมรับรองรายงานการประชุมสภาร่างรัฐธรรมนูญ (ทำหน้าที่ร่างรัฐธรรมนูญ)
ครั้งที่ ๕๐

ที่ประชุมได้รับรองรายงานการประชุมครั้งนี้

ครั้นแล้ว ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญเสนอให้ที่ประชุมพิจารณาญัตติขอให้สภา
ร่างรัฐธรรมนูญพิจารณาทบทวนมติเรื่องที่ได้เคยพิจารณาและลงมติไว้แล้ว เพื่อลงมติใหม่
ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยเสนอ

เรื่องในส่วนที่เกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้ออกเสียงเลือกตั้งฯ ไม่กำหนดมาตรฐานการ
ศึกษาหรือคุณสมบัติอื่นเมื่อไม่มีการศึกษาถึงมาตรฐานที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ แต่ให้
บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญว่า ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้ง ว่าไม่ควรบัญญัติไว้
ในรัฐธรรมนูญ

LI RT

ได้มีสมาชิกอภิปรายซักถามรายละเอียด ซึ่งคณะกรรมการพิจารณา ร่างรัฐธรรมนูญ ได้ชี้แจงตอบในรายละเอียดจนเป็นที่พอใจแล้ว ในที่สุดที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วย
ตามที่คณะกรรมการเสนอ คือไม่ต้องบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ

เลิกประชุมเวลา ๑๒.๐๐ นาฬิกา.

ประเสริฐ บัณฑิตคุณ

(นายประเสริฐ บัณฑิตคุณ)

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ทำหน้าที่เลขาธิการสภาร่างรัฐธรรมนูญ

- ๑๕.๑๕ บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการสื่อสารถึงกันโดยชอบด้วยกฎหมาย
- ๑๕.๑๖ บุคคลจะไม่ต้องรับโทษอาญา เว้นแต่จะได้กระทำการอันกฎหมายซึ่งใช้อยู่ในเวลาที่กระทำนั้น บัญญัติเป็นความผิดและกำหนดโทษไว้
- ๑๕.๑๗ บุคคลจะใช้สิทธิ และเสรีภาพ ตามรัฐธรรมนูญนี้ ให้เป็นปฏิปักษ์ ต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และรัฐธรรมนูญมิได้

๑๕.๑๘ บุคคล มีหน้าที่รักษาไว้ ซึ่งการ ปกครอง ระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข และมีหน้าที่เคารพต่อกฎหมาย บังคับประเทศ ช่วยเหลือราชการ โดยทางเสียภาษีและอื่น ๆ ภายในเงื่อนไข และวิธีการที่กฎหมายบัญญัติ

๑๕.๑๙ บุคคลมีหน้าที่ประกอบกิจการงาน

ต่อไปนี้จะขอให้ที่ประชุมได้พิจารณาใน ๑๕.๑๕ ว่า จะควรกำหนดหัวข้อว่าบุคคลย่อมมีสิทธิเสรีภาพในการสื่อสารถึงกันโดยชอบด้วยกฎหมาย ควรกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญหรือไม่ ขอเชิญท่านอภิปรายในข้อนี้

พลตำรวจโท บรรลือ เรืองตระกูล : บุคคลมีเสรีภาพในการสื่อสารถึงกันโดยชอบด้วยกฎหมายนี้ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๒ มาตรา ๔๐ ให้นำมาบัญญัติไว้เป็นความว่า บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการสื่อสารถึงกันโดยทางไปรษณีย์หรือทางอื่นที่ชอบด้วยกฎหมาย การตรวจ การกัก หรือการเปิดเผยจดหมาย โทรเลข โทรศัพท์ หรือสิ่งสื่อสารอื่นใดที่บุคคลมีติดต่อกันจะกระทำได้อีกโดยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอภาค ในการใช้สื่อสารที่จัดไว้เป็นบริการสาธารณะแสดงว่าการสื่อสารถึงกันด้วยธุรกิจ หรือการค้าแต่อย่างหนึ่งอย่างใด ฉะนั้นบุคคลย่อมมีเสรีภาพที่จะใช้สื่อสารที่มีอยู่โดยชอบด้วยกฎหมายนั้นได้ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในการสื่อสารที่รัฐจัดไว้เป็นบริการสาธารณะไม่ว่าจะตั้งอยู่ที่แห่งใดก็ตาม ดังที่ปรากฏอยู่ทุกวันนี้ บุคคลก็ย่อมมีสิทธิเสรีภาพเสมอกันที่จะใช้สื่อสารตามที่จัดไว้โดยเท่าเทียมกัน อนุทินใดก็ดี ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนขององค์การสหประชาชาติก็ได้กำหนด และได้ประกาศไว้ด้วยว่า บุคคลใด ๆ จะต้องไม่ได้รับการแทรกแซงโดยผลการในความเป็นอยู่ส่วนตัวในครอบครัว หรือในการสื่อสารติดต่อกันของตน บุคคลย่อมมีสิทธิที่จะได้รับความคุ้มครองจากกฎหมายนั้น ๆ รัฐ-

ธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๔๗๕ แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๙๕ ได้ยกเลิกรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๔๙๒ ส่วนเสรีภาพของบุคคล ในการสื่อสารถึงกันไม่ได้นำมาบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญฉบับนี้ อย่างไรก็ตาม บุคคลก็ย่อมได้รับเสรีภาพในการสื่อสารถึงกันโดยชอบด้วยกฎหมายอยู่ก่อนการปกครองระบอบประชาธิปไตย โดยรัฐธรรมนูญอยู่แล้ว เพราะรัฐบาลถือว่าเป็นสาธารณูปการอันสำคัญยิ่งที่รัฐจะพึงบำรุง และส่งเสริมให้ประชาชน ในประเทศนั้นได้มีสิทธิเสรีภาพ ที่จะใช้ ในการ สื่อสารถึงกันภายใน บังคับของกฎหมายแห่งประเทศ ปรากฏว่า

๑. การสื่อสารถึงกันทางไปรษณีย์และโทรเลขนั้น รัฐได้จัดให้มีขึ้นในประเทศไทย ตั้งแต่พุทธศักราช ๒๔๒๗ โดยพระราชบัญญัติไปรษณีย์สยาม และกฎหมายกรมโทรเลข

๒. การสื่อสารถึงกันทางโทรศัพท์ รัฐได้จัดให้มีขึ้นในประเทศไทยตั้งแต่ พุทธศักราช ๒๔๒๙

๓. การสื่อสารถึงกันทางวิทยุโทรเลข รัฐได้จัดให้มีขึ้นตั้งแต่พุทธศักราช ๒๔๕๗ โดยพระราชบัญญัติวิทยุโทรเลข และ

๔. การสื่อสารถึงกันทางวิทยุคมนาคม รัฐได้จัดให้มีขึ้นตั้งแต่พุทธศักราช ๒๔๙๘ แลวิทยุสื่อสาร โดยพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม

นอกจากนี้ยังมีวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ ซึ่งสามารถที่จะกระจายข่าวทาง ราชการหรือการค้าหรือธุรกิจอย่างอื่นให้พลเมืองที่มีเครื่องรับ สามารถทราบได้โดยทั่วถึงกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกรมประชาสัมพันธ์ นับว่ามีความสำคัญยิ่งของรัฐบาลที่จะเคลื่อนไหวต่อ ข่าวคราวในประเทศและนอกประเทศให้ประชาชนของรัฐทราบ เพราะเครื่องมือเหล่านี้ เป็นสื่อกลางทำหน้าที่ชี้แจงระเบียบสาธารณะและการปกครองของรัฐ ให้พลเมืองได้ทราบ ไว้เป็นทางปฏิบัติ ในประเทศประชาธิปไตยถือหลักว่า รัฐมีหน้าที่วางระเบียบสาธารณะ อัน เป็นสิ่งจำเป็นเพื่อความเจริญของประเทศและให้ประชาชนทั้งหลาย ได้มีส่วนได้รับประโยชน์ จากการนี้ โดยทั่วถึงกัน กระผมจึงเห็นเป็นการสมควรอย่างยิ่งที่จะได้กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ ตามข้อเสนอของคณะกรรมการจัดระเบียบวาระ เพื่อเป็นหลักประกันให้ประชาชนได้ใช้ เครื่องมือสื่อสารตามสิทธิเสรีภาพของบุคคลที่มีอยู่ตามรัฐธรรมนูญ

ผู้ทำการแทนประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดอภิปรายต่อไปแล้ว ข้าพเจ้าจะขอมติต่อที่ประชุมนี้ว่า ท่านผู้ใดเห็นว่าควรกำหนดหัวข้อบุคคลย่อมมีเสรีภาพในการสื่อสารถึงกันโดยชอบด้วยกฎหมาย ไว้ในรัฐธรรมนูญ โปรดยกมือขึ้น
(มีสมาชิกยกมือ ๘๔ คน)

ผู้ทำการแทนประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ : ท่านผู้ใดเห็นว่าไม่ควรกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ โปรดยกมือขึ้น
(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ทำการแทน ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ : ไม่มี เป็นอันว่าให้กำหนดหัวข้อบุคคลย่อมมีเสรีภาพในการสื่อสารถึงกันโดยชอบด้วยกฎหมาย ไว้ในรัฐธรรมนูญ

ต่อไปหัวข้อ ๑๕.๑๖ บุคคลจะไม่ต้องรับโทษอาญา เว้นแต่จะได้กระทำการอันกฎหมายซึ่งใช้อยู่ในเวลาที่กระทำนั้นบัญญัติเป็นความผิด และกำหนดโทษไว้ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ ขอโปรดอภิปรายต่อไป

พลตำรวจโท บรรลือ เรืองตระกูล : บุคคลจะไม่ต้องรับโทษอาญา เว้นแต่จะได้กระทำการอันกฎหมายซึ่งใช้อยู่ในเวลาที่กระทำนั้น บัญญัติเป็นความผิดและกำหนดโทษไว้ จะควรกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญหรือไม่ ความจริงข้อกำหนดดังกล่าวนี้ ได้มีบัญญัติไว้ในกฎหมายลักษณะอาญา ร.ศ. ๑๒๗ ก่อนที่ประเทศไทยได้มีการปกครองระบอบประชาธิปไตยโดยรัฐธรรมนูญ แต่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ฉบับที่ ๑ จนถึงฉบับที่ ๑๐ ไม่ได้นำมาบัญญัติไว้ จนถึงพุทธศักราช ๒๔๙๒ ประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๔๙๒ จึงปรากฏว่า ได้นำไปบัญญัติไว้ในมาตรา ๒๙ เป็นความว่า บุคคลจะไม่ต้องรับโทษทางอาญาเว้นแต่จะได้ทำการอันกฎหมายซึ่งใช้อยู่ในเวลาที่กระทำนั้นบัญญัติว่า เป็นความผิดได้กำหนดโทษไว้ และโทษที่จะลงแก่บุคคลนั้นจะหนักกว่าโทษที่กำหนดไว้ในกฎหมายซึ่งใช้อยู่ในเวลาที่กระทำความผิดมิได้ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในมาตรา ๓๐ ก็บัญญัติไว้ด้วยว่าในคดีอาญาให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้ต้องหา หรือจำเลยไม่มีความผิด อย่างไรก็ตามรัฐธรรมนูญฉบับนี้ก็ไม่ได้เปลี่ยนแปลงหลักกฎหมายที่บัญญัติในกฎหมายลักษณะอาญา ร.ศ. ๑๒๗ แต่ประการใดเลย และโทษที่จะลงแก่ผู้กระทำความผิดกฎหมายอาญาก็บัญญัติไว้ ๖ สถาน

ด้วยกัน ซึ่งกระผมขอประทานกราบเรียนว่าได้แก่ประหารชีวิต การจำคุก ปรับ ให้อยู่
ภายในเขตที่อันมีกำหนดและวิบริษัทยา เร็วประกันทัศนคติบน ส่วนโทษอย่างอื่นได้นำไป
บัญญัติไว้ในกฎหมายพิเศษ เช่น พระราชบัญญัติกักกันคนจนจรจัด หรือกระทําผิดหลาย
ครั้งหลายหน ร.ศ. ๑๒๗ และพระราชบัญญัติกักกันผู้มีสันดานเป็นผู้ร้าย พ.ศ. ๒๔๗๕ ใน
ปี พ.ศ. ๒๔๙๕ ได้ประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๔๙๕ ยกเลิก
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๔๙๒ และก็ปรากฏว่ามาตรา ๒๙ และ
มาตรา ๓๐ ก็ได้ถูกยกเลิกไปด้วย โดยมีได้นำมาบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร
ไทยฉบับนี้อันเป็นฉบับสุดท้าย รูปเรื่องก็จะกลายเป็นว่า รัฐไม่ได้เคารพสิทธิเสรีภาพของ
บุคคลในส่วนที่เกี่ยวกับความผิด ในคดีอาญา และไม่ต้องปฏิบัติตามปฎิญาสากลงว่าด้วย
สิทธิมนุษยชนขององค์การสหประชาชาติ โดยได้ประกาศไว้ในข้อ ๑๑ เป็นความว่าบุคคล
ทุกคนที่ถูกกล่าวหาว่า กระทําการ อันเป็น ความผิด ย่อมได้รับ การสันนิษฐานไว้ ก่อนว่าเป็น
ผู้บริสุทธิ์จนกว่าจะได้มีการพิสูจน์ตามกฎหมายว่าเขาเป็นผู้กระทําผิด โดยการดำเนิน คดีอย่าง
เปิดเผย และบุคคลชดเชยนี้ต้องได้รับโทษเพื่อการกระทํา หรือละเว้นการกระทําซึ่งในขณะที่
กระทําลงไปนั้นมิได้เป็นความ ผิดตามกฎหมายของบ้านเมือง ในปีพุทธศักราช ๒๕๐๑ คณะ
ปฏิวัติได้ทำการยึดอำนาจการปกครองแผ่นดิน และประกาศยกเลิกรัฐธรรมนูญแห่งราช
อาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๔๗๕ แก้ไขเพิ่มเติม ๒๔๙๕ โดยปรารถนาที่จะให้มีรัฐ
ธรรมนูญที่เหมาะสมและให้การปกครองประเทศได้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย ยิ่ง กว่า ที่เป็น
อยู่ภายใต้รัฐธรรมนูญ ฉบับพุทธศักราช ๒๔๗๕ แก้ไขเพิ่มเติม ๒๔๙๕ กระผมได้พิจารณา
แล้วจึงเห็นว่าเป็นการสมควรอย่างยิ่งที่จะได้กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญตามหัวข้อที่คณะกรรมการ
ธิการระเบียบวาระเสนอแนะ ตามแบบอย่างที่เคยบัญญัติไว้ในมาตรา ๒๙ ของรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๔๙๒ ทำนองเดียวกันกับปฎิญาแสดงสิทธิของมนุษย์และ
พลเมือง ค.ศ. ๑๗๘๙ ของฝรั่งเศส ข้อ ๒ ซึ่งเขากำหนดเอาไว้ว่า กฎหมายจะต้องกำหนด
โทษโดยเคร่งครัดเสมอไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเราได้กำหนดไว้เช่นนั้น แล้วก็มีข้อที่น่า
พิจารณาอีกข้อหนึ่งก็คือว่า วิธีรักษาความปลอดภัยที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๙ ถึงมาตรา ๕๐
แห่งประมวลกฎหมายอาญานั้นจะได้รับความคุ้มครองจาก หัวข้อที่ คณะกรรมการ ระเบียบ

วาระเสนอ และจะกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญด้วยหรือไม่ เพราะเหตุว่าประมวลกฎหมายอาญาฉบับนี้ประกาศใช้ในปี พ.ศ. ๒๔๙๙ ระหว่างใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๔๗๕ แก้ไขเพิ่มเติม ๒๔๙๕ ซึ่งไม่มีบทบัญญัติรับรองสิทธิเสรีภาพของบุคคลว่าจะควรรับโทษทางอาญาคด้วยวิธีใดและวิธีการเพื่อความปลอดภัยที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๔๙๙ นั้นจะถือว่าเป็นการลงโทษหรือไม่ก็ตาม แต่ก็เป็นการบั่นทอนเสรีภาพของบุคคลด้วย ความจริงวิธีการเพื่อความปลอดภัยที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายอาญานั้น ยัยการเป็นผู้ฟ้อง ศาลเป็นผู้สั่งโดยมีคำพิพากษาหรือคำสั่งแล้วแต่กรณี แต่มีผู้อธิบายกันว่าไม่ใช่โทษทางอาญาทั้งที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายอาญา จึงมีข้อสังเกตว่า ถ้ากำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญบุคคลไม่ต้องรับโทษทางอาญา เว้นแต่จะได้กระทำการอันกฎหมายซึ่งบัญญัติอยู่ในเวลาที่กระทำนั้นว่าเป็นความผิดและกำหนดโทษไว้ ซึ่งแต่ละบุคคลจะต้องได้รับโทษทางอาญาตามมาตรา ๑๘ อันได้แก่การประหารชีวิต จำคุก กักขัง ปรับ หรือริบทรัพย์อย่างหนึ่งอย่างใด หรือทั้งสองอย่าง แต่โทษอย่างอื่นจะนำมาใช้บังคับแก่ผู้กระทำผิดมิได้ ส่วนวิธีการเพื่อความปลอดภัยอันได้แก่ กักกัน, ห้ามเข้าเขตกำหนด, เรียกประกันทัณฑ์บน, คุมตัวไว้ในสถานพยาบาลและห้ามการประกอบอาชีพบางอย่างไม่ใช่โทษทางอาญา จึงมิได้รับความคุ้มครองจากรัฐธรรมนูญ ถ้าเช่นนั้นแล้วจะนำวิธีการเพื่อความปลอดภัยมาใช้บังคับแก่กรณีหนึ่งกรณีใดไม่ได้ เพราะเป็นข้อขัดแย้งกับรัฐธรรมนูญและเกินขอบเขตที่จะพึงทำได้ กระผมเข้าใจว่าจะต้องบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญด้วย มิฉะนั้นแล้วก็ต้องยกเลิกวิธีการเพื่อความปลอดภัยที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายอาญา และวิธีการเพื่อความปลอดภัยแต่ละอย่างนั้น ชั้นเดิมกฎหมายถือว่าเป็นโทษทางอาญา แต่มาบัญญัติขึ้นใหม่ว่า ไม่ใช่โทษทางอาญา เช่น การกักกัน เป็นต้น ตามประมวลกฎหมายอาญา ก็มีควบคุมไว้ในเรือนจำ เพื่อป้องกันมิให้บุคคลที่ต้องคำพิพากษากระทำผิดชั้นอีก เกรงว่าจะเป็นการตึงเครียด เรียกชื่อใหม่ว่า วิธีการเพื่อความปลอดภัย มีความมุ่งหมายเพื่อจะตึงเครียดและฝึกหัดอาชีพให้แก่ผู้ที่ถูกกักกันตัวไว้ ห้ามเข้าเขตกำหนด คือห้ามมิให้เข้าไปในท้องที่ สถานที่หรือสถานที่ที่กำหนดไว้ในคำพิพากษาของศาลในชั้นเดิม เราถือว่าเป็นโทษทางอาญา แต่ตามประมวลกฎหมายอาญา เรียกชื่อใหม่ว่าวิธีการเพื่อความอาญา วิธีการ

เพื่อความอาญาอันเป็นการกระทำแก่บุคคลที่ยังมิได้กระทำความผิดในทางอาญา แต่กฎหมายก็คิดว่า เขากระทำความผิด จึงได้กำหนดวิธีการป้องกันไว้ก่อน จึงทำให้หัวข้อที่คณะกรรมการจัดการระเบียบวาระให้เสนอไว้ในรัฐธรรมนูญเกือบจะไม่มีประโยชน์อย่างใดเลย เพราะเหตุว่าสิทธิเสรีภาพของบุคคลก็ยังคงถูกละเมิดโดยวิธีการเพื่อความปลอดภัยอยู่อย่างเต็ม ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเอาตัวบุคคลควบคุมไว้เพื่อฝึกอาชีพนั้น ถ้าหากว่ามีจำนวนมากอาจทำให้เข้าใจผิดเหมือนกับประเทศในกลุ่มคอมมิวนิสต์ปฏิบัติอยู่ เขามีค่ายกักกันนักโทษไว้บังคับแรงงานเพื่ออบรม เพราะประเทศในกลุ่มคอมมิวนิสต์ถือว่า แรงงานนั้นเป็นการสร้างสรรค์เศรษฐกิจโดยทั่วไป และอุตสาหกรรมโดยเฉพาะให้มีความเจริญยิ่งขึ้น ข้อสังเกตอีกอย่างหนึ่งก็คือ พระราชบัญญัติจำกัดศาลคดีเด็กและเยาวชนพุทธศักราช ๒๔๙๔ มาตรา ๓๑ อนุ ๓ ได้เปลี่ยนโทษปรับมาเป็นการเขียนต่อหน้าศาลไม่เกิน ๑๒ ที่ หลักเกณฑ์วิธีกักขังและการเขียนเด็กและเยาวชนให้เป็นไปตามกฎกระทรวง และพระราชบัญญัติพิจารณาคดีเด็กและเยาวชนพุทธศักราช ๒๔๙๔ มาตรา ๑๗ บัญญัติว่าทัณฑ์ที่จะลงแก่เด็กและเยาวชนที่อยู่ในความควบคุมสถานพินิจหรือสำนักงานของคณะกรรมการพินิจ และ คุมครองเด็กให้มี ใต้ดังต่อไปนี้ คือ ๑. เขียนไม่เกิน ๑๒ ที่ ๒. ขังเดี่ยว ๓. ทำงานหนัก ๔. ตัดประโยชน์และความสะดวกที่สถานพินิจ หรือสำนักของสถานพินิจเป็นผู้อำนวยความสะดวกให้ในบางประการ วิธีลงทัณฑ์แก่เยาวชนหรือเด็กดังที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีเด็กและเยาวชนนั้นเป็นการละเมิดสิทธิของเด็กตามสัญญาแห่งกรุงเจนีวา และสิทธิมนุษยชนแห่งกฎบัตรสหประชาชาติ แม้จะถือว่าเป็นการกระทำระหว่างผู้ปกครองกับ เด็ก ก็ต้องปฏิบัติ ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๕๓๙ โดยเฉพาะการโบยหรือการเขียนนี้ กระผมใคร่ขอประทานคราบเรียนว่าประเทศไทยก็ได้เคยนำมาใช้ในการลงอาญาและ การลงทัณฑ์ เช่น ทหาร ตำรวจ นักโทษและบุคคลที่กระทำความผิดต่อกฎหมายบางอย่าง แต่ต่อมาประเทศไทยได้รับเอกราชทางศาลโดยสมบูรณ์ โทษโบยต่าง ๆ ก็ถูกยกเลิกไปเสียทั้งหมด แต่การเขียนมืออยู่กับเด็กและเยาวชน ทั้งต้องรับโทษกามที่ได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีเด็กและเยาวชน กับทัณฑ์ที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีเด็กและเยาวชน ซ้ำกันในการกระทำที่เรียกชื่ออย่างเดียวกัน แต่ไม่มีบทบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ ในส่วนที่พระราชบัญญัติจำกัด

บันทึกการประชุมสภาร่างรัฐธรรมนูญ

(ทำหน้าที่นิติบัญญัติ)

ครั้งที่ ๒๑๒

วันพฤหัสบดีที่ ๙ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๐๙

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๓๕ น.

พลเอก หลวงสุทธิสารวรรณกร ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญกล่าวเปิดประชุม และแจ้งให้ที่ประชุมทราบว่า ได้รับหนังสือจาก จอมพล ถนอม กิตติขจร นายกรัฐมนตรี ลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๐๙ ว่า ด้วยนายกรัฐมนตรีโดยมติคณะรัฐมนตรีได้มีคำสั่งตามมาตรา ๑๗ แห่งธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร เมื่อวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๐๙ เรื่องให้ประหารชีวิตนายบุญมี หรือบุญ หรือสมศักดิ์ เขียวบางยาง และให้จำคุกนายสุเทพ หรือตีใหญ่ เบญจกานนท์ กับพวก จึงแจ้งมาเพื่อแจ้งให้สภาร่างรัฐธรรมนูญทราบ

ที่ประชุมรับทราบ

ครั้นแล้ว ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญเสนอให้ที่ประชุมรับรองรายงานการประชุมสภาร่างรัฐธรรมนูญ (ทำหน้าที่นิติบัญญัติ) ครั้งที่ ๒๐๘

ที่ประชุมได้รับรองรายงานการประชุมครั้งนี้

ต่อจากนั้น ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญเสนอให้ที่ประชุมพิจารณาร่างพระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนดพิทักษ์อัครราชทูตการ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๐๙ พ.ศ. ๒๕๐๙ (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

นายเสริม วินิจฉัยกุล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ได้แถลงเหตุผลในการเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ มีใจความสำคัญว่า โดยมีพระราชกำหนดพิทักษ์อัครราชทูตการ

LIART

(ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๐๙ ประกาศใช้เป็นกฎหมายตั้งแต่วันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๐๙ ไปแล้ว
รัฐบาลจึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ เพื่ออนุมัติพระราชกำหนดพิทักษ์อัครราชทูตการ (ฉบับ
ที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๐๙

ได้มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแสดงความข้องใจเกี่ยวกับพิทักษ์อัครราชทูตการนี้ทางประการ ซึ่งนายเสริม
วินิจัญกุล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ได้ชี้แจงตอบจนเป็นที่พอใจแล้ว ในที่สุด
ที่ประชุมได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และส่งให้คณะกรรมการ
เศรษฐกิจพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎรพร้อมด้วยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ประชุมพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๙ พ.ศ. ๒๕๐๙ (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้
เสนอ)

จอมพล ถนอม กิตติขจร นายกรัฐมนตรี ได้แถลงเหตุผลในการเสนอร่างพระราช-
บัญญัติฉบับนี้ มีใจความสำคัญว่า ตั้งงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ
พ.ศ. ๒๕๐๙ เป็นจำนวนไม่เกิน ๗๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เพื่อให้ส่วนราชการบางแห่ง
มีเงินสำหรับใช้จ่ายเพิ่มเติมจากที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติงบประมาณ รายจ่าย ประจำปี
งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๙ ตามนโยบายของรัฐบาลและตามความจำเป็นแห่งเหตุการณ์ ซึ่ง
เกิดขึ้นโดยมิได้คาดหมาย

ได้มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแสดงความข้องใจในรายละเอียดของงบประมาณ รายจ่ายเพิ่มเติมนี้บาง
ประการ ซึ่ง จอมพล ถนอม กิตติขจร นายกรัฐมนตรี และพลเอก ประภาส จารุเสถียร
รองนายกรัฐมนตรีได้ร่วมชี้แจงตอบในรายละเอียดจนเป็นที่พอใจแล้ว ในที่สุดที่ประชุมได้
ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และส่งให้คณะกรรมการวิสามัญ จำนวน
๑๑ คน พิจารณา ดังมีรายชื่อต่อไปนี้

๑. นายเสริม วินิจัญกุล	๒. พลตำรวจเอก ประเสริฐ รุจิรวงศ์
๓. นายบุญมา วงศ์สวรรค์	๔. นายบุญธรรม ทองไข่มุกต์
๕. นายพิศลย์ เตชะทิววงศ์ ณ อยุธยา	๖. นายมนูญ บริสุทธิ์

๗. นายเล้ง ศรีสมวงศ์	๘. นายป๋วย อึ๊งภากรณ์
๙. พลโท เจียม ญาโณทัย	๑๐. หม่อมราชวงศ์ ศึกฤทธิ์ ปราโมช
๑๑. นายเกยูร ลีมหอง	

กำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน

ประธานสภาวาระรัฐธรรมนูญเสนอให้ที่ประชุมพิจารณาร่างพระราชบัญญัติยกเว้นภาษีอากรแก่การนำเข้าเข้ามาในงานแสดงสินค้านานาชาติแห่งเอเชีย พ.ศ. ๒๕๐๙ (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

นายเสริม วินิจฉัยกุล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ได้แถลงเหตุผลในการเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ มีใจความสำคัญว่า เนื่องจากรัฐบาลมีนโยบายที่จะจัดให้มีการแสดงสินค้านานาชาติแห่งเอเชียขึ้นใน พ.ศ. ๒๕๐๙ ในการนี้สมควรยกเว้นภาษีอากรและค่าธรรมเนียมบางประเภท รวมทั้งผ่อนผันพิธีการศุลกากรและการควบคุมบางประการแก่การนำเข้าเข้ามาในงานแสดงสินค้านานาชาติแห่งเอเชีย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

ที่ประชุมได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และส่งให้คณะกรรมการเศรษฐกิจพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน

ประธานสภาวาระรัฐธรรมนูญ เสนอให้ที่ประชุมพิจารณาร่างพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร พ.ศ. ๒๕๐๙ (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

นายเสริม วินิจฉัยกุล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ได้แถลงเหตุผลในการเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ มีใจความสำคัญว่า ในการส่งเสริมพัฒนาการเกษตรของประเทศ จำเป็นต้องจัดให้ความช่วยเหลือทางการเงินอันเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งเพื่อเกษตรกรสามารถเพิ่มผลผลิตและรายได้การเกษตร การให้ความช่วยเหลือเช่นนี้ควรจัดขยายออกไปอย่างกว้างขวางทั้งในก้นเกษตรกรโดยตรง และในค้ำนกลุ่มเกษตรกร กับสหกรณ์การเกษตร การดำเนินงานให้ความช่วยเหลือทางการเงินในก้นต่างๆ เหล่านี้ ควรอยู่ภายใต้การควบคุมเป็นระบบเดียวกัน เพื่อให้ได้ผลมั่นคงและสะดวกในการจัดหาเงินทุน

เพิ่มเติม ฉะนั้น จึงสมควรจัดตั้งธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรขึ้นเป็นสถาบันในระดับชาติ เพื่อทำหน้าที่ดังกล่าวนี้

ได้มีสมาชิกสภาตามข้อข้องใจเกี่ยวกับการธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรบางประการ ซึ่งนายเสริม วินิจฉัยกุล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ได้ชี้แจงตอบจนเป็นที่พอใจแล้ว ในที่สุดที่ประชุมได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และส่งให้คณะกรรมการวิสามัญจำนวน ๗ คน พิจารณา ยังมีรายชื่อต่อไปนี้

๑. นายเสริม วินิจฉัยกุล
๒. นายเดสิง อารังนาวาสวัสดิ์
๓. นายชาญชัย ลีถาวร
๔. พลโท แสวง เสนาณรงค์
๕. นายสมภพ ไทตระกิตย์
๖. นายพ่วง สุวรรณรัฐ
๗. นายจำเนียร สารนาค

กำหนดการแปรญัตติกภายใน ๗ วัน

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญเสนอให้ที่ประชุมพิจารณาร่างพระราชบัญญัติยกเลิกพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการสหกรณ์ พุทธศักราช ๒๔๘๖ พ.ศ. ๒๕๐๙ (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

นายเสริม วินิจฉัยกุล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ได้แถลงเหตุผลในการเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ มีใจความสำคัญว่า เมื่อจัดตั้งธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรขึ้นใหม่ เป็นสถาบันในระดับชาติสำหรับให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่เกษตรกร กลุ่มเกษตรกรและสหกรณ์การเกษตร ตามความในพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร พ.ศ. จึงสมควรเลิกธนาคารเพื่อการสหกรณ์เพื่อโอนบรรดาทรัพย์สิน สิทธิประโยชน์ หนี้สิน ความรับผิดชอบ ธุรกิจ พนักงานและลูกจ้างให้ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรดำเนินกิจการต่อไปเป็นระบบเดียวกัน

ที่ประชุมได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และส่งให้คณะกรรมการวิสามัญคณะที่พิจารณาร่างพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร พ.ศ. ๒๕๐๘ พิจารณา กำหนดการแปรญัตติกภายใน ๗ วัน

เมื่อได้พิจารณาจนถึงเวลาอันสมควรแล้ว ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญจึงสั่งให้เลื่อนการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติอื่น ๆ ไปในการประชุมคราวหน้า.

เลิกประชุมเวลา ๑๑.๕๐ นาฬิกา

ประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์
(นายประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์)
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ทำหน้าที่เลขาธิการสภาร่างรัฐธรรมนูญ

บันทึกการประชุมสภาาร่างรัฐธรรมนูญ
(ทำหน้าที่ร่างรัฐธรรมนูญ)

ครั้งที่ ๕๕

วันพฤหัสบดีที่ ๑๖ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๐๙
ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๔๐ นาฬิกา

พลเอก หลวงสุทธิสารธรรณกร ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญกล่าวเปิดประชุม และแจ้งให้ที่ประชุมทราบด้วยความสลดใจว่า นายสิริ ปกาสติก สมาชิกสภาาร่างรัฐธรรมนูญ ได้ถึงแก่กรรมเมื่อวันที่ ๑๑ มิถุนายน ศกนี้ ด้วยโรคมะเร็งของกระดูก ณ โรงพยาบาลศิริราช

เพื่อเป็นเกียรติแก่ผู้ล่วงลับไปแล้ว จึงขอเชิญชวนท่านสมาชิกโปรดยืนขึ้นแสดงความไว้อาลัยเป็นเวลา ๑ นาที

ที่ประชุมได้ยืนแสดงความไว้อาลัย ๑ นาที

ครั้นแล้ว ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญเสนอให้ที่ประชุมรับรองรายงานผลการประชุมสภาาร่างรัฐธรรมนูญ (ทำหน้าที่ร่างรัฐธรรมนูญ) ครั้งที่ ๕๑, ๕๒ และ ๕๓

ที่ประชุมได้รับรองรายงานการประชุมทั้งสามครั้งนั้น

ก่อนจากนั้น ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญเสนอให้ที่ประชุมพิจารณาญัตติขอให้สภาาร่างรัฐธรรมนูญพิจารณาทบทวนมติเรื่องที่ได้เคยพิจารณาและลงมติไว้แล้ว เพื่อลงมติใหม่ ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาสภาาร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยเสนอในเรื่องที่ค้างการพิจารณาจากคราวประชุมครั้งก่อน

ที่ประชุมได้พิจารณาเรื่องสิทธิเสนอร่างพระราชบัญญัติของสมาชิกรัฐสภา มีเฉพาะสมาชิกแห่งสภาซึ่งประกอบด้วยสมาชิกที่ราษฎรเลือกตั้ง ในชั้นนี้คณะกรรมการฯ เห็นว่า

สมาชิกแห่งสภาที่ประกอบด้วยสมาชิกที่พระมหากษัตริย์ทรงตั้ง ควรมีสภัดิเสแสร้งพระราชบัญญัติได้ด้วย

ได้มีสมาชิกอภิปรายซักถามรายละเอียด และคณะกรรมการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญได้ชี้แจงตอบในรายละเอียดจนถึงเวลาอันสมควรแล้ว ประธานสภาวาระรัฐธรรมนูญจึงสั่งให้เลื่อนการพิจารณาไปในคราวประชุมหน้า.

เลิกประชุมเวลา ๑๑.๕๐ นาฬิกา

ประเสริฐ บัณฑิตคุณ
(นายประเสริฐ บัณฑิตคุณ)
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ทำหน้าที่เลขาธิการสภาวาระรัฐธรรมนูญ

บันทึกการประชุมสภาาร่างรัฐธรรมนูญ
(ทำหน้าที่นิติบัญญัติ)

ครั้งที่ ๒๑๓

วันพฤหัสบดีที่ ๒๓ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๐๙
ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๐๘.๕๐ นาฬิกา

พลเอก หลวงสุทธีสารรรถพร ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญกล่าวเปิดประชุม และ
เสนอให้ที่ประชุมรับรองรายงานการประชุมสภาาร่างรัฐธรรมนูญ (ทำหน้าที่นิติบัญญัติ)
ครั้งที่ ๒๐๙

ที่ประชุมได้รับรองรายงานการประชุมครั้งนี้

ครั้นแล้ว ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญเสนอให้ที่ประชุมพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
อนุมัติพระราชกำหนดพิทักษ์ตราศุลกากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๐๙ พ.ศ. ๒๕๐๙ ร่าง
พระราชบัญญัติยกเว้นภาษีอากรแก่การนำเข้าไม้ในงานแสดงสินค้านานาชาติ แห่งเอเชีย
พ.ศ. ๒๕๐๙ ร่างพระราชบัญญัติเงินกงคลัง (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๕๐๙ ซึ่งคณะกรรมการ
เศรษฐกิจพิจารณาเสร็จแล้ว ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ
พ.ศ. ๒๕๐๙ พ.ศ. ๒๕๐๙ ร่างพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์
การเกษตร พ.ศ. ๒๕๐๙ และร่างพระราชบัญญัติยกเลิกพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการ
สหกรณ์ พุทธศักราช ๒๔๙๖ พ.ศ. ๒๕๐๙ ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว
ที่ละฉบับตามลำดับ

ที่ประชุมได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๖ ฉบับนี้ในวาระที่ ๒ เรียงตามลำดับ
มาตราจนจบร่าง และในวาระที่ ๓ ลงมติให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายได้ที่ละฉบับตามลำดับ

ต่อจากนั้น ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญเสนอให้ที่ประชุมพิจารณาร่างพระราช
บัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๐๙ (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

LIART

นายทวี แรงขำ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้แถลงเหตุผลในการเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ มีใจความสำคัญว่า เนื่องจากภาษีป้ายเป็นภาษีของราชการบริหารส่วนท้องถิ่น ควรแยกออกจากประมวลรัษฎากร และมอบให้ราชการบริหารส่วนท้องถิ่น โดยกำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาลและสุขาภิบาลเป็นผู้จัดเก็บ จึงตรากฎหมายว่าด้วยภาษีป้ายขึ้นโดยเฉพาะ

ได้มีสมาชิกซักถามข้อข้องใจเกี่ยวกับภาษีป้ายบางประการ ซึ่งนายทวี แรงขำ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้ชี้แจงตอบจนเป็นที่พอใจแล้ว ในที่สุดที่ประชุมได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และส่งให้คณะกรรมการการปกครองพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญเสนอให้ที่ประชุมพิจารณาร่างพระราชบัญญัติโอนที่ดิน ซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ในท้องที่ตำบลสัมพันธวงศ์ อำเภอสัมพันธวงศ์ จังหวัดพระนคร ให้แก่สหธนาคารกรุงเทพ ฯ จำกัด พ.ศ. ๒๕๐๙ (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

นายทวี แรงขำ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้แถลงเหตุผลในการเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ มีใจความสำคัญว่า เนื่องจากเทศบาลนครกรุงเทพได้สร้างสนามเด็กเล่น ณ ที่สาธารณสมบัติของแผ่นดินบริเวณคลองถมวัดปทุมคงคา เพื่อให้สนามเด็กเล่นได้ระเบียบและสวยงามต้องสร้างลำน้ำเข้าไปในที่ดินของสหธนาคารกรุงเทพ ฯ จำกัด จึงได้ตกลงขอแลกเปลี่ยนที่สาธารณสมบัติของแผ่นดินบริเวณคลองถมวัดปทุมคงคา เนื้อที่ ๔๗.๒๕ ตารางเมตร กับที่ดินของสหธนาคารกรุงเทพ ฯ จำกัด ซึ่งอยู่ในแนวเขตสนามเด็กเล่น เนื้อที่ ๕๖.๐๐ ตารางเมตร จึงควรรตราพระราชบัญญัติโอนที่สาธารณสมบัติของแผ่นดินดังกล่าว ให้แก่สหธนาคารกรุงเทพ ฯ จำกัด

ที่ประชุมได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และส่งให้คณะกรรมการการปกครองพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญเสนอให้ที่ประชุมพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการรถไฟแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ๒๕๐๙ (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

พลโท พงษ์ ปุณณกันต์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ได้แถลงเหตุผลในการเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ มีใจความสำคัญว่า โดยที่การรถไฟแห่งประเทศไทยมีความประสงค์จะช่วยส่งเสริมกิจการโรงแรมในต่างจังหวัดให้เจริญยิ่งขึ้น แต่โดยที่พระราชบัญญัติการรถไฟแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๔๙๔ ไม่ได้บัญญัติให้การรถไฟแห่งประเทศไทยมีอำนาจที่จะดำเนินการดังกล่าวได้อย่างแจ่มชัด จึงสมควรแก้ไขกฎหมายดังกล่าวให้การรถไฟแห่งประเทศไทยดำเนินการโรงแรมและภัตตาคารได้ และในขณะเดียวกันสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับการ แต่งตั้ง ผู้รักษาการแทน ผู้ว่าการ หรือผู้รักษาการในตำแหน่ง ผู้ว่าการในกรณีที่ผู้ว่าการไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่หรือเมื่อตำแหน่งผู้ว่าการว่างลงเสียด้วย

ได้มีสมาชิกซักถามข้อข้องใจและตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับการส่งเสริมกิจการโรงแรมบางประการ ซึ่ง พลโท พงษ์ ปุณณกันต์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ได้ชี้แจงตอบจนเป็นที่พอใจแล้ว ในที่สุดที่ประชุมได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และส่งให้คณะกรรมการการปกครองพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญเสนอให้ที่ประชุมพิจารณาร่าง พระราชบัญญัติ องค์การเภสัชกรรม พ.ศ. ๒๕๐๙ (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

พระบารมีราชนราคร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ได้แถลงเหตุผลในการเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ มีใจความสำคัญว่า โดยที่การดำเนินการผลิตยาและจำหน่ายยาในปัจจุบัน ได้แยกดำเนินการโดยโรงงานเภสัชกรรม กระทรวงสาธารณสุขกับกองโอสถศาลา กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข ทำให้เป็นการสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายและปฏิบัติงานล่าช้า ฉะนั้น เพื่อเป็นการประหยัดและให้ปฏิบัติงานได้รวดเร็ว จึงเห็นสมควรที่จะปรับปรุงกิจการผลิตยาและจำหน่ายยาให้แก่หน่วยราชการ องค์การ เทศบาล และประชาชนเสียใหม่ โดยรวมโรงงานเภสัชกรรมกับกองโอสถศาลา และจัดตั้งเป็นองค์การเภสัชกรรมขึ้นเพื่อผลิตและจำหน่ายยาราคาที่ถูกลงและกว้างขวางยิ่งขึ้น

ได้มีสมาชิกซักถามข้อข้องใจ เกี่ยวกับการ ปรับปรุงกิจการผลิต และ จำหน่ายยา บางประการ ซึ่งพระบารมีราชนราคร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ได้ชี้แจงตอบจนเป็น

ที่พอใจแล้ว ในที่สุดที่ประชุมได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และส่งให้คณะกรรมการการศึกษา การสาธารณสุข และการสาธารณสุขการพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน

ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญเสนอให้ ที่ประชุม พิจารณาร่าง พระราชบัญญัติ สถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

พลตำรวจเอก ประเสริฐ รุจิรวงศ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้แถลงเหตุผลในการเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ มีใจความสำคัญว่า โดยเหตุที่ปัจจุบันได้มีบุคคลประกอบกิจการสถานบริการบางประเภทซึ่งอาจดำเนินการไปในทาง กระทบกระเทือนต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมของประชาชน และจัดให้มีการแสดงเพื่อความบันเทิงในสถานบริการนั้น ๆ ไม่เหมาะสมเป็นเหตุให้เยาวชนเอาเยี่ยงอย่างจนประพฤติก้าวเสื่อมทรามลง เป็นการสมควรที่จะออกกฎหมายควบคุมสถานบริการนั้น ๆ รวมทั้งการแสดงกั๊ว ทัั้งนี้เพื่อรักษาไว้ซึ่งความสงบเรียบร้อย ศีลธรรม วัฒนธรรม และประเพณีอันดีของชาติต่อไป

ได้มีสมาชิกซักถามข้อข้องใจเกี่ยวกับควบคุมสถานบริการบางประเภท ซึ่งพลตำรวจเอก ประเสริฐ รุจิรวงศ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้ชี้แจงตอบจนเป็นที่พอใจแล้ว ในที่สุดที่ประชุมได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และส่งให้คณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๗ คนพิจารณา ดังมีรายชื่อต่อไปนี้

๑. พลเอก ประภาส จารุเสถียร	๒. นายสมภพ โหตระกิตย์
๓. พันตำรวจเอก สุจินต์ สุรชาติ	๔. พลเอก กฤษณ์ สีวะรา
๕. พลโท เฉลิมชัย จารุวัตร	๖. พลตำรวจโท ประจวบ กิริติบุตร
๗. นายกมล วรรณประภา	

กำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน

ประธานสภาาร่าง รัฐธรรมนูญ เสนอ ให้ที่ประชุม พิจารณาร่าง พระราชบัญญัติ โอนโรงเรียนประถมศึกษบางประเภทไปสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๐๙ (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

นายทวี แร่งขำ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้แถลงเหตุผลในการเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ มีใจความสำคัญว่า การโอนโรงเรียนประถมศึกษาบางประเภทไปสังกัดองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นนั้น รัฐบาลได้กำหนดเป็นนโยบายมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๐๒ โดยมีความมุ่งหมายที่จะกระจายอำนาจการปกครองให้แก่ท้องถิ่นเพิ่มเติมขึ้นตามลำดับ ทั้งนี้เพื่อให้เป็นไปในทำนองเดียวกับนานาประเทศที่จัดการปกครองระบอบประชาธิปไตยทั้งหลาย ซึ่งประชาชนในท้องถิ่นเข้ารับผิดชอบบริหารงานในท้องถิ่นของตน สำหรับการศึกษาระดับประถมศึกษาในเขตเทศบาลทั่วราชอาณาจักรได้โอนไปให้เทศบาลดำเนินการเสร็จเรียบร้อยแล้วตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๐๖ จึงสมควรที่จะโอนโรงเรียนประถมศึกษาบางประเภทที่ยังเหลืออยู่ไปสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดตามนโยบายเดิม

ได้มีสมาชิกซักถามข้อข้องใจเกี่ยวกับการโอนโรงเรียนประถมศึกษา บาง ประเภทไป สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดบางประการ ซึ่งนายทวี แร่งขำ รัฐมนตรีช่วยว่าการ กระทรวงมหาดไทยได้ชี้แจงตอบจนเป็นที่พอใจแล้ว ในที่สุดที่ประชุมได้ลงมติรับหลักการ แห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และส่งให้คณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๘ คนพิจารณา ดังมีรายชื่อต่อไปนี้

๑. พลเอก ประภาส จารุเสถียร	๒. นายอภิรักษ์ จันทวิมล
๓. นายบุญธรรม ทองไข่มุกด์	๔. นายเยื่อ วิชัยดิษฐ์
๕. นายป๋วย อึ๊งภากรณ์	๖. นายชำนาญ ยุวบูรณ์
๗. นายมัญญ บวิสุทธิ์	๘. พันเอก จินดา ณ สงขลา
๘. นายเสกสรรค์ บุนนาค	

กำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญเสนอให้ที่ประชุม พิจารณา ร่าง พระราชบัญญัติ ประถม ศึกษา (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๕๐๘ (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

หม่อมหลวง ปิ่น มาลากุล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ได้แถลงเหตุผล ในการเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ มีใจความสำคัญว่า โดยที่เมื่อการโอนโรงเรียนประถมศึกษา บางประเภทไปสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด จึงต้องแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วย ประถมศึกษา

ที่ประชุมได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และส่งให้คณะกรรมการวิสามัญคณะที่พิจารณาร่างพระราชบัญญัติโอนโรงเรียนประถมศึกษา บางประเภท ไปสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๐๙ พิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน

ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญเสนอให้ที่ประชุมพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด (ฉบับที่..) พ.ศ. ๒๕๐๙ (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

นายทวี แรงขำ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้แถลงเหตุผลในการเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ มีใจความสำคัญว่า โดยที่มีการโอนโรงเรียนประถมศึกษา บางประเภทไปสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด และได้โอนข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งครู หรือตำแหน่งอื่นในโรงเรียนนั้น ๆ ไปเป็นข้าราชการส่วนจังหวัด และโดยที่กฎหมายว่าด้วย ระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัดยังไม่สะดวกแก่การปฏิบัติ จึงต้องแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมาย ว่าด้วยระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด

ที่ประชุมได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และส่งให้คณะกรรมการวิสามัญคณะที่พิจารณาร่างพระราชบัญญัติโอนโรงเรียนประถมศึกษาบางประเภทไปสังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๐๙ พิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน

ประธานสภาว่าง รัฐธรรมนูญ เสนอ ให้ที่ ประชุม พิจารณา ร่าง พระราช บัญญัติครู (ฉบับที่..) พ.ศ. ๒๕๐๙ (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

หม่อมหลวง ปิ่น มาลากุล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ได้แถลงเหตุผลในการเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ มีใจความสำคัญว่า โดยที่มีการโอนโรงเรียนประถมศึกษา บางประเภทไปสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด และได้โอนข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งครู หรือตำแหน่งอื่นในโรงเรียนนั้น ๆ ไปเป็นข้าราชการส่วนจังหวัด และโดยที่ได้โอนโรงเรียน ประถมศึกษาในเขตเทศบาลไปเป็นโรงเรียนเทศบาลแล้ว จึงเป็นการสมควรให้ครูสภามี อำนาจหน้าที่ควบคุมการบริหารงานบุคคลส่วนที่เกี่ยวข้องกับ ข้าราชการ ซึ่งดำรงตำแหน่ง เป็น ผู้ สอนประจำในสถานศึกษาขององค์การบริหารส่วนจังหวัด จึงต้องแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่า ด้วยครูและให้ข้าราชการส่วนจังหวัด ซึ่งดำรงตำแหน่ง เป็นผู้สอนประจำ ในสถาน ศึกษา ของ องค์การบริหารส่วนจังหวัดและพนักงานเทศบาล ซึ่งดำรงตำแหน่งเป็นผู้สอนประจำในสถาน ศึกษาของเทศบาล มีฐานะเป็นครูตามกฎหมายว่าด้วยครู

ที่ประชุมได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และส่งให้คณะกรรมการวิสามัญคณะที่พิจารณาร่างพระราชบัญญัติโอนโรงเรียนประถมศึกษา บาง ประเภท ไปสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๐๙ กำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญเสนอให้ที่ประชุมพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ๒๕๐๙ พิจารณา (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

พลตรี พระเจ้าวรวงศ์เธอ กรมหมื่นนคราธิปไตยประพันธ์ รองนายกรัฐมนตรี ได้ทรงแถลงเหตุผลในการเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ มีใจความสำคัญว่า โดยที่เป็นการสมควรให้มีการโอนข้าราชการส่วนจังหวัดมาบรรจุเป็นข้าราชการพลเรือนได้ จึงต้องแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน

ที่ประชุมได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และส่งให้คณะกรรมการวิสามัญคณะที่พิจารณาร่างพระราชบัญญัติโอนโรงเรียนประถมศึกษา บาง ประเภท ไปสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๐๙ พิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญเสนอให้ที่ประชุมพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ บำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ๒๕๐๙ (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

นายเสริม วินิจฉัยกุล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ได้แถลงเหตุผลในการเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ มีใจความสำคัญว่า ในกรณีที่มีการโอนข้าราชการส่วนจังหวัดมาเป็นข้าราชการให้ผู้ที่โอนมา มีสิทธิได้นับเวลาราชการระหว่างที่เป็นข้าราชการส่วนจังหวัดเป็นเวลาราชการสำหรับคำนวณ บำเหน็จบำนาญ ตาม กฎหมายว่าด้วย บำเหน็จบำนาญข้าราชการได้ด้วย จึงต้องแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

ที่ประชุมได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และส่งให้คณะกรรมการวิสามัญคณะที่พิจารณาร่างพระราชบัญญัติโอนโรงเรียนประถมศึกษาบาง ประเภท ไปสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๐๙ พิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน

เลิกประชุมเวลา ๑๐.๕๕ นาฬิกา

ประเสริฐ บัณฑิตสุข
(นายประเสริฐ บัณฑิตสุข)

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ทำเนียบเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

รายงานการประชุมสภาร่างรัฐธรรมนูญ

ทำเนียบร่างรัฐธรรมนูญ

ครั้งที่ ๔๑

วันพฤหัสบดีที่ ๕ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๐๖

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๕๐ นาฬิกา

(เนื่องจาก พลเอก หลวงสุทธิสารรณกร ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญไม่อยู่ นายทวี บุณยเกตุ รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ จึงดำเนินการประชุมแทน)

ผู้ทำการแทนประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ : วันนี้มีสมาชิกร่วมการประชุม ๑๒๕ คน ครบองค์ประชุมแล้ว ข้าพเจ้าจะได้ดำเนินการประชุมทำเนียบร่างรัฐธรรมนูญต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งให้ที่ประชุมทราบ บัดนี้ ได้รับหนังสือจาก นายสัญญา ธรรมศักดิ์ สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ ขอลาออกจากสมาชิกภาพ ตั้งแต่วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๐๖ เป็นต้นไป จึงขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ผู้ทำการแทนประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ : ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุมสภาร่างรัฐธรรมนูญ ทำเนียบร่างรัฐธรรมนูญ ครั้งที่ ๓๘ จะมีท่านผู้ใดขอแก้ไขบ้างหรือไม่

(ไม่มีสมาชิกขอเปลี่ยนแปลงแก้ไขแต่ประการใด)

ผู้ทำการแทนประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดขอแก้ไข ข้าพเจ้าจะขอให้ถือว่าที่ประชุมนี้ได้รับรองรายงานการประชุมสภาร่างรัฐธรรมนูญ ทำเนียบร่างรัฐธรรมนูญ ครั้งที่ ๓๘

ต่อไประเบียบวาระที่ ๓ หัวข้อระเบียบวาระซึ่งคณะกรรมการระเบียบวาระเสนอ ๑๕. สิทธิเสรีภาพและหน้าที่ของชนชาวไทยต่อว่าจะกำหนดในเรื่องต่อไปหรือไม่

ก็อ

LI RT

ศาลคดีเด็กและเยาวชนเปลี่ยนโทษจำคุกและโทษปรับ มาเป็นชื่อใหม่ว่า วิธีสำหรับเด็กและเยาวชนนั้นอาจเป็นปัญหาว่าไม่ใช่โทษตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย ด้วยเหตุนี้กระผมจึงขอเสนอเป็นข้อสังเกตไว้ต่อคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญด้วย

ผู้ทำการแทนประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดอภิปรายต่อไปแล้ว ข้าพเจ้าขอมติต่อที่ประชุมนี้ว่าท่านผู้ใดเห็นว่า ควรจะกำหนดหัวข้อ บุคคลจะไม่ต้องรับโทษอาญา เว้นแต่จะได้กระทำการอันกฎหมายซึ่งใช้อยู่ในเวลาที่กระทำนั้น บัญญัติเป็นความผิดและกำหนดโทษไว้ในรัฐธรรมนูญ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๔๐ คน)

ผู้ทำการแทนประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ : ท่านผู้ใดเห็นว่า ไม่ควรกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ทำการแทนประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ : ไม่มี เป็นอันว่าให้กำหนดหัวข้อบุคคลจะไม่ต้องรับโทษอาญา เว้นแต่จะได้กระทำการอันกฎหมายซึ่งใช้อยู่ในเวลาที่กระทำนั้น บัญญัติเป็นความผิดและกำหนดโทษไว้ในรัฐธรรมนูญ

ต่อไป ๑๕.๑๗ บุคคลจะใช้สิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญนี้ให้เป็นปฏิบัติต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์และรัฐธรรมนูญมิได้

พลตำรวจโท บวรดี เวืองตระกูล : บุคคลจะใช้สิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญนี้ให้เป็นปฏิบัติต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์และรัฐธรรมนูญมิได้ จะควรกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญหรือไม่ กระผมขอประทานกราบเรียนว่า คำว่าปฏิบัติ หมายความว่า ข้าราชการ ศึกษ กักรู้ คำว่าข่าศึกก็หมายถึงฝ่ายทำลายหรือคนที่ติดบ่วงจะก่อร้าย คำว่าศาสนาในที่นี้ น่าจะหมายถึงศาสนาพุทธ อันเป็นศาสนาประจำชาติไทย คำว่ารัฐธรรมนูญก็คงหมายถึงรัฐธรรมนูญในระบอบประชาธิปไตย ไม่ใช่รัฐธรรมนูญในระบอบคอมมิวนิสต์ และในที่สุด คำว่าพระมหากษัตริย์ก็คงหมายถึงพระมหากษัตริย์ในระบอบประชาธิปไตย ฉะนั้นบุคคลจะ

ใช้สิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญนี้เป็นศักดิ์ของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์และรัฐธรรมนูญไม่ได้ บุคคลจะต้องใช้สิทธิและเสรีภาพภายใต้บทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญตามระบอบประชาธิปไตย เช่นการสมัครรับเลือกตั้งและการเลือกตั้ง หรือการแต่งตั้งคณะรัฐบาล ก็จะต้องเป็นไปตามวิถีทางการเมือง ทั้งที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญนั้น จะใช้กำลังลบล้างหรือเปลี่ยนแปลงรัฐธรรมนูญหรือลบล้างอำนาจนิติบัญญัติ อำนาจบริหาร หรืออำนาจตุลาการ แห่งรัฐธรรมนูญหรือแบ่งแยกราชอาณาจักร หรือยึดครองแม่ทัพส่วนหนึ่งส่วนใดแห่งราชอาณาจักรก็กระทำได้ อันอาจมีความผิดตามบทบัญญัติในประมวลกฎหมายอาญา รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช ๒๕๖๕ แก้ไขเพิ่มเติมพุทธศักราช ๒๕๕๕ ก็เคยนำมาบัญญัติไว้ในมาตรา ๓๕ เป็นความว่า บุคคลจะใช้สิทธิเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญให้เป็นปฏิปักษ์ต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และรัฐธรรมนูญมิได้ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ได้มีการประกาศใช้กฎหมายพิเศษฉบับหนึ่งซึ่งเรียกชื่อว่าพระราชบัญญัติจัดการป้องกันรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๖ มีบทบัญญัติไว้ว่า ผู้ใดกระทำการใด ๆ อันเป็นปฏิปักษ์หรือให้ประชาชนเสื่อมความนิยม หรือหวาดหวั่นต่อการปกครองระบอบรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แม้การกระทำดังกล่าวนั้น จะเป็นเพียงคบคิดหรือจะเตรียมการก็ถือว่าเป็นความผิดที่คณะกรรมการกลางจะต้อง สอบสวนดำเนินคดีต่อศาล แต่พระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ถูกยกเลิกไปเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๓ อย่างไรก็ตามในการประชุมสภา สมาชิกสภาจะกล่าวด้วยคำใด ๆ อันเป็นปฏิปักษ์ต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และรัฐธรรมนูญก็น่าจะได้รับความยกเว้นทั้งที่บัญญัติไว้ตามข้อยกเว้นในรัฐธรรมนูญทุกฉบับ แม้แต่ธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๐๑ ก็ได้มีบทบัญญัติยกเว้นไว้ในมาตรา ๑๒ ในที่สุดคำว่า “บุคคลจะใช้สิทธิเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญ” นี้ย่อมมีหลายฝ่าย เช่นพระมหากษัตริย์ องคมนตรี คณะรัฐมนตรี ตุลาการ สมาชิกสภา ข้าราชการอื่น ๆ และประชาชนชาวไทย เป็นต้น ย่อมมีสิทธิเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญที่กำหนดไว้ การใช้สิทธิเสรีภาพและหน้าที่จะต้องอยู่ภายในขอบเขตในบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ ในบาง ประเทศเขาก็ได้ มีบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญของเขาด้วยเหมือนกัน เช่น รัฐธรรมนูญเยอรมัน ค.ศ. ๑๙๑๙ มาตรา ๕๙

บัญญัติไว้ว่า สภา Reichstag อาจฟ้องประธานาธิบดีต่อศาลได้ ถ้าหากว่าประธานาธิบดี ละเมิดต่อรัฐธรรมนูญ รัฐธรรมนูญพม่า ค.ศ. ๑๙๔๗ ก็มีบัญญัติไว้ว่า ประธานาธิบดี อาจถูกฟ้องฐานทรยศและละเมิดต่อรัฐธรรมนูญอันเนื่องด้วยความผูกพัน ดังที่กระผมได้ กราบเรียนมานี้ ในบางประเทศประมุขแห่งรัฐจึงเข้านั่งประชุมในคณะรัฐมนตรีด้วย ตาม รัฐธรรมนูญฝรั่งเศส ค.ศ. ๑๙๕๖ บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๒ ว่าประธานาธิบดีจะต้องรับผิดชอบ ในฐานทรยศและอาจถูกฟ้องต่อศาลสูงสุด ในบางประเทศพระมหากษัตริย์ซึ่งเป็นองค์ พระประมุขไม่ต้องเข้าประชุมในคณะรัฐมนตรี เพราะไม่ต้องรับผิดชอบในทางการเมืองเป็น ภาระของคณะรัฐมนตรีต้องรับผิดชอบที่เรียกว่า ลงนามรับสนองพระบรมราชโองการ เช่น ประเทศไทย และประเทศอังกฤษ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยมีบทบัญญัติไว้ว่า ผู้ใดจะกล่าวหาหรือฟ้องร้องพระมหากษัตริย์ในทางใด ๆ มิได้ โดยเฉพาะปฏิญญาสากล ว่าด้วยสิทธิมนุษยชนขององค์การสหประชาชาติก็ได้มีบัญญัติไว้ในข้อ ๑๑ ว่า บุคคลทุกคน มีสิทธิที่จะเข้าร่วมในการอำนวยความสะดวกสาธารณะแห่งประเทศของตนจะเป็นโดยทางตรงหรือ ทางผู้แทนหรือได้รับเลือกตั้งขึ้นมาอย่างเสรีก็ได้ เจตจำนงของประชกรย่อมเป็นมูลฐาน ของรัฐบาลผู้ปกครอง เจตจำนงดังกล่าวต้องแสดงออกโดยการเลือกตั้งอันสุจริตด้วยการ ลงคะแนนเสียงโดยทั่วไปอย่างเสมอภาคกัน ทั้งเหตุผลที่กระผมได้กราบเรียนมานี้ จึงเป็น การสมควรที่จะได้กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญตั้งที่คณะกรรมการจัดระเบียบวาระเสนอมานั้น

พลตรี บุญเรือน บัวจรรยา : ความจริงกระผมก็ไม่มีเรื่องอะไรที่จะพูดมาก ส่วน ใหญ่กระผมก็เห็นพ้องด้วยกับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่ได้อภิปรายเมื่อกัน แต่ว่าท่านได้ แปลความหมายของคำว่า “ศาสนา” นี้ ท่านมุ่งไปในเรื่องศาสนาพุทธ อันนี้กระผม คิดว่าส่วนใหญ่ก็เป็นเช่นนั้นจริง เพราะว่าเราได้ตกลงว่า ศาสนาพุทธนี้ควรจะเป็น ศาสนาประจำชาติ แต่อย่างไรก็ตามเถิด กระผมคิดว่าทางรัฐธรรมนูญมิได้จำกัดว่า คนไทยนี้จะต้องนับถือศาสนาพุทธเสมอไป จะนับถือศาสนาอะไรก็ได้ จะเป็นศาสนา คริสต์ หรือศาสนาอะไรก็ได้ บุคคลทุกคนมีสิทธิเสรีภาพจะนับถือศาสนาได้ตามใจชอบ ด้วยเหตุนี้เอง กระผมคิดว่าในข้อ ๑๕.๑๗ นี้ คำว่า “ศาสนา” นี้คงมิได้หมายถึงเฉพาะ

ศาสนาพุทธแต่อย่างเดียว และคิดว่าควรจะเป็นเจตนาของทางสภาที่ว่า มิใช่จะจำกัด
ว่า คำว่า “ศาสนา” นี้ควรจะเป็นศาสนาพุทธแต่อย่างเดียว

นายสมชัย เรื่องไกร : เพื่อความเข้าใจอันดี ขอประทานกราบเรียนถามคณะ
กรรมาธิการว่า ตามหัวข้อนี้จะขัดกับมติของท่านที่ได้ลงไปแล้วว่า สมาชิกสภาไม่มีเอกสิทธิ
ที่จะพูดในสภาและดูเหมือนจะมีบทบัญญัติห้ามว่าจะไปฟ้องร้อง มิได้ อันนี้จะขัดกัน หรือ
เปล่า

นายสมภพ โทตระกิตย์ (กรรมาธิการระเบียบวาระ) : หัวข้อที่คณะกรรมาธิ-
การกำหนดว่า บุคคลจะใช้สิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญนี้ให้เป็นปฏิบัตย์ต่อชาติ
ศาสนา พระมหากษัตริย์และรัฐธรรมนูญมิได้ อันนี้หมายความว่าในการที่จะใช้สิทธิ
ตามที่รัฐธรรมนูญกำหนดนั้นจะต้องไม่เป็นปฏิบัตย์ต่อชาติ ศาสนา หมายความว่า
รัฐธรรมนูญรับรองในเรื่องสิทธิเสรีภาพไว้อย่างไร ในการ ปฏิบัติ ตาม สิทธิ เสรีภาพที่
รัฐธรรมนูญกำหนดนั้น ก็ต้องคอยระมัดระวังที่จะไม่ให้ไม่เป็นปฏิบัตย์ต่อชาติ ศาสนา พระ
มหากษัตริย์ และรัฐธรรมนูญ ที่นี้สำหรับ ในเรื่อง เอกสิทธิ ของ สมาชิกสภา ที่จะกล่าว
ข้อความใด ๆ ในสภา นี้ เมื่อถือเป็นเอกสิทธิแล้วก็มีสิทธิที่จะกระทำการเช่นนั้นได้ แต่
ถ้าหากจะกระทำขึ้นก็เป็นหน้าที่ของประธานสภาที่จะต้องคอยระมัดระวังห้ามปรามขอร้องว่า
อย่าให้เป็นการกระทำในทางที่เป็นปฏิบัตย์ต่อศาสนาเท่านั้นเอง

ผู้ทำการแทนประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ : ทางกรรมาธิการจะไปชี้แจง
เรื่องศาสนาอีกหน่อยได้ไหม ตามที่สมาชิกสงสัยว่าหมายถึงศาสนาพุทธหรือว่าหมายถึง
ทุกศาสนา

นายสมภพ โทตระกิตย์ (กรรมาธิการระเบียบวาระ) : สำหรับความหมายของ
คำว่า ศาสนา เท่าที่ได้มีท่านสมาชิกผู้มีเกียรติอภิปรายก็เป็นการถูกต้องแล้ว ศาสนา
นี้หมายถึงศาสนาทุกศาสนา เพราะเหตุที่ว่ารัฐธรรมนูญได้ยอมรับแล้วว่า บุคคลย่อมมี
เสรีภาพในการที่จะนับถือศาสนาใด ๆ และปฏิบัติตามพิธีกรรมของศาสนานั้น ๆ เพราะ
ฉะนั้น การใช้สิทธิเสรีภาพเกี่ยวกับทางศาสนาก็ต้องเป็นไปตามศาสนาที่เขานับถือเป็น
ทุก ๆ ศาสนา ไม่ใช่แต่ศาสนาพุทธ

นายเล็ก จุณเฒานนท์ : ข้าพเจ้ามีความสงสัยว่า คำว่า “ให้เป็นปฏิบัติ” นี้หมายความว่าอย่างไร เช่น ศาสนาพุทธห้ามฆ่าสัตว์ แต่บางศาสนาส่งเสริมให้รับประทานสัตว์ที่จะต้องฆ่าด้วยมือตนเอง อย่างนี้ถือว่าเป็นปฏิบัติใหม่

นายสมภพ โทตระกิตย์ (กรรมาธิการระเบียบวาระ) : คือคำว่า “ปฏิบัติ” นี้ก็หมายความว่า ไม่ให้เป็นการขัดต่อหลักศาสนานั้น ๆ สุกแล้วแต่คนจะนับถือศาสนาใด ๆ การที่เขาปฏิบัติพิธีกรรม ก็ต้องไม่ให้เป็นการขัดต่อศาสนานั้น ๆ และในขณะเดียวกัน ก็ต้องไม่เป็นการขัดต่อผลประโยชน์ของชาติ ขององค์พระมหากษัตริย์ หลักใหญ่ก็คือว่า ในเรื่องศาสนานั้นเราได้ลงมติไปแล้วว่า บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการนับถือศาสนาใด ๆ เพราะฉะนั้น ในการใช้สิทธิเสรีภาพในการนับถือศาสนานั้น ๆ ก็ต้องไม่กระทำการใด ๆ ที่เป็นการขัดแย้งหรือเป็นปฏิบัติต่อหลักของศาสนานั้น ๆ และในขณะเดียวกัน ก็ต้องไม่เป็นการขัดต่อผลประโยชน์ของชาติ หรือไม่เป็นการดูหมิ่นพระมหากษัตริย์หรือเป็นการลบด่างรัฐธรรมนูญ มีความหมายเช่นนั้น

นายเล็ก จุณเฒานนท์ : สำหรับระเบียบวาระในข้อนี้ โดยที่คณะกรรมการจัดการระเบียบวาระได้ตั้งหัวข้อมา มีปัญหาที่ต้องอธิบายอย่างนี้ การลงมติข้าพเจ้าสงสัยว่าจะลงมติโดยเงื่อนไขอย่างไรที่กรรมาธิการว่าหรือเปล่า

ผู้ทำการแทนประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ : คิดว่าการลงมติ ลงมติทั้ง หัวข้อคือว่าบุคคลจะใช้สิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญนี้ให้เป็นปฏิบัติต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์และรัฐธรรมนูญได้หรือไม่ คงจะไม่แยกอภิปรายเป็นหัวข้อ ๆ ไป เป็นการอภิปรายทั่วทุกหัวข้อเลย

นายเล็ก จุณเฒานนท์ : อันนี้อยากจะฟังความเห็นของกรรมาธิการ เพราะเหตุว่าถ้าลงมติไปตามหัวข้ออย่างนี้แล้ว ปัญหาที่จะไปเกิดขึ้นในขั้นที่จะมีการร่างรัฐธรรมนูญ กรรมาธิการจะรับไปเรียบเรียงด้วยคำให้รัดกุมกว่านี้จะได้ไหม

นายสมภพ โทตระกิตย์ (กรรมาธิการระเบียบวาระ) : หัวข้อนี้ความจริงแล้วเป็นข้อความที่เคยบัญญัติมาไว้ในรัฐธรรมนูญหลายฉบับด้วยกัน คณะกรรมาธิการก็ไม่ได้ใช้ถ้อยคำที่เปลี่ยนแปลงออกไป ที่นี้ในส่วนที่เกี่ยวกับการลงมติว่าจะลงมติแยกออกเป็น

รายการ ๆ ไป เข้าใจว่าหัวข้อนี้ความสำคัญมีอยู่ว่าในการใช้ สิทธิ เสรีภาพ จะ ต้อง ไม่ เป็น ปฏิบัติ ต่อ ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์และรัฐธรรมนูญ ก็หมายความว่า ต้องไม่ เป็นปฏิบัติ ต่อชาติ ศาสนา ก็หมายความว่า รวมกันไปหมด

ผู้ทำการแทนประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ : ข้าพเจ้าจะขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ท่านผู้ใดเห็นว่าควรที่จะกำหนดหัวข้อ บุคคลจะใช้สิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญนี้ให้เป็น ปฏิบัติ ต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์และรัฐธรรมนูญมิได้ ควรกำหนดไว้ใน รัฐธรรมนูญ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๕๕ คน)

ผู้ทำการแทนประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ : ท่านผู้ใดเห็นว่าไม่ควรกำหนดไว้ใน รัฐธรรมนูญ โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ทำการแทนประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ : ไม่มีเป็นอันว่าที่ประชุมเห็นลงมติให้ บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ

ต่อไปในระเบียบวาระข้อที่ ๑๕.๑๘ บุคคลมีหน้าที่รักษาไว้ซึ่งการปกครองระบอบ ประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข และมีหน้าที่เคารพต่อกฎหมายป้องกัน ประเทศ ช่วยเหลือราชการโดยทางเสียภาษีและอื่น ๆ ภายในเงื่อนไขและวิธีการที่กฎหมาย บัญญัติ ขอโปรดอภิปรายในข้อนี้

พลตำรวจโท บรรลือ เรืองตระกูล : บุคคลมีหน้าที่รักษาไว้ซึ่งการปกครองระบอบ ประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขและมีหน้าที่เคารพต่อกฎหมาย ป้องกัน ประเทศ ช่วยเหลือราชการโดยทางเสียภาษีและอื่น ๆ ภายในเงื่อนไขและวิธีการที่ กฎหมายบัญญัติ จะควรกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญหรือไม่นั้น กระผมใคร่ขอประธาน กราบเรียนว่า ในการปกครองระบอบประชาธิปไตยนี้ประมุขแห่งรัฐอาจเป็นพระมหากษัตริย์ หรือประธานาธิบดีก็ได้ แต่ประมุขแห่งรัฐที่เป็นพระมหากษัตริย์กับที่เป็นประธานาธิบดี มีขอบเขตแห่งความไม่ต้องรับผิดชอบต่างกัน ส่วนรัฐสภานั้นอาจมีได้ทั้งประเทศที่เป็น ราชาอาณาจักรและสาธารณรัฐ โดยเฉพาะประเทศไทยสภาร่างรัฐธรรมนูญก็ได้ตกลงให้

ปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ฉะนั้นหน้าที่ของประชาชนชาวไทยซึ่งเป็นพลเมืองของประเทศจึงมีหน้าที่รักษาไว้ซึ่งการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข และก็มีหน้าที่อื่น ๆ ที่จะต้องพึงปฏิบัติต่อรัฐโดยย่อตั้งต่อไปนี้

๑. บุคคลต้องเคารพต่อครอบครัว และปฏิบัติตามกฎหมายอันว่าด้วยครอบครัว เพราะครอบครัวเป็นสมุฏฐานแห่งการรวมเป็นรัฐ รัฐจึงมีหน้าที่อุปการะต่อครอบครัว ให้มีการอยู่ดีกินดี มีฐานะอันมั่นคงในทางเศรษฐกิจ

๒. บุคคลทุกคนอยู่ในประเทศใดก็ต้องเคารพต่อ กฎหมาย ของ ประเทศนั้น อันเป็น หลักสำคัญที่แสดงถึงความเจริญในสังคม มิฉะนั้นแล้วเสรีภาพ สมภาพ และความยุติธรรม ทั้งหลายจะมีอยู่มิได้

๓. บุคคลทุกคนต้องประกอบภาระหาเลี้ยงชีพอันเป็นส่วนช่วยให้เกิด ความ เจริญแก่ ประเทศชาติของตน ประกาศของสำนักนายกรัฐมนตรี เมื่อปีพุทธศักราช ๒๔๘๒ มีความอยู่ตอนหนึ่งว่า ชาวไทยทุกคนต้องร่วมกันสร้างชาติ บุคคลที่มีกำลังกายก็ควรทำงาน ประกอบอาชีพเป็นหลักแหล่ง

๔. การเสียภาษีอากรนั้นเป็นเรื่องจำเป็นในการจัดระเบียบการปกครอง เป็นการ ช่วยเหลือค่าใช้จ่ายกิจการสาธารณะของประเทศให้ดำเนินไปด้วยดี ซึ่งบุคคลทุกคนก็ย่อมจะ ได้รับประโยชน์จากการเหล่านี้มากบ้างน้อยมาก โดยทางตรงหรือทางอ้อมก็ตาม

๕. บุคคลทุกคนมีหน้าที่ช่วยเหลือประเทศชาติ และต้องเป็นทหารตามกฎหมาย ว่าด้วยการรับราชการทหาร เพื่อป้องกันประเทศในเมื่อมีความจำเป็นเกิดจากศัตรูไม่ว่าจะเป็นภายในหรือภายนอกราชอาณาจักรก็ดี ในการป้องกันประเทศชาตินี้มีข้อสำคัญที่ควร นำมากล่าวต่อสภานี้เพื่อเป็นการทบทวนความจำของประชาชนชาวไทยก็คือ ในปีพุทธศักราช ๒๔๘๒ ก็ได้มีประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการป้องกันภัยอันจะเกิดแก่ชาติ เป็นความว่า

๑. ชนชาติไทยต้องไม่ประกอบกิจการใด ๆ โดยไม่คำนึงถึงประโยชน์แห่งความ ปลอภักดิ์ของชาติ

๒. ชนชาติไทยต้องไม่เปิดเผยสิ่งซึ่งเป็นผลเสียหายแก่ชาติให้แก่ชนต่าง ชาติ ล่วงรู้ เป็นอันขาด

๓. ชนชาติไทยต้องไม่ทำตนเป็นตัวแทน หรือเป็นปากเสียงของต่าง ชาติ

๔. ชนชาติไทยต้องไม่แอบอ้างชื่อชายที่คิดแทนคนต่าง ชาติ ในทางที่เป็นภัยต่อชาติ

๕. ชนชาติไทยจะต้องถือเป็นหน้าที่ในการปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดีแห่ง ชาติ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๔๗๕ แก้ไขเพิ่มเติมพุทธศักราช ๒๔๙๕ มาตรา ๒๗ ก็ได้นำมาบัญญัติไว้ตามหัวข้อที่คณะกรรมการสมอมานี้ เป็นความ ว่า บุคคลมีหน้าที่รักษาไว้ซึ่งการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็น ประมุข แล้วก็มีหน้าที่เคารพต่อกฎหมายป้องกันประเทศ ช่วยเหลือราชการในทาง เสียภาษีอากรและอื่น ๆ ภายในเงื่อนไขและวิธีการที่กฎหมายบัญญัติไว้ อย่างไรก็ตาม ในการกำหนดหน้าที่ของพลเมืองไว้ในรัฐธรรมนูญตามหัวข้อซึ่ง คณะ กรรมการ จัด ระเบียบ วาระเสนอมานี้ ก็นับว่าเป็นความจำเป็นที่พลเมืองทุกคนจะต้องถือว่าเป็นหน้าที่ของตน จะต้องปฏิบัติต่อประเทศชาติเช่นนั้น แม้รัฐธรรมนูญของประเทศต่าง ๆ เขาก็ได้กำหนด ไว้เช่นเดียวกัน ในบางประเทศก็กำหนดหน้าที่ของพลเมืองไว้ส่วนหนึ่งต่างหากจาก หน้าที่ของรัฐ เช่นรัฐธรรมนูญเยอรมัน ค.ศ. ๑๙๑๙ และรัฐธรรมนูญโปแลนด์ ค.ศ. ๑๙๒๑ ก็ได้กำหนดหน้าที่ของพลเมืองที่มีต่อรัฐไว้ส่วนหนึ่ง แต่ในการกำหนดหน้าที่ของพลเมือง นั้นก็สุดแล้วแต่ความจำเป็นของประเทศนั้น ๆ ซึ่งอาจจะไม่เหมือนกันตามสภาพแห่ง ท้องถิ่นและความเจริญในการศึกษาและวัฒนธรรมของพลเมืองเป็นหลักสำคัญ ทั้งนี้ตาม หัวข้อที่คณะกรรมการจัดระเบียบวาระเสนอมานี้ กระผมจึงเห็นชอบด้วยในการที่จะ กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ

พลโท วิชัย พงศ์อนันต์ : ตามระเบียบวาระข้อนี้ข้าพเจ้าก็เห็นพ้องด้วยกับ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติซึ่งได้อภิปรายไปแล้ว โดยธรรมดาในรัฐธรรมนูญนั้นเรามากจะ กำหนดหน้าที่ที่สำคัญที่เราทราบกันแล้ว คือหมายความว่าหน้าที่ซึ่งประชาชนซึ่งมีต่อรัฐ ประการหนึ่งอันหน้าที่ที่รัฐซึ่งมีต่อประชาชน สำหรับระเบียบวาระข้อนี้ก็นับว่าเป็นเรื่อง สำคัญซึ่งจะต้องกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ ซึ่งแสดงหน้าที่ของประชาชนซึ่งมีต่อรัฐ ใน ระเบียบวาระข้อนี้ ความจริงก็มีแยกแยะออกไปหลายประการด้วยกัน ซึ่งล้วนแต่มี

สาระสำคัญทั้งสิ้น ซึ่งควรจะกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ ในประการแรกเกี่ยวกับเรื่องการรักษาไว้ซึ่งการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข เรื่องนี้ก็เพื่อจะเน้นให้เห็นความสำคัญของการปกครองแบบประชาธิปไตยนั้น ต้องยึดหลักสำคัญที่ต้องรักษาไว้ซึ่งระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข นี่เป็นเรื่องสำคัญ ทั้งนี้เพื่อจะชี้ให้เห็นว่ารัฐธรรมนูญนั้นเมื่อได้ตราขึ้นแล้วจะมีการแก้ไขเพิ่มเติมอย่างไรก็ได้ แต่จะต้องคงไว้ในหลักที่ว่าระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขต้องคงไว้เป็นหลักที่สำคัญ สำหรับในข้อต่อไปเกี่ยวกับมีหน้าที่เคารพต่อกฎหมายนี้ก็เป็นที่หมายของประชาชนซึ่งจะต้องมีต่อรัฐ รัฐมีส่วนได้ส่วนเสียในการกระทำของประชาชนพลเมือง นี่เป็นหลักสำคัญ ผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามกฎหมายที่บัญญัติไว้ก็ต้องมีโทษบ้านเมืองถ้าหากว่าประชาชนพลเมืองไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย บ้านเมืองก็จะระส่ำระสาย มีแต่ความจลาจลวุ่นวาย เสรีภาพก็ดี เสมอภาคก็ดี ความยุติธรรมนั้นจะมีไม่ได้เลย และนอกจากนี้ หลักเกณฑ์และความเจริญต่าง ๆ ทางบ้านเมืองก็จะมีไม่ได้ถ้าประชาชนพลเมืองไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้ก็นับว่าเป็นเรื่องสำคัญซึ่งจะต้องตราไว้ในรัฐธรรมนูญ ส่วนเรื่องการป้องกันประเทศ เรื่องการช่วยเหลือราชการอื่น ๆ นั้น ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติก็ได้กล่าวมาแล้ว ซึ่งข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นเรื่องที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง โดยเฉพาะเรื่องการป้องกันประเทศนั้น ซึ่งอาจจะกำหนดได้ว่าประชาชนพลเมืองซึ่งเป็นคนไทยนั้นจะต้องรับราชการทหาร นี่ก็มองเห็นชัดได้ว่าประเทศที่เป็นเอกราชนั้นทุกประเทศประชาชนพลเมืองของประเทศนั้นต้องเป็นทหารหรือต้องเป็น กำลังของประเทศชาติ ในการป้องกันประเทศชาติเป็นสำคัญ ไม่เหมือนประเทศซึ่งอยู่ในเมืองขึ้นของเขา คือประเทศอื่นซึ่งบางที่มีทหารจ้าง ๆ คนเข้ามาป้องกันประเทศไม่ได้ เพราะฉะนั้นในเรื่องที่ว่าเราต้องป้องกันประเทศของเราเองนั้น เป็นเรื่องสำคัญและมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ที่ว่าคนไทยทุกคนหรือประชาชนทุกคนนั้นมีส่วนรับผิดชอบหมายความว่าต้องเป็นทหารหรือว่ามีส่วนรับผิดชอบในการป้องกันประเทศชาติร่วมกัน ส่วนในด้านการช่วยเหลือราชการทหารหรือเรื่องต่าง ๆ รวมทั้งการเสียภาษีก็เป็นเรื่องที่มีความสำคัญที่จะต้องบัญญัติไว้เหมือนกัน เพราะว่ารัฐนั้นที่จะมีความเจริญรุ่งเรืองได้จะต้องมีรายได้ในการ

ใช้จ่ายในการทำนุบำรุงประเทศ ถ้าหากว่ารัฐไม่มีรายได้ก็ไม่สามารถจะนำเงินนี้มาใช้จ่าย
ได้ ก็จำเป็นอยู่เองที่รัฐจะต้องกำหนดหรือว่าให้ประชาชนได้ช่วยกันออกเงินหรือเสียเงิน
ตามที่บัญญัติในกฎหมายไว้ว่าในเรื่องอะไรบ้างเพื่อนำมาใช้จ่ายเพื่อสำหรับทำนุบำรุงประเทศ
สำหรับผู้ที่ปีคบังฉ้อโกงหรือไม่ยอมเสียภาษีไม่ช่วยเหลือราชการต่าง ๆ นั้นก็นับว่าเป็นการ
ทำลายประเทศชาติ เป็นการเสียหายแก่ประเทศชาติ เพราะฉะนั้น ก็จำเป็นอยู่เอง
จะต้องบัญญัติเอาไว้ นอกจากนี้หน้าที่ต่าง ๆ ที่กล่าวมาแล้วนี้ เป็นหน้าที่ซึ่งบัญญัติเอาไว้
ให้ประชาชนพลเมืองตระหนักถึงหน้าที่และความรับผิดชอบของตนซึ่งมีต่อประเทศชาติ ซึ่ง
เราแลเห็นแล้วว่า ประเทศชาตินี้มีความสำคัญอย่างไร ซึ่งประชาชนทุกคนในชาตินี้
จะต้องช่วยกันทะนุถนอม ช่วยกันปกป้องรักษา ช่วยกันบำรุงรักษาให้มีความเจริญให้มีความ
ก้าวหน้า นอกจากนี้ก็เพียงแต่ที่กำหนดหน้าที่ให้ประชาชนได้รับทราบหน้าที่ของตน แต่
ว่าในบางกรณีถ้าหากว่ามีความจำเป็น รัฐก็อาจ จะต้อง มีการ บังคับ หรือ ต้อง บัญญัติ เป็น
กฎหมายหรือในสภาพก็เป็นลักษณะในสภาพบังคับ เรียกว่า แข่งขัน หมายความว่าถ้า
หากว่ามีการฝ่าฝืนก็ต้องกำหนดหน้าที่ไว้ด้วยว่า ถ้าหากผู้ใดฝ่าฝืนอาจมีความผิดตาม
กฎหมาย เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นด้วยว่าสำหรับระเบียบวาระข้อนี้นี้ก็ควรที่จะบัญญัติไว้
ในรัฐธรรมนูญ

ผู้ทำการแทนประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดอภิปรายต่อไปแล้ว
ข้าพเจ้าจะขอมติต่อที่ประชุมนี้ว่า ท่านผู้ใดเห็นว่าควรที่จะกำหนดความหวัชข้อบุคคลมีหน้าที่
รักษาไว้ซึ่งการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข และมีหน้าที่
เคารพต่อกฎหมายบ่อนักประเทศ ช่วยเหลือราชการโดยทางเสียภาษีและอื่น ๆ ภายใน
เงื่อนไขและวิธีการที่กฎหมายบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๘๗ คน)

ผู้ทำการแทนประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ : ท่านผู้ใดเห็นว่าไม่ควรกำหนดไว้
ในรัฐธรรมนูญ โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ทำการแทนประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ : ไม่มี เป็นอันว่าให้กำหนดความใน
ข้อบุคคลมีหน้าที่รักษาไว้ซึ่งการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็น

LIART

ประมุข และมีหน้าที่เคารพต่อกฎหมาย บังคับประเทศ ช่วยเหลือราชการโดยทางเสียภาษีและอื่น ๆ ภายในเงื่อนไข และวิธีการที่กฎหมายบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ

ต่อไป ๑๕.๑๙ บุคคลมีหน้าที่ประกอบกรงาน

นายเล็ก จุณณานนท์ : ในหัวข้อระเบียบวาระข้อนี้ เรื่องบุคคลมีหน้าที่ประกอบกรงานก่อนที่ข้าพเจ้าจะได้อภิปรายต่อไป ก็อยากจะขอโอกาสฟังความคิดเห็นจากท่านกรรมาธิการระเบียบวาระสักหน่อยว่า คำว่า หัวข้อระเบียบวาระอันนี้ ท่านอาศัยรากคำมาจากที่ไหน ประการที่ ๒ อยากจะทราบว่าคำว่าบุคคล ที่ท่านเขียนมาในที่นี้ ท่านหมายความว่าถึงเพียงไร และคำว่าประกอบกรงานนั้นท่านหมายความว่าถึงแค่ไหน

พลตรี แสวง เสนาณรงค์ (กรรมาธิการระเบียบวาระ) : กระผมในฐานะกรรมาธิการขอเรียนชี้แจงที่ประชุมดังต่อไปนี้ ดังที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ถามเมื่อก่อนว่า หัวข้อระเบียบวาระนี้ คณะกรรมาธิการได้อาศัยคำมูลมาจากประการใด ข้อนี้ คณะกรรมาธิการยอมรับว่าเป็นของใหม่ แต่ว่าคำมูลมาจากอย่างไรนั้น คือมีรัฐธรรมนูญต่างประเทศ โดยเฉพาะรัฐธรรมนูญสมัยใหม่ซึ่งมีเจตนารมณ์ในการที่จะให้เป็น การ กระตุ้นเตือน มากกว่าจะเป็นการที่จะบังคับ คือโดยเฉพาะในประเทศที่กำลังพัฒนาแล้วในรัฐธรรมนูญในบางประเทศ ซึ่งได้กำหนดนโยบายแห่งรัฐ ดังที่กระผมกล่าวแล้วว่า กำหนดนโยบายแห่งรัฐขึ้นไว้ ให้นำหน้าของรัฐเกิดขึ้น เมื่อมีนโยบายแห่งรัฐแล้วก็มีความเห็นว่าการจะมีการกำหนดหน้าที่ของประชาชนไว้ด้วย โดยเฉพาะนโยบายแห่งรัฐของรัฐธรรมนูญ เราได้กำหนดไว้ ในทางเศรษฐกิจ คือว่าเน้นหนักไปในทางพัฒนาประเทศเพื่อความผาสุกก้าวหน้าของประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เพื่อให้ประชาชนมีรายได้สูงและมีงานทำ ฉะนั้น เพื่อเป็นการตอบแทนสนองนโยบายแห่งรัฐนี้ คณะกรรมาธิการจึงเห็นว่าควรจะมีกำหนดหน้าที่ของประชาชนเกี่ยวกับการประกอบกรงาน สำหรับเป็นการตอบแทนไว้ด้วย คือว่าหมายความว่าไม่ให้อยู่นิ่งเฉย อันนี้ก็เป็นที่พึงปรารถนาของรัฐบาลปัจจุบัน ซึ่งได้ออกอากาศอยู่ทุกวัน คือชักชวนให้ประชาชนประกอบกรงาน ไม่อยู่นิ่งเฉย นี่ก็เป็นการสอดคล้องกับนโยบายแห่งรัฐ ซึ่งได้ตั้งไว้เพื่อความผาสุกก้าวหน้าของประชาชน หัวข้อนี้เจตนารมณ์ของคณะกรรมาธิการไม่ได้มีเจตนาจะเป็นการบังคับ

หรือเกณฑ์ให้กระทำการงานตามอำเภอใจของรัฐ เพราะอันนี้หัวข้อระเบียบวาระการ
เกณฑ์แรงงาน นี้เราได้ผ่านไปแล้วในหัวข้อเสรีภาพ เราไม่ใช่รัฐเผด็จการ กระผมเคย
ย้ำเสมอว่า เราไม่ใช่รัฐเผด็จการ จะเป็นการเกณฑ์แรงงานกันอย่างไร เจตนาคือ
ต้องการกระตุ้นให้ประชาชนสำนึกในหน้าที่ซึ่งจะพึงมีต่อรัฐ เพื่อสนองนโยบายของรัฐ
สำหรับการประกอบกิจการในที่นี้ ก็ไม่ได้หมายความว่าจำกัดถึงการประกอบอาชีพอย่าง
เดียว หมายถึงการประกอบกิจการที่สุจริตและที่มีคุณค่า ในทาง สังคม เศรษฐกิจ ทั่วไป
ที่หมายความว่ากิจการที่สุจริต และมีค่าในทางสังคมเศรษฐกิจ คือ กระผมขอเรียนว่า
ไม่ใช่หมายความว่าประกอบอาชีพซึ่งตรงภาษาอังกฤษ Profession ซึ่งจะแคบเกินไป เพราะ
หมายความว่า การทำงานที่ต้องมีค่าตอบแทน เช่นมีค่าจ้างตอบแทน การงานใน
ที่นี้หมายความว่า การประกอบกิจการใดๆ ซึ่งมีค่าในทางสังคมเศรษฐกิจและสุจริต โดย
เฉพาะในการงานโดยทั่วไปแล้ว เรามักจะพุ่งเล็งถึงการงานที่มีค่าในทางเศรษฐกิจ คือ
ต้องตอบแทนเป็นรายได้เท่านั้น แต่การงานบางประเภทอาจจะมีค่าในทางสังคม เช่น
เป็นต้นว่า พวกที่บรรพชิต พระภิกษุสามเณร บางท่านอาจจะบอกว่า ไม่ได้ประกอบ
กิจการงาน แต่แท้จริงท่านประกอบกิจการในทางสังคม คือสอน คือสร้างคนให้เป็นคนดี และ
การงานของหน่วยสาธารณกุศลต่าง ๆ ไม่มีผลตอบแทนในทางเศรษฐกิจเป็นรายได้ขึ้นมา
แต่มีค่าในทางสังคมอย่างยิ่ง เช่นหน่วยสาธารณกุศลต่าง ๆ นั่นคือ ทำให้สังคมดีขึ้น คนดี
ขึ้น ช่วยมนุษย์ที่ยากจน นี่ก็เป็นค่าในทางสังคม แต่ในขณะเดียวกัน การงานบางชนิดก็มี
ค่าทั้งสังคมเศรษฐกิจ เช่นการสร้างโรงเรียน การทำโรงเรียน คือในทางเศรษฐกิจก็หมาย
ความว่า สร้างทุกคนเพื่อพัฒนาในทางเศรษฐกิจ ในขณะเดียวกัน ในทางสังคมก็คือสร้าง
คนให้เป็นคนดีแก่ประเทศชาติ หรืออย่างเป็นที่งานในการสร้างบ้านคนชรา เป็นต้น
อาจจะค่าในทางเศรษฐกิจไม่มีเลย เพราะไม่มีรายได้ตอบแทน แต่ผู้ประกอบการงานนั้น
ประกอบกิจการที่มีค่าในทางสังคม เพราะฉะนั้น ความหมายในการงานหมายเช่นนั้น
ไม่ใช่หมายความว่าประกอบอาชีพ แล้วก็บุคคลในที่นี้ไม่ได้หมายความว่าบุคคลในทางกฎหมาย
คือ ประชาชนทั่วไปดังที่ผมได้เรียนแล้วว่า เจตนารมณ์เพื่อกระตุ้นเตือน ถ้าจะหมายแคบ
ลงไปหน่อย ก็หมายความว่าประชาชนซึ่งอยู่ในวัยทำงาน จะต้องอายุ ๑๘ ถึง อายุ ๖๐

ก็ได้ แต่ทั้งนี้เป็นการกระตุ้นเตือนไม่ใช่เป็นการบีบบังคับเพื่อไม่ให้ประชาชนอยู่นิ่งเฉย นี้ความหมายของคณะกรรมการมีเพียงเท่านั้น

นายเล็ก จุณานนท์ : เมื่อได้ฟังคำชี้แจงของคณะกรรมการแล้ว ข้าพเจ้าก็รู้สึกขอบพระคุณที่ท่านได้กรุณาเช่นนั้น แต่ว่าคำชี้แจงของท่านนั้นรู้สึกว่าจะไม่ตรงเป้าจากถ้อยคำที่ท่านได้ชี้แจงเมื่อตะกั้น เพราะเหตุฉะนั้น ข้าพเจ้าจึงมีความเห็นว่า ระเบียบวาระหัวข้อที่ว่า บุคคลมีหน้าที่ประกอบภาระงาน ไม่ควรที่จะรับไว้เพื่อให้ปรากฏในรัฐธรรมนูญโดยเหตุผลคงจะกล่าวต่อไปนี้ ในประการแรกที่ท่านกรรมการชี้แจงว่า การที่ใส่มาในระเบียบวาระเช่นนั้น หวังจะให้เป็นเรื่องแนวนโยบายแห่งรัฐ ในข้อนี้ก็เห็นได้ชัดแล้วว่าท่านได้เข้าใจผิดในเรื่องหรือไม่ อย่างนั้นก็เข้าใจคลาดเคลื่อนในเรื่องระเบียบวาระหัวข้อที่กำลังพูดกันอยู่ในขณะนี้ หัวข้อระเบียบวาระในเรื่องที่เรากำลังพิจารณากันอยู่ในขณะนี้ เป็นหัวข้อระเบียบวาระเรื่องสิทธิเสรีภาพและหน้าที่ของชนชาวไทย เราไม่ได้พูดกันในเรื่องระเบียบวาระเรื่องแนวนโยบายแห่งรัฐ เพราะฉะนั้น ถ้าหากว่าจะยอมรับให้อาณาจักรคิดเห็นในเรื่องหมวดใหญ่ของหมวดหนึ่งแล้วก็มาอภิปรายกันอีกหมวดหนึ่งเช่นนั้น ข้าพเจ้าคิดว่าไม่ควรจะเป็นเช่นนั้นอย่างยิ่ง อาจจะเป็นเพราะเหตุที่ท่านสนใจ ในคำขวัญของรัฐบาลมากเกินไป อย่างที่ท่านกรรมการได้ชี้แจงว่า การที่เสนอหัวข้อระเบียบวาระในข้อนี้เข้ามา ก็เพื่อหวังจะให้เป็นเรื่องแนวนโยบายแห่งรัฐแล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่านอกจากจะไม่ตรงกับระเบียบวาระที่กำลังพิจารณาอยู่แล้ว ยังเป็นหัวข้อระเบียบวาระที่มีเหตุผลขัดกันอีกหลายประการกับการปกครองระบอบประชาธิปไตย ดังที่ข้าพเจ้าจะได้กล่าวต่อไป รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยทุกฉบับที่มีมาแล้วก็ไม่บัญญัติในข้อนี้ ซึ่งในข้อนี้ท่านกรรมการระเบียบวาระยอมรับว่าเป็นของใหม่ ของใหม่ทั้งหมดที่เราจะได้มา นี้ถ้าหากว่ายังเป็นของใหม่ด้วยแล้วผู้พิจารณาควรจะได้พิจารณาให้ละเอียดรอบคอบและด้วยความสุขุม ในประการแรกเป็นการสมควรหรือที่เราจะบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญเป็นการแสดงว่าบุคคลมีหน้าที่ประกอบภาระงาน เพราะเหตุถ้าบัญญัติไว้เช่นนั้นแล้วก็หมายความว่าเท่ากับเป็นการบังคับและไม่มีกฎหมายฉบับใด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศไทยนี้ ที่ไปบัญญัติบังคับให้บุคคลต้องทำงาน เพราะการบังคับเช่นนั้นไม่ใช่เป็นการกระทำในระบอบประชาธิปไตย แต่ว่าควรจะเป็นการ

กระทำของระบอบอีกระบอบหนึ่งซึ่งเรามีความจงเกลียดจงชังกัน คำว่าบุคคลตามที่ท่านกล่าวมานั้น ถ้าหากว่าเราจะดูบุคคลหมายความว่าอะไรแล้ว นักนิติศาสตร์ทุกคนหรือท่านสมาชิกทั้งหลายก็จะเห็นพ้องกับข้าพเจ้าว่า บุคคลนั้นย่อมหมายความว่า สภาพของคนที่มีเริ่มตั้งแต่คลอดจากครรภ์มารดาและมีชีวิตรอคอยู่ และยิ่งกว่านั้น บุคคลก็ยังห้ามมีแต่สภาพบุคคลธรรมดาเท่านั้นไม่ แต่ยังมีบุคคลที่กฎหมายยอมรับรับรองอีก เช่น นิติบุคคล เมื่อความจริงตามกฎหมายเป็นเช่นนี้ เราจะไปปฏิบัติบังคับได้หรือว่า ให้บุคคลซึ่งในลักษณะบางอย่างไม่สามารถจะประกอบกรงานนั้นซึ่งเด็กแรกเกิดก็ดีหรือว่าคนวัยชราก็ดี แต่นอกจากนั้นเราจำเป็นต้องบังคับให้คนที่เขาได้ทำงานตราครุฑอย่างเห็นคเห็น้อย จนกระทั่งเขามีทุนรอน มีทุนทรัพย์ มีการอาชีพที่สุจริตกินมาจนกระทั่งมีหลักทรัพย์สมควรแล้ว จะบังคับให้เขาประกอบกรงานอย่างไรได้ ส่วนในข้อที่ประกอบกรงานทำนกรรมาธิการได้อภิปรายว่ามีค่าในทางสังคมหรือมีค่าในทางคอบแทนนั้น อันนั้นก็เป็นเรื่องที่กว้างเกินไปจนไม่มีความหมาย ถ้าหากว่าคนหนึ่ง ๆ จะเพียงแต่เขียนหนังสือไปขอเงินพ้อมมาใช้อย่างนี้จะเรียกใหม่ว่า การประกอบกรงาน ข้าพเจ้าเข้าใจว่าท่านคงไม่หมายความว่าเช่นนั้น ที่ใช้คำว่าประกอบกรงานนี้ ก็เป็นคำกว้างอย่างที่ไม่มีความหมายอะไรเลย โดยเหตุผลเช่นนี้ ข้าพเจ้ามีความเห็นว่าระเบียบวาระที่กรรมาธิการ เสนอมาในเฉพาะข้อนี้เห็นว่ายังไม่ควรจจะรับเข้าบรรจุ เพื่อให้กรรมาธิการยกร่าง ๆ ไปยกร่าง

พลโท วิชัย พงศ์อนันต์ (กรรมาธิการระเบียบวาระ): สำหรับระเบียบวาระข้อนี้ตามที่ท่านผู้มีเกียรติได้อภิปรายมาแล้ว และกรรมาธิการก็ได้ชี้แจงไปแล้ว ความจริงข้าพเจ้านึกว่าจะรู้สึกมีความเข้าใจผิดและอะไรจะคลาดเคลื่อนประการหนึ่ง ข้าพเจ้าเองก็เป็นกรรมาธิการเหมือนกัน ความจริงระเบียบวาระข้อนี้มันไม่ใช่เกี่ยวกับนโยบายของรัฐหรือหรืออะไรทั้งสิ้น เพียงแต่ว่าเป็นเรื่องกำหนดหน้าที่ของประชาชนซึ่งมีต่อรัฐ ฉะนั้นเป็นเรื่องที่เราจะต้องพิจารณาว่า หน้าที่ที่กำหนดมานั้นเพื่อให้บรรดาท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายพิจารณาว่า เราควรจจะกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญหรือไม่ คณะกรรมาธิการเสนอมาเพื่อพิจารณาเท่านั้นเอง จะกำหนดไว้หรือไม่ เป็นหน้าที่ ไม่ใช่เรื่องนโยบายของรัฐ ข้าพเจ้ายืนยันเช่นนั้นและก็โดยเฉพาะระเบียบวาระข้อนี้ไม่ใช่ของใหม่อะไร เพราะความ

เข้าใจผิดพุกกันไปพุกกันมา ถ้าหากว่าท่านทั้งหลายได้อ่านรัฐธรรมนูญของไทยทุกฉบับ ท่านจะเห็นว่ายังมีอยู่อีกฉบับหนึ่ง กำหนดไว้อย่างน้อยหนึ่งฉบับที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญของไทยเรื่องหน้าที่ เรื่องหน้าที่ของบุคคลในการประกอบกิจการที่กำหนดไว้ในต่างประเทศ ก็มีหลายประเทศซึ่งกำหนดไว้เหมือนกัน ซึ่งข้าพเจ้าเชื่อว่ารัฐธรรมนูญของฝรั่งเศสกำหนดเอาไว้ เพราะฉะนั้นเราในฐานะกรรมาธิการระเบียบวาระอยากจะค้นหาสาระสำคัญต่าง ๆ ที่ จะนำมาพิจารณากันในที่ประชุมนี้ ซึ่งจะเอาหรือไม่เอาที่ประชุม ข้าพเจ้าขอยืนยัน เช่นนั้น สำหรับระเบียบวาระข้อนี้ที่ว่าบุคคลมีหน้าที่ประกอบกิจการนั้น ข้าพเจ้าขอยืนยัน ว่ารัฐธรรมนูญของไทยเคยปรากฏมาแล้วอย่างน้อยหนึ่งฉบับ สำหรับปัญหาข้อนี้ที่กำลัง พิจารณานั้นหมายความว่าบุคคลทำหน้าที่ของเขาโดยเต็มสติกำลัง แม้ไม่สลักสำคัญอย่างไร ก็จะต้องมีส่วนช่วยเหลือทำให้มีความเจริญแก่ประเทศชาติของตน เพราะฉะนั้น จึงถือว่าเป็น เรื่องที่จะกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ ที่ข้าพเจ้าอภิปรายไม่ใช่ข้าพเจ้าสนับสนุนว่าจะ กำหนดไว้หรือไม่ ข้าพเจ้าขอล่าวเป็นกลาง ๆ โดยทั่วไป ในการพิจารณาในเรื่องนี้มี ทรรศนะอยู่หลายประการด้วยกัน อีกฝ่ายหนึ่งเห็นว่าควรกำหนดดังที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ฝ่ายกรรมาธิการได้ชี้แจงไปแล้วว่า เมื่อกำหนดไว้จะมีประโยชน์ แต่ว่าการกำหนดไว้ไม่ใช่ หมายความว่าบังคับประชาชน การบังคับออกกฎหมายหน้าที่ในรัฐธรรมนูญไว้เท่านี้ ซึ่งจะ ต้องแยกกันไม่ปนกัน ถ้าปนกันก็ยุ่งเหยิงไม่รู้เรื่องอะไรเป็นอะไร ทางฝ่ายที่เห็นว่าควร กำหนด น่าจะเห็นว่ารัฐธรรมนูญที่กำหนดหน้าที่ไว้ก็รู้สึกว่าจะเป็นประโยชน์ในแง่ที่ว่าให้ ประชาชนพลเมืองได้ตระหนักถึงหน้าที่รับผิดชอบซึ่งมีต่อประเทศชาติ ซึ่งหมายความว่า หรือมีหน้าที่ประกอบกิจการ ประกอบอาชีพหารายได้เพื่อส่งเสริมให้ประเทศชาติเจริญ รุ่งเรือง จึงไปกำหนดหน้าที่ไว้เท่านี้เอง คงไม่หมายถึงว่าจะออกกฎหมายไปบังคับอะไร ต่าง ๆ ซึ่งข้าพเจ้าเชื่อว่าเป็นเช่นนั้น ส่วนอีกฝ่ายหนึ่งอาจจะเห็นว่าไม่ควรกำหนดเอาไว้ เพราะถือว่าการงานนั้นทุกคนก็ถือว่าเป็นหน้าที่โดยตรงของแต่ละคน ถึงแม้จะบังคับก็ไม่ สามารถจะฝืนจิตใจอะไรได้ เพราะงานนั้นทุกคนก็ต้องทำงานให้มีรายได้ มีอาชีพ เป็นหลักฐาน แต่ว่าที่บุคคลไม่ได้ทำงานนอกจากมีเหตุหลายประการเป็นต้นว่า คนว่างงาน คุณวุฒิไม่พอบ้าง หางานทำไม่ได้บ้าง โอกาสไม่ให้งานบ้าง ทั่วสอย ๆ อยู่พวกนั้นก็ไม่สามารถ

จะทำงานได้ นอกจากนั้นก็คนบางวัย ซึ่งวัยเด็กก็ดี หรือนักบวชก็ดี คนแก่คนชราที่ทำงานไม่ได้ เพราะฉะนั้น เรื่องการทำงานเป็นเรื่องยิ่งใหญ่ เป็นเรื่องที่ว่าเราควรจะให้ประชาชนได้ใช้สิทธิและเสรีภาพความสมัครใจในการทำงานของตนว่า ตนชอบงานชนิดไหน งานอะไร ซึ่งคนถนัด ตนมีความสามารถก็ให้ทำงานอย่างนั้นไป เพื่อจะได้เป็นหลักฐานในครอบครัวหรือว่าหารายได้ เมื่อประชาชนมีรายได้สูงขึ้นประเทศชาติก็มีรายได้สูงขึ้นเป็นธรรมดา ที่นี้ก็อาจมีปัญหาลอยบ้างในบางประการ ซึ่งเกี่ยวข้องการใช้กฎหมายบังคับอะไรต่าง ๆ ซึ่งข้าพเจ้าก็เห็นว่างานบางประเภท ซึ่งบางทีก็เป็นงานที่ไม่ชอบเป็นต้นว่า พวกมิชชันนารีหรือพวกที่เป็นแมงดาหรืออัครพาลอะไรเหล่านี้ ความจริงถึงแม้ว่าเรากำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญหรือว่าอย่างไรก็ตาม เราก็สามารถจะกำหนดหน้าที่ไว้ในกฎหมายอื่น ๆ ได้ ไม่จำเป็นต้องตรากำหนดหน้าที่ไว้ในรัฐธรรมนูญ ฝ่ายที่มีทรรศนะเห็นว่าไม่จำเป็นต้องกำหนดหน้าที่ไว้ในรัฐธรรมนูญก็อาจจะมีความเห็นเช่นนั้น ส่วนข้าพเจ้าเองก็เห็นเป็นกลาง ๆ แล้วแต่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายจะมีความคิดเห็นประการใดในแง่ที่ว่า เหตุผลที่ว่าไม่กำหนดไว้เช่นนี้ ข้าพเจ้ารู้สึกจะมีเหตุผลดีกว่า เพราะบางคนอาจจะมองในแง่ที่ว่าเมื่อเรากำหนดหลักการไว้เช่นนั้นแล้ว อาจจะมองเห็นในทรรศนะว่า สถานที่จะตรารัฐธรรมนูญไปในรูปแบบ เป็นรูปที่บังคับให้คนทำงาน ฝ่ายโจมตีหรือฝ่ายคอมมิวนิสต์หรือฝ่ายตรงข้ามอาจจะมองเห็นในแง่ที่ว่า เราจะมีรัฐธรรมนูญหันเหไปในรูปแบบที่บังคับแรงงาน บังคับคนทำงานอย่างระบบคอมมิวนิสต์ไปได้ อย่างไรก็ตาม ข้าพเจ้าว่า ถึงแม้กำหนดไว้ก็ไม่ค่อยเสียหายอะไร กำหนดหน้าที่ไว้เท่านั้นเอง เพราะเราไม่ใช่ไปออกกฎหมายบังคับกำหนดหน้าที่ให้ประชาชนพลเมืองรู้สึกหน้าที่รับผิดชอบว่า ทุกคนจะต้องทำงานคล้าย ๆ ว่าอย่าให้ระลึกถึงเท่านั้นเอง จะมีความเห็นเป็นกลางเช่นนั้นแล้ว ก็แล้วแต่ที่ประชุมจะมีความเห็นอย่างไร จะกำหนดไว้หรือไม่

นายเล็ก จุณณานนท์ : ในข้อความตอนสุดท้ายที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้อภิปรายเมื่อขึ้นบอกว่า ถึงแม้จะกำหนดไว้ก็ไม่เสียหายอะไร ข้าพเจ้ารู้สึกว่าสิ่งใดที่ควรกำหนด กำหนดไว้ ไม่เสียหายอะไร แต่สิ่งที่ไม่ควรกำหนด การที่ไม่ควรกำหนดแล้วกำหนดขึ้นนั้นแหละเป็นการเสียหาย ฉะนั้น ข้าพเจ้าจึงเห็นว่าแม้ในคณะกรรมการ

พิจารณาระเบียบว่าระเองก็คงจะมีความเห็นแตกต่างกัน และอย่างไรก็ตาม ข้าพเจ้าก็ขอ
 ขอบพระคุณท่านสมาชิกผู้มีเกียรติท่านที่นั่งลงไปเมื่อกี้ มีความเห็นคล้ายไปในทางความคิด
 ข้าพเจ้าว่า ไม่ควรจะกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ การที่ข้าพเจ้าได้ขึ้นมาทักท้วงในระเบียบ
 วาระในเรื่องนี้ก็ด้วยความเป็นห่วงว่าสภานี้ลงมติให้รับระเบียบวาระข้อนี้แล้ว ระเบียบวาระ
 ข้อนี้ก็จะต้องส่งไปยังคณะกรรมการกร่าง ๆ ซึ่งจะต้องกร่างให้เป็นไปตามที่สภานี้ได้ลง
 มติ เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าจึงใคร่จะขอฝากให้ท่านสมาชิกได้ไตร่ตรองดูให้ดีว่า การที่เราจะ
 ไปบังคับให้ทุกคนต้องประกอบกร่างไว้ในรัฐธรรมนูญเช่นนี้ จะเป็นการสมควรแล้วหรือ
 จึงในระบอบที่เราใช้ปกครองในประเทศของเรา เราใช้ระบอบประชาธิปไตย ส่วนการ
 บังคับให้คนทำงานนั้นมีเหมือนกันในกฎหมายบางประเทศ แต่เห็นจะไม่ใช้ประเทศที่เป็น
 ระบอบประชาธิปไตย อนึ่ง เมื่อได้พูดถึงเรื่องสิทธิเสรีภาพและหน้าที่แล้ว การที่จะกำหนด
 หัวข้อขึ้น ข้าพเจ้าก็ใคร่จะฝากข้อสังเกตไว้ว่า การที่เราจะกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญในเรื่อง
 สิทธิเสรีภาพและหน้าที่นั้น จะต้องเลือกเฟ้นเอาในทางที่สำคัญ ๆ จริง ๆ ซึ่งเมื่อกำหนด
 ขึ้นแล้ว ทุกคนจะต้องเคารพ ทุกคนจะต้องกระทำตาม ไม่เหมือนกับแนวนโยบายแห่งรัฐ
 ซึ่งมีความประสงค์เพียงแต่จะกระตุ้นเตือนจิตใจเท่านั้น ในเรื่องสิทธิเสรีภาพนั้น เราได้
 กำหนดไว้เป็นต้นว่า สิทธิในเคหสถาน ในทรัพย์สิน ในชีวิตและร่างกายอย่างนี้ก็เป็น
 ความจำเป็น เพราะเหตุว่า คนเราที่จะอยู่ได้นี้ นอกจากร่างกายแล้ว ก็ต้องมีทรัพย์สินใช้จ่าย
 และเคหสถานคือถิ่นที่อยู่ซึ่งเป็นหนึ่งในปัจจัยสี่ เพราะฉะนั้น เราก็ต้องกำหนดไว้ว่า บุคคล
 มีสิทธิอย่างไรบ้าง และเมื่อกำหนดเช่นนั้น บุคคลอื่นก็ต้องมีหน้าที่ที่จะเคารพสิทธิของเขา
 ในเรื่องเสรีภาพก็เช่นเดียวกันเราต้องกำหนดไว้ว่า บุคคลมีเสรีภาพอะไร ในการเขียน ใน
 การโฆษณา และ เพราะเหตุว่าในระบอบประชาธิปไตย บุคคลก็ควรจะมีเสรีภาพ
 เช่นนี้ ถ้าไม่อย่างนั้นก็ไม่ใช่ระบอบประชาธิปไตย เพราะฉะนั้น เมื่อเรากำหนดว่าบุคคลมี
 เสรีภาพในการเขียน ในการโฆษณาอย่างนี้ บุคคลอื่นก็มีหน้าที่ที่จะต้องเคารพ นี่เป็นเรื่อง
 สิทธิและเสรีภาพ ส่วนในเรื่องหน้าที่นั้น เรามีความจำเป็นเหมือนกันที่จะต้องกำหนดไว้
 ในรัฐธรรมนูญ แต่ก็จะต้องเลือกเฟ้น เฉพาะหน้าที่ที่เกี่ยวกับส่วนรวมหรือเกี่ยวกับประเทศ
 ชาติ เช่นหน้าที่ที่บุคคลจะต้องเสียภาษีอากร หน้าที่ที่บุคคลจะต้องป้องกันประเทศ หน้าที่

ที่บุคคลจะต้องเคารพกฎหมาย อย่างนี้แล้วแต่เป็นหน้าที่ที่สำคัญในส่วนที่เกี่ยวกับส่วนรวมเกี่ยวกับประเทศชาติทั้งนั้น แต่จะมากำหนดหน้าที่เพื่อที่จะบังคับให้เป็นประโยชน์แก่ตัวเขาในประการแรก คือให้ต้องประกอบภาระงาน ให้หาเงินมาเลี้ยงชีพ หน้าที่อย่างนี้ไม่จำเป็นต้องกำหนด เพราะเหตุว่าทุกคนเกิดมาก็ต้องชวนขวายที่จะดำรงชีพของตน ในการที่จะดำรงชีพอยู่ได้อย่างดีก็คือ ประกอบภาระงาน นี่เป็นประการสำคัญ เพราะฉะนั้น การที่จะไปกำหนดหน้าที่ซึ่งเป็นการที่ไม่ชอบด้วยระบอบอย่างที่เขาพูดได้แล้ว และทั้งเป็นการกำหนดหน้าที่ที่เกินขอบเขตเช่นนั้น ข้าพเจ้าจึงเห็นว่าไม่สมควรที่จะกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ ข้าพเจ้าไม่ขัดข้องในการที่จะเป็นแนวนโยบายแห่งรัฐ หรือว่าจะฝากไว้สำหรับรัฐบาลที่จะปรับปรุงส่งเสริมจิตใจของประชาชนให้มีความขยันหมั่นเพียร ควรจะเป็นศีลธรรม ซึ่งควรส่งเสริมในก้นนอก แต่ที่จะมากำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญนั้น ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย

พลตำรวจโท บรรลือ เรืองตระกูล : บุคคลมีหน้าที่ประกอบภาระงาน จะควรกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญหรือไม่ กระผมขอประทานกราบเรียนว่า รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยก็เคยบัญญัติไว้เรื่องการเกณฑ์แรงงานให้กระทำได้โดยบทบัญญัติแห่งกฎหมายเมื่อความจำเป็นเกิดขึ้นกับประเทศชาติ เช่น ในการประกาศสงคราม เป็นต้น สิทธิของบุคคลภายในประเทศนั้น ก็อาจถูกตัดทอนลงได้โดยชั่วคราว แต่ว่าการที่จะกำหนดให้บุคคลมีหน้าที่ประกอบภาระงานนั้น กระผมเห็นว่าการบัญญัติไว้เช่นนั้น อาจทำให้เกิดการขัดกันกับปฏิญญาสากลว่า ด้วยสิทธิมนุษยชนขององค์การสหประชาชาติ ซึ่งคณะปฏิวัติได้ประกาศรับรองไว้ว่า จะเคารพรักษาสิทธิมนุษยชนตามปฏิญญาสากลที่ได้ทำขึ้นในสมัชชาแห่งสหประชาชาติ จะไม่ละเมิดต่อปฏิญญานั้น คำว่า “หน้าที่” หมายความว่า กิจการที่ต้องกระทำ ต่างกับ คำว่า “สิทธิ” ซึ่งหมายความว่า อำนาจอันชอบธรรม ฉะนั้น คำว่า “หน้าที่” และคำว่า “สิทธิ” จึงมีความหมายในถ้อยคำต่างกันมาก ทั้งนี้เห็นได้ว่าปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนขององค์การสหประชาชาตินั้น ได้ใช้คำว่า “สิทธิในการทำงาน” ถึงแม้กระผมจะได้กราบเรียนต่อไปนี้

๑. บุคคลทุกคนมีสิทธิในการทำงาน ในการเลือกงานทำได้โดยเสรี มีสิทธิได้รับหลักเกณฑ์อันยุติธรรมและเป็นที่ยอมรับใจในการทำงาน และมีสิทธิได้รับความคุ้มครองให้พ้นจากการว่างงาน

๒. บุคคลทุกคนย่อมมีสิทธิที่จะได้รับค่าจ้างเท่าเทียมกัน สำหรับการทำงานอย่างเดียวกัน โดยปราศจากการเลือกปฏิบัติให้แตกต่างกันแต่อย่างใด

๓. ผู้ใดที่ทำงานย่อมมีสิทธิได้รับค่าตอบแทนโดยยุติธรรมและโดยพอใจ เพื่อให้สามารถเป็นหลักประกันได้ว่า ตนและครอบครัวของตนจะมีความเป็นอยู่อย่างเหมาะสมแก่เกียรติศักดิ์ของมนุษย์

๔. บุคคลทุกคนมีสิทธิที่จะร่วมกับบุคคลอื่นก่อตั้งสมาคมอาชีพ และมีสิทธิจะเข้าเป็นสมาชิกในสมาคมอาชีพเพื่อป้องกันส่วนได้เสียของตน

ฉะนั้น ในการประกอบกิจการงานจึงเป็นสิทธิของบุคคลทุกคนที่จะเลือกประกอบอาชีพได้โดยเสรี ส่วนการคุ้มครองการทำงานนั้น เช่นการช่วยเหลือหางานให้พลเมืองทำการทะนุบำรุง การหาเลี้ยงชีพของพลเมือง จึงเป็นหน้าที่ของรัฐที่จะพึงมีต่อบุคคลในประเทศนั้น นอกจากนี้รัฐจะต้องออกกฎหมายคุ้มครองป้องกันชีวิตร่างกายของบุคคลที่ปฏิบัติงานในกรณีที่การงานนั้น ๆ มีลักษณะใกล้เคียงกับอันตราย จะต้องให้นายจ้างเสียเบี้ยประกันภัยให้แก่ผู้ประกอบกิจการงานของนายจ้าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการประกันความทุกข์ยากที่จะบังเกิดขึ้นแก่คนงานเวลาที่ต้องออกจากงาน เป็นต้น อย่างไรก็ตาม รัฐจะต้องไม่ออกกฎหมายบังคับอย่างใด ๆ ให้เกิดความเสียหายแก่ความเป็นอยู่ของพลเมือง เพราะสิทธิมนุษยชนนี้บุคคลย่อมได้รับตั้งแต่เกิดมาเป็นมนุษย์ ส่วนสิทธิในทางการเมืองนั้นย่อมเกิดขึ้นภายหลัง โดยอำนาจของกฎหมายรัฐธรรมนูญ หรือกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทน จริงอยู่ ผู้เชี่ยวชาญบางท่านมีความเห็นว่า รัฐอาจออกกฎหมายบังคับให้คนทุกคนมีหน้าที่ต้องทำงาน จะไม่ปล่อยให้พลเมืองเกียจคร้านเป็นคนว่างงาน ทำให้เกิดการเสียหายแก่เศรษฐกิจของชาติ แต่รัฐจะออกกฎหมายบังคับให้พลเมืองทำงานอย่างนั้นอย่างนี้โดยเฉพาะนั้นไม่ได้ กฎหมายลักษณะอาญา ร.ศ. ๑๒๗ มาตรา ๓๐ เคยบัญญัติ

ไว้ว่าเมื่อปรากฏแก่ศาลว่า ผู้ใดเป็นคนจรจัด ไม่มีที่อยู่เป็นหลักแหล่ง และไม่ประกอบการ
ทำมาหาเลี้ยงชีพด้วยประการใด ๆ ก็ดี ศาลมีอำนาจที่จะบังคับเรียกประกันทัณฑ์บน หรือ
เรียกแต่ทัณฑ์บน แต่อย่างไรก็ตามกฎหมายลักษณะอาญา ร.ศ. ๑๒๗ นั้นก็ได้ถูกยกเลิกไป
โดยประมวลกฎหมายอาญาแทน ในปีพุทธศักราช ๒๔๙๙ รัฐได้ตรากฎหมายขึ้นฉบับหนึ่ง
เรียกว่า พระราชบัญญัติแรงงาน พ.ศ. ๒๔๙๙ กำหนดหน้าที่ระหว่างนายจ้าง
และลูกจ้างตลอดทั้งกำหนดค่าจ้าง การหยุดงาน การเรียกร้องขึ้นค่าจ้างและอื่น ๆ ในปี
พ.ศ. ๒๕๐๑ คณะปฏิวัติได้ประกาศยกเลิกพระราชบัญญัติแรงงาน พ.ศ. ๒๔๙๙ โดยเห็นว่า
บทบัญญัติในพระราชบัญญัติแรงงานนั้นเปิดช่องทางให้คอมมิวนิสต์ดำเนินการต่อต้านรัฐบาล
ทำลายความสามัคคีระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง เป็นภัยอันตรายอันร้ายแรงแก่เศรษฐกิจของ
ประเทศชาติ ให้กระทรวงมหาดไทยกำหนดเวลาทำงาน วันหยุดงาน และการจ่ายค่าจ้างของ
ลูกจ้าง กระทรวงมหาดไทยได้ออกเป็นรูปประกาศกระทรวงมหาดไทย กำหนดเวลาทำงาน
วันหยุดงานของลูกจ้างและแรงงานของหญิงและเด็ก การจ่ายค่าจ้างและการจัดให้มีสวัสดิการ
เพื่อสุขภาพอนามัยของลูกจ้าง ซึ่งกรมได้ทบทวนดูข้อความในประกาศฉบับนี้แล้ว ไม่แน
ว่าประกาศกระทรวงมหาดไทย ฉบับนี้จะเป็นกฎหมายหรือข้อบังคับ หรือเป็นเพียงประกาศให้
ประชาชนทราบ ผู้ใดจะปฏิบัติตามหรือไม่ปฏิบัติตามก็ได้ เพราะไม่ใช่กฎหมายที่
ประชาชนต้องรับรู้ หรือจะถือว่าประกาศของคณะปฏิวัติเป็นกฎหมายประกาศกระทรวง
มหาดไทยก็ต้องเป็นกฎหมายด้วย เพราะรับมอบอำนาจมา ซึ่งกระทรวงมหาดไทย
น่าจะพิจารณาโดยรอบคอบ เพราะถ้าไม่ใช่เป็นกฎหมาย ก็ต้องเป็นข้อเท็จจริง
ที่ศาลไม่จำเป็นต้องรับรู้ แต่ทำรูปร่างคล้าย ๆ จะให้เป็นกฎหมายกระทรวง ความจริง
ประกาศของกระทรวงมหาดไทยฉบับนี้ เป็นประกาศรับรูสิทธิของบุคคลในการประกอบการ
งานอุตสาหกรรมก็ดี และในงานพาณิชย์กรรมก็ดี โดยได้กำหนดสิทธิระหว่างนายจ้างลูกจ้าง
ซึ่งตกลงทำงานให้แก่ นายจ้าง และได้กำหนดค่าจ้างที่นายจ้างจะต้องจ่ายให้แก่ นายจ้าง เวลา
ทำงาน การนัดหยุดงาน ตลอดทั้งการจ่ายเงินค่าล่วงเวลาให้แก่ นายจ้าง แต่ในประกาศ
ฉบับนี้มีได้กำหนดว่า บุคคลทุกคนมีหน้าที่ประกอบการงานไว้ด้วยหรือไม่ ในส่วนที่จะ
กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญหรือไม่ว่าบุคคลมีหน้าที่ประกอบการงานนั้น กรมขอประทาน

กราบเรียนว่ารัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุด กำหนดองค์การแห่งอำนาจสูงสุดในรัฐและความเกี่ยวพันระหว่างอำนาจ ดังนั้น การที่จะกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญให้บุคคลมีหน้าที่ประกอบ การงาน จึงเท่ากับกำหนดให้บุคคลทุกคนต้องประกอบกิจการงานตามหน้าที่ที่บัญญัติไว้ใน รัฐธรรมนูญ แต่รัฐจะต้องดำเนินกิจการอุตสาหกรรมและการพาณิชย์กรรมตามประกาศของ กระทรวงมหาดไทยบางอย่างมาเป็นของรัฐ จัดการอย่างที่เหมาะสมภายใต้โอนกิจการธนาคาร ของเอกชนมาเป็นของรัฐ ความจริงมีกิจการบางอย่างซึ่งโดยลักษณะการ เอกชนไม่สามารถ อาจจะทำได้ เพราะขาดกำลังและวิธีการที่จะเข้าดำเนินการ เช่นในเรื่องป้องกันประเทศ หรือในเรื่องที่จะต้องมืองค์การอย่างใหญ่ ๆ และมีความสัมพันธ์กันโดยใกล้ชิด เช่นการ ไปรษณีย์โทรเลข โทรศัพท์และการคมนาคม เป็นต้น รัฐจะต้องเป็นผู้จัดการเอง แต่บุคคล ก็มีสิทธิที่จะเข้าประกอบการงานในองค์การต่าง ๆ เหล่านี้ นอกจากนี้มีเศรษฐกิจอีกหลาย อย่างที่รัฐเข้าดำเนินการและแทนเอกชน เรียกว่ารัฐวิสาหกิจ บุคคลก็มีสิทธิประกอบ การงานในรัฐวิสาหกิจเหล่านั้นตามความสมัครใจได้ทุกคน ในการกำหนดให้บุคคลมีหน้าที่ ประกอบการงานทั้งข้อเสนอของคณะกรรมการจัดระเบียบวาระนั้น ไม่ว่าคณะกรรมการ จัดระเบียบวาระเสนอมาในรูปใดก็ตามในสภานี้ อาจถือได้ว่าในบางประเทศนั้น เขาถือว่า แรงงานได้สร้างสรรค์ความเจริญให้แก่เศรษฐกิจโดยทั่วไป ตลอดทั้งอุตสาหกรรมโดยเฉพาะ ด้วย ฉะนั้น บุคคลทุกคนจึงต้องทำงาน ปรากฏว่ามีค่ายแรงงานเป็นจำนวนมากในประเทศ นั้น ซึ่งพลเมืองจำนวนล้าน ๆ ถูกบังคับให้ทำงานตามหน้าที่ ส่วนในประเทศไทย รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับนี้จะกำหนดว่าบุคคลมีหน้าที่ประกอบการงาน ผลในทาง ปฏิบัติของรัฐจะต้องดำเนินการอย่างไรต่อไปกับบุคคลที่มีหน้าที่ประกอบการงาน คือรัฐจะ ให้งานให้ทำ หรือให้บุคคลหางานทำเอาเอง ถ้าหางานทำไม่ได้ รัฐจะออกกฎหมายจัดการ กับบุคคลเหล่านั้นอย่างไรต่อไปหรือไม่ ซึ่งเป็นเรื่องที่น่าจะได้ศึกษากันไว้ก่อน แต่จะกำหนด กันไว้เฉย ๆ ไม่ได้จัดการอย่างหนึ่งอย่างใดเลยก็หาไม่ประโยชน์ไม่ บุคคลอีกประเภทหนึ่ง ไม่ต้องประกอบการงาน เช่น พระภิกษุ สามเณร นักพรต นักบวชในศาสนาอื่น คนชรา หญิงมีครรภ์ คนเจ็บป่วย คนทุพพลภาพ เด็กและชายไทยที่ต้องเข้ารับราชการทหารก็จะ ต้องมีช้อยกเว้นไว้ในรัฐธรรมนูญด้วย ฉะนั้น กระผมจึงเห็นว่าถ้าหากมีความจำเป็นที่จะต้อง กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญก็ควรจะเปลี่ยนถ้อยคำ คือเอาคำว่า "หน้าที่" นั้นออก และเอา

“สิทธิ” ใส่เข้าไปแทน และปัญหาต่างๆ ก็จะหมดไป ทั้งที่ปฎิญาสาเกตว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ขององค์การสหประชาชาตินั้น ได้ใช้คำว่า “สิทธิของบุคคลที่จะประกอบกรงาน” แต่ไม่ได้ ใช้คำว่า “หน้าที่” ให้บุคคลนั้นมีหน้าที่ประกอบกรงานแต่อย่างใด

นายประยูร กาญจนคุลย์ : การที่จะบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญว่า บุคคลมีหน้าที่ ประกอบกรงานหรือไม่นั้น ก็เป็นปัญหาที่ควรพิจารณาโดยรอบคอบถึงข้อดีข้อเสีย และ ถึงประโยชน์ที่จะได้รับจากการที่จะบัญญัติเช่นนั้น ถ้าจะพูดไปแล้ว การที่จะบัญญัติให้บุคคลมี หน้าที่ประกอบกรงานนั้นก็มิสู้จะมีผลสำคัญในทางกฎหมายแต่อย่างใดถ้าหากว่าเราเพียงแต่ บัญญัติไว้เฉย ๆ ในรัฐธรรมนูญว่า บุคคลพึงประกอบกรงานหรืออะไรก็ตาม หรือมีหน้าที่ ประกอบกรงาน เพราะเหตุที่ว่า ในประเทศที่ปกครองตามระบอบประชาธิปไตยนั้น ไม่มี การบังคับให้ทำงาน เมื่อไม่มีการบังคับให้ทำงาน ก็ไม่มีกฎหมายที่จะไปบัญญัติลงโทษบุคคล ที่ไม่ประกอบกรงาน เมื่อเราบัญญัติหน้าที่อันใดไว้ และไม่มีวิธีการที่จะบังคับให้ปฏิบัติตาม หน้าที่นั้น เหมือนอย่างเรื่องในหน้าที่ที่บัญญัติไว้ว่า บุคคลมีหน้าที่เสียภาษีอากร ถ้าไม่เสีย ภาษีอากรก็จะต้องมีผิดตามกฎหมาย นี้กฎหมายบัญญัติลงโทษไว้ แต่ในเรื่องกรงานเรา บัญญัติไว้เฉย ๆ ถ้าเขาไม่ทำงานเราจะไปบัญญัติลงโทษเขาได้อย่างไร ซึ่งจะเป็นการขัดต่อ การปกครองระบอบประชาธิปไตย ที่จะไปบัญญัติบังคับเรื่องกรทำงานนั้นก็เคยเห็นมี รัฐธรรมนูญประเทศคอมมิวนิสต์อยู่ประเทศหนึ่ง ซึ่งเขาได้กล่าวไว้ในรัฐธรรมนูญว่า ผู้ใด ไม่ทำงานผู้นั้นไม่ต้องกิน มีผลร้ายแรงถึงขนาดนั้น เพราะฉะนั้น การที่ประกาศกำหนดหน้าที่ ประกอบกรงานไว้ในรัฐธรรมนูญนั้นก็เท่ากับประกาศหน้าที่ในทางธรรมจรรยาให้แก่บุคคล นั้น ๆ จะไม่มีผลอะไรในทางกฎหมายเลยในทางที่เป็นประโยชน์ แต่ในทางที่เป็นโทษนั้น อาจจะมี ก็คือว่า ถ้าหากว่ารัฐธรรมนูญไปบัญญัติว่า บุคคลมีหน้าที่ประกอบกรงาน บางท่าน อาจจะไม่เห็นเสียหยาอะไร เพื่อเป็นการกระตุ้นเตือนให้บุคคลมาประกอบกรงาน เพื่อเป็นประโยชน์เป็นเกียรติของประเทศชาติ อย่าปล่อยให้อยู่นิ่งเฉย หรือว่าทำให้แรงงาน สูญเสียไปโดยไม่มีประโยชน์ เพราะเราไม่ประกอบกรงานอะไร นั่นก็เป็นเรื่องตามที่ผมได้ กล่าวแล้วว่า เป็นเรื่องที่กระตุ้นเตือนให้มีความสำนึกถึงหน้าที่ในทางธรรมจรรยาดีกว่า หน้าที่ในทางกฎหมาย ถ้าเราบัญญัติว่า บุคคลต้องมีหน้าที่ประกอบกรงานไว้ในรัฐธรรมนูญ ก็จะเป็นผลเสียในข้อที่ว่า จะมีการออกกฎหมายบังคับให้คนทำงานได้ ถ้าหากว่าเราไม่

บัญญัติเอาไว้ในรัฐธรรมนูญ ถ้าขึ้นออกกฎหมายบังคับให้คนทำงาน ก็จะเป็นการขัดต่อเสรีภาพของประชาชน ทั้งนี้ถ้าหากไปประกาศไว้ว่ามีหน้าที่ประกอบกรงาน รัฐบาลอาจจะเสนอร่างกฎหมายมาบอกว่า ก็รัฐธรรมนูญบัญญัติให้คนทำงาน เพราะฉะนั้นรัฐบาลก็ดำเนินการตามรัฐธรรมนูญ ออกกฎหมายบังคับให้ทำงานเรื่องนั้นเรื่องนี้ หรืออะไรต่างๆ นี่จะเป็นผลเสียหายมาก ถ้าหากว่าขึ้นไปบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญเช่นนั้นจะไปเปิดโอกาสให้มีการออกกฎหมายบังคับให้ทำงานได้ ถ้าไม่บัญญัติไว้แล้วก็ออกไม่ได้ เพราะกฎหมายนั้นจะเป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญ ผมขอฝากข้อสังเกตไว้แก่นี้

นายสมภพ โทตระภักดิ์ (กรรมาธิการระเบียบวาระ) สำหรับหัวข้อระเบียบวาระนี้ ก็มีแง่คิดเห็นหลายประการด้วยกัน ผมก็ใคร่ขอประทานแสงความนึกเห็นบ้างบางประการ ปัญหาแรกที่หัวข้อนี้เข้ามาสู่ระเบียบวาระว่า บุคคลมีหน้าที่ประกอบกรงาน เราก็ต้องทำความเข้าใจว่าการที่จะกำหนดหัวข้อนี้ไว้ในรัฐธรรมนูญนั้น ในประการแรกเป็นการสมควรหรือไม่ ในข้อนี้ ในทรรศนะของกระผมก็มีอยู่ว่า รัฐธรรมนูญนี้เป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ เป็นกฎหมายที่วางหลักการปกครองประเทศขึ้นไว้ ทั้งนี้ในส่วนที่เกี่ยวกับประชาชน รัฐธรรมนูญก็ได้ให้ความคุ้มครองเสรีภาพของประชาชน รับรองสิทธิของประชาชนเอาไว้ นี่เป็นหลักที่สำคัญ ทั้งนี้ในส่วนที่เกี่ยวกับหน้าที่ของประชาชนนั้น ก็ควรที่จะได้ศึกษาต่อไปว่า ควรจะบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญหรือไม่ การบัญญัติหน้าที่นั้น จริงอยู่มีผลผูกพันในตัวบุคคลนั้นเองว่าเขาจะต้องปฏิบัติ ทั้งนี้ในทางกฎหมายการบัญญัติหน้าที่ลงไปนั้น ถ้าจะให้ผลสมบูรณ์ตามหลัก เขาก็บอกว่าต้องมีการบังคับ ถ้าหากไม่ปฏิบัติหน้าที่นั้น ก็อาจจะต้องได้รับโทษ ทั้งนี้ในการบัญญัติกฎหมายก็ดี มีลักษณะการบัญญัติสองอย่าง คือบัญญัติไปในทางบังคับว่า ถ้าไม่กระทำอย่างนั้นอย่างนี้จะได้รับโทษอย่างนั้น ๆ ประการที่สอง บัญญัติในรูปลักษณะที่เป็นแนวทางให้บุคคลได้ทราบคล้าย ๆ กับเป็นการกระตุ้นเตือนให้เกิดความสำนึกถึงหน้าที่ของตน นี่เป็นแต่เพียงชี้ทาง มีลักษณะของการบัญญัติกฎหมายก็มีได้ ในประการหลังนี้ก็มีได้เช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้น หัวข้อที่กรรมาธิการกำหนดขึ้นก็มีความมุ่งหมายแต่เพียงว่าเพื่อที่จะกระตุ้นเตือนให้ประชาชนพลเมืองได้เกิดความสำนึกว่า ตนมีหน้าที่ที่จะต้องทำงาน มีหน้าที่ทำงาน ทั้งนี้ปัญหาว่าการทำงานนั้นเป็นผลเสียหรือไม่ ถ้าพิจารณาถึงว่าผลเสียนั้นพิจารณาได้สองทางยกย่งที่ท่านสมาชิกอภิปรายก็เป็นทางหนึ่ง ผลที่ผลเสียที่จะต้อง

คำนึงถึงประการแรกก็คือ ผลดีในทางเศรษฐกิจ เราต้องยอมรับว่าการที่พลเมืองทุกคนมีความขยันขันแข็ง และมีภาระงานทำ หรือทำงาน ย่อมเป็นผลดีแก่ประเทศบ้านเมืองและส่วนรวมเป็นของแน่ ประชาชนของประเทศใด ที่อยู่เฉยไม่ทำงาน มีความเกียจคร้าน ก็ย่อมเป็นที่ตระหนกกันอยู่แล้วว่า จะทำให้ประเทศล้าหลังไม่เจริญ เพราะฉะนั้นเมื่อการทำงานของคนเป็นสิ่งที่จำเป็นของดีของส่วนรวม ก็จำเป็นต้องกระตุ้นเตือนให้ประชาชนนั้นเกิดความสำนึกในหน้าที่ของตน ส่วนผลเสีย ๆ มีอย่างที่ท่านสมาชิกได้อภิปรายอยู่ว่า อาจจะทำให้คนรู้สึกว่ถ้าไม่ทำก็จะมีโทษ หรืออาจจะเป็นช่องทางให้ฝ่ายนิติบัญญัติไปตรากฎหมายบังคับให้คนทำงาน สำหรับประเด็นที่ว่าอาจจะเป็นช่องทางให้ฝ่ายนิติบัญญัติตรากฎหมายบังคับให้คนทำงานนั้น ในกรณีเช่นนี้กระผมคิดว่าคงจะไม่เป็นเช่นนั้น ตราบใดที่เรายินยอมว่าเราปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตย ซึ่งท่านสมาชิกก็บอกแล้วว่า จะไม่มีการตรากฎหมายบังคับให้คนทำงาน ซึ่งในกรณีเช่นนี้ผมก็คิดว่า การที่จะตรากฎหมายบังคับให้บุคคลต้องทำงานถ้าไม่ทำงานจะต้องได้รับโทษเช่นนั้น คงจะเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นไม่ได้แน่นอนในประเทศไทย ถ้าหากรัฐธรรมนูญของเราจะยืนยันว่า เราจะปกครองในระบอบประชาธิปไตย โดยมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข นอกจากนั้น ปัญหาที่ท่านสมาชิกก่อนได้อภิปรายเกี่ยวกับเรื่องปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนว่า การบัญญัติหัวข้อระเบียบวาระไว้เช่นนี้อาจจะเป็นการขัดกับปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนได้ เพราะเหตุที่ว่าปฏิญญาได้รับรองไว้ถึงสิทธิในการที่จะทำงานของสมาชิก การได้รับความคุ้มครองในการทำงาน กระผมคิดว่าท่านน่าจะเกิดความเข้าใจผิดในความหมายของปฏิญญาสากลนั้นเสียแล้ว เพราะปฏิญญาสากลนั้นเป็นเรื่องรับรองสิทธิที่เขาจะทำงานใดๆ ก็ได้ เท่ากับตรงกับมติของที่ประชุมนี้เองที่ได้รับรองเสรีภาพในการประกอบอาชีพ เราได้ลงมติว่า บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการประกอบอาชีพ หมายความว่าอาชีพใดที่กฎหมายเขาไม่ห้ามแล้วก็ประกอบอาชีพนั้นได้ จะเป็นหมอ เป็นทนายความ เป็นพ่อค้า เป็นอะไรต่างๆ ก็ทำได้ทั้งสิ้น นั่นแหละเสรีภาพ อันนี้ตรงกับปฏิญญาสากลที่เขาได้บัญญัติไว้ ไม่ได้รับรองว่า บอกว่าบุคคลจะไม่ต้องทำงาน ไม่มีเป็นเช่นนั้น ไม่มีใครกล้ารับรองบอกว่าประเทศจะเจริญได้โดยที่คนไม่ต้องทำงาน แต่เขารับรองสิทธิที่จะเลือกทำงานได้ สิทธิที่จะได้รับความคุ้มครองจากรัฐบาลในการทำงานนั้น ว่าจะต้องไม่ถูกใช้งานหนักจนเกินไป จะต้องไม่ถูกจ่ายค่าจ้างในอัตราที่ต่ำจนเกินไป มีสิทธิต่อรอง

นายจ้างเกี่ยวกับค่าจ้างที่เป็นธรรมได้ นั้นเป็นความหมายของปฏิญญาสากล ว่าด้วยสิทธิมนุษยชน นั้นประการหนึ่ง อีกประการหนึ่งในส่วนที่เกี่ยวกับหน้าที่ประกอบกรงานนั้น กระผมก็รู้สึกว่ ถ้าบัญญัติแล้วก็เท่ากับเป็นการเชิญชวนให้ประชาชนได้ทราบ เป็นการสอดคล้องกับแนวนโยบายของรัฐ ถ้าหากจะประกาศขึ้นและถืออย่างน้อยที่สุดก็เป็นผลดีแก่ส่วนรวม คำนี้ก็ต้องพยายามระวังถ้อยคำว่าหัวข้อระเบียบวาระใช้คำว่า บุคคลมีหน้าที่ประกอบกรงาน มีความหมายผิดกับบุคคลต้องทำงาน มีหน้าที่ทำงาน ก็หมายความว่า เขาเกิดความสำนึกว่า เขาควรทำงาน แต่ไม่ใช่หมายความว่าบุคคลต้องทำงาน ซึ่งมีความหมายผิด ถ้าหากจะแปลบุคคลต้องทำงาน ไม่ทำงานจะต้องได้รับโทษหรืออะไรทำนองเช่นนั้น แล้วเป็นความหมายที่ไม่ถูกต้อง แต่หัวข้อที่กำหนดมานี้เป็นแต่เพียงการเชิญชวนเป็นแต่เพียงให้ประชาชนได้รู้สึกสำนึกว่าทุกคนควรจะได้ทำงาน และนอกจากนั้น ที่ไปบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ ก็เพราะเหตุที่ว่า เมื่อเราคุ่มครองสิทธิเสรีภาพให้แล้วก็ควรจะมีหน้าที่ประชาชนบัญญัติไว้บ้าง เพราะสิทธิและหน้าที่ของประชาชนเป็นของคู่กัน ถ้าหากว่าบัญญัติแต่สิทธิรับรอง แต่ไม่บอกให้เขารู้ว่เขามีหน้าที่อะไรบ้างแล้ว ก็อาจจะเป็นการที่ไม่เหมาะสม จริงอยู่ เราได้บัญญัติหน้าที่เกี่ยวกับการรักษาระบบอบปกครองประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข มีหน้าที่เคารพต่อกฎหมาย บัองกันประเทศ ช่วยเหลือราชการ แต่อีกหน้าที่หนึ่งซึ่งคิดกันว่เหมาะสมอยู่กับภาวะปัจจุบัน คือ หน้าที่ ขอให้รู้สึกสำนึกว่ เราควรจะทำงานกัน จึงมีความหมายแต่เพียงเท่านั้น ไม่ใช่บังคับบอกว่ หน้าที่ต้องทำงาน ถ้าไม่ทำงานจะต้องได้รับโทษอะไรทำนองนั้น คณะกรรมาธิการมิได้มีความหมายประการเช่นนั้น เพราะฉะนั้นก็คิดว่าถ้าหากจะบัญญัติไว้ก็จะเป็นผลดีอยู่บ้างเหมือนกัน

นายสมชัย เรืองไกร : กระผมไม่แน่ใจว่ หัวข้อนี้จะผ่านไปได้ แต่ถ้าผ่านไปได้ก็ขอฝากข้อสังเกตว่ หากจะเติมคำว่ “บุคคลมีหน้าที่ประกอบกรงานตามอัธยาศัย” ก็จะสะดวกกว่า มีอีกข้อหนึ่งที่จะประทานกราบเรียนก็คือว่ เรามีหลักประกันอะไรบ้างที่รัฐบาลซึ่งอาจจะมาใหม่ เราแน่ใจว่รัฐบาลนี้ สภาี้ คงจะไม่ออกกฎหมายบังคับบุคคลทำงาน แต่ในเวลาต่อไป พ้นจากสภา พ้นจากรัฐบาลนี้ มีอะไรเป็นหลักประกันที่จะไม่ให้รัฐบาลนั้น ๆ ออกกฎหมายเพื่อบังคับให้บุคคลจะทำงานอันนี้ กระผมขอเรียนท่านสมาชิกสภาโดยทั่วกัน

พันเอก ทรง ฤกษ์นันทน์ : กระผมมีความคิดเห็นว่า ร่างระเบียบวาระข้อนี้ไม่ควรจะยอมรับ ด้วยเหตุผลดังต่อไปนี้

ในประการแรก คณะกรรมาธิการก็มีความรู้สึกเลว รู้สึกว่าไม่ได้มีความเห็นสอดคล้องกันทีเดียว จึงรู้สึกว่าระเบียบวาระข้อนี้เลื่อนลอย จึงไม่อาจจะยอมรับเข้าไว้ในรัฐธรรมนูญ

ประการที่ ๒ รัฐธรรมนูญซึ่งเป็นกฎหมายสูงสุดได้เปิดช่องไว้ให้แล้วว่า อาจจะออกกฎหมายบังคับให้คนทำงานก็ได้ หรือไม่ออกก็ได้ ดังที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติพูดว่า ไม่มีหลักประกันใดๆ ในวันข้างหน้า ซึ่งจะมีผู้ทุจริตเริ่มร่างกฎหมาย เกิดพิศขื่นขึ้นมา บังคับให้คนทำงานขึ้นมา เพราะเหตุรัฐธรรมนูญได้เปิดโอกาสให้แล้ว เพราะฉะนั้น เป็นเหตุผลที่กระผมคิดว่า ไม่ควรจะรับไว้ในรัฐธรรมนูญ

ในประการที่ ๓ โลกปัจจุบันนี้ เป็นโลกแห่งการแข่งขันกัน ทุกคนพยายามดิ้นรนเพื่อจะหาเลี้ยงชีพอยู่ในตัวโดยอัตโนมัติแล้ว ทุกคนก็พยายามที่จะศึกษาเล่าเรียน การศึกษาที่รัฐบาลให้ไว้อย่างกว้างขวาง ทำให้คนรู้สำนึกในหน้าที่ของตนที่จะประกอบภาระงานอยู่แล้ว ทุกคนเกี่ยวโยงสัมพันธ์กันเป็นแถว ซึ่งหน่วยราชการบางแห่งก็ไม่อาจจะรับไว้ก็มี เพราะว่า ดั้น หรือไม่มีตำแหน่งหน้าที่ให้ อันนี้จะเห็นได้ว่าบุคคลประชาชนชาวไทยทั้งชั้นก็มีใจชวเขวายที่จะกระทำงานอยู่แล้ว ถ้าหากว่าเราจะไปเขียนไว้ในรัฐธรรมนูญอีกก็จะไม่มีประโยชน์อะไรเลย

ในอีกประการหนึ่ง การที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติบางท่านได้อภิปรายว่า เป็นการคล้ายกับว่าช่วยโฆษณาแนวนโยบายของรัฐ อันนี้ไม่ใช่รัฐธรรมนูญ ควรจะเอาไปโฆษณาในที่อื่น เพราะฉะนั้น จึงเห็นว่าไม่ควรกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ

ในประการสุดท้าย ประชาชนชาวไทยเป็นผู้ที่รักอิสรภาพ เสรีภาพ เมื่อเขียนรัฐธรรมนูญไว้ในรูปนี้ กระผมคิดว่า อย่างน้อยก็ย่อมจะกระทบกระเทือนจิตใจอยู่บ้าง ถึงแม้ว่าการเขียนนี้จะสลายไปในลักษณะที่ตีความ เพราะว่าเมื่อทุกคน คนไทยของเราทุกคน บัดนี้มีความเจริญและแผ่นดินที่จะทำงานอยู่แล้ว ถ้าไปเขียนในลักษณะนี้เข้าไปด้วย กระผมเชื่อว่า ย่อมจะกระทบกระเทือนต่อความรู้สึกไม่มากนักน้อย เพราะคนไทยรักอิสระ รักเสรีภาพต่าง ๆ เพราะฉะนั้น ในสิ่งใดที่ไม่ควรเขียนก็ไม่ควรเขียนได้

พลตรี บุญเรือน บัวจัญญ : ผมคิดว่าบางทีเรื่องเล็กๆ น้อยๆ นี้ บางทีถ้าเราพิจารณาให้ถี่ถ้วนอาจจะรู้สึกว่ามันจะเป็นประโยชน์ได้เหมือนกัน ผมคิดว่าท่านสมาชิกทั้งหลายก็คงจะเห็นพ้องด้วยกับคณะกรรมการเหมือนกันว่า ในสมัยที่พัฒนาอยู่อย่างนี้ พลเมืองของเราควรจะได้ประกอบกิจการอะไรที่เป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติ หรือเป็นประโยชน์แก่ส่วนรวม หรือแก่สังคม และควรที่จะมีมาตรการอย่างหนึ่งอย่างใดที่จะช่วยกระตุ้นเตือนให้บุคคลเหล่านี้ หรือพลเมืองได้ทำงานตามที่คิดไว้ ผมคิดว่าถ้าหากว่ามติอันนี้ตกไป คนที่อยู่ข้างนอกสภาก็จะมีความรู้สึกแปลกเหมือนกันว่า เอ๊ะ ทำไมสมาชิกที่นี่มีความคิดแปลกเหมือนกันว่าความคิดที่ดีๆ อันนี้ทำไมถึงตกไปไม่ได้ อันนี้ถ้าเรามองดูให้ดี ๆ ละก็เห็นว่าเจตนารมณ์ของผู้ที่เขียนนี้มีเจตนาที่ดี แต่ว่าความหมายนั้นยังไม่ชัดเจน และกำกวม อยู่สักเล็กน้อย อย่างคำว่าประกอบกิจการนี้ ถ้าเราตีความแล้วก็เจตนารมณ์ของคณะกรรมการน่าจะคิดว่า คงให้เป็นกิจการที่เกิดประโยชน์แก่ส่วนรวมหรือแก่ประเทศชาติ ไม่ใช่กิจการที่ไม่เกิดประโยชน์ หรือว่าที่เหลวไหล ยกตัวอย่างเช่นว่า ถ้าบุคคลคิดว่ามีเงินมากจะไปเล่นเลี้ยงกล้วยไม้ เลี้ยงสุนัขเพื่อให้เกิดความสุขส่วนตัว คงไม่ใช่อย่างนั้น หรือบุคคลที่จะตัดออกจากโลกไปนั่งวิปัสสนา คณะกรรมการคงไม่ได้คิดเช่นนั้น แต่คิดว่าคงเป็นกิจการที่เป็นประโยชน์แก่ส่วนรวม เพราะฉะนั้น ผมคิดว่าอันนี้ก็จะเป็นเจตนาที่ดี ปัญหาใหญ่ก็อยู่ที่ว่าในเรื่องคำว่าหน้าที่ ซึ่งเรากำลังพิจารณากันในที่นี้ก็เกี่ยวกับเรื่องหน้าที่ หน้าที่นี้ คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้วว่า หน้าที่ที่ดีหรืออ่อนแอกว่ากัน หน้าที่บางอย่างนั้นเป็นหน้าที่ที่ว่าจะต้องกระทำในที่นี้ จะหลีกเลี่ยงไม่ได้ แต่มีบางอย่างหน้าที่ที่คล้ายเกี่ยวกับทางศีลธรรมที่ว่าอยู่กับใจของเรา เราจะทำหรือไม่ทำอยู่ที่ใจของเรา ไม่มีข้อบังคับอะไรมาบังคับเราได้ ยกตัวอย่างหน้าที่ในการที่ว่า บุตรจะต้องเคารพต่อบิดามารดา ก็เป็นหน้าที่ในทางศีลธรรมอย่างหนึ่ง แต่เราจะเห็นได้ว่าบางทีไม่ทำก็มี แต่ว่าไม่มีใครเขาบังคับ หรือว่าหน้าที่เคารพต่อกฎหมาย บางคนเขาไม่เคารพ แต่เขาไม่ละเมิด อันนี้ก็เป็นที่ทางศีลธรรม อันนี้ผมคิดว่ามีทางที่ดีเหมือนกัน เพราะฉะนั้น ถ้าหากว่ากรรมการไปแก้ถ้อยคำอันนี้เสียใหม่ ก็คิดว่าจะพอไปได้ เช่นว่า อาจจะเขียนว่าบุคคลมีหน้าที่ในทางศีลธรรมที่จะพยายามประกอบกิจการให้เป็นประโยชน์แก่ชาติหรือส่วนรวมอย่างนี้ ผมคิดว่าน่าจะใส่ไปได้ และจะเป็นประโยชน์ที่เสียด้วยที่จะจะทำให้แสดงเจตนาว่า คนไทยเราส่วนใหญ่ที่ต้องการจะทำ

งานไม่ใช่อยู่เฉย ๆ เวลาที่เราที่แข่งขันกับเขาอยู่แล้ว เพราะฉะนั้น เราทุกคนเราต้องทำงาน ไม่ใช่เข้ามาเฉย ๆ หรือว่ามาค้าของเก่ากินเก่า ผมว่าอย่างนั้นก็ไม่ได้ถูกเหมือนกัน เพราะฉะนั้น ก็คิดว่าเจตนาของเขาก็ดี ทางสมาชิกนี่น่าจะรับพิจารณาด้วยดี หากทางประนีประนอมให้ได้

ผู้ทำการแทนประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดอภิปรายแล้ว ข้าพเจ้าจะขอให้ที่ประชุมนี้วินิจฉัย ญัตตินี้มีความเห็นเป็น ๒ ฝ่าย ๆ หนึ่งเห็นควรกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ อีกฝ่ายหนึ่งเห็นว่าไม่ควรกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าจะขอให้ที่ประชุมนี้วินิจฉัย ท่านผู้ใดเห็นว่าควรให้กำหนดหัวข้อ บุคคลมีหน้าที่ประกอบกรงาน ไว้ในรัฐธรรมนูญ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๑ คน)

ผู้ทำการแทนประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ : ท่านผู้ใดเห็นว่าไม่ควรกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๗๑ คน)

ผู้ทำการแทนประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ : เป็นอันว่า ที่ประชุมนี้ลงมติไม่กำหนดหัวข้อบุคคลมีหน้าที่ประกอบกรงาน ไว้ในรัฐธรรมนูญ

สำหรับการประชุมวันนี้ หมดระเบียบวาระแล้ว ข้าพเจ้าขอเลิกประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๑.๓๐ นาฬิกา.

Δ

เบียร์ไทยยี่สิบปี

แก้กระหาย
คลายเหนื่อย

บริษัท บุญรอดบริวเวอรี่ จำกัด

ช่างหล่อ: ๒๒๒-๒๒๒ โทร. ๔๗๐๐๘-๙

การประชุม

คณะรัฐมนตรี

การประชุมวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๐๙

เริ่มประชุมเวลา ๙.๕๐ น. ณ ทำเนียบรัฐบาล จอมพล ถนอม กิตติขจร นายกรัฐมนตรี เป็นประธาน ที่ประชุมได้พิจารณาเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

๑. คณะรัฐมนตรี ได้มีมติรับหลักการในร่างกฎกระทรวง กำหนดให้ป่าเป็นป่าสงวนแห่งชาติ จำนวน ๕ ฉบับ คือ ป่าแม่ท้อและป่าห้วยตาดฝั่งขวา จังหวัดตาก, ป่าหินเหล็กไฟ จังหวัดนครราชสีมา, ป่าห้วยม่วง ป่าเขาแดงและป่าเขาไต่ตะกู จังหวัดสตูล, ป่ากุ่ม ป่าบุโรต จังหวัดสตูล, ป่าห้วยกะหนิง จังหวัดสตูล ทั้งนี้ตามความเห็นของคณะกรรมการสำรวจจำแนกประเภทที่ดิน พิจารณาเห็นสมควรสงวนไว้เป็นสมบัติของชาติให้ยั่งยืนตลอดไป และให้ส่งให้เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาคำเนิการต่อไป

๒. คณะรัฐมนตรี ได้พิจารณาดังกิจการของการท่าเรือกรุงเทพฯ ปัจจุบันการขยายตัวทางเศรษฐกิจและการพัฒนาประเทศได้เพิ่มมากขึ้น แต่ความสะดวกในการใช้ท่าเรือแห่งนี้ยังมีไม่เพียงพอ กล่าวคือ ขณะนี้เรือสินค้าจอดคอยที่สันดอนปากน้ำก่อนเข้ามาขนถ่ายสินค้าที่กรุงเทพฯ ๗ เป็นเวลา ๔-๗ วัน เพราะท่าไม้พองจอดเรือ เจ้าของเรือต้องเสียค่าใช้จ่ายในการนี้ประมาณวันละ ๒,๕๐๐ เหรียญอเมริกัน อันเป็นเหตุให้เจ้าของเรือเรียกเก็บเงินเพิ่มพิเศษเป็นการชดเชย ทำให้สินค้าที่เข้ามาราคาสูงขึ้น และสินค้าที่ส่งออกราคาทุนก็สูงขึ้นด้วย เป็นการเสียหายในทางเศรษฐกิจ คณะรัฐมนตรีจึงมีมติในหลักการให้ขยายท่าจอดเรือกรุงเทพฯ ส่วนจะขยายเต็มโครงการหรือเพียงไรนั้นให้สภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งเดือน ทั้งนี้ เพื่อแก้ปัญหาเฉพาะหน้าและให้สามารถรับสินค้าที่จะขยายตัวเพิ่มขึ้นในระยะ ๑๐ ปีข้างหน้า กับให้คณะกรรมการบริหาร

LIART

สภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ พิจารณาและตกลงใจในการสร้างท่าเรือน้ำลึกแห่งใหม่ โดยด่วน

๓. คณะรัฐมนตรี ได้พิจารณาเกี่ยวกับการประมูลการนำทองคำแท่งเข้ามาในราชอาณาจักร โดยบริษัทม้าทอง จำกัด ได้ยื่นหนังสือขอความเป็นธรรมในเรื่องบริษัทเป็นผู้ประมูลในการนำทองคำแท่งเข้ามาในราชอาณาจักรได้เมื่อวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๐๕ โดยเสนอเงินช่วยราชการเป็นจำนวน ๗,๘๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งสูงกว่าผู้เสนอรายอื่น และกระทรวงการคลังได้มีหนังสือยืนยันว่าบริษัท ฯ เป็นผู้ประมูลได้ นัดทำสัญญาภายใน ๗ วัน ทางบริษัท ฯ ได้รับหนังสือเมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๐๕ เวลาประมาณ ๑๕.๐๐ น. รุ่งขึ้นเป็นวันหยุดราชการเนื่องในรัฐพิธีพืชมงคล และต่อไปวันที่ ๑๔ และ ๑๕ พฤษภาคม ก็เป็นวันหยุดราชการ คือวันเสาร์และวันอาทิตย์ จึงมีเวลาติดต่อกับหน่วยราชการเพื่อจัดทำเอกสารสำคัญเพียง ๔ วัน สุกวิทย์ที่บริษัทจะทำได้ทัน ทางบริษัทจึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๐๕ ถึงปลัดกระทรวงการคลัง ขออนุญาตผ่อนผันเวลาไปเซ็นสัญญาภายในวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๐๕ แต่บริษัทได้รับตอบจากกระทรวงการคลังว่าไม่สามารถผ่อนผันให้ได้ ซึ่งถ้าเป็นเช่นนั้นก็หมายความว่า ทางกระทรวงการคลังจะต้องยึดเงินประกันหนึ่งล้านบาทที่บริษัทได้วางไว้กับกระทรวงการคลังทันที และยกเลิกสิทธิของบริษัทด้วย โดยโอนสิทธิการประมูลในบั้นนี้ให้แก่ผู้ประมูลได้เป็นที่สองในราคาห้าล้านสามแสนบาท เป็นผู้จัดทำต่อไป บริษัทจึงขอความกรุณาขอยืดระยะเวลาทำสัญญา ภายในวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๐๕ เป็นการเด็ดขาดและแน่นอน

คณะรัฐมนตรีพิจารณาแล้วเห็นว่า ตามที่บริษัทผู้ประมูลได้รายที่หนึ่งร้องเรียนมาก็มีเหตุผล เพราะตามกำหนดให้ดำเนินการทำสัญญานั้นเป็นวันหยุดติดต่อกันเสียถึง ๓ วัน จึงอนุมัติให้กระทรวงการคลังทำสัญญากับบริษัทม้าทอง ซึ่งเป็นผู้ประมูลได้ในกำหนดเวลาภายในวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๐๕

นอกจากนี้ คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาเรื่องอื่น ๆ จนถึงเวลา ๑๘.๑๕ น. จึงเลิกประชุม

การประชุมวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๐๕

เริ่มประชุมเวลา ๘.๔๕ น. ณ ทำเนียบรัฐบาล จอมพล ถนอม กิตติขจร นายกรัฐมนตรี เป็นประธาน ที่ประชุมได้พิจารณาเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

๑. คณะรัฐมนตรี ได้พิจารณาตามรายงานสภาวิจัยแห่งชาติ ขอจัดตั้งพิพิธภัณฑ์ธรรมชาติวิทยาและวิทยาศาสตร์ ซึ่งการจัดตั้งพิพิธภัณฑ์นี้องค์การยูเนสโกเคยอนุมัติให้ความช่วยเหลือแก่โครงการมาสองครั้งแล้ว แต่ประเทศไทยไม่สามารถจะรับความช่วยเหลือได้ เพราะรัฐบาลยังไม่ได้สนับสนุนโครงการนี้ สำนักงานสภาวิจัยแห่งชาติพิจารณาเห็นว่าโครงการพิพิธภัณฑ์ธรรมชาติวิทยาและวิทยาศาสตร์มีความสำคัญอย่างยิ่ง แก่การสงวนรักษามรดกทางธรรมชาติและวิทยาศาสตร์ กับส่งเสริมการศึกษา รวมทั้งเป็นประโยชน์ในกิจการค้นคว้าวิจัย ประเทศไทยควรจะดำเนินการจัดตั้งขึ้น คือจัดตั้งศูนย์รวบรวมวัสดุอุเทศแห่งประเทศไทย ในที่ดินซึ่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์จะจัดให้ และอาคารแสดงนิทรรศการวัสดุธรรมชาติวิทยาและวิทยาศาสตร์ ในที่ดินบริเวณสนามเสือป่า โดยสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์ประยุกต์แห่งประเทศไทย ควรเป็นผู้ดำเนินการ และในท่าน ค่าใช้จ่าย ก็จะขอ ตั้งงบประมาณเป็นปี ๆ ในระยะเวลา ๑๐ ปี รวม ๑๕ ล้านบาท คณะรัฐมนตรีพิจารณาเรื่องนี้แล้วเห็นด้วยในหลักการว่า ควรจัดตั้งแต่ขอให้ไปพิจารณาหาสถานที่ตั้ง พร้อมทั้งวางแผนผังและโครงการโดยละเอียด ตลอดจนวงเงินที่จะใช้จ่าย สำหรับการขอความช่วยเหลือจากองค์การยูเนสโกนั้นให้ดำเนินการต่อไปได้

๒. คณะรัฐมนตรี ได้พิจารณาถึงร่างพระราชบัญญัติแร่ ซึ่งกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติได้พิจารณาแล้ว ได้แก้ไขสาระสำคัญบางประการของร่างพระราชบัญญัติฉบับเดิม ซึ่งได้เสนอต่อที่ประชุมคณะรัฐมนตรีมาครั้งหนึ่งแล้ว และโดยที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ค้างการพิจารณามาเป็นเวลานาน คณะกรรมการกฤษฎีกาก็ได้พิจารณาเสร็จเรียบร้อยแล้ว ครั้งหนึ่ง ข้อเสนอปรับปรุงแก้ไขใหม่นี้ก็จำกัดแต่เฉพาะหลักการสำคัญบางประการเท่านั้นมิได้มีการพิจารณาเปลี่ยนแปลงแก้ไข ถ้อยคำหรือ วรรคตอนไป จากเดิมที่คณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณาแล้วแต่อย่างไร ทั้งนี้เพื่อความรวดเร็วกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ

ใคร่ขอให้ส่งคณะที่ปรึกษากฎหมายพิจารณาโดยถือเป็นเรื่องเร่งด่วน คณะรัฐมนตรีพิจารณาแล้วรับหลักการและให้ส่งคณะกรรมการที่ปรึกษากฎหมายพิจารณาต่อไป

๓. คณะรัฐมนตรี ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติป้องกันการเอาเปรียบในการขนส่งสินค้าขาออกทางเรือ ซึ่งประธานคณะกรรมการส่งเสริมสินค้าขาออกได้เสนอมาว่า ปัจจุบันบริษัทเรือต่าง ๆ ซึ่งเข้ามารับสินค้าจากประเทศไทยได้แบ่งออกเป็น ๓ ชมรม ในสามชมรมนี้ ชมรมเรือไทย—ยุโรป มีอำนาจมากกว่าชมรมเรืออื่น ๆ เพราะมีวิธีการพิเศษ เรียกว่าระบบ “เงินส่วนลดที่กักไว้” โดยชมรมจะตั้งค่าธรรมเนียมสำหรับสินค้าแต่ละประเภท เป็นอัตราตายตัว แต่จะมีส่วนลดให้ต่างหาก ส่วนลดนี้จะไม่คืนให้จนกว่าจะพ้นระยะเวลาหนึ่ง (๘ เดือน) โดยมีข้อสัญญากับผู้ส่งออกว่าจะต้องยอมผูกมัดตนที่จะไม่ส่งสินค้าไปกับเรืออื่นซึ่งอยู่นอกชมรม หากผู้ส่งออกปฏิบัติผิดเงื่อนไข เงินส่วนลดนั้นจะถูกริบ ชมรมใช้อำนาจนี้ควบคุมผู้ส่งออกด้วยวิธีสืบความเคลื่อนไหวของผู้ส่งสินค้าออกอยู่ตลอดเวลา เพื่อบังคับให้ผู้ส่งสินค้ากับเรือของชมรมตลอดไป การใช้ระบบเงินส่วนลดที่ยังกักไว้นี้ ก่อให้เกิดผลเสียหายในทางเศรษฐกิจหลายประการ คือ ทำให้ผู้ส่งออกหมดเสรีภาพในการจะบรรทุกสินค้ากับเรืออื่นซึ่งมีค่าธรรมเนียมต่ำกว่า ทำให้เรืออื่นไม่สามารถเข้ามาแข่งขันได้โดยเสรี เงินของผู้ส่งออกซึ่งถูกนำไปเก็บไว้กับชมรมเรือทำให้พ่อค้าขาดเงินทุนที่จะนำมาหมุนเวียนในการซื้อสินค้าสำหรับส่งออก ก่อให้เกิดชมรมเรือ เกิดอำนาจผูกขาดและขึ้นค่าระวางได้ตามชอบใจ ซึ่งในระยะ ๓ ปีที่ผ่านมา เฉพาะสินค้ามันสำปะหลังได้ขึ้นค่าระวางแล้วรวม ๖ ครั้ง และเมื่อมีการขึ้นค่าระวางครั้งใดก็ก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่บุคคลทั้งสองฝ่าย คือฝ่ายผู้ส่งออก หรือมิฉะนั้นถ้าผู้ส่งออกไม่มีของอยู่ในมือ ก็ไปกดราคาซื้อกับผู้ผลิต ทำให้ชาวไร่ได้รับความเดือดร้อน โดยเหตุที่สินค้าไทยส่วนใหญ่เป็นผลิตผลทางการเกษตรซึ่งมีราคาถูกและต้องเสียค่าระวางสูงอย่างไม่เป็นธรรมก็ย่อมยากที่จะแข่งขันกับสินค้าของประเทศอื่น สำนักงาน ก.ส.อ. จึงได้เสนอร่างพระราชบัญญัติป้องกันการเอาเปรียบในการขนส่งสินค้าขาออกทางเรือ โดยมีหลักการสองประการ คือป้องกันมิให้บริษัทเรือแก่กับผู้ส่งออกด้วยวิธีไม่ยอมรับสินค้า หรือลำเอียงเก็บค่าระวางกับรายหนึ่งให้สูงกว่าอีกรายหนึ่งกับกำจัดระบบเงินส่วนลดที่กักไว้ การมีกฎหมายฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ในทางเศรษฐกิจ

ของประเทศหลายประการ ซึ่งสามารถกล่าวได้ว่าเป็นการส่งเสริมให้มีการค้าโดยเสรี แต่ให้อยู่ในขอบเขตที่สมควร บ็องกันมิให้ใช้ระบบการค้าผูกขาด กฎหมายฉบับนี้นั้นมิได้เกี่ยวกับการควบคุมค่าระวางแต่ประการใด คณะรัฐมนตรีพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวแล้วรับหลักการ และให้ส่งคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาดำเนินการต่อไป

๔. ที่ประชุม ได้พิจารณารับหลักการร่างกฎกระทรวงกำหนดให้ป่าทุ่งแพร จังหวัดสงขลา เป็นป่าสงวนแห่งชาติ โดยให้ส่งเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาต่อไป

การประชุมวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๐๘

เริ่มประชุมเวลา ๘.๕๐ น. ณ ทำเนียบรัฐบาล จอมพล ถนอม กิตติขจร นายกรัฐมนตรี เป็นประธาน ที่ประชุมได้พิจารณาเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

๑. คณะรัฐมนตรี ได้พิจารณาดังการที่ราษฎรในชนบท โดยเฉพาะทางภาคตะวันออกเฉียงเหนืออพยพหางานทำนอกท้องที่ ซึ่งส่วนมากราษฎรเหล่านี้ขาดความรู้ทางฝีมือ และประสงค์หารายได้ในฤดูว่างจากการทำนา แต่ค่าจ้างที่ได้รับส่วนมากต่ำ การสวัสดิการไม่ดีพอ นอกจากนี้บางสถานที่ซึ่งมีคนงานจำนวนมากก็มีผู้ไปตั้งร้านจำหน่ายสินค้าให้ซื้อเชื่อโดยตั้งกำไรไว้สูง ทำให้คนงานต้องใช้จ่ายแพงกว่าปกติ และบางครั้งก็ถูกหลอกลวงไปในทางที่ผิด การอพยพเคลื่อนย้ายแรงงานนั้น หากได้วางแผนไว้อย่างรอบคอบแล้วก็จะ เป็นผลดีต่อเศรษฐกิจและสังคม คือ ช่วยแก้ปัญหาการขาดแคลนแรงงานในแหล่งที่ต้องการแรงงานสูง ช่วยแก้การว่างงาน ทำให้ราษฎรชนบทมีรายได้สูงขึ้น ทำให้ราษฎรผู้อพยพได้รับประสบการณ์ในการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพ ซึ่งจะนำไปปรับปรุงหมู่บ้านและแนะนำเพื่อนบ้านได้ กระทรวงมหาดไทยมีความเห็นและเสนอแนวดำเนินการมาว่า ควรจัดตั้งสำนักงานเขตขึ้นในจังหวัดที่สำคัญทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีราษฎร อพยพมาก ทั้งนี้เพื่อให้ข่าวสารเกี่ยวกับแรงงาน สภาพการทำงาน อัตราค่าจ้าง และรายละเอียดอื่น ๆ ก่อนที่ราษฎรจะอพยพไปทำงานนอกท้องที่ ช่วยติดต่อในระหว่างคนงานกับนายจ้าง ควบคุมผู้ประกอบการในทางติดต่อหากคนงานให้ปฏิบัติตามกฎหมายโดยเคร่งครัด และร่วมมือประสานงานกับหน่วยราชการอื่น เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ราษฎรผู้อพยพ นอกจากนี้

ควรจัดตั้งสำนักงานแรงงานเขตขึ้นในภาคตะวันออก และภาคใต้ กับปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติว่าด้วยสำนักจัดหางาน และพระราชบัญญัติจัดตั้งสำนักงานจัดหางานให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เพื่อประโยชน์แก่รัฐในการควบคุมดูแลและปฏิบัติงานของสำนักงานเหล่านั้น และทำให้สามารถทราบแหล่งราษฎรผู้อพยพไปทำงาน ตลอดจนค่าจ้างที่ได้รับ ทำให้การคุ้มครองแรงงานของชาติเป็นผลดี การดำเนินงานในเรื่องนี้จำเป็นต้องมีการประสานราชการกับหน่วยงานอื่น ๆ อีกด้วย คณะรัฐมนตรีพิจารณาเรื่องนี้แล้วมีมติรับหลักการ

๒. คณะรัฐมนตรี ได้พิจารณาถึงโครงการปรับปรุงมหาวิทยาลัยศิลปากร พ.ศ. ๒๕๐๘ โดยมีมติยืนยันตามมติเดิมให้มีการปรับปรุงมหาวิทยาลัยศิลปากร ซึ่งในปี ๒๕๐๘ นี้ ได้รับงบประมาณจำนวน ๒ ล้าน ๙ แสนบาทนั้น ให้นำไปดำเนินการก่อสร้างหออนนักษิศึกษา ณ บริเวณพระราชวังสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม ได้

๓. คณะรัฐมนตรี ได้พิจารณาตามรายงานของกระทรวงศึกษาธิการซึ่งแจ้งว่า องค์การพุทธศาสนิกสัมพันธ์แห่งโลกจะได้จัดให้มีการประชุมผู้แทนหน่วยภาคี จาก ประเทศต่าง ๆ รวม ๒๙ ประเทศ มีผู้เข้าประชุมประมาณ ๒๐๐ คน จะจัดให้มีการประชุมที่จังหวัดเชียงใหม่ระหว่างวันที่ ๗ ถึง ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๐๘. และในการนี้ใคร่ขอค่าใช้จ่ายจำนวน ๑ ล้านบาท โดยแยกรายการไว้ต่างหากในงบประมาณของกรมการศาสนา คณะรัฐมนตรีพิจารณาแล้วมีมติอนุมัติตามที่กระทรวงศึกษาธิการเสนอมา สำหรับวงเงินที่จะใช้จ่ายสำนักงานประมาณเชิญผู้แทนองค์การพุทธศาสนิกสัมพันธ์แห่งโลกมาร่วมพิจารณา โดยให้ใช้จ่ายเท่าที่จำเป็นจริง ๆ

๔. คณะรัฐมนตรี ได้รับทราบผลการดำเนินงานของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางถึงสิ้นมีนาคม ๒๕๐๘ ว่า ได้อนุมัติแก่เจ้าของสวนยางให้ปลูกยางพันธุ์ดี แทนต้นยางเก่ามีจำนวนเนื้อที่ทั้งสิ้น ๒๑๒,๕๗๗ ไร่ และในการประกาศให้เจ้าของสวนยางยื่นคำขอรับการสงเคราะห์อีกรุ่นหนึ่งซึ่งสิ้นสุดเมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๘ ได้มีเจ้าของสวนยางขอรับการสงเคราะห์รวม ๔,๐๕๐ ราย เนื้อที่ประมาณ ๔๕,๕๑๖ ไร่ ผู้ได้รับการสงเคราะห์รุ่นปี ๒๕๐๔ ถึงปี ๒๕๐๘ ได้โค่นต้นยางเพื่อปลูกยางพันธุ์ดีไปแล้วในเนื้อที่ ๑๕๐,๗๒๓ ไร่ และตั้งแต่เริ่มใช้พระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓

การประชุมคณะรัฐมนตรี

๑๑๑

นี้ ได้รับเงินสงเคราะห์ทั้งสิ้น ๔๙๔,๑๑๕,๕๔๐.๖๒ บาท ได้จัดสรรเงินให้กรมกสิกรรม
คั้นคว่ำทดลองการยาง ๕ % ค่าใช้จ่ายบริหารงาน ๕ % จัดสรรเป็นเงินสงเคราะห์เจ้าของ
สวนยาง ๘๐ % ได้จัดสรรผูกพันในการจ่ายให้แก่เจ้าของสวนยางไปแล้วเป็นเงินงบประมาณ
๓๑๘,๘๖๕,๕๐๐ บาท เหลือเงินที่จะสงเคราะห์เจ้าของสวนยางอีกประมาณ ๑๒๕,๘๓๘,๕๖๘
.๕๖ บาท ขณะนี้ยังมีเจ้าของสวนยางที่รอสำรวจรังวัดเนื้อที่ และบางรายมีปัญหาบางประการ
ในรอบปี ๒๕๐๗ ถึง ๒๕๐๘ ซึ่งต้องจัดสรรเงินสงเคราะห์ไว้เป็นเงินผูกพันอีกประมาณ
๗,๘๔๕,๐๐๐ บาท

นอกจากนี้ คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาเรื่องอื่น ๆ จนถึงเวลา ๑๘.๐๐ น. จึงเลิก
ประชุม

การประชุมวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๐๘

เริ่มประชุมเวลา ๑๐.๐๐ น. ณ ทำเนียบรัฐบาล จอมพล ถนอม กิตติขจร
นายกรัฐมนตรี เป็นประธาน ที่ประชุมได้พิจารณาเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

๑. คณะรัฐมนตรี พิจารณารับหลักการร่างกฎกระทรวงกำหนดให้ป่าเป็น ป่าสงวน
แห่งชาติ รวมสองฉบับ คือ ป่าเขาเสียดลำ, ป่าเขาเกยง, ป่าเขาอ่างหิน จังหวัด
นครราชสีมา และป่าภูซาง, ป่าภูนกกก จังหวัดเลย ทั้งนี้ตามความเห็นของคณะกรรมการ
สำรวจจำแนกประเภทที่ดิน เห็นสมควรสงวนไว้เป็นแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ ซึ่งให้
ประโยชน์ทั้งทางตรงและทางอ้อม จำเป็นต้องรักษาสภาพป่า, ไม้ ของป่าและทรัพยากร
ธรรมชาติอื่น ๆ ไว้สนองความต้องการของประเทศชาติให้ยั่งยืนตลอดไป คณะรัฐมนตรี
รับหลักการและให้ส่งให้เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาดำเนินการต่อไป

๒. มหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์รายงาน ว่า จากการประชุมกรรมการสภาการศึกษา
แห่งชาติ ครั้งที่ ๑/๒๕๐๘ เมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๐๘ ที่ประชุมเห็นสมควรให้จัดตั้ง
แผนกวิชาต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์เพิ่มขึ้นดังนี้ แผนกวิชาพยาบาลสาธารณสุข
แผนกวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพในคณะสาธารณสุขศาสตร์ แผนกวิชาคลินิกไมโครสโคปี
แผนกวิชาเคมีคลินิก ในคณะเทคนิคการแพทย์ แต่การเพิ่มแผนกวิชานี้จะต้องออกเป็น

พระราชกฤษฎีกา จึงเสนอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณา คณะรัฐมนตรีพิจารณาแล้วเห็นชอบ จึงมีมติอนุมัติให้ดำเนินการต่อไปได้

๓. คณะรัฐมนตรี ได้พิจารณาถึงผลงานของคณะกรรมการเตรียมการก่อสร้างระบบระบายน้ำจังหวัดพระนคร ซึ่งคณะกรรมการได้เจรจาต่อรองและร่างสัญญาจ้างบริษัทวิศวกรรมเพื่อสำรวจออกแบบเสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงเสนอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติหลักการในร่างสัญญาให้จ้างบริษัท Camp Dresser & McKee Consulting Engineers มาสำรวจออกแบบระบบระบายน้ำจังหวัดพระนคร กับส่งร่างสัญญาให้กรมอัยการตรวจข้อกฎหมาย และเมื่อคณะรัฐมนตรีอนุมัติ และกรมอัยการตรวจข้อกฎหมายแล้ว ให้กระทรวงมหาดไทยสั่งให้นายกเทศมนตรีลงนามในสัญญาแทนคณะกรรมการ ฯ ได้ นอกจากนี้ขออนุมัติให้ผูกพันงบประมาณเป็นจำนวนไม่เกิน ๑๓ ล้าน ๕ แสนบาท และขอตั้งงบประมาณเพิ่มเติมในปี ๒๕๑๐ ส่วนที่ขาดจากปีงบประมาณ ๒๕๐๙ อีก ๑ ล้าน ๕ แสนบาท กับให้เทศบาลนครกรุงเทพเตรียมการต่างๆ เพื่อให้สามารถทำงานร่วมกับบริษัทวิศวกรรมได้เต็มที่ คณะรัฐมนตรีเห็นชอบด้วย และอนุมัติให้ดำเนินการต่อไปตามเสนอ สำหรับการตรวจข้อกฎหมายในร่างสัญญา ให้กรมอัยการพิจารณาตรวจให้แล้วเสร็จภายใน ๑ เดือน

๔. กระทรวงการคลังได้เสนอว่า ในปี ๒๕๐๙ กระทรวงการคลังได้จัดการกู้เงินมาใช้จ่ายเพื่อชดเชยการขาดดุลในงบประมาณรวม ๒ ครั้ง คือออกพันธบัตรเงินกู้ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๙ ครั้งที่ ๑ จำนวน ๑,๐๐๐ ล้านบาท และครั้งที่ ๒ จำนวน ๕๐๐ ล้านบาท พันธบัตรเงินกู้ครั้งที่ ๑ จำหน่ายได้ครบแล้ว และพันธบัตรเงินกู้ครั้งที่ ๒ ขณะนี้ใกล้จะจำหน่ายได้ครบวงเงิน กระทรวงการคลังเห็นควรจัดการกู้เงินเพิ่มเติม โดยออกพันธบัตรจำหน่ายทั่วไปอีก ๗๐๐ ล้านบาท เมื่อได้ดำเนินการดังนี้แล้วจะเป็นเงินกู้ในปีงบประมาณ ๒๕๐๙ ^{๕๕}ทั้งสิ้น ๒,๒๐๐ ล้านบาท เต็มตามประมาณการที่แถลงไว้ในเอกสารงบประมาณ และจะเป็นอัตราร้อยละ ๑๕.๒๓ ของงบประมาณรายจ่าย ซึ่งยังไม่เกินยอดที่พระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณให้อำนาจไว้ ในการออกพันธบัตรจำหน่ายทั่วไปวงเงิน ๗๐๐ ล้านบาทนี้ อัตรากอปร้อยละ ๗ ต่อปี กำหนดเวลาไม่ถอนคืนใน ๑๒ ปี ผู้ซื้อพันธบัตรไว้ ๓ ปีแล้วมีสิทธินำไปขายคืนได้ คณะรัฐมนตรีพิจารณาแล้วรับหลักการและให้คณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาเป็นการด่วน

๕. คณะรัฐมนตรี ได้พิจารณาข้อเสนอของคณะอนุกรรมการพิจารณาปรับปรุงอัตราเงินเคียนข้าราชการ ซึ่งคณะรัฐมนตรีมอบหมายให้ไปพิจารณาปรับปรุง และได้ปรับปรุงเสร็จแล้ว จึงได้เสนอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณา การปรับปรุงอัตราใหม่นี้ถือหลักว่า

๑. ให้ข้าราชการเสียภาษีเอง
๒. เมื่อหักภาษีที่ต้องเสียออกแล้ว ให้คงได้เพิ่มกว่าที่รับเดิม
๓. ปริมาณเงินที่ได้รับเพิ่มให้ผู้น้อยได้รับเพิ่มมากกว่าผู้ใหญ่ คือเงินเคียนอัตราต่ำสุดจะได้รับเพิ่มประมาณ ๑๕ % และลดลงตามลำดับ จนถึงผู้ที่ได้รับอัตราสูงสุดจะได้เพิ่มประมาณ ๔ %

๔. เงินสะสมของข้าราชการคงให้หักฝากไว้ ๕ %

๕. การพิจารณาบำเหน็จประจำปีคงให้ดำเนินไปตามปกติ

๖. การปรับเข้าอัตราใหม่ ให้เริ่มตั้งแต่ ๑ มกราคม ๒๕๑๐ เป็นต้นไป

คณะรัฐมนตรีพิจารณาแล้วรับหลักการ

นอกจากนั้น คณะรัฐมนตรีมีมติมอบให้คณะอนุกรรมการ ฯ รับไปพิจารณาปรับปรุงให้ข้าราชการบำเหน็จบำนาญ และข้าราชการการเมือง พร้อมทั้งให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติเสนอมากด้วย

เลิกประชุมเวลา ๑๗.๕๐ น.

การประชุมวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๐๕

เริ่มประชุม เวลา ๑๐.๓๐ น. ณ ทำเนียบรัฐบาล จอมพล ถนอม กิตติขจร นายกรัฐมนตรีเป็นประธาน ที่ประชุมได้พิจารณาเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

๑. กระทรวงเศรษฐกิจ ได้รับรายงานจากผู้ช่วยทูตการพาณิชย์ประจำสถานทูตไทย ณ เวียงจันทน์ว่า ตามที่รัฐบาลลาวได้คำริจกส่งผู้แทนมาเจรจากับรัฐบาลไทยเพื่อขอแก้ไขความตกลงเกี่ยวกับการส่งสินค้าผ่านแดนระหว่างประเทศไทย กับราชอาณาจักรลาว นั้น บัดนี้รัฐบาลลาวได้แต่งตั้งให้ท้าวโง่น ชนะนิกร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงโยธาธิการ และขนส่ง กับรักษาราชการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจเป็นประธานพร้อมกับคณะมี

ท้าวอุ้น ชนะนิกร ประธานสภาการค้าแห่งชาติ เป็นรองประธาน ท้าวศรีสุข ศรีสม
สมาชิกสภาการค้า ท้าวศรีवास สุวรรณราศรี ปลัดกระทรวงการคลัง ท้าว
สุวรรณเรือน อธิบดีกรมการค้า ท้าวปรารถนา จุลมณี อธิบดีกรมการประมงระเทศ
ประเทศ ท้าวอุ้น อินทวงค์ อธิบดีกรมสถิติ ท้าวกำสุข หลวงโคตร ท้าวคำเหล็ก ไชย
เจ้าปัญญาสุวรรณภูมา และท้าวโกสสการี พิมมะสอน เป็นกรรมการและเลขานุการ

เพื่อเตรียมการในเรื่องนี้ไว้ล่วงหน้า กระทรวงเศรษฐกิจจึงเสนอให้ตั้ง
ผู้แทนรัฐบาลไทย เพื่อเจรจากับคณะผู้แทนรัฐบาลลาว มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ
การเป็นประธาน ปลัดกระทรวงเศรษฐกิจเป็นรองประธาน อธิบดีกรมการค้าต่างประเทศ
อธิบดีกรมการค้าภายใน อธิบดีกรมเศรษฐกิจ กระทรวงการต่างประเทศ ผู้แทนกระทรวง
การคลัง ผู้แทนกระทรวงคมนาคม ประธานสภาการค้า เลขาธิการ ก.ส.อ. ผู้ช่วย
พาณิชย์ประจำสถานเอกอัครราชทูตไทย ณ กรุงเวียงจันทน์เป็นผู้แทน และหัวหน้ากอง
พาณิชย์กิจต่างประเทศ กรมการค้าต่างประเทศ เป็นเลขานุการ คณะรัฐมนตรีพิจารณา
แล้วเห็นชอบด้วย จึงให้ตั้งคณะผู้แทนตามเสนอ

๒. ตามที่คณะรัฐมนตรี มีมติให้กระทรวงการคลังยกเลิกการประมูลการนำทองคำ
เข้ามาในราชอาณาจักรประจำปี ๒๕๐๕ ครั้งที่ ๑ เสีย และให้เปิดประมูลครั้งที่ ๒ นั้น บัด
กระทรวงการคลังได้เปิดซองประมูลแล้วเมื่อวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๐๕ เวลา ๑๐.๐๐ น.
ปรากฏว่ามีผู้เข้ายื่นประมูลรวม ๖ ราย บริษัทที่เสนอให้เงินช่วยราชการสูงสุดคือบริษัท
กรุงเทพกาญจนกิจ เสนอให้ ๖,๐๕๐,๐๐๐ บาท กระทรวงการคลังจะอนุมัติให้บริษัทดังกล่าว
เป็นผู้ประมูลได้ และได้ยึดเงินประกันของจำนวน ๑ ล้านบาทไว้ ส่วนผู้ประมูลรายอื่น ๆ
ได้คืนเงินประกันของไปแล้ว คณะรัฐมนตรีรับทราบ

๓. คณะรัฐมนตรี ได้พิจารณาถึงการช่วยเหลือของสหรัฐตามแผนการเร่งรัด
พัฒนาชนบท ซึ่งองค์การยูเอชเอ็มได้ร่วมกับสำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบท จัดทำโครงการ
ช่วยเหลือสำหรับปี ๒๕๑๐ เพื่อขยายงานเร่งรัดพัฒนาชนบทจาก ๑๑ จังหวัดเดิม อีก ๓
จังหวัด คือในจังหวัดสุรินทร์ บุรีรัมย์และศรีสะเกษ โครงการช่วยเหลือทั้งสิ้นเป็นเงิน
ประมาณ ๓๗๕ ล้านบาท สำหรับปีต่อไปนี้สหรัฐได้เพิ่มเงินช่วยเหลือขึ้นอีก ๑๐ ล้าน
ดอลลาร์ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเครื่องจักรกลประเภทต่าง ๆ ที่ใช้ในการทำถนน การจัดการน้ำ

และการพัฒนาพื้นที่ ซึ่งเพื่อให้การประกอบอาชีพของราษฎรได้เป็นไปโดยสะดวก การรับความช่วยเหลือในโครงการ คังกล่าวรัฐบาล จะจ่ายเงิน สมทบในวงเงิน ๑๓๕ ล้านบาท คณะรัฐมนตรี พิจารณาเรื่องนี้แล้ว อนุมัติในหลักการตามเสนอ ส่วนรายละเอียดให้ พิจารณา ร่วมกับกรมวิเทศสหการและสำนักงบประมาณ

๔. คณะรัฐมนตรี ได้พิจารณาถึงการสถาปนากิจสงเคราะห์เพื่อช่วยเหลือข้าราชการผู้น้อย โดยมี หลักการ สงเคราะห์ ครอบครัว ข้าราชการผู้ มีรายได้ น้อยที่จะได้รับเงินก้อนหนึ่งไปจัดการศพ และใช้จ่ายในครอบครัวชั่วระยะเวลา การจัดทำมีขึ้นให้คลุมไปถึง ข้าราชการชั้นอื่น ๆ อีกด้วย แต่การจัดให้มีสถาปนากิจสงเคราะห์นั้นควรเป็นไปโดยความสมัครใจ คณะรัฐมนตรีพิจารณาแล้ว เห็นว่าการจัดการสถาปนากิจสงเคราะห์ที่หน่วยราชการต่างจัดทำอยู่ย่อมเป็นการช่วยข้าราชการ แต่ถ้าหน่วยใดยังมีได้จัดทำ จะทำขึ้นหรือจะร่วมกับหน่วยอื่นที่ทำแล้วก็ยอมทำได้ แต่ทั้งนี้ต้องทำตามความสมัครใจ โดยไม่มีการบังคับให้เป็นสมาชิก

๕. คณะรัฐมนตรี ได้พิจารณาถึงการจัดตั้งสถาบันการฝึกเพื่อปรับปรุงความสามารถ ทาง เทคนิค และฝีมือ คนงานตามที่ สำนักงาน สภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติได้ พิจารณาเห็นว่า การตั้งสถาบันแห่งนี้ขึ้นมาก็เพื่อที่จะช่วยปรับปรุง ความ สามารถ ของคนงาน ทางเทคนิค และเห็นชอบให้กรมแรงงานเป็นผู้รับงานใหม่นี้ และควรให้หน่วยราชการที่เกี่ยวข้องได้ร่วมจัดทำโครงการรายละเอียดเพื่อขอรับความช่วยเหลือจากต่างประเทศ คณะรัฐมนตรีพิจารณา แล้ว เห็นชอบ ตาม ความเห็น ของ คณะกรรม การ บริหาร สภาพัฒนาการ เศรษฐกิจแห่งชาติ และให้กรมแรงงานกระทรวงมหาดไทยเป็นเจ้าของเรื่องดำเนินการต่อไป

๖. คณะรัฐมนตรี ได้ พิจารณา ลง มติ เห็นชอบตามที่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เสนอ อนุมัติตราพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งแผนกอิสระสื่อสารมวลชนและการประชาสัมพันธ์ และ อนุมัติให้ดำเนินการต่อไปได้

△

LIRT

ข่าวในพระราชสำนัก

พระบรมมหาราชวัง

วันพฤหัสบดี ที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๐๕

วันนี้เวลาบ่าย พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จพระราชดำเนินมายังพระอุโบสถ วัดพระศรีรัตนศาสดาราม ในการพระราชพิธีทรงบำเพ็ญพระราชกุศลวิสาขบูชา ทรงจุดธูปเทียนถวายนมัสการพระพุทธมหามณีรัตนปฏิมากร แล้วทรงประเคนผ้าไตร ประกาศนียบัตร พัดยศ ทั้งพระภิกษุและสามเณรเปรียญ

วันศุกร์ ที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๐๕

วันนี้เวลาบ่าย พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ เสด็จพระราชดำเนินโดยรถไฟพระที่นั่งจากสถานีจิตรลดาไปทรงบำเพ็ญพระราชกุศลวิสาขบูชา ณ วัดโสธรวราราม จังหวัดฉะเชิงเทรา

อนึ่ง ในตอนเย็นทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้พระวรวงศ์เธอ กรมหมื่นพิทยลาภพฤฒิยากร เสด็จมาทรงปฏิบัติพระราชกรณียกิจแทนพระองค์ ในการพระราชพิธีทรงบำเพ็ญพระราชกุศลวิสาขบูชา ณ พระอุโบสถวัดพระศรีรัตนศาสดาราม

วันอังคาร ที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๐๕

วันนี้เวลาเช้า ณ พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้พระบารากนราครุ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข นานายแพทย์ฝน แสงสิงแก้ว นายแพทย์อวย เกตุสิงห์ หลวงพิณพากย์พิทยาภท และ

LIERT

นายแพทย์เฉลิม บุรณะนนท์ เฝ้าทูลละอองธุลีพระบาท รับพระราชทานเหรียญคุณวุฒิมาลา
เข็มศิลปวิทยา

เวลาบ่าย พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้า ฯ พระบรม
ราชินีนาถ เสด็จพระราชดำเนินไปในการพระราชทานเพลิงพระศพ พลโทหม่อมเจ้าพิสิษฐ-
กิตพงษ์ กิติกุล ณ เมรุหน้าพลับพลาอิสริยาภรณ์ วัดเทพศิรินทราวาส ทรงทอดผ้าไตร
พระสงฆ์ ๑๐ รูป สดับปกรณ์แล้ว เสด็จ ฯ ขึ้นสู่เมรุพระราชทานเพลิง
วันพฤหัสบดี ที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๐๕

วันนี้เวลาบ่าย พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เสด็จพระราชดำเนินโดยรถยนต์
พระที่นั่งจากพระตำหนักจิตรลดารโหฐาน มายังพระวิหารวัดสุทัศน์เทพวราราม ในการ
พระราชพิธีทรงบำเพ็ญ พระราชกุศลคล้ายวันสวรรคต พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหา
อานันทมหิดล ทรงจุดธูปเทียนถวายนมัสการพระศรีศากยมุนี และทรงจุดธูปเครื่องราช
สักการะแล้ว ทรงวางพวงมาลา ณ ที่บรรจพระบรมราชสรีรางคารพระบาทสมเด็จพระ
ปรเมนทรมหาอานันทมหิดล เสร็จแล้ว เสด็จพระราชดำเนินมายังพระที่นั่งอมรินทรวินิจฉัย
ในพระบรมมหาราชวัง ทรงจุดธูปเทียนเครื่องนมัสการและทรงจุดธูปเทียนเครื่องราช
สักการะถวายบังคมพระบรมอัฐิ พระสงฆ์ ๒๐ รูป สวดพระพุทธมนต์ จบ ทรงจุดธูปเทียน
เครื่องทรงธรรม พระธรรมกิติโสภณ เจ้าอาวาสวัดเบญจมบพิตรดุสิตวนาราม ถวายศีล
และถวายพระธรรมเทศนาถ้อยคำ ๑ จบแล้ว พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงประเคน
จตุปัจจัยไทยธรรมถ้อยคำเทศน์ และทรงทอดผ้า พระสงฆ์อีก ๒๑ รูป สดับปกรณ์

วันศุกร์ ที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๐๕

วันนี้เวลาเช้า ณ พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน สมเด็จพระนางเจ้า ฯ พระบรม
ราชินีนาถทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้หม่อมมกอบแก้ว อาภากร ณ อยุธยา นำคณะ
กรรมการสโมสรอาจารย์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเฝ้าทูลละอองธุลีพระบาท ทูลเกล้า ฯ ถวาย
เงินรายได้จากการออกร้านในวันงานกาชาด ปี ๒๕๐๘

ต่อจากนั้นทรงออกรับ มาตาม ลูช บี. แมกไซไซ ภริยาอดีตประธานาธิบดีเม็กซิโก

LIART

ไซไซแห่งสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ ซึ่งเดินทางมาประเทศไทย เฝ้าทูลละอองธุลีพระบาท พร้อมถวายอุปตูปทุกฟิลิปปินส์กับภริยา และภริยาเลขาธิการองค์การ สปอ.

ภายหลังนั้น ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ภริยาคณะทูตต่างประเทศซึ่งได้ ร่วมออกร้านในงานวันกาชาด ปี พ.ศ. ๒๕๐๘ เฝ้าฯ ทูลเกล้าฯ ถวายเงินรายได้ในการนี้ และโปรดเกล้าฯ พระราชทานเลี้ยงอาหารกลางวันแก่ผู้มาเฝ้าฯ ถวาย

วันเสาร์ ที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๐๕

เมื่อค่ำวานนี้ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เสด็จพระราชดำเนิน ทอดพระเนตร ภาพยนตร์รอบปฐมทัศน์เพื่อการกุศล ณ โรงภาพยนตร์เมโทร

วันจันทร์ ที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๐๕

วันนี้เวลาเช้า ณ พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรง พระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ศาสตราจารย์ แดบ นิลนธิ ประธานกรรมการมูลนิธิอานันท- มหิดล สาขาวิทยาศาสตร์ นำนายไสว นวลตริณี และนายอนันต์คิล เตชะกัมภุช เฝ้า ทูลละอองธุลีพระบาท กราบถวายบังคมลาไปศึกษาวิชาช่างต่างประเทศ

สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้หม่อมเจ้า อาชวทิศ ติศกุล ทรงนำเจ้าหญิง กิณา อับเคิล ซามิต แห่งจอร์แดน เฝ้าทูลละอองธุลี- พระบาท ในโอกาสที่เสด็จมาประเทศไทย

ภายหลังนั้น พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรม- ราชินีนาถ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้พระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าเปรมบุรฉัตร พร้อม ถวายหม่อมงามจิตต์ บุรฉัตร เฝ้าทูลละอองธุลีพระบาท กราบบังคมทูลถวายรายงานใน โอกาสที่เสด็จกลับจากประเทศอิหร่าน

วันอังคาร ที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๐๕

วันนี้เวลาเช้า ณ พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรง ออกรับ ขบวน มิกวอิด เอ็ม วอลคอฟ เอกอัครราชทูตโซเวียต เฝ้าทูลละอองธุลีพระบาท ทูลเกล้าฯ ถวายสาส์นส่วนตัวของ ขบวน ประธานคณะอภิมุขสูงสุดแห่งสหภาพสาธารณรัฐ โซเวียตโซเชลิสต์

วันพุธ ที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๐๘

เมื่อคำวานนี้ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เสด็จพระราชดำเนินไปทอดพระเนตรการแข่งขันบาสเกตบอล และพระราชทานรางวัลแก่ชุดชนะเลิศ ประจำปี ๒๕๐๘ ณ กรีฑาสถานแห่งชาติ

วันนี้เวลาเช้า ณ พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดปทุมธานี นำพระครูบวรธรรมกิจ เจ้าอาวาสวัดโบสถ์ จังหวัดปทุมธานี เฝ้าถวายพระเครื่องเนื่องในโอกาสที่มีอายุครบ ๘๒ ปี

ต่อจากนั้น ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดชลบุรี นำข้าราชการและชาวจังหวัดชลบุรี เฝ้าทูลละอองธุลีพระบาท น้อมเกล้าฯ ถวายพระพุทธรูปทองคำที่ทรงประกอบพิธีเททอง ในโอกาสที่เสด็จพระราชดำเนินเบ็ดหลอพระที่ประภิชฐานพระพุทธรูปหิงค์จำลอง เมื่อวันที่ ๘ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๐๘

ต่อมา ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้คณะกรรมการอำนวยการบริษัทสยามเคมี จำกัด เฝ้าทูลละอองธุลีพระบาท ทูลเกล้าฯ ถวายเงินจำนวน ๓๐,๐๐๐.๐๐ บาท โดยเสด็จพระราชกุศลสมทบทุนมูลนิธิราชประชาสมาสัย ในพระบรมราชูปถัมภ์

สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ภริยาเลขานุการเอกแห่งสถานเอกอัครราชทูตสหรัฐอเมริกาในประเทศไทย นำบารอนเนส สตกเคิลเบอร์ก เฝ้าทูลละอองธุลีพระบาท ณ พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน

ภายหลังนั้น พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้คณะกรรมการมูลนิธิวิจัยประสาท ในพระบรมราชูปถัมภ์ นำคุณแก้วแก้วนิจ ชูโต เฝ้าทูลละอองธุลีพระบาท ทูลเกล้าฯ ถวายเงินจำนวน ๑๐,๐๐๐.๐๐ บาท โดยเสด็จพระราชกุศลสมทบทุนมูลนิธิวิจัยประสาท

ในคอนเย็น สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ เสด็จพระราชดำเนินไปทรงเปิดงานแสดงผลงานของนักศึกษาในคณะมัณฑนศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ณ ห้องพระโรงวังท่าพระ

วันพฤหัสบดี ที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๐๕

วันนี้เวลาเช้า ๗ พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้พระราชสุพรรณมณี เจ้าอาวาสวัดมหาธาตุ จังหวัดเพชรบุรี เฝ้าถวายพระพุทธรูปปางประทานพรมีพระปรมาภิไธยประทับที่ฐานพระพุทธรูป เนื่องในโอกาสที่ได้เสด็จฯ ไปทรงบำเพ็ญพระราชกุศลวิสาขบูชา ณ วัดคังเกล้า เมื่อปี ๒๕๐๔

ต่อจากนั้น ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้พลเอก หลวงกัมปนาทแสนยากร ประธานกรรมการ บริหารมูลนิธิราชประชานุเคราะห์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ นำกรรมการ บริษัทบุญรอดบริวเวอรี่ จำกัด ผู้ว่าราชการจังหวัดนครราชสีมา ผู้ว่าราชการจังหวัดอ่างทอง และพ่อค้าจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เฝ้าทูลละอองธุลีพระบาททูลเกล้าฯ ถวายเงินโดยเสด็จพระราชกุศลสมทบทุนมูลนิธิราชประชานุเคราะห์ ตามลำดับ

ภายหลังนั้น ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ผู้บัญชาการทหารอากาศนำผู้ชนะเลิศและรองชนะเลิศในการแข่งขันกอล์ฟประเภทต่าง ๆ พร้อมด้วยคณะกรรมการฝ่ายการกีฬา กอล์ฟ กองทัพอากาศ เฝ้าทูลละอองธุลีพระบาทรับพระราชทานถ้วยรางวัล

เวลาบ่าย ทรงประกอบพิธีประดับยศนายทหารชั้นนายพลบางท่าน ณ พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน

ภายหลังนั้น พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จพระราชดำเนินไปพระราชทานประกาศนียบัตร และเข็มเสนาธิปไตยแก่นายทหารนักเรียนโรงเรียนเสนาธิการทหารบก ซึ่งสำเร็จการศึกษาหลักสูตรประจำชุดที่ ๔๔ และหลักสูตรเร่งรัด ชุดที่ ๕ ณ หอประชุมกองทัพบก

สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ เสด็จพระราชดำเนินไปพระราชทานอนุปริญญาบัตร แก่เด็กศึกษาที่สำเร็จการศึกษาอนุปริญญาพยาบาลผดุงครรภ์และอนามัยศิริราช ณ หอประชุมราชแพทยาลัย โรงพยาบาลศิริราช

วันศุกร์ ที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๐๕

วันนี้เวลาเช้า ๗ พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงออกรับพระธรรมวรนายก หัวหน้าคณะพระธรรมทูต และพระอนุจร ซึ่งกลับจาก

ราชอาณาจักรลาว เฝ้าถวายพระคัมภีร์ปาติโมกข์ และพระคัมภีร์พระไตรปิฎกฉบับภาษาลาว ซึ่งสมเด็จพระสังฆราชแห่งราชอาณาจักรลาวและสถาบันการศึกษาพระพุทธศาสนาของพระสงฆ์ลาว ทรงมอบและมอบมาถวาย

ต่อจากนั้น ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ผู้แทนละครเพื่อการกุศลทางสถานีไทยโทรทัศน์ เรื่อง "เห็นแก่ลูก" กับเจ้าหน้าที่สถานีไทยโทรทัศน์ และผู้ร่วมบริจาคเงิน เฝ้าทูลละอองธุลีพระบาททูลเกล้าฯ ถวายเงินรายได้จากการแสดงละครดังกล่าว โดยเสด็จพระราชกุศลสมทบทุนทางการแพทย์ และกองทุนเมตตา

ภายหลังนั้น ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้คุณหญิงจันทร์เพ็ญ นาวิเสถียร ประธานกิตติมศักดิ์ คณะกรรมการมูลนิธิเพื่อการถนอมสายตาป้องกันตาบอดแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชินูปถัมภ์ พร้อมด้วยนายแพทย์สำราญ วงศ์พำห้ และกรรมการมูลนิธิ เฝ้าทูลละอองธุลีพระบาท รับพระราชทานเครื่องมือจักษุแพทย์

วันเสาร์ ที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๐๕

เมื่อค่ำวานนี้ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ เสด็จพระราชดำเนินไปทอดพระเนตรละครพระราชนิพนธ์ เรื่อง "วิวาทพระสมุท" ณ โรงละครแห่งชาติตามที่ประธานกรรมการมูลนิธิส่งเสริมความสะอาดและสุขภาพนักเรียนร่วมกับสโมสรละครสมัครเล่น ขอพระราชทานอัญเชิญเสด็จฯ เพื่อเก็บเงินรายได้สมทบทุนมูลนิธิดังกล่าว

วันจันทร์ ที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๐๕

วันนี้เวลาเช้า ณ พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้อธิบดีกรมการศาสนา นำนางลูกจันทน์ ปิยะอัย พร้อมด้วยบุตรและธิดา เฝ้าทูลละอองธุลีพระบาท น้อมเกล้าฯ ถวายพระพุทธรูปสมัยสุโขทัย ปางมารวิชัย พร้อมด้วยเครื่องตั้งบูชา เพื่อประดิษฐาน ณ วัดพระพุทธศาสนา กรุงลอนดอน กับทูลเกล้าฯ ถวายเงินบำรุงมูลนิธิของวัดด้วยซึ่งโปรดเกล้าฯ พระราชทานให้ พลตรี พระเจ้าวรวงศ์เธอ กรมหมื่นนราธิปพงศ์ประพันธ์ ทรงรับไปดำเนินการ

ต่อมา ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ประธานกรรมการบริหารสมาคมสัตว์เลี้ยง

LI RT

แห่งประเทศไทย และเลขานุการคณะกรรมการบริหาร ฯ เฝ้าทูลละอองธุลีพระบาท
ทูลเกล้า ฯ ถวายเงินรายได้จากการประกวดนกเขาใหญ่ โดยเสด็จพระราชกุศลตามพระราช-
อัยาศัย

ภายหลังนั้น ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้คณะกรรมการและสมาชิกวุฒิสภา
แห่งประเทศไทย กับคณะกรรมการผู้สูงอายุแห่งประเทศไทย เฝ้าทูลละอองธุลีพระบาท
ทูลเกล้า ฯ ถวายเงินรายได้จากการไต่สวนที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เพื่อโดยเสด็จพระราช
กุศลตามพระราชอัยาศัย

วันอังคาร ที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๐๕

วันนี้เวลาเช้า พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เสด็จพระราชดำเนินไปพระราชทาน
ธงชัยเฉลิมพล ให้แก่หน่วยต่าง ๆ ในกองทัพเรือ ณ กองทัพเรือ พระราชวังเดิม

เวลาบ่าย พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เสด็จพระราชดำเนินไปทอดพระเนตร
และพระราชทานถ้วยรางวัลในการแข่งขันฟุตบอลชิงชนะเลิศประเภทสโมสรระหว่างชุก
สโมสรนครการกรุงเทพ กับชุกสโมสรทหารอากาศ และพระราชทานแหวนสมเ้าคม ฯ แก่
กรรมการของสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ณ กรีฑาสถานแห่งชาติ

วันพุธ ที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๐๕

วันนี้เวลาเช้า ณ พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรง
หล่อเทียนพรรษาที่จะพระราชทานไปจุบุชาพระรัตนตรัยยังพระอารามหลวงต่าง ๆ

วันพฤหัสบดี ที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๐๕

วันนี้เวลาบ่าย ณ พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
และสมเด็จพระนางเจ้า ฯ พระบรมราชินีนาถ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ ฯพณฯ พันเอก
ถนัด คอมันตร์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ พร้อมด้วยคุณหญิงโมลี คอมันตร์
นำ ฯพณฯ ไมเกิล สจ๊วต รัฐมนตรีต่างประเทศอังกฤษ และภริยา ซึ่งเดินทางมาประเทศ
ไทย เฝ้าทูลละอองธุลีพระบาท พร้อมด้วย ฯพณฯ เอกอัครราชทูตอังกฤษ และภริยา
ในโอกาสนี้ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ พระราชทานเลี้ยงน้ำชาแก่ผู้มาเฝ้า ฯ ด้วย.

วันศุกร์ ที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๐๕

เมื่อค่ำวานนี้ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้า ฯ พระบรมราชินีนาถเสด็จพระราชดำเนินไปทอดพระเนตรภาพยนตร์รอบปฐมทัศน์เพื่อการกุศล ณ โรงภาพยนตร์แกรนด์ ตามที่นายกสมาคมสุขภาพจิตแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ขอพระราชทานอัญเชิญเสด็จ ฯ

วันนี้เวลาเช้า พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้า ฯ พระบรมราชินีนาถเสด็จพระราชดำเนินไปทรงประกอบพิธียกช่อฟ้า พระอุโบสถ และทรงเททองหล่อพระรูปสมเด็จพระพุฒาจารย์ และรูปอดีตเจ้าอาวาสหลวงปู่ทอง ณ วัดโพ ตำบลบ้านโพ อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

วันเสาร์ ที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๐๕

วันนี้เวลาเช้า สมเด็จพระนางเจ้า ฯ พระบรมราชินีนาถ เสด็จพระราชดำเนินไปทรงเป็นประธานในการทรงบำเพ็ญพระราชกุศลถวาย พระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระจันทบุรีนฤนาถ ณ วัดราชบพิธสถิตมหาสีมาราม

เวลาบ่าย พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้า ฯ พระบรมราชินีนาถ เสด็จพระราชดำเนินพร้อมด้วยสมเด็จพระเจ้าลูกเธอ ฯ ไปทอดพระเนตรการแสดงของนักเรียนโรงเรียนวันอาทิตย์ห้วยขวาง และสมาชิกชุมนุมยุวพุทธโรงเรียนต่าง ๆ ณ หอประชุมจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วันอังคาร ที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๐๕

วันนี้เวลาเช้า พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้า ฯ พระบรมราชินีนาถเสด็จพระราชดำเนินมาทรงประกอบพิธีเททองหล่อพระบรมรูปพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย ณ กรมศิลปากร

ภายหลังนั้น ณ พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้นายบุญชนะ อັตถากร นายกสมาคมแผนโคลัมโบแห่งประเทศไทย

LI RT

นำคณะกรรมการของสมาคม ฯ เฝ้าทูลละอองธุลีพระบาททูลเกล้า ฯ ถวายเงินรายได้จากการฉายภาพยนตร์เพื่อการกุศลจำนวนเงิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท โดยเสด็จพระราชกุศลตามพระราชอัชฌาศัย

ต่อมา พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้า ฯ พระบรมราชินีนาถ ทรงออกรับ ขวพตว กร. เฮลเตอร์ เคอ เมนคอนซา อี กุญยา เอกอัครราชทูตโปรตุเกส เฝ้าทูลละอองธุลีพระบาท

เวลาบ่าย ณ พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน สมเด็จพระนางเจ้า ฯ พระบรมราชินีนาถ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้หม่อมกอบแก้ว อากาศ ณ อยุธยา ประธานกรรมการจัดหาทุนให้สภาภาษาชไตไทยนำคณะกรรมการจัดการแข่งม้าของราชกรีฑาสโมสร เฝ้าทูลละอองธุลีพระบาท ทูลเกล้า ฯ ถวายเงินรายได้จากการจัดการแข่งม้านัดพิเศษซึ่งด้วยพระราชทานของสมเด็จพระนางเจ้า ฯ พระบรมราชินีนาถโดยเสด็จพระราชกุศลสมทบทุนบำรุงสภาภาษาชไตไทย

วันพุธ ที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๐๕

เมื่อค่ำวานนี้ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เสด็จพระราชดำเนินไปทอดพระเนตรการแข่งขันแบกมินตันชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย และพระราชทานรางวัลแก่ผู้ชนะเลิศและรองชนะเลิศ ประจำปี ๒๕๐๕ ณ กรีฑาสถานแห่งชาติ

วันนี้เวลาบ่าย พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้า ฯ พระบรมราชินีนาถ เสด็จพระราชดำเนินไปในถาวรพระราชทานเพลิงศพ พลเอก มังกร พรหมโยธี ณ เมรุหน้าพลับพลาอิสริยาภรณ์ วัดเทพศิรินทราวาส ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ พระราชทานผ้าไตรให้ทายาทนำไปทอดที่โกศศพ พระสงฆ์บังสุกุลแล้ว ทรงจุดผัดเผาพระราชทานเพลิง

ภายหลังนั้น ณ พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน สมเด็จพระนางเจ้า ฯ พระบรมราชินีนาถ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้อุปนายกผู้อำนวยการสภาภาษาชไตไทย นำนางกิมล้วย อาจารย์ เฝ้าทูลละอองธุลีพระบาท ทูลเกล้า ฯ ถวายพันธบัตร ๑,๐๐๐,๐๐.๐๐๐ บาท เพื่อพระราชทานแก่สภาภาษาชไตไทย

วันพฤหัสบดี ที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๐๕

วันนี้เวลาเช้า ๗ พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้คณะกรรมการสมาคมต่อต้านโรคมะเร็งแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ เฝ้าทูลละอองธุลีพระบาท ทูลเกล้าฯ ถวายเครื่องหมายของสมาคม และกราบบังคมทูลถวายรายงานกิจการของสมาคมฯ กับทูลเกล้าฯ ถวายแร่เรเดียมที่ใช้สำหรับรักษาโรคมะเร็ง พร้อมกับเครื่องมือแพทย์ เพื่อพระราชทานแก่โรงพยาบาลศิริราช

ต่อจากนั้น ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้คณะกรรมการมูลนิธิช่วยการศึกษา นักเรียนฝึกหัดครู และนิสิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา ในพระบรมราชูปถัมภ์ เฝ้าทูลละอองธุลีพระบาททูลเกล้าฯ ถวายเข็มเครื่องหมายองค์อุปถัมภ์ของมูลนิธิฯ

เวลาบ่าย พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถเสด็จพระราชดำเนินไปพระราชทานปริญญาบัตรและอนุปริญญาบัตร แก่นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งสำเร็จการศึกษาประจำปี ๒๕๐๔ ณ หอประชุมจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พระราชโทรเลขอำนวยการเนื่องในวันชาติอิตาลี

เนื่องด้วยวันที่ ๒ มิถุนายน ตรงกับวันชาติของอิตาลี พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ทรงมีพระราชโทรเลขอำนวยการไปยังประธานาธิบดีแห่งสาธารณรัฐอิตาลี ในโอกาสนี้ด้วย.

พระราชโทรเลขถวายพระพรเนื่องในวันพระราชสมภพของพระมหากษัตริย์แห่งมาเลเซีย

เนื่องด้วยวันที่ ๘ มิถุนายน ตรงกับโอกาสฉลองวันพระราชสมภพของพระมหากษัตริย์แห่งมาเลเซีย พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ได้ทรงมีพระราชโทรเลขไปถวายพระพรทั้งสำเนาต่อไปนี้

ทูล ญง์ติ เปอร์ตวน อากง กรุงกัวลาลัมเปอร์

ในโอกาสวันพระราชสมภพของพระองค์ หม่อมฉันมีความชื่นชมอย่างยิ่งที่จะทูลถวายความยินดีอย่างจริงใจ และถวายพระพรให้พระองค์ทรงพระเกษมสำราญ และขออำนาจพรให้ประชาชนมาเลเซียจงมีแต่ความสุขสวัสดิ์ตลอดไป.

(พระปรมาภิไธย) ภูมิพลอดุลยเดช ร.

LI RT

พระราชโอรสเลขอำนวยการในโอกาสวันชาติสาธารณรัฐโปรตุเกส

ในโอกาสวันชาติของสาธารณรัฐโปรตุเกส วันที่ ๑๐ มิถุนายน พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ทรงมีพระราชโอรสเลขอำนวยการไปยังประธานาธิบดีแห่งสาธารณรัฐโปรตุเกส ดังสำเนาข้างต่อไปนี้

ท่านประธานาธิบดีแห่งสาธารณรัฐโปรตุเกส

กรุงลิสบอน

ในโอกาสวันชาติของโปรตุเกส ข้าพเจ้าขอส่งคำอวยพรอย่างใจจริง พร้อมด้วยความปรารถนาที่ยังมาซึ่งท่าน ขอให้ท่านประธานาธิบดีจงประสบแต่ความสุขสำราญ และขอให้ประชาชนโปรตุเกสจงมีแต่ความสุขสวัสดิ์ตลอดไป.

(พระปรมาภิไธย) ภูมิพลอดุลยเดช ร.

พระราชโอรสเลขอำนวยการพระพรเนื่องในวันพระราชสมภพสมเด็จพระราชาธิบดีแห่งเนปาล

เนื่องในวันที่ ๑๑ มิถุนายน เป็นวันตรงกับวันพระราชสมภพของสมเด็จพระราชาธิบดีแห่งเนปาล พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ทรงมีพระราชโอรสเลขอำนวยการไปในโอกาสนี้ด้วย

พระราชโอรสเลขอำนวยการในโอกาสวันประกาศอิสรภาพของฟิลิปปินส์

เนื่องด้วยวันที่ ๑๒ มิถุนายน ตรงกับวันประกาศอิสรภาพของฟิลิปปินส์ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ทรงมีพระราชโอรสเลขอำนวยการไปยังประธานาธิบดีแห่งสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ในโอกาสนี้ด้วย

การเพิ่มผลผลิตข้าว

๓๐ พ.ค. ๒๕๐๘ จอมพล ถนอม กิตติขจร นายกรัฐมนตรี ได้ให้สัมภาษณ์ผู้แทนหนังสือพิมพ์ ณ ทำเนียบรัฐบาล ตอบคำถามเกี่ยวกับการเพิ่มผลผลิตข้าวให้มากขึ้น นายกรัฐมนตรีตอบชี้แจงว่า โครงการช่วยเหลือชาวนาก็เป็นโครงการที่จะเพิ่มผลผลิตให้มากขึ้นเช่นเดียวกัน โดยใช้ทางวิทยาศาสตร์เข้าช่วย เช่น เครื่องมือช่วยเหลือทางด้านการชลประทาน ทำให้สามารถผลิตข้าวได้มากขึ้น นายกรัฐมนตรีกล่าวต่อไปว่า ปัญหาการช่วยเหลือชาวนาเรื่องน้ำนั้น ทางรัฐบาลได้ทุ่มเทงบประมาณการพัฒนาในเรื่องนี้มากกว่าทางด้านอื่น ๆ ทุก ๆ ปี ตั้งแต่เริ่มโครงการมา ผู้แทนหนังสือพิมพ์เรียนถามว่า การช่วยเหลือชาวนานี้ต้องการให้ชาวนามีที่ดินเป็นของตนเองหรืออย่างไร นายกรัฐมนตรีตอบว่า ความมุ่งหมายก็คือ ต้องการให้ชาวนามีที่ดินเป็นของตนเองให้มาก ผู้แทนหนังสือพิมพ์เรียนถามว่า ม.ล. ชูชาติ กำภู อธิบดีกรมชลประทานจะครบเกษียณอายุแล้ว ทราบว่าทางธนาคารโลกได้ติดต่อมาให้ไปเป็นที่ปรึกษา ในฐานะที่อธิบดีกรมชลประทานก็เป็นรัฐมนตรีได้เคยพบกับนายกรัฐมนตรีอยู่บ้างเหมือนกัน อาจจะให้เป็นได้เพราะว่าที่ปรึกษาไม่จำเป็นต้องไปประจำอยู่ที่สหประชาชาติ แต่ไปเป็นครั้งคราวเท่านั้น และรู้สึกเป็นเกียรติแก่ประเทศไทยที่เป็นคนแรกซึ่งได้เป็นที่ปรึกษาในทางนี้ แสดงว่าเขาเชื่อความรู้ความสามารถของคนไทยเรา

กฎหมายพรรคการเมือง

๑ มิ.ย. ๒๕๐๘ พลเอก ประภาส จารุเสถียร รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้ให้สัมภาษณ์แก่ผู้แทนหนังสือพิมพ์ ณ กระทรวงมหาดไทย

LI RT

ผู้แทนหนังสือพิมพ์เรียนถามว่า กฎหมายพรรคการเมืองได้ดำเนินการไปแล้วเพียงใด รองนายกรัฐมนตรีตอบว่า กฎหมายพรรคการเมืองนั้น กระทรวงมหาดไทยได้เสนอเข้าสู่ที่ประชุมคณะรัฐมนตรีตั้งแต่ ๓๑ พ.ค. ที่แล้ว คณะรัฐมนตรีพิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นเรื่องอาจต้องรอฟังรัฐธรรมนูญ เพราะยังไม่แน่นอนว่าพระราชบัญญัติพรรคการเมืองนั้นจะต้องออกหลังหรือออกก่อนรัฐธรรมนูญ จึงได้มอบให้คณะรัฐมนตรีเอาไปพิจารณาให้ต้องแท้เพื่อที่จะได้ดำเนินการต่อไป ต่อข้อถามเกี่ยวกับกฎหมายเลือกตั้ง รองนายกรัฐมนตรีตอบว่า กฎหมายเลือกตั้งไม่ยากนัก เพราะได้เคยดำเนินการมาแล้ว ตลอดจนค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ก็ตายตัวอยู่แล้ว กระทรวงมหาดไทยพร้อมเสมอที่จะเสนอของบประมาณ เมื่อรัฐธรรมนูญประกาศใช้ ผู้แทนหนังสือพิมพ์เรียนถามว่า ภาวะบ้านเมืองอย่างในปัจจุบันนี้จะเหมาะสมที่จะมีการเลือกตั้งหรือไม่ รองนายกรัฐมนตรีตอบว่า สถานการณ์อย่างในปัจจุบันไม่มีสิ่งใดที่จะขัดขวางการเลือกตั้ง แต่เหตุการณ์ข้างหน้าไม่สามารถจะตอบได้

๖ มิ.ย. ๒๕๐๙ จอมพล ถนอม กิตติขจร นายกรัฐมนตรี ได้ให้สัมภาษณ์แก่ผู้แทนหนังสือพิมพ์ ณ ทำเนียบรัฐบาล ผู้แทนหนังสือพิมพ์เรียนถามว่า ได้มีการพิจารณากันเกี่ยวกับกฎหมายพรรคการเมืองอย่างไรบ้าง นายกรัฐมนตรีตอบว่า ได้มีการพิจารณากันว่า ต้องรอกฎหมายรัฐธรรมนูญก่อน เพราะถ้ากฎหมายพรรคการเมืองออกมาก่อนแล้ว เมื่อมีอะไรขัดกับรัฐธรรมนูญเข้าก็จะเป็นเรื่องลำบาก เพราะเราไม่สามารถจะแก้กฎหมายรัฐธรรมนูญได้ ผู้แทนหนังสือพิมพ์เรียนถามว่า ตามความคิดเห็นของนายกรัฐมนตรีนั้น พรรคการเมืองมีมากพรรคดีหรือน้อยพรรคดี นายกรัฐมนตรีตอบว่า ตามความคิดเห็นของนายกรัฐมนตรีเองนั้น เห็นว่าถ้ามีพรรคการเมืองน้อยพรรคจะทำให้มีความเรียบร้อยดีกว่ามีพรรคการเมืองมากพรรคอย่างคราวที่แล้ว ๆ มา ทั้งนี้ จะเห็นได้จากประเทศประชาธิปไตยที่ไม่มีความยุ่งยากเกี่ยวกับพรรคการเมือง เช่น ในสหรัฐอเมริกาหรือในประเทศอังกฤษ ประเทศเหล่านั้นมีพรรคการเมืองใหญ่ ๆ เพียงสองพรรคเท่านั้น ผู้แทนหนังสือพิมพ์เรียนถามว่า มีความเห็นอย่างไรเกี่ยวกับร่างกฎหมายพรรคการเมือง นายกรัฐมนตรีตอบว่า ส่วนมากเห็นว่าเหมาะสม แต่ว่ารายละเอียดต่าง ๆ นั้นยังไม่ได้อ่านให้ตลอด ผู้สื่อข่าวเรียนถามถึงปัญหาที่บางประเทศหยาบยกการที่ฝรั่งเศษและปากีสถาน มีท่าทีไม่กะตือรือร้นต่อการ

ดำเนินงานขององค์การ สปอ. เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมครั้งนี้ รัฐมนตรีต่างประเทศตอบว่า เรื่องนี้คงจะได้มีการพิจารณากัน และกล่าวว่า ประเทศไทยเราเป็นเพียงสมาชิกประเทศหนึ่ง องค์การ สปอ. เป็นองค์การที่ประกอบด้วย ๘ ประเทศ เพราะฉะนั้น ก็คงจะได้มีการพิจารณากันว่าจะทำอย่างไรกันต่อไป ผู้สื่อข่าวเวียนถามถึงความคืบหน้าในกรณีที่รัฐบาลไทยขอให้เลขาธิการสหประชาชาติส่งผู้สังเกตการณ์มายังประเทศไทย รัฐมนตรีต่างประเทศตอบว่า เรื่องนี้คงจะตกลงกันในไม่ช้า

๒๐ มิ.ย. ๒๕๐๕ จอมพล ถนอม กิตติขจร นายกรัฐมนตรี ได้ให้สัมภาษณ์ผู้แทนหนังสือพิมพ์ ณ ทำเนียบรัฐบาล ผู้แทนหนังสือพิมพ์เวียนถามว่า ตามที่รองนายกรัฐมนตรีกล่าวว่า สำหรับการปฏิวัตินั้นในเมืองไทยควรเลิกกันได้แล้ว มีความเห็นอย่างไรในเรื่องนี้ นายกรัฐมนตรีตอบว่า เห็นด้วยกับคำกล่าวของรองนายกรัฐมนตรี นายกรัฐมนตรีกล่าวต่อไปว่า ทุกคนไม่ต้องการให้มีการปฏิวัติ นอกจากมีความจำเป็นอย่างแท้จริง ส่วนที่แล้วๆมาก็มีเหตุที่จะต้องทำ จึงต้องทำการปฏิวัติ ผู้แทนหนังสือพิมพ์เวียนถามว่า รองนายกรัฐมนตรีกล่าวว่า ท่านนายกรัฐมนตรีมีความเหมาะสมในการที่จะเป็นหัวหน้าพรรคการเมืองมีความรู้สึกอย่างไร นายกรัฐมนตรีตอบว่า รู้สึกเป็นเกียรติมากที่รองนายกรัฐมนตรีได้ชี้แจงกับบรรดาหนังสือพิมพ์ นอกจากนี้ยังมีบุคคลหลายฝ่ายที่ได้เคยพบกับนายกรัฐมนตรีว่า ขออย่าได้ทิ้งพวกตน ซึ่งเรื่องนี้นายกรัฐมนตรียังคิดว่า แต่ถ้าวัดข้อร้องมากเข้าอาจจะต้องยอมรับก็ได้

๒๔ มิ.ย. ๒๕๐๕ นายพจน์ สารสิน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ ให้สัมภาษณ์ผู้แทนหนังสือพิมพ์ตามปกติ ณ กระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ ผู้แทนหนังสือพิมพ์เวียนถามว่า ขณะนี้ตามข่าวที่เปิดเผยปรากฏว่ามีบุคคลในหลายวงการสนับสนุนรัฐบาลให้ตั้งพรรคการเมืองขึ้น โดยขอให้ จอมพล ถนอม กิตติขจร นายกรัฐมนตรีเป็นหัวหน้าพรรคนี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติมีความคิดเห็นอย่างไร นายพจน์ สารสิน ตอบว่า เรื่องนี้ได้เคยพบกับผู้แทนหนังสือพิมพ์มานานแล้วว่า จอมพล ถนอม กิตติขจร นั้น สมควรและเหมาะสมจะเป็นหัวหน้าพรรคอย่างยิ่ง เกี่ยวกับเรื่องร่างพระราชบัญญัติพรรคการเมือง นายพจน์ สารสิน ชี้แจงว่า ร่างพระราชบัญญัติพรรคการเมือง

นี้ทางกระทรวงมหาดไทยได้เสนอที่ประชุมคณะรัฐมนตรีแล้ว ซึ่งที่ประชุมเห็นว่าพระราชบัญญัติพรกการเมืองนี้เป็นเรื่องสำคัญที่จะต้องพิจารณากันอย่างรอบคอบ เพราะจะเป็นกฎหมายที่ใช้เป็นหลักปฏิบัติทางด้านการเมืองของประเทศต่อไป จึงได้ให้รัฐมนตรีแต่ละคนนำไปพิจารณาก่อน แล้วจึงจะนำเข้าสู่ที่ประชุมคณะรัฐมนตรีอีกครั้งหนึ่ง

การประชุมสันติภาพอินโดจีนเซีย — มาเลเซีย

๒ พ.ค. ๒๕๐๙ พันเอก ถนิต คอมันตร์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ได้แถลงถึงการประชุมเจรจาสันติภาพระหว่าง ถ. อะคัม มาลิก รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีต่างประเทศอินโดจีนเซีย กับพันเอก ราซัค รองนายกรัฐมนตรีมาเลเซีย ที่โตมัสตันที่กรุงเทพฯ ฯ ในระยะ ๒ - ๓ วันที่แล้วมานี้ว่า การเจรจาของผู้แทนประเทศทั้งสองสามารถทำความตกลงกันได้ ในปัญหาที่มีอยู่ระหว่างประเทศทั้งสอง สำหรับประเทศไทยนั้นก็ยินดีเป็นอย่างยิ่งที่ประเทศทั้งสอง ซึ่งเป็นมิตรและเป็นประเทศเพื่อนบ้านของไทยและมีข้อพิพาทขัดแย้งกันมาเป็นเวลานานถึง ๓ ปีเศษ สามารถทำความตกลงกันได้ เพื่อฟื้นฟูความสัมพันธ์อันดีระหว่างประเทศทั้งสองต่อไป รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศกล่าวว่า การที่ผู้แทนประเทศทั้งสองสามารถทำความตกลงกันนี้เป็นสิ่งที่น่าชื่นชมยินดีสำหรับประเทศไทย เพราะจะทำให้เสถียรภาพและสันติภาพของภูมิภาคส่วนนี้อยู่ในลักษณะแน่นแฟ้นและมั่นคงยิ่งขึ้น

การปราบปรามผู้ก่อการร้ายในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

๑๕ มิ.ย. ๒๕๐๙ พลเอก ประภาส จารุเสถียร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้ให้สัมภาษณ์ผู้แทนหนังสือพิมพ์ ณ กระทรวงมหาดไทย ต่อข้อถามเกี่ยวกับการปราบปรามผู้ก่อการร้ายในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยตอบว่า สำหรับเรื่องการปราบปรามพวกก่อการร้าย ที่นายกรัฐมนตรีชี้แจงต่อที่ประชุมคณะรัฐมนตรีเมื่อวันอังคารที่แล้วสรุปได้ว่า จากผลการปราบปรามทำให้พวกก่อการร้ายอยู่ในฐานะระส่ำระสาย ผู้แทนหนังสือพิมพ์เรียนถามว่า มีผู้วิจารณ์ว่า ถ้ามีกฎหมายพรกการเมืองและกฎหมายเลือกตั้งไม่ดี จะมีนักเลงโตเข้ามาในพรรคการเมืองจำนวนมาก มีความเห็นอย่างไร

ในเรื่องนี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยตอบว่า เห็นด้วยกับผู้ทีกล่าวอย่างนั้นจริงว่า ถ้าพระราชบัญญัติพรรคการเมือง และพระราชบัญญัติเลือกตั้งทำไมเรียบร้อยดีกว่าของเก่า ที่มีอยู่เดิม ในการที่จะได้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเข้ามานั่งในสภานั้น ก็คงจะได้ผู้แทนที่ไม่ดีไปกว่าที่เราว่าไม่ดีมาก่อนแล้ว อย่างไรก็ตามเท่าที่ได้มีการอภิปรายในสภาฯ ถึงเรื่องร่างรัฐธรรมนูญที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการเลือกตั้ง และเรื่องวุฒิของผู้เลือกตั้ง ว่าสภาร่างรัฐธรรมนูญได้พยายามอย่างที่สุดที่จะให้มีรัฐธรรมนูญที่บังคับให้มีการเลือกตั้ง และให้มีพรรคการเมืองที่ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้

ผู้แทนหนังสือพิมพ์เวียนถามว่า เท่าที่ได้ดำเนินการมาพอที่จะมั่นใจได้หรือไม่ว่าจะสมบูรณ์ดีเพียงพอที่จะป้องกันไม่ให้นักเลงโตเข้ามานั่งในสภาได้ดีกว่าแต่ก่อน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยตอบว่า เท่าที่ได้ดำเนินการมาแล้วนั้นก็พยายามทำที่จะให้ดีที่สุด ผู้แทนหนังสือพิมพ์เวียนถามว่า ถ้าหากนายกรัฐมนตรีจะเข้ามาเป็นหัวหน้าพรรคการเมือง จะเหมาะสมเพียงใดหรือไม่ รองนายกรัฐมนตรีตอบว่า ท่านนายกรัฐมนตรีเป็นผู้ที่เหมาะสมดี ถ้าท่านจะเป็น ท่านเป็นผู้ที่มีอารมณ์เย็น นุ่มนวล ได้รับความเคารพนับถือจากทหารทั้ง ๓ กองทัพ ผู้แทนหนังสือพิมพ์เวียนถามว่า เมื่อรองนายกรัฐมนตรีเห็นว่านายกรัฐมนตรีเหมาะสมที่จะเป็นหัวหน้าพรรคการเมืองเช่นนี้ รองนายกรัฐมนตรีจะให้ความช่วยเหลืออย่างไรบ้าง รองนายกรัฐมนตรีตอบว่า รองนายกรัฐมนตรีก็จะให้ความสนับสนุน และในฐานะที่เป็นผู้บังคับบัญชา เมื่อท่านมีบัญชาหรือขอร้องให้ทำอะไรที่ทำได้ก็ต้องทำ

การเสด็จพระราชดำเนินประเทศอังกฤษ

๑๓ มิ.ย. ๒๕๐๕ จอมพล ถนอม กิตติขจร นายกรัฐมนตรี ได้ให้สัมภาษณ์แก่ผู้แทนหนังสือพิมพ์ ณ ทำเนียบรัฐบาล ผู้แทนหนังสือพิมพ์เวียนถามว่า ทางรัฐบาลรับทราบหรือยังว่า พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวกับสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ จะเสด็จพระราชดำเนินไปยังประเทศอังกฤษเมื่อใด นายกรัฐมนตรีตอบว่า ประมาณกลางเดือนกรกฎาคม จะประทับอยู่ในประเทศอังกฤษประมาณ ๑๐ สัปดาห์ จนถึงสิ้นเดือนกันยายน เพราะต้นเดือนตุลาคม จะมีแขกเมืองมาเยือนประเทศไทย คือ ประธานาธิบดีออสเตรเลีย

ปัญหาแพทย์ไปต่างประเทศกันมาก

พลเอก เนตร เชมะโยธิน ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ในฐานะประธานคณะกรรมการพิจารณาแก้ปัญหาแพทย์ไปต่างประเทศกันมาก ได้ให้สัมภาษณ์แก่ผู้สื่อข่าวกรณีที่มีรายงานข่าวเปิดเผยว่าในจำนวนแพทย์ที่สำเร็จปริญญาในปี ๒๓๐ คนนั้น ไม่มีสมัครรับราชการเลยแม้แต่คนเดียว แต่ได้เดินทางไปทำงานในต่างประเทศแล้ว ๑๑๔ คน และคาดว่าจะเดินทางไปทำงานในต่างประเทศกันทั้งหมดว่า กำลังให้เจ้าหน้าที่ติดตามตัวเลขนี้อยู่ และคาดว่าจะทราบตัวเลขที่แน่นอนว่า ปีนี้แพทย์เดินทางไปทำงานในต่างประเทศเท่าใดได้ในตอนปลายเดือนกันยายน กล่าวคือ เมื่อถึงเดือนนั้นจะเป็นเวลาที่โรงเรียนแพทย์ต่างประเทศเปิดเทอม อย่างไรก็ตาม ก็เข้าใจว่ารายงานข่าวในเรื่องนี้ ที่ว่าแพทย์ที่เดินทางไปต่างประเทศทั้ง ๑๑๔ คน เป็นแพทย์ที่จบปริญญาในปีนี้อาจจะไม่ถูกต้อง เพราะเมื่อเรียนสำเร็จแล้วแพทย์เหล่านั้นจะต้องฝึกหัดงานเป็นเวลา ๑ ปีก่อนแล้วจึงจะได้ใบอนุญาตประกอบโรคศิลปะ หากไม่ได้ใบอนุญาตประกอบโรคศิลปะก็ประกอบอาชีพไม่ได้ ผู้สื่อข่าวเรียนถามว่า ขณะนี้ทางคณะกรรมการได้วางมาตรการป้องกันในเรื่องนี้อย่างใด พลเอกเนตร เชมะโยธิน ตอบว่า ส่วนราชการต่าง ๆ กำลังดำเนินการอยู่

ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีกล่าวว่า การป้องกันคงจะได้ผลบ้าง แต่ก็คงเป็นส่วนน้อยซึ่งจะต้องคอยติดตามผลต่อไป และหากว่าการดำเนินการมาตรการต่าง ๆ เหล่านี้ซึ่งเป็นมาตรการขั้นต้น คล้าย ๆ กับการขอร้องขอความเสียสละจากแพทย์ให้เห็นแก่ประโยชน์ของชาติบ้านเมือง ถ้าหากไม่ได้ผลแล้ว ก็อาจจะมีการใช้มาตรการที่เข้มงวดขึ้นไปอีก ในลักษณะของการบังคับ คือ ทางคณะกรรมการจะเสนอให้รัฐบาลใช้มาตรการที่บางประเทศได้กระทำกัน คือ บังคับว่าเมื่อแพทย์สำเร็จปริญญาและได้ใบอนุญาตประกอบโรคศิลปะแล้วจะต้องทำราชการรับใช้ประเทศชาติอย่างน้อย ๒ ปีก่อน หลังจากนั้นจึงจะมีเสรีภาพที่จะเลือกรับราชการต่อไป หรือจะออกไปประกอบอาชีพส่วนตัวหรือเดินทางไปศึกษาต่อในต่างประเทศ การดำเนินการในเรื่องนี้อาจจะทำโดยใช้กฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหารที่มีอยู่ในปัจจุบันบังคับ หรืออาจจะออกเป็นกฎหมายใหม่ก็ได้

การประชุมเพื่อความร่วมมือระหว่างประเทศในภาคพื้นเอเชียและแปซิฟิก

สาระสำคัญของแถลงการณ์ร่วมของการประชุมระดับรัฐมนตรี เพื่อความร่วมมือระหว่างประเทศในภาคพื้นเอเชียและแปซิฟิก ซึ่งได้ออกแถลงที่กรุงเซอูล สาธารณรัฐเกาหลี เมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๐๙ อาจสรุปได้ ดังนี้ -

๑. ที่ประชุมครั้งนี้ ซึ่งเรียกว่า "การประชุมระดับรัฐมนตรี เพื่อความร่วมมือระหว่างประเทศในภาคพื้นเอเชียและแปซิฟิก" ได้ตกลงให้มีการประชุมระดับรัฐมนตรี ครั้งที่ ๒ ที่กรุงเทพฯ ฯ ในปี พ.ศ. ๒๕๑๐ ได้ตกลงให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการประจำชั้นประกอบด้วยเอกอัครราชทูตของประเทศภาคีในประเทศไทย และมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศแห่งประเทศไทยเป็นประธาน และให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายไทย ซึ่งจะเป็นประเทศเจ้าของบ้าน ทำหน้าที่เลขาธิการการประชุม

๒. ที่ประชุมรัฐมนตรี ฯ ได้พิจารณาที่จะตั้งศูนย์เพื่อการร่วมมือแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมและสังคม เพื่อการประสานงานทางเศรษฐกิจและทางวิชาการ และเพื่อบริการสารนิเทศร่วมกัน และตกลงที่จะศึกษาข้อเสนอเกี่ยวกับธนาคารโลกภักด์์และบู้ย และศูนย์รวมนักวิชาการ

๓. ที่ประชุมรัฐมนตรี ฯ ได้แสดงความเห็นอกเห็นใจและความสนับสนุนแก่เวียดนามต่อการรุกรานของคอมมิวนิสต์ และรับว่าความช่วยเหลือซึ่งประเทศเอเชียและมิใช่เอเชียได้ให้แก่เวียดนามนั้นมีคุณค่า กับได้ตั้งข้อสังเกตว่า เป็นที่น่าเสียใจที่ความพยายามที่จะบรรลุด้านภาพนั้นได้ถูกปฏิเสธ

๔. ที่ประชุมรัฐมนตรี ฯ ได้มีความพอใจที่ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาคนี้ได้ดีขึ้น และหวังว่า หลักการของกฎหมายจะได้รับการยึดถือเป็นหลักปฏิบัติในความสัมพันธ์ระหว่างประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาค ซึ่งจะทำให้เป็นทางระงับข้อพิพาทระหว่างกันได้โดยอาศัยหลักการของกฎบัตรสหประชาชาติ

๕. ที่ประชุมรัฐมนตรี ฯ ได้แสดงความขอบคุณอย่างมากในการต้อนรับอันอบอุ่น ฉันทมิตร ของรัฐบาลและประชาชนสาธารณรัฐเกาหลี และการให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์จากประธานาธิบดีแห่งสาธารณรัฐเกาหลี

ผู้มีเกียรติชาวต่างประเทศเข้าเยี่ยมคำนับประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ

เมื่อวันที่ ๒๗ มิ.ย. ๐๙ เวลา ๐๙.๓๐ น. คณะผู้แทนรัฐสภาออสเตรเลีย จำนวน ๕ นาย โดยมี นายไอแอน ซินแคล์ สมาชิกสภาผู้แทน และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการสังคม เป็นหัวหน้าคณะ ซึ่งเดินทางมาเยือนประเทศไทยโดยเป็นแขกทางราชการของสภาร่างรัฐธรรมนูญ ตั้งแต่วันที่ ๒๕-๓๐ มิถุนายน ๒๕๐๙ ได้เข้าเยี่ยมคำนับประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม ในกรณี ขณฯ พลเอก หลวงสุทธินิพนธ์กร ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ นายทวี บุญยเกษตร พระศุลยพากย์สุวรรณรัตน์ รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ พลโท สุข เปรมาวิน เลขาธิการหน่วยรัฐสภาไทย พร้อมด้วย นายประเสริฐ บัณฑุสสุนทร เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรและเจ้าหน้าที่ของสภา ฯ ได้ให้การต้อนรับด้วยอัธยาศัยไมตรีอันดี ต่อจากนั้น ได้นำชมพระที่นั่งอนันตสมาคม จนถึงเวลา ๐๙.๕๕ นาฬิกา จึงได้อำลากลับ

การต้อนรับคณะสมาชิกรัฐสภาออสเตรเลีย

คณะผู้แทนรัฐสภาออสเตรเลีย จำนวน ๕ นาย ซึ่งมีนายไอแอน ซินแคล์ (Ian Sinclair) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการสังคม เป็นหัวหน้าคณะมาเยี่ยมประเทศไทย ระหว่าง วันที่ ๒๕ ถึง ๓๐ มิถุนายน ๒๕๐๙ ได้เดินทางมาถึงท่าอากาศยานดอนเมือง เวลา ๒๐.๕๐ น. โดยเครื่องบินของสายการบิน บี.โอ.เอ.ซี. เที่ยวบินที่ ๗๒๓ และพักที่โรงแรมเอราวัณ ระหว่างอยู่ในประเทศไทย คณะผู้แทนรัฐสภาออสเตรเลียได้เข้าพบเยี่ยมคำนับบุคคลสำคัญ และเยี่ยมสถานที่ต่าง ๆ ดังนี้

วันอาทิตย์ที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๐๙

เช้า	ชมตลาดน้ำ
บ่าย	ชมโรงงานซ่อมสร้างรถยนต์ทหารโครงการออสเตรเลีย - ไทย ที่รังสิต
ค่ำ	อุปทูตออสเตรเลียเลี้ยงบุฟเฟต์ ที่ทำเนียบเอกอัครราชทูต

LIART

วันจันทร์ที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๐๕

เวลา ๐๘.๓๐ น. เยี่ยมคำนับฯ วทณฯ ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ ณ พระที่นั่ง
อนันตสมาคม

เวลา ๑๐.๐๐ น. เฝ้า พล.ต. พระเจ้าวรวงศ์เธอ กรมหมื่นนราธิปพงศ์ประพันธ์
รองนายกรัฐมนตรี ณ ทำเนียบรัฐบาล

เวลา ๑๐.๓๐ น. เยี่ยมคำนับฯ วทณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการ
แห่งชาติ รักษาราชการแทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ณ กระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ

เวลา ๑๑.๐๐ น. ลงนามในสมุดหลวง แล้วชมพระบรมมหาราชวังและวัดพระศรี
รัตนศาสดาราม

เวลา ๑๒.๓๐ น. รับประทานอาหารกลางวัน ณ ที่พัก
บ้าน เยี่ยมคำนับเลขาธิการ อีคาเฟ่ และ เลขาธิการ สปอ.

เวลา ๒๐.๐๐ น. วทณฯ ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ เป็นเจ้าภาพเลี้ยงอาหาร
ค่ำให้เป็นเกียรติ ณ โรงแรมเอราวัณ

อังคารที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๐๕

เวลา ๑๐.๐๐ น. ออกเดินทางไป จ.ว. ตาก โดยเครื่องบินกองทัพอากาศ
ออสเตรเลีย

เวลา ๑๑.๓๐ น. ถึง จ.ว. ตาก

เวลา ๑๒.๐๐ น. ผู้ว่าราชการ จ.ว. ตาก เป็นเจ้าภาพเลี้ยงอาหารกลางวัน
บ้าน ชมโครงการการสร้างทางหลวง ตาก—แม่สอด ชมสวนพฤกษชาติ
ลานสง

บ้าน เดินทางไป จ.ว. เชียงใหม่ โดยเครื่องบินกองทัพอากาศ
ออสเตรเลีย

เวลา ๑๖.๓๐ น. ถึง จ.ว. เชียงใหม่ ชมศูนย์วิจัยชาวเขาของกรมประชาสงเคราะห์
บ้าน ผู้ว่าราชการ จ.ว. เชียงใหม่ เป็นเจ้าภาพเลี้ยงอาหารค่ำ

บันทึกข่าว

๑๓๗

วันพุธที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๐๕

เช้า ชมโรงงานช่างฝีมือแกะสลักไม้

เวลา ๑๐.๓๐ น. เดินทางไป จ.ว. ขอนแก่น โดยเครื่องบินกองทัพอากาศ
ออสเตรเลีย

ชมศูนย์พัฒนาเครื่องจักรกลในการสร้างทางโครงการออสเตรเลีย
-ไทย สายขอนแก่น-เชียงใหม่ และเยี่ยมโรงเรียน-สนามบิน
กับโรงพยาบาลขอนแก่น ค้างคืนที่ จ.ว. ขอนแก่น

วันพฤหัสบดีที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๐๕

เวลา ๐๖.๐๐ น. ออกเดินทางไป จ.ว. อุบลราชธานี โดยเครื่องบินกองทัพ
อากาศออสเตรเลีย

เยี่ยมฝูงบินออสเตรเลีย ที่ จ.ว. อุบลราชธานีแล้ว เดินทาง
ไปเชียงใหม่ โดยเครื่องบินกองทัพอากาศออสเตรเลีย

พิธีบำเพ็ญกุศลเนื่องในวันสถาปนาสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

เนื่องด้วยวันที่ ๒๕ มิถุนายน เป็นวันคล้ายวันสถาปนาสำนักงานเลขาธิการสภา
ผู้แทนราษฎร ในวันนี้ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรจึงได้จัดให้มีพิธีบำเพ็ญกุศลขึ้น
ตามที่เคยปฏิบัติมา ณ สโมสรสภาผู้แทนราษฎร โดยมี ขพนว พงเอก หลวงสุทธิสารวรรณกร
ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ เป็นประธานในพิธี ร่วมด้วย พระคุณยพากย์สุวมันท์ รอง-
ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ พลโท สุข เปรมาวิน เลขาธิการหน่วยรัฐสภาไทย นาย-
ประเสริฐ บัทมะสุคนธ์ เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ รองเลขา-

LIART

ธการสภาผู้แทนราษฎรและข้าราชการพนักงานเจ้าหน้าที่ของสำนักงานเลขาธิการ สภาผู้แทนราษฎร พิธีเริ่มเมื่อเวลา ๑๐.๓๐ นาฬิกา ประทานในพิธีจุดธูปเทียนบูชาพระรัตนตรัย พระสงฆ์ ๕ รูปเจริญพระพุทธมนต์จบแล้ว ถวายภัตตาหารเพลแก่พระสงฆ์ที่เจริญพระพุทธมนต์ เมื่อพระสงฆ์ฉันเสร็จ ประทานในพิธีและผู้ที่มาร่วมพร้อมด้วยข้าราชการสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ถวายจตุปัจจัยไทยธรรม พระสงฆ์อนุโมทนา เป็นเสร็จพิธี.

△

